

22124. II. C. f. 2.

SERZE

ali

Sposnánje in sbóljshanje zhlovéshkiga ferzá,

ktéro je

ali boshji tempelj ali pa hudi-
zhev berlog,

pred ozhi postavljeno v' 10 podobah.

Sa

obuditev in vterditev kerfhanfkiga
duhá.

S' molitvami f. Mafhe, fpóvedi, f. Obhajila, in
s'drugimi navadnimi molitvami, pesmimi in
litanijami.

S' dovoljenjem visoko zhashtiljiviga Ljubljanskiga Shkofištva.

Tretjiga natifa.

V' Ljubljani, 1851.

Natísnjeno per Rosalii Eger.

Šlédnji, ktéri gréh stori, tudi krivizo stori; kér gréh je kriviza. In véste, de se je On perkasal, de bi nafhe gréhe od- vsél; in v' njem gréha ni. Kdor v' njem ostane, ne grefhi; kdor pa fhe grefhi, ta ga ni ne vidil ne sposnal.

Otrozhizhi, ne dajte se nikomur sapeljati! Kdor po pravizi déla, je pravizhen, kakor je On pravizhen. Kdor gréh dela, je is hudizha; kér hudizh od sazhétka grefhi. Bôshji Sin pa je perfhel, de bi rasdjal hudizheve déla. Kdor je bôshji otrók, ne stori gréha; kér bôshje féme v' njem ostane: in on ne more grefhiti; kér je bôshji otrók. Po tém se sposnajo otrôzi bôshji in otrôzi hudizhevi. Kdor ni pravizhen, in ne ljubi svojiga brata, ni is Boga I. Jan. 3. 4—10.

IN=030005501

Predgovor.

Te bukvize so bile is Franzoskiga na Némshko preštavljene, in she v' létu 1732 pod naslovom ali imenílam: „Duhovno serkalo sadershanja“, is kteriga vsak sa vézhno svelizhanje fkerben kristjan štan svoje dushe fposnati, in svoje shivljenje prav vravnati samore, po gorézhih sheljah poboshnih dush na dan dane.

Od léta 1732 se je na svétu veliko spremínilo, — resniza pa je smirej tista vézhno nespreminljiva — in lahko je véditi, de té resnize so šidanjimu svétu slo neperjétné; zlo teshko jih prenese posvetnimu duhu vdano serzé. Te bukvize sazhétnika greha in gréshne sushnosti — *hudizha* — kakor tudi sazhétnika shivljenja in prostosti bôshjih otrók — *Kristusa v' nas* — ras-

lozhno pred ozhi postavijo: posveten zhlo-
vek pa raji flushi nesnanimu hudizhu, de
se ga ne ustrašhi, in mu ne uide; in tedaj
sasmehuje, kar se mu od njega pové; kér
tudi v' Kristusa in v' njegovo odresenje ne
véruje, kakor svéto písmo uzhi. Kakor je
pa snano, de duh posvetnih ljudi ni is Boga,
ampak je is hudizha, tako tudi vémo, de
jim té bukvize ne morejo dopašti. Ktéri pa
imajo boshjiga duhá, in se Kristusovih
naukov dershé, njim so resnize, ktére te
bukvize tako shivo pred ozhi stavijo, takó
ljube, takó perjétné, takó svéte, de bi jih
sa ves svét ne samenjali.

Kristus in njegovi aposteljni so ras-
lozhno uzhili:

Kakor ima Bog svoje kraljéstvo v' vér-
nih in poboshnih; ker v' njih kakor v' svo-
jim tempeljnu prebiva, jih f' svojim duham
oshivlja, ozhishuje, posvezhuje, povelizhu-
je, f' svojo mozhjo, s' nebéskkim miram in
vézhnim shivljenjem navdaja; takó ima

tudi satan ali hudizh svoje kraljéstvo v' hudôbnih, nevérnih in spazhenih: on, hudizh, déla hudo v' njih; v' njih prebiva, in jih stori revne in nesrezhne.

Kristuf pravi: *Šovrashnik, ktéri je ljuliko sejal* med pshenizo, kadar so ljudjé spali, je hudizh. Mat. 13, 25. 39. Ljuliko vidimo, ne moremo je tajiti, kdo bo *sejavza* tajil, ki jo je vsejál? Takó bi se mu, svitimu sovrashniku, sejanje ljulike le she bolj slajshalo.

Kristuf je uzhil, in govoril hudobnim in nevérnim: *Hudizh je vash ôzhe*, in po volji svojiga ozhéta hozhete storiti — on je *ubijavex* od sazhétka — on je lashnik; kadar lashe, govori is svojiga, on je *lashnik in ôzhe lashi..* Jan. 8, 44.

Š. Pavel uzhi: *Satan je oblastnik, mogoxhen duh, ktéri v' tmi tega svetá kraljuje; v' podnébji so duhovi, soper ktére se nam je vojskovati.* Efes. 6, 12.

Š. Pavel uzhi: *Satan je Bog tega*

sveta — hudobnih in nevérnih — ktéri jim ozhi oflepi, de jim zhaflita luzh svetiga evangelija ne svéti. 2. Kor. 4, 4. Hudizhevo délo je tedaj ali hudizhevo oflepljenje v' Kristusov evangeli ne vérovati.

Š. Pavel uzhi: Šatan déla, in pozhenja svojo hudôbo v' nevérnih. Hudobni so mertvi v' gréhih, to je, ktéri po navedah tega sveta shivé, shivé po oblaſtniku, ktéri v' podnébji kraljuje. Efes. 2, 2.

Š. Peter uzhi: Hudizh je sopernik poboshnih in vérnih, njih sovrashnik, njih ſkušnjavez, ktéri nikoli ne pozhiva, smirej salesuje kakor rjovezh lev, in ishe, koga bi posherl. Bodimo tedaj zhujézhi, trésvi, in terdni v' véri mu soper ſlojmo. I. Petr. 5, 8. 9.

Š. Janes uzhi: Hudizh ſapeljuje vef ſvét. Škriv. ras. 12, 19. On je sazhétnik gréha, je grefhiti sazhél; je gréh in s' gréham ſmert na ſvét perpravil.

Š. Janes uzhi: Kdor gréh ſtori, je

*is hudizha; Kristuf je pa pershel, hudi-
zheve déla rasdjat. I. Jan. 3, 8.*

*Š. Jakob pishe: Hudizhu se v' bran
stavite, in bo béshal od vas. Jak. 4, 7.*

*Jesuf je svojim apóstelnjam oblast dal,
hudizhe isganjati, in oblast soper vso mozh
sovrashnika. Mat. 10, 8. Luk. 10, 19.*

*Š. Pavel nam pokashe (Efes. 3, 12.):
orôshje, f' kterim se vojskujmo soper hu-
dizha, de njegove ognjene pushize pre-
magamo.*

Kdor tedaj véruje v' nauke, ktére so
Jesuf in njegovi apóstelni osnаноvali,
mora verjéti, de je zhlovéshko serzé ali
boshji tempelj ali pa hudizhev berlòg, ali:
de, kakor Bog, Kristuf in sveti Duh v'
vérnih prebiva, déla in oshivlja, ravno
tako hudizh v' hudôbnih svoje napzhnosti
pozhenja, in kraljuje.

Le samo resnize is svétiga písma, ktere
je svéta zérkev od nekdej uzhila, se v' teh
bukvizah v' podobah pred ozhi postavijo,

raslagajo in na sadershanje namikajo, de bi hudobni bili od greha in fushnosti hudizha odvernjeni, dóbri pa v' véri in kerfhanfkim shivljenji vterjeni.

Vfaka podoba kashe serzé in oblizhje. Is flanú serza, ktero je prebiyanje in sedesh dobriga in hudiga, se mora ves zhlòvek obfoditi; oblizhje je le nasnamek, ki ga notranji zhlovek ozhitno obéfi, bo ktérim se notranji flan, ktériga duha otròk de je, nekoliko sposná. Satorej per vfaki podobi ljubi bravez! poglej v' svoje serze, premisli svoje notranje, de isvesh, v' ktérim flanu se snajdesh; ako Kristuf ali hudizh v' tebi kraljuje, ako je boshje ali hudizhevo kraljéstvo v' tebi, ako si prošt boshji otròk, ali fushenj greha in hudizha. Persadeni si prav! ne bodi nemaren; bodi pravizhen, ter sebi in Bogu na ravnoft sposnaj, kaj, in kako v' sebi najdesh. Pred Bogam si, kteri serza in obifti preiskuje, kteri vse vidi in vé; ktérimu ni nizh skri-

tiga, kar je v' tebi. Zhe kaj hudiga v' sebi najdesih, obshaljui in ne obupaj, spo- snaj prav, in podaj se Kristufu. On je tudi tvoj odrefhenik, tudi sa-te je na svét per- shel, tudi sa-te hudizheve déla rasdjat de bi te is oblasti hudiga duha istergal, in v' fvoje kraljestvo perpravil. (Kol. 1, 13.) Le On ti samore mozh in terdnost dati, de ne bofh vezh hudizhu podloshen, ne vezh gréhu flushil. Le on te samore sprostiti, in zhe te On sprosti, si resnizhno prost ali svobóden. Jan. 8, 36.

Raslaga podob.

I. PODOBA.

Podoba notranjiga zhlověka, ktěri grehu flushi, in hudizha v' sebi kraljevati puſti.

Táko ferze ima zhlôvek, kteri se grehu vda, in po navadah svetá shivi, ali po duhu, ktěri v' hudobnih rasgraja. (Efes. 2, 2.) Oblizhje rasoděva preſhěrnost, ki se nobeniga ne uſtraſhi, nizh sa grěh ne ſhtěje, ſi vſe dovoli, po zhimur ſpazhenó ferzé hrepeni, shivi ohlapno bres miſli na Boga, na ſôdbo, na vėzhnost.

V' ferzu prebiva hudizh ſ' ſvojo derhalijo — ſ' ſědmimi poglavitnimi grěhi, ki jih ſedmére shivali poménijo.

Pav, ktěri ſ' ſvojim rasproſtrenim répnim pérjem smed vſih shival nar vėzhi nápuh kaſhe, poméni prevsětnost, ktěra toliko ljudi ſapelje, de ſi ſami ſebi dopadejo ſavolj ſvojih boljſhih laſtnost, darov, gnad, ſavolj bogatſva, lepôte ali ſtanú, kar ſo bres ſvojiga ſaſluſhenja od Boga prejéli; ſe v' ſvojih miſlih povſdigujejo, kakor de bi bili ſato boljſhi od drusih, ſa druge ne marajo, jih ſanizhujejo in tarejo.

I.

Podoba notranjiga zhloveka, kateri gréhu flúshi, in hudizha v' sebi kraljevati pusti.

1. Nápuh.	5. Nezhistost.	6. Poshréshnost ali samogoltnost
2. Laskomnost.	3. Nevošhljivost.	4. Jésa. 7. Lenôba.

London, 1841. Printed by J. G. Allen, 10, St. Paul's Churchyard, London.

Kraftazha ali krotá, ktéra perít jé, in stoka, kakor de bi je iméla premalo, poméni *lakomnost*, ki zhloveka podshiga s' nenafítenimi sheljami hrepénéti po smirej vézhim zhasnim bogástvu.

Kôsel, pojátna smerdljiva shival, poméni *nezhistost* in nesramnost, ki je isvirek mnogotéríh gréhov, ktéri teló flabé, in dúsho v' vézhni ogenj perpravijo.

Kazha, ki je nashe perve staršhe sapeljala ktérim je bila savolj njih fréžhe nevoshljiva, poméni *nevoshljivost* in fhkodoshéljnost.

Švinzhe poméni *poshréshnost*, pijanost, samogoltnost.

Risát ali tiger, ki je skorej nar grosovitníshi in ferditshi svér, poméni *jéso* in ferd; kér ta nashene zhlovéka v' tako hudo djanje, kakorfhno je le grosovitnim sverém lastno.

Terdoróg ali shilkrota je savolj svoje pozhasnosti podoba *lenôbe* in mlázhnosti, ki zhlovéka ob vse persadevánje in veselje do dobriga perpravi.

Švéti Duh je is ferza pregnan, se odteguje; pa vender she ponuja gréshniku svoje dari in gnade, ktére plamenzhki okoli ferza nastavljeni poménijo; vender pa On ne more v' ferze priti, ktéro je polno gréshne gnjufôbe, in hudizhu v' oblasti.

Svésti angel, ali Kristusova gnada, si tudi persadéva gréshnika s' besedo ali notranjim opominovanjem sbuditi, pa ne flishti, in si nizh k' ferzu ne vsame; kér je od posvetniga veselja in omótize gréha ves omamljen.

To je strashen in usmiljenja vréden stan gréshnika, ktéri po navadah svetá shivi. O koliko

ljudi shivi v' takim révnim stanu bres vse fkerbi, kakor de bi ne bilo sa-nje nobene nevarnosti! Imenujejo se kriftjani, pa so hlapzi gréha in fush-nji hudizha; imé imajo, de shivé, pa so mertvi. Škriv. ras. 3, 1.

Molitev.

Premilostljivi Bog In odrefhenik! poglej s' ozhmi svoje neskonzhne milosti na révni stan mojiga gréshniga serza! Ras-svetli ozhi moje dushe f' svojo nebésfko luzhjo — perpravi luzh v' mojo tmo, de svoje notranje, stan svojiga serza prav sposnam, in daj gnado, de se vsiga snebim, kar se me hudiga dershi. Obváruij me vsigamogozhni odrefhenik! de nikoli vezh s' dovoljenjem v' gréh peklénfkimu sovrashniku svojiga serza ne isdam, in mu stanovanja v' njem ne perpravim. Ustrašhi in obváruij me f' to mislijo: „*Kdor greshti, je hlapcz gréha, je od hudizha-hudizhev otrók*“ — in kolikor pregréham se vdam, ravno toliko peklénfkih duhov napolni in ofkruni moje serzé. Ti, Gospod in stvarnik vsih rezhi! si moje serze sa-se stvaril, in v' svoje stanovanje namenil: Kako bi ga mogel hudizhu v' berlog prepustiti? Otmi

me, Vfigamogozhni! od hudizheve mozhi,
ozhísti me vse nesnage gréha, vsemi mi
prozh moje gréfhno, nezhisto serze: in
novo, zhisto serzé mi vstvari; ter perpravi
si v' meni perjétno stanovanje sa povelizhe-
vávánje tvojiga presvetiga iména, **Jesuf!**
Amen.

O krishan' Jesuf, sa-me toljk' terpézhi!

Moj gréh je velik, — tvoja milost vézhi!

V' pepél in prah se zhem ponisheváti,

Le v' gréhih delj ne pusti me tizháti.

Umôri v' meni gréfhne vse sheljé,

Satri vfo flast, ozhísti mi serzé!

Oh vódi me, sizer na vézhno sajdem,

In v' flépi hoji pogubljenje najdem.

Ti Jesuf v' mojim ferzu fam kraljuj,

In níkdar gréh se va-nj ne povrazhuj!

II. PODOBA.

Podoba notranjiga zhlovéka, kateri pokoro délati in gréha se varvati sazhnè.

Prednagibna bôshja milost ali gnada, ktéro tukaj angel poméni, gréshniku pred ozhi postavlja nastopke in plazhilo gréha, to je mezh, ali smert in fódbo. Preprizha ga s' bôshjo besédo, de *ne kurbirji, ne préshefhniki, ne mehkushniki, ne nesframniki, ne tatjé, ne lákomniki, ne pijanzi, ne odertniki, ne preklinjevárzi — ne pojdejo v' nebéshko kraljéstvo. I. Kor. 6, 9. 10.* De nadloga in britkost zhaka dushe vsaziga zhlovéka, kateri hudo déla. Rim. 2, 9.

Gréshnik, prestrašhen v' svoji vésti, gré sam v' sé, pogléda v' svoje serze, in najde sgólj greh in gnjufóbo v' sebi, sposna per nebéshki luzhi, ktera v' njegovim serzu posvétí, gerdôbo in nefrézho gréha; kfá se, fovrashí gréh, gnjusi se mu nad gréham, rad bi se ga snebil, pa zhuti mozh gréha, sposna svojo slabost in svoje nágnjenje k' gréhu, sdihuje is globozhine svojiga serza: *O, jes nefrézhni gréshnik! kdo me bo reshil tega gréshniga telésa smerti? — Gnada bôshja po Jesufu Kristufu, (Rim. 7, 25.)* mu odgovori *svéti Duh*, kateri se je shaljujozhimu, ftertimu serzu spet perblishal, in ga s' ognjem bôshje gnade prefhine, ter mu luzh in mozh dodeli.

In kadar luzh svétiga Duha v' serze perfvéti, in se ifkre bôshje gnade v' njem rasfhirijo, se mora hudizh f' svojo gerdo derhalijo umakniti.

Podoba notranjiga zhlovéka, ktéri pokoro délati in gréha
se varvati sazhne.

Neljudne podobe, gerde shivali, ktére pregréhe poménijo, beshé. Kamor luzh perfvéti, mora tma sginiti. — Ko se dan napozhi, ni vezh nozhi. Gnada je luzh, gréh je tma in nozh. Kadar sazhnemo gréh foverashiti, se mora hudizh umakniti; on le v' gréhu, v' tmi kraljuje, le s' gréham pride on v' nafhe ferzé: Ljubésen gréha mu da kljuzh do ferza, radovoljno hudo poshelenje mu vrata odpre v' nafhe ferzé. Ljubésen do Boga in do dobriga, pa foverashtvo gréha ga preshene, in mu vrata sapre.

O kerfhanfke dufhe! ljubite svetlôbo, foverashite tmo! premagajte hudo, in hudizh bo bëshal od vas. Satífnite fvoje ozhi fvétu, gréhu in vřimu nagnjenju k' hudimu; odprite fvoje ferze rasfvetljenju fvétiga Duhá! Vřak sharek vřihji svetlôbe vam bodi ljub, ta vam preshene gréh in tmó, hudizha in peklizo is ferza. Glejte pridno v' fvoje ferze, de gnjufôbo gréha, ki v' njem fkrit tizhi, fposnate in odpravite. Per bôshji svetlôbi, ktera smirej zhaka pred vashim ferzam, de bi ji va-nj odperli, in bersh ko ji ferze odprete, perfvéti, in v' vas vse ofvetli in poshivi, v' té bôshji svetlobi bote vřako hudo shivál, zlo tudi vřak prah in vřako fénzo gréha fposnali, in ga v' njegovi pravi gnjufôbi vídili, in s' bôshjo gnado, ktéra je v' flabih mogózhna, se ga bote snebili.

Molitev.

Bog, Ti vir svetlôbe in shivljenja! Le Ti, ali svetlôba tvojiga Duhá mi samore gréh

v' njegovi ostudnosti in nesfrézhi pokasati. Daj svetiti luzh v' moji temni dufhi, de vidim in shivim! Ti nozhesh smerti gréshnika, nozhesh moje smerti, ampak kakor resnizhno Ti shivísh, tako resnizhno hozhesh, de se greschnik spokori in shiví. Pokashi mi tedaj gréh, kateri me slepi, morí in v' jézhi in hudizhevi sushnosti dershi. Dodéli mi svojo gnado, ktéro si 'Ti v' Jesusu Kristusu vsim gréshnikom obljubil! Naj preshine moje serzé, naj ga rani s' s'klézho shalostjo in klanjem, de gréh, smert in hudizh od mene beshé, in tebi prôstor storé! Daj mi svojiga svétiga Duhá, de tvojo ljubésen, in veselje do tvojih sapoved in do vsiga dobriga v' meni obudi, de gréhu vezh ne pustim gospodariti v' svojih udih, in me hudizh vezh ne oslepi, ne sapeljá, ne premaga! Daj mi prav v' shivo sposnati, de v' gréhu ni nobene dobrote, ampak kdor greshti, je hlapez gréha, otròk pekla in tmé. Ne daj mi nikoli posabiti, kar mi tvoja beséda pové: de noben hudôben pred teboj ne obstoji, noben krivízhen v' tvoje kraljéstvo ne pojde; de dufhna smert, strashna sôdba in vézhno pogubljenje vsih tistih zhaka, ktéri hudo délajo. Daj mi vsak gréh

prav obshaljevati, se ga prav obtoshiti, se
is zeliga serza od vsaziga gréha in tudi
od vsake sénze greha verniti, in se k' tebi
podati, de bom od vsiga hudiga ozhishen,
od vse mozhi vézhne tme sprosten, sa tvojo
gnado, tvojo luzh, tvojo drushino perprá-
ven, in tebi perjéten. Amen.

De grefhil sim bres shtevila,

Toljkrat te sapustil sam,

De se dufha sadolshila

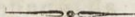
Je pred tabo, Bog! sposnam.

Oh odpusti mi Gospod!

Gréfhniku mi vsmiljen bod'!

Pelji v' moji me flabosti

Spét na frézhno pot kreposti!

III. PODOBA.

Podoba notranjiga zhlovéka, kateri v' Kristusa in njegov svet evangéli véruje, in je f' svetim Duham navdan.

Gréshnik, po sposnanji svojih gréhov in bôshje dobróte in persanáshbe, ki ga tako dolgo terpi, k' pokori pelján, pobit in omajan, to je, stert, ginjen, omezhèn v' svojim ferzu, sdaj ferzhne shalošti folsé tózhi. V' ferzu ga pezhe, boli in fkli, de je Boga, toliko dobroto in ljubésen, tako strashno in tolikrat rasshalil, ga sapustil, sanizhevàl, nasproti pa hudizhu flushil.

Kadar je gréshnik takó f' prednagíbno gnado perpravljén, se spolni nad njim, kar svéto písmo govori: *Bog jim je blis, kteri so shaloštniga ferza, in stertim v' duhu bo pomagal. Ps. 33, 19. Bog jih osdravlja, kateri so pobitiga ferza. Ps. 146, 3.* Angel ali gnada boshja sdaj perstopi k' njegovimu ferzu, ter mu krishaniga Jesufa in njegov svét evangéli v duhu kashe; to je, vesélo osnanilo mu pernese, de je Kristuf na svét perfhel, take gréshnike, kakorshen je on, svelizhat, de je sa gréshnike umerl, in jim odpushenje grehov in vézhno frézhno shivljenje sadobil. Bog tedaj pobitim in stertim ferzam v' Kristufu gnado, odpushenje, odreshenje, shivljenje in vézhno svelizhanje ponudi. Zhe gréshnik to ponudbo v' véri, in v' ponishnim saupanji sprejme; zhe svoje ferze na krishaniga Jesufa, na njegovo terpljenje, njegovo smert, njegovo saflushenje naveshe; zhe

III.

Podoba notranjiga zhlovéka, ktéri v' Kristufa in njegov svet evangéli véruje, in je f' svétim Duham navdan.

shivo véruje, de se je vse to sa-nj sgodilo, de je vse to njemu dodeljeno, sajtonj in is fame gnade dodeljeno, tedaj prejme, kakor vsi pravovérni kristjani, svétiga Duha, in svéti Duh mu v' ferzu prizha, de so mu gréhi odpushteni, in de je otròk boshji. Kér svéti Duh ferze napolni *s' miram, veseljem in pravizo*, in takó je réf boshje kraljestvo k' njemu perfhlo. Tudi fhe po tém mu sfer folsé tekó, pa le folsé hvaléshnosti, veselja in srozhenja tistimu, ktéri ga je vsih gráhov réfhil, in f' svetim Duham navdal. Telésu in dushi je sdaj veselje v' shivim Bogu. Svésda se svéti v' ferzu, kér mu je véra oshivéla. Šovrashniki svelizhanja, ostudne shivali, hudizh f' svojo derhalijo, so mu sdaj iz ferza sginili, in tedaj se rezhe: *Taki ste bili, ali oprani, posvezheni, opravi-zheni ste v' iménu Gospoda nashiga Jesusa Kristusa, in v' duhu nashiga Bogá. 1. Kor. 6, 11.* O kako lép, vesel in frezhen je stan ferza takó opravizheniga gréfhnika! Hvalno pésem bi sapél in prepéval. Švojiga Svelizharja in njegove gnade se takó veselí, de se ne more navefeliti, njegovi ljubésni in milosti se zhudi, pa se ne more nazhuditi, ne more dôsti hvale povédati.

Per všim tém veselji pa ne smé biti bres strahú in zhujézshnosti, na tem svétu se ne smé nikoli bres nevarnosti misliti; ostudne shivali — gréhi — so sfer sunej ferzá — hudizh je svojo pravizo in oblast do njega sgubil — pa vender ni delezh, ter on in gréh nozh in dan presbí, spet verniti se, od koder je pregnan. Toliko bolj se serdí, kolikor vezh je sgubil. Torej zhujte in molite!

Molitev.

Svelizhar boshji! kako se morem tvoje gnade in ljubeshni dôsti veseliti? kako te dôsti sahvaliti sa tvoj svét svelizhavni evangeli? — V' svoji kervi si mi dal odreshenje, to je, odpushenje najti vsih svojih gréhov. (Efes. 1, 7.) Ti si mi dal saštavo, svetiga Duhá, in me sapezhatil na dan odreshenja. (2. Kor. 1, 22.) O oshivljaj mi véro bolj in bolj. Rasvetluj ozhi moje vére bolj in bolj, de sposnam saklade, dobrote, vse nebésfhe blagre, ktére si mi 'Ti f' terplenjem in smertjo sadobil, in mi jih v' svétim evangélii ponújash! O, kako si me ofrézhil, povelizhal, obogatil! Jes, ktéri sim bil poprěj hudizhev berlòg, sim sdaj tempelj svétiga Duhá! Jes, poprej fushenj gréha, sim sdaj otròk bôshji! Jes, poprej stanovanje nezhistih duhov, sim sdaj vesêlje angelov! Jes, v' ktérim je poprej gréh rasgrájal, in hudi duh kraljeval, zhutim sdaj v' sebi le veselje in mir, pa sladkost svétiga Duha, kteri v' meni prebiva, poslan is nebés. Vesêlje svelizhanja se opovira; spone, ktére so me v' fushnosti gréhu in hudizhu vjétiga dersshale, so pretergane, in sim sprosten — milost se mi je

sgodila! Gnado sim najdel! Kako te morem
dôsti sahvaliti! Vezhno naj te hvalijo moje
usta!

Le eno te prosim, ljubi Svelizhar! ne
sapusti me; ne odtégni mi svoje roké, Bog,
moje svelizhanje! (Ps. 26.) Ohrani moje
serzé per enim, de se tvojiga iména bojim
(Ps. 58.). Obvaruj me, de se nikoli ne polé-
nim, ampak védno zhujem, de ne bom nikoli
vezh od sovrashnika smoten, v' gréh sa-
pelján. Tvoja gnada vterdi moje serzé, de
vselej gréh študi, in se vsake perloshnosti
gréha, kot pekla ogiblje! Moje ofserzhje
li 'Ti sebi posvétíl, ne daj ga nikoli vezh
s' greham ogerditi in ofskruniti! Moje serze
ostani tempelj svétiga Duhá, hisha in sédesh
mirú, veselja in pravize v' svétim Duhu.
Amen.

Štran presvéta! prebodena!

Milo tezhe pôtok tvoj:

Ljubesnjava! pozhefhena!

Gréfhnim nam odperta stoj,

V' tvojim serzu naj prebivam,

In mirú sladkosti vshivam,

Ljubesnjava! Jesuf moj!

Rana defne vsemogozhe,
Pozhefhena bodi ti!
S tebe vir kervi tekozh
Blager vřim ljudem deli.
Blagodari tudi mene,
De kervi sa greh řkropljene
Kapljiza me doletí!

IV. PODOBA.

Podoba notranjiga řhlověka, kteri po Kristusovim sařlushmanji s' Bogam řpravľjen, věřhiga ne vě, kot Jesusa Kristusa, krishaniga.

V' ferzu s' Bogam řpravľjeniga kristjana ni nizh drusiga viditi, kakor *krishani Jesus, in snamnje njegoviga terpljenja*. Světi Duh, kteri ga sdaj nagiba in vodi, in kterimu se je popolnama podvergel, ne more njegoviga ferza v' ľjuběsni bolj vřhigati, kakor de mu krishaniga Jesusa in řploh njegovo terpljenje pred ozhi řtavi, in mu kashe, koliko ři je Jesus sa-nj persadjál, de ga je odrěřhil. Premisľhljevanje Jěsuseve řmerti, in řpomin njegoviga terpljenja mu je tedaj nar řilniřhi dělo. *Nizh věřhiga ne věm, řovori ř' ř. Pavlam, kot krishaniga Jěsusa, — Bog me varuj, de bi ře s' drugim hvalil kot ř' krishem Gospoda našhiga Jěsusa Kristusa, po kterim je meni řvět krishan in řes řvētu. Gal. 6, 14.*

Bodoba notranjiga zklóvêka, k'téri po Kristúfovím saflúshenji s' Bo-
gam spravljén, vézhiga ne vé, kot Jesúsa Kristúsa, krishaniga.

Po nagibu svétiga Duhá najde v' terpljenji in smerti svojiga odreshenika in správnika toliko toláshbe in mozhi, de mu njé je polno ferzé. Zhe je Bog s' menoj, pravi, kdo bo soper mene? She zlo svojimu edinorojenimu Šinu ni Bog persanéfel, ampak sa naš vse ga je dal v' smert. Kakó tó? ali nam ni s' njim vřiga dal? (Rim. 8, 31. 32.) Terpljenje in smert Jesufa Kristufa mu je tedaj saštáva vézhne bôshje ljubésni; v' Kristufu ga je Bog seboj spravil, in mu ne bo perpisal njegovih gréhov. (2. Kor. 5, 19.) Krishani Jesuf je tedaj štan njegoviga saúpanja v' Boga, v' vézhno ljubésen; Bog Ozhe, ktéri je svojiga Šinu v' toliko terpljenje sa naš dal, kaj bi On nam odrékel?

In kér mu je *krishani Jesuf* od Boga takó v' *last* dan, de v' njegovim ferzu prebíva, najde v' njem — v' Kristufu — tedaj v' febi — nar obilnišbi isvirek ne le vse tolashbe, ampak tudi vse mozhi in štanovitnosti v' dobrim. Shiva véra v' Kristufa in misel, de Kristuf, krishana ljubésen v' njem prebiva, mu vse posvetno in telésno vesélje in vřo posémeljřko lepôto perřtudi ali řtori v' gnjuřôbo. — Takó mu je, kakor de bi mu Jesuf neprenéhama klizal: *Zhe hozheřh sa menoj hoditi (moj uzhénez biti), vsemi svoj krish na-se, sataji sam sebe, in hôdi sa menoj. (Mat. 16, 32.) Kdor svojiga krish na-se ne vsame, in sa menoj ne hodi, ni mene vréden, ne more moj uzhenex biti. (Mat. 10, 38.)* Le eno sheljo ima, in řzer krishanimu Jesufu podoben biti. Torej je priden v' dôbrih délih, v' délih *řvetosti*, bres ktére ne

*bo nihzhe Boga vidil. (Hebr. 12, 14.) Še ozhi-
sti vse gnjusòbe mesá in duhá, in spolni posve-
zhenje v' bôshjim strahu. (2. Kor. 7, 1.) Moli
neprenéhama, in zhuje v' prôshnjah in molitvah
v' duhu. (Efes. 6, 18.) Podeliti in dôbro storiti
ne posabi, kër vé, de se f' takimi darmi Bogu
perkupi. (Hebr. 13, 16.) Vefelí se, zhe je vréden
storjen, sa Kristufa voljo sanizhevanje, prega-
njanje, nadloge in ponishevanje terpèti, kër vé,
de bo s' njim povelizhan, kdor s' njim terpí. Sa-
volj tiftiga, ktéri ga je tolikanj ljubil, de se je
sa-nj darováł, vse premaga; pa tudi plazhilo vidi,
ktéro je veliko, in ktériga bodo vsi deléshni, kté-
rikoli se štanovitno vojskujejo. *Kdor premaga,
vse sadobi.* To je v' njegovih mislih; torej posabi,
kar je sa njim, in po tem se šteguje, kar je pred
njim, ter hiti k' postavljenimu kônzu, k' plazhilo
boshjiga pokliza v' Kristufu Jesufu. Filip. 3,
13. 14.*

Molitev.

O ljubésen, o moja krishana ljubésen!
Jesuf Kristuf! 'Ti si me s' Bogam správil!
'Ti sam bodi sanaprej v' mojim serzu! Tebi,
špominu tvojiga terpljenja in tvoje smerti
bodi moje serze posvezhenó, vse moje shi-
vljenje darováno! Ljubésen, ktéro si imel
do mene, bodi v' meni, in preshini vso
mojo dusho! nagibaj moje pozhutke, vòdi
me povsod! Prenòvi me po svoji podobi,

de bom tebi vef podoben, in de se sad tvo-
jiga terpljenja in tvoje smerti nad menoj
popolnoma vidi! O daj mi sposnati, de vse,
kar se mi je préd dobízhek sdélo, na kar
sim sidal in se sanafhal, je le smota in fhkoda!
vse zhasno je le smét in blato sraven tvo-
jiga sposnanja. Bódi mi Ti vse, in nizh mi
bodi vse drugo, de Tebe sadobim, se v'
tebi snajdem, de se na svojo pravizo ne
sanafham, ktéra pride is postave, ampak
de imam tvojo pravizo, ktéra je po shivi
véri dodeljena, in ktéra sama pred Bogam
veljá, de Tebe, ljubésen tvojiga terpljenja
in mozh tvojiga vstajenja sposnam, in se
Tebi enák f' tvojo smertjo sedinim! (Fil.
8, 10.) De po tém samorem rezhi: *f' Kri-
stufam sim hrishan, shivim, pa ne jes, am-
pak Kristuf shivi v' meni.* (Gal. 2, 20.)
Prav réf, moj edino ljubljeni Svelizhar!
daj mi, de svojih ozhi nikoli ne odvernem
od Tebe, ki si sazhétnik in vterdník moje
vére, ki si sebi, ktérimu je bilo vse veselje
na ponudbo, krish isvôlil, in sanizhevanje
terpel! Tvoje terpljenje je nar flajshi pasha
moje dushe! Tvoj krish moja mozh v' voj-
skovanji s' gréham! Tvoja smert moje upanje

v' nadlogi in smerti! V' nesavédizi, v' strahu
in v' vsakim hudim zhasu mi bodi tvoja lju-
béšen solnze in bramba, luzh in mozh, de
se ne utrudim in ne omagam, de poterpesh-
ljivo in serzhno prestojim bój, ktéri mi je
naménjen. Amen.

Komúr se Jesuf je dodélil,
Mu v' ferze vlil nebéfhki mir,
Oh téga duh se bo svesélil;
Je najdel vse fladkoſti vir.
O frézhna, frézhna dufha tá,
Ki Jésufa prijatla ima.

O deb' ljudjé fi k' ferzu vséli,
Kak' je per Kristufu ljubó,
She danaf k' njemu bi hitéli,
Ki jih odkupil je f' kervjó;
In svedli bi, de boljsh'ga ni,
Ko biti per Svelizharji.

V. PETERA

V.

Nótranji stan poboshniga, ktériga ferzé je tempelj shiviga Boga,
in prebivanje presvète Trojize.

V. PODOBA.

Notranji stan poboshniga, kτέρiga ferzé je tempelj shiviga Boga, in prebivanje presvéte Trojize.

V' ferzu s' Bogam spravljéniga in od svétiga Duhá posvezheniga krístjana prebiva svéta Trojiza: Ozhe, Šin in svéti Duh; kar ta podoba kashe. Kakor Krístuf govori: *Kdor mene ljubi, bo moje sapovedi dopolnil; in moj Ozhe ga bo ljubil, in k' njemu bomo pershli, in per njem prebivali.* (Joan. 14, 33.) Taka zhaft in pove-lizhanje se sgodi krístjanu, kateri je s' Bogam spravljén, f' Krístusovo kervjo od svojih grehov omít; sdaj is hvaléshnosti Krístufa svojiga od-refhenika zhes vse ljubi, in kér ga ljubi, tudi njegove sapovedi dopolni. Vézhni Bog se k' njemu vféli. Ozhe ga ljubi savolj svojiga Šina; Ozhe ga obifhe. Ozhe, Šin in sveti Duh prebivajo in oftanejo v' njem. Sato pishe f. Pavel (1, Kor. 3, 16.) rekozh: *Ne véste, de ste tempelj boshji, in Duh boshji v' vas prebiva? Zhe pa kdo boshjimu tempeljnu nezhaft stori, tega bo Bog konzhál; sakaj tempelj boshji je svét, in to ste vi.* In v' drugim listu do Korinzhanov 6, 16. spet pishe: *Vi ste tempelj shiviga Boga, kakor rezhe Bog: Prebival bom v' njih in med njimi hôdil, in bom njih Bog, oni pa bodo moje ljudstvo.*

Rasun presvéte Trojize je v' ferzu tudi she *Krístusov krish.* Tega krístjan ne more nikoli

posabiti, nikoli is misel in ferza spuštiti. Jesufovo terpljenje in smert, krishani Jesuf, je smirej njegov terden stan, na kteriga se sanasla, na kteriga svojo véro in svoje upanje opira, in is ktériga, kakor is vézhniga študénza, njegova ljubésen isvira. Naj she premisbljuje Ozhéta, ali Šina, ali svetiga Duhá; naj bo she takó v' Boga samishljen, se vender le spomni, in vprasha: **Kako sim jes gréshnik to nesaflusheno gnado sadobil, Bogá v' sebi iméti? Odgóvor: po krishanim Jé-sufu**, ktéri me je ob svoji smerti na krishi s' Bogam spravil. On je tisti, ki je gréh, pogubljenje in smert s' svojim krishem od mene odverní, in mi gnado, spravo in shivljenje sadobil in dodélil; po njegovi gnadi in po njegovim saflushenji sim jes to, kar sim.

Namésti sedmérih poglavítnih gréhov, ki so préd njegovo ferzé napolnili, in ga v' berlog hudizhev spremenili, vidimo sdaj v' njem nasprotne zhednosti, namrezh: *ponishnost, darljivost, zhi-slost, ljubésen, trésnost, poterpeshljivost in gorézhnost do dobriga*.

Kdo bi si ne persadjal is vse mozhi dopolniti Jesufove nauke in sapovedi: to je, v' Jesufa vérovati, ga ljubiti, sa njim hoditi in se njemu podobniga storiti; kér je sa svestôbo in ljubésen vsakimu, ki njegove nauke dopolni, tako veliko obljubljeniga, de se bo namrezh Bog sam v' njegovo ferze vfelil in v' njem prebival? (Joan. 14, 23.) *O ljubimo ga*, klizhe s. Janes, ktéri se je bil v' njegovo narozhje naflonil, *kér nas je on préd ljubil — in ljubésen je is Boga — Bog*

je ljubésen, in kdor v' ljubésni ostane, ostane v' Bogu, in Bog v' njem. (I. Jo. 4, 16.) Tukaj shé samoremo per Bogu in s' Bogam biti! tukaj she se Bog takó ponisha — do nas — v' nas priti! O de bi pazh mi prav fkerbéli in si persadjali takó velízimu, takó imenítnimu, takó zhaftúljivimu, takó mogózhnimu perjatlu, ki ga imamo v' febi, se prav perjétné storiti! De bi bili pazh popolnoma Njemu vdani! De bi vse nagíbe svojiga ferza radi premíshljevali, radi gledali svoje ferzé, ktéro je bôshji tempelj! De bi nikoli ne posabili, kdo si je svôlil nashe ferze v' svoje prebivalíshe! De bi s' svojimi míslimi svojiga ferza ne sapustili, in se v' svét ne samíflili, kér v' svét ni vréden tístiga, ktéri v' nasnim ferzu hozhe prebivati! Zhe imamo Boga v' svojem ferzu, imamo vse, in sunej tega ali bres tega ni nizh, vse je minljivo — v' svét s' vso svojo blíshôbo prejde, — Bog pa, Krístus v' nas ostane vézhno, in zhe smo njegovi, smo s' njim eniga duhá. (1. Kor. 6, 17.) Šaj nam je dal nar vézhi in nar imenitníshi obljuje, de bomo deléshni zlo bôshje nature, zhe se sder-shimo na svétu hudiga poshelenja. (. Petr. 1, 4.) O vérvajmo terdno va-nj, in dersimo se ga, kakor de bi ga vidili! Kdor va-nj véruje, ima she tukaj vézhno shívljenje — nebéfa v' febi. Joan. 6, 47.

Molitev.

Svétí, neskônzšno ljubesnivi Bog, Ozhe nas higa Gospoda Jnsusa Krístusa! tudi nas h Ozhe! Kako Ti ljudi ljubísh! kako si mene

révniga, ubósiga gréshnika ljubil, pove-
lizhal in svesélil v' Švojim Šinu, Jesufu
Kristufu! Ti hozhefh v' meni prebivati —
Ti ostanefh v' meni in jes v' Tebi! Kako
blis fva fi v' ròdu! Od tod bi jes mogel
biti napolnjen s' vfo polnoftjo bòshjo. (Efes.
3, 19.) Kako bi te jes ne ljubil, ne ljubil
is zéle dufhe, is zéliga ferza, is vfih mozhi?
O dodéli mi to ljubésen, ftori me sgolj lju-
béfen, kakor fi 'Ti sgolj ljubésen! Daj mi
sedinenost f' Teboj smirej bolj zhutiti, f'
Teboj smirej bolj sedinjenimu biti! Daj mi,
de fe nikoli ne lozhim od tvoje ljubefni!
Ohrani fi 'Ti moje ferze v' Švoje vézhno
prebiválifhe! Vlèzi 'Ti mojiga duhá popol-
nama k' Šebi v' snotranje, de le Tebe lju-
bim, fim vef tvoj, de mi je sunej Tebe
vfe nizh! De le Tebe v' vfih rezhéh vidim!
Tebe v' vfih rezhéh najdem, vfe le savolj
Tebe ftorim in terpim! De fi 'Ti moje edino,
moje vfe! Ti Bog mojiga ferza! Ti moj
delèsh vékoma. Amen.

O Jesuf moj! pazh dobro vém,
De tempelj tvoj jes biti fmém;
Oh pridi kmalo do ferzá,
Perpravi vrédno sa-fe gá;

Ne smorem nizh s' lastne mozhi,
Ne fzhifti me vfa mozh ljudi:
Ni milosti, mirú sa mé,
Ko v' tebi Jesuf, — prid' v' ferzé!

Ljubésen tvoja, drus'ga nè,
Naj v' ferzu mi kraljúje;
Šerzé sheli ljubésni lè,
Vse drugo sanizhúje.
Odvsemi vse, in vse satri,
Kar me od tebe lozhi,
Šerzé ozhifheno pa vshgi
V' ljubésni svoji vrozhi!

Tolashba tí, tí luzh in flast,
Ti moje poshelenje!
Oh bod', oftani moja last,
Darujem ti shivljenje.
Ti ferzu pôkoj, mir delifh,
Ti sam mi dufho svefcelifh!

VI. PODOBA.

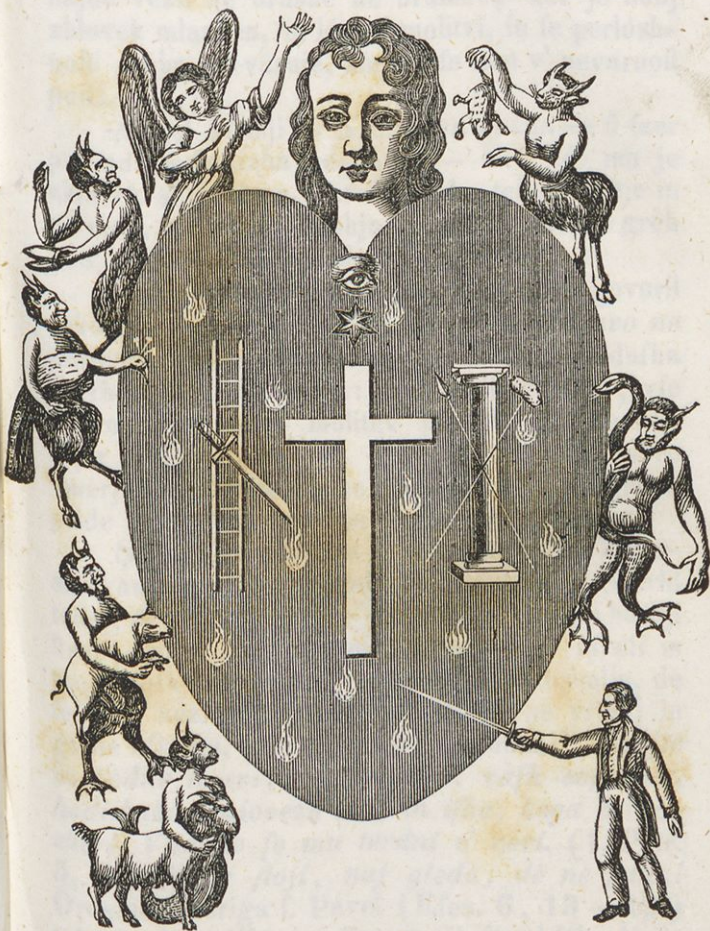
Šerze, kakorshno je v' zhlovéku, ktériga pridnost spet omersi, in ktéri svét ljubiti sazhne.

V' té podobi vidimo oblizhje, ktéro s' enim ozhéšam predersno gléda, eno oko pa je saspano. V' serzu je tukaj she menj snámenj Jesufoviga terpljenja, ifkre boshje gnade ugafujejo, svésda — vére — otemnuje, ter je luzh in svetlost sgubila. To poméni, zhe zhlovek v' dobrim boli mlázhen in saspán postane, v' molitvi in zhujézhnosti odjénja, na nezhimurnost svetá gléda, in si smirej vezh zhafniga veselja, zhafti in rasveseljenja svetá in mesá dovoli; zhe sraven, kar se per tem smirej sgodi, menj na Jesufovo terpljenje misli, na krišhaniga Jesufa, sazhétnika in spolnivza svéte vére, bolj poredko pogléda, in ga takó fzhafama is ferza sgubi: ugafne ogenj poboshnosti, omersi ljubésen do Jesufa, odjénja gnada, opéfha in umerje véra; v' serzu je mrak, tma, mras in fuhôta; zhlovek je sdaj lén in obupljiv, in kaj se po tem sgodi?

Svét, ki ga mosh s' mezhem poméni, se f' filo spet vrine v' njegovo ferzé; ker mu manjka mozhi in stanovitnosti v' véri, mu ni ne svetlôbe ne ljubésni vezh, fe boji shuganja svetá, ali je pa od perlisovánja in poshelénja goljufán, in svét spet sazhne ljubiti.

K' takimu stanu ferzá se sdaj spet hudizh blisha, ter nosi in vlazhi va-nj spet stare ostudne shivali, in to tolikanj loshe dopernese, kér ne

VI.

Šerzé kakoršno je v' zhlovéku, kteriga pridnoš spet omersi,
in ktéri svét ljubiti sazhne.

najde vezh ne ftrashe ne brambe, kér je sdaj zhlovek mlazhen, in lén v' molitvi, in se perlosh-nofti gréha ne váruje, ampak se sam v' nevarnost podá.

Angel bôshji ali Kristufova gnada — si fzer persadéva hudízha odgnati, — ali, kér mu je zhlovek s' gréham vrata odperl, ter ne zhuje in ne moli, sa gnado boshjo ne mara, se mu gréh in s' gréham spet hudizh v' ferze vrine.

Tukaj tedaj veljá, kar je Kristuf govoril rekozh: *Zhujte in molite, de v' skufshnjavo ne padete! Molite neprenehama.* Molitev je dufha kerfhanfkiga shivljenja: kjer molitevjenja, vse dóbro odjenja, — molitev je duhovno dihanje. Kjer molitev mine ali oflabí, ondi vse dóbro umerje. Takó tudi zhe ne zhujemo in sadremljemo, pride sovrashnik in vseje ljulike med pfhenizo.

Šerze bres zhuvaja in orôshja je všim sovrashnikam — gréhu in hudizhu — odperto. Škerbi tedaj, de fvéti zhuváj — molitev in notranji boshji ftrah, misel na krishaniga Jesufa, — nikoli is tvoje dufhe ne sgine, — nikoli ne sadrémlje, de se nizh nézhiftiga v' boshji tempelj ne vrine, in ga ne ofkruni, fzer te bo Bog pokonzhál. *Zhujte in bodite tresvi, kér hudizh, vash sopernik, hodi kakor rujovezh lev, in ishe, koga bi posherl. Vstáivate se mu terdni v' véri.* (1. Petr. 5, 8.) *Kdor stoji, naj gleda, de ne pade!* Orôshja, kteriga f. Pavel (Efes. 6, 13 — 19.) takó lepó popifhe, ne smemo nikoli od fêbe djati; *kér se nam je vojskovati, kakor pravi (v' 12. versti), ne le soper meso in kri, ampak soper*

*poglavarje, in oblaſtnike, namrezh ſoper goſpodovavze ſvetá, ktéri v' tmi tega ſveta kra-
ljujejo, ſoper hudobne duhove v' podnébji, ktéri
naſ s' ognjénimi puſhizami ſalesujejo, in ktere
ſamoremo le ſ' ſhkítam vére premagáti. Véra mora
tedaj ſmirej terdna in ſhiva oſtati, ljubésen pa
ſmirej gorézha, in to ſe le ſgodi, zhe Jeſufa in
njegoviga terpljenja nikoli is ozhi in is ſerza ne
iſpuſtimo; zhe ſvoje miſli odvernemo od ſveta in
njegovih vabljiſt, in jih ſtanovitno va-nj obra-
zhamo, zhe ſvoje ſerzé ſagradimo ſoper vſe mi-
kávnosti gréha, in ſe védno vprizho Boga ali pred
Bogam miſlimo, — na ponudbe bôſhje gnade in
nagibe ſvétiga Dubá pásimo, in ſe jim vdamo.
Véra ſgubí vſo ſvojo mozh, ſvojo luzh in ſbi-
vljenje, ljubésen omersí, zhe ſtalíſhe, na ktéro
je vterjena, krishani Jeſuf, is ſerza ſgine.*

Molitev.

Gospod! Ti me vidíſh in poſnaſh, —
Ti preíſkavez ſerz; Ti poſnaſh mojo ſla-
boſt in neſtanovitnoſt mojiga ſerza, ktéro
takó lahko ſpét v' véri oſlabi, v' ljubésni
omersí! Ti véſh, kako ſim jes v' gréh in
ſvét nagnjen, kako ſe uſtráſhim in bojim
vſiga persadevánja in truda, ktériga mi je
tréba, de bi v' reſnizi ſam ſebe ſatajil in
zhul nad ſvojim ſerzam. Poterdi me, poſhivi
me! Obdershi me nakyíſhko in v' ſtanovit-

nosti, — bres tebe nizh ne samorem! Ne
sapusti me, ne odtégni mi svoje roké, moj
Bog, moj Svelizhar! Jes ne morem v' Tebi
ostati, zhe me 'Ti ne dershísh, in v' meni
ne ostanesh! Bodi mi véden ohranovávez,
de v' meni nikoli luzh ne ugasne, ljubé-
sen ne omersi, saupanje ne pade, véra
ne umerje! Daj mi védno vézhi mozh
in veselje do molitve! Dodéli mi fkerb,
védno k' Tebi se osirati; Daj ozhém moje
dushe terdnost nepremíkama v' Te glé-
dati, in v' Tvojim terpljenji se pasti; od-
verni moje ozhi od vse nezhimurnosti svetá.
Amen.

Oh bres Jesufa — kogá smo? —

Šrote stiskane, povsod,

Réve smo v' fols dolíni; —

Oh usmil' se nas Gospod!

Švojo nam krepóšt dodéli,

Šerzhnost svojiga duha,

De per slédnjim svojim déli

Štrasti smagamo mesá.

Oh sapish' mi svoje rane

Jesuf v' ferze prav shivó,

Štor', de njih spomin ostane

Šlédnjo uro pred manó!

De ko na-nje se osrém,

Nikdar hud'ga ne pozhném,

Ampak gréh in straš satiram,

Zhédnost' pa ferzé odpiram.

Ta spomin neposabljiv

Mi ostan', dokler bom shív;

Vtisni, kar f' terpel sa mé,

Mi na vézhni zhaš v' ferzé!

VII. PODOBA.

*Šerzé nesfrézahniga zhloveka, ktéri po svo-
jim spreobernjenji spet greshti; v' kterim sdaj
gréh in hudizh kraljuje.*

Ta podoba kashe notranji štan gréshnika od ktériga Kristuf v' f. evangélii (Mat. 12, 43.) také govori: *Kadar je pa nezhišti duh is zhlo-
véka shel, hodi po suhih krajih, ishe pokoja,
in ko ga ne najde, tedaj pravi: Verniti se ho-
zhem v' svojo hišho, is ktére sim bil shel. In
kadar pride, jo najde prasno, pometêno in
ofnâsheno. Tedaj gré, in si perversame sêdem
drusih duhov, ktéri so hujšhi, kakor on sam,
in ko noter gredo, prebivajo ondi, in tako
so poslednje rezhi taziga zhlovéka hujšhi od
pervih.*

Štrâshni poglêd! Hudizh prebîva, kraljuje in gospoduje sdaj v' ferzu, ktero je bilo préd bôshje prebivališhe, tempelj švétiga Duhá. Štari gréhi in grêhov oftudnosti so spét tukaj viditi; oftudne shivali so se ga spét polastile, in prebi-
vajo tukaj, kakor v' svoji lastîni. In od kod pride

VII.

Šerze nefrezhniga zhlovéka, ktéri po svojím spreob-
njenji spet v' stare gréhe nasaj pade; v' ktérim sdaj
gréh in hudizh kraljuje.

...
 ...
 ...

to? — Zhlovek ni maral sa gnado bôshjo, ktéra mu je bila dodeljêna; je posabil ozhifhevati se od svojih gréhov; ga ni bilo fkerb sa kerfhanfko shivljenje in fvetoft. In kdor ne gré naprej, gré nasaj; tukaj ni mirovánja. Kdor si s' vfo mozhjó ne persadéva fkosi oske vrata iti, fšanovitno in ferzhno po oski poti hoditi; kdor refnizhno ne skerbí vterdíti se v' fovrashtvu gréha in v' sanizhevánji fvetá in njegove vabljivofti, in se perloshnofti gréha ne váruje: tega salesovanje hudizha, mikavnoft gréha in vabljivoft fvetá kmal fpet v' fvoje mréshe vjame. In sgodí se mu, kakor pravi f. Peter (2. Pet. 2, 22.) po pregovoru: Pef se poverne k' temu, kar je isbljul, in fkópano fvinjé se po lushi válja, to je, shé omíti, prefhérni ali lahkomifhljeni zhlovek fpét pade v' fvoje ftare gréhe nasaj, in se fpet vdá fvojimú nagnjenju in poshelenju.

Švétí Duh gré od njega; kako bi mogel fvéti Duh per nezhíftim duhu prebívati? — Kako bi móгло ravno tífto ferzé ob enim zhasu bôshji tempelj in hudizhev bérlog biti?

Angel — ali gnada bôshja — se shaloftno umakne, pa vender f' povsdignjenimi rokami, to poméni, de ima Kríftuf vender fhe ufmiljenje s' revnim grefhnikam, in ga nékako profi rekozh: „O, ko bi ti fhe enkrat sposnal, kaj te pélje k' pravimu miru! Bôshje narozhje, ferzé tvojiga ljubeshjíviga Ozhéta ti je fhe odperto! Verni se, ti nesvéfti! Jes se te hozhem fhe ufmiliti!“ — pa ne flifhi vezh. Predersno gléda v' fvét; nizh ne mara, in ne bojí se vezh ne fkrivnih, ne ozhítnih

gréhov, ne framôte. Bresna ne vidi, ki se va-nj pogrésne, oštudnost ne posna, ktére so v' njego-
vim ferzu; kér je njegova véra mertva — svésda
je vso luzh sgubila, in on je ves od hudizha ofle-
pljen.

Lej, ljubi popotvávez na semlji, taka je f'
teboj, ktéri se svojih gréhov spovéfh, jih obsba-
ljujesh, in odpushtenje sadobífh; pa se po tem s'
bôshjo gnado gréha ne várujesh, ampak se spét
va-nj sapletefh. Hujfhi in nevarnisthi je po tém
kakor préd; gréh in hudízh se ti sdaj bolj terdno
uféde, in she hujfhi v' tebi rasfaja; in sdaj si she
le popolnoma njegov hlapez in fushenj. Váruj se
tedaj s' vso fkerbjó, de spét v' stare gréhe in
navade ne pádefh. Kadar si enkrat gnado sado-
bil, se grehu in hudizhu odpovédal, si napuhu,
lakomnosti, nezhistosti, nevoljivosti, poshréfh-
nosti, jési in lenôbi bôj napovédal, oštani jim
vézhen fovrashnik, in ne pušti jih nikoli vezh v'
svoje ferzé, pregánjaj jih, ogiblji se jih, kjer in
kolikor morefh; radi se bodo namrezh vfelej spét
k' tebi vernili, v' tvoje ferzé se spet vfelíti in
svojo staro pravizo spét sadobiti ifkali, in zhe jim
le proštór dafh in štanovanje dovolífh, bodo tvoje
póslednje rezbi hujfhi od pervih. Saupaj v' Boga,
ktéri je mogozhen ti pomagati, in ti smago soper
fovrashnike dati. Zhe tudi padefh, bersh se vsdi-
gni, in vojskuj se spét! Nikoli ne štori mirú s'
gréham! Primi se vfelej spét roké Vřigamogozh-
niga — svojiga Odrefhenika! On ti samore in
hozhe pomagati; njegova roka ni nikoli prekratka.
On je vfelej nar mozhnejfhi, ter vfelej samore

hudizhevo orôshje ftréti, sopernika svésati, vrézhi, mu róp vséti, in te sprostiti. Kako moresh terpéti, de bi bilo tvoje ferzé she delj hudizhev berlog, kér ti je dano biti bôshji tempelj?

Molitev.

Bog! *moj Bog! moj Ozhe!* Tvoja stvar sim jes; Ti si me stvaril, Ti Kristuf me odréshil! Ti, moj Svelizhar, si *moja modróst, moja pravíza, moje odreshênje, moja svetósl!* Ti sedísh tudi sa-me na desnizi Boga Ozhéta! imásh tudi sa-me vso mozh in vso oblast v' svoji roki, me tedaj samoresh in hozhesh gréhu, smerti in hudizhu is krempljev otéti, zhe sim tudi v' njih fushnost in jézhó pershel! Ti si darove prejel tudi sa nehvaléshne (Ps. 57, 19), tedaj tudi sa-me, ktéri sim te bil sapústil! Ti vse gréshnike spejmesh, in ne savershesh nobeniga, ktéri se k' tehi podá! Poglej me, tukaj sim, in vpijem k' tebi! Daj milost, gnado, usmíljenje! Ti hozhesh, Ti samoresh vse reshíti! Nihzhe na tem svétu ni v' preglobôkim bresnu, Ti ga samoresh in hozhesh otéti! Réshi me is fushnosti gréha in hudízha! nizh vezh sanaprej naj gréh in hudizh v' meni ne prebiva. Tebi

gré moje serzé, kér si ga Ti kupil s' svojo kervjó! sgolj tvoja last je, in nikomur drugimu ga ne moreš prepustiti! Poshlji tedaj va-nj svojo luzh, de sgine tma, daj svojiga Duhá, de beshí hudizh! Dodéli mi svojo gnado, de gréh svojo mozh sgubí! Šteri hudizha, konzhaj njegovo oblast in otmi me! Amen.

Bod' per Jesufu, o dufha!

V' njem svelizhanje sposnáj,

Naj te tud' nevarnost fkuſha,

V' njem imafh savétja kráj.

Dersh' fe ga, per njem oftani,

Vérno, upno fe ga prim',

Zhiſto pa serzé ohrani,

In v' ljubésni sdrush' fe sh' Njim.

Kdor ga ljubi v' prav' sveſtôbi

Védno hod' njegá ſleſó,

Nikdar fe ne vda lenôbi,

Gréhu v' bran ſtoji ferzhnó.

VIII. PODOBA.

Šmert hudôbniga, in plazhilo gréha.

Tako leſhí neſpokorjeni gréſhnik na ſvoji ſmertni poſtelji — na teléſu poln bolezhín, na duſhi poln teshav in nepokoja, poln grôse in ſmert-

VIII.

Smert hudôbniga, in plazhilo gréha.

*) Napuh, lakomnost, nezhistost, nevoshljivost, samogoltnost, jesa, lenôba.

St. Michael's, in the sky

St. Michael's, in the sky, is the place where the angels are gathered together, and where they are often seen in the clouds, and where they are often seen in the clouds, and where they are often seen in the clouds.

ne britkosti, poln strahú perhodnje fôdbe. Od vsiga dobriga sapušhèn, je bres pomozhi, nobene tolashbe ni sa-nj, kër ne véruje; Boga in Odrešhenika ne sposná, — strašna smert mu je pred ozhmí, in mu shuga sdaj, mu vse in sa vselej vséti, ter ga perpraviti ob vse veselje, bogastvo, ob vso zhašt in sladnost, zlo ob vse. Hudizh mu ozhita njegove pregréhe. Poprej ga je v' gréh napeljeval, mu ga hvalil, mu sladnost in perjétnost gréha kasal, sdaj pa ga s' njim strašhi, mu déla nepôkoj vesti, mu kashe plazhilo gréha, ktéro ga zhaka, namrezh: *vézžno preklétje, vézžno pogublênje, vézhni ôgenj v' peklú*. Obupljivo gléda okoli sebe, in vidi le sgolj strahôto; snotrej ga grise vést, ktera mu je dosdaj spala, sdaj pa se mu je s' toliko vézhi mozhjó sbudíla, in ga pezhe in stíška v' peklénsko tesnôto. Pekel vídi odpert, kako mu je perpravljen, ga vézžno pošréti. Nizh dobriga ne more vezh slíshati, kër mu je ferzé v' njegovih gréhih soper vse dobro oterpnélo, in soper boshji glas oglushélo. Prozh se oberne od dóbriga Duha, od gnade, od angela, sato se mu tudi ta umakne, in ga prepusti obúpljivosti, v' ktéro se je sam prosto in radovoljno podál. Takó sdaj umerje, in gré pred Jesufov sodnji stól, pred tístiga sodnika, kteriga je v' svojim shivljenji sanizheval, ktériga beséde ni poslušhal ali jo v' némar pustil, ktériga gnado je sámétal, ktériga kri s' nogami teptál; sato sdaj sašíšhi is ušt vézhniga sodníka svojo nepreklizno obfójo v' téh besédah: „*Pobéri se spred mene, ti prekléti, v' vézhni ôgenj.*“

Takó plazhuje svét in posvetno veselje; kdor njemu flushi, je pogubljen, obsojen, od nebes in bôshjiga oblizhja vézhno odlozhen, pahnjen v' stráshin — joka poln brêsen — v' ôgenj, ktéri nikoli ne ugašne, v' grisbo zherva, ktéri nikoli ne pogíne.

O koliko ljudi hiti v' vézhno pogubljenje! koliko ljudi, ki hozehejo kristjani biti, flushi gréhu, posvétnimu veselju, hudimu nagnjenju, se vdá napuhu, lakomnosti, nezhistosti, nevoshljivosti, samogoltnosti, jési ali lenôbi, ali sploh mehkimu shivljenju. Spovedujejo se morebiti she svojih gréhov, pa ne de bi se poboljšali, ampak le is navade. Spét in spét greshe, in ostanejo v' svojih hudih navadah — spét se spovedó, spét greshe — in tako délajo do kônza svojiga shivljenja bres praviga poboljšanja; is prave ferzhne shalosti se svojih grehov ne klajo, is zéliga ferza se k' Kristufu ne podajo, ter njegove milosti in gnade ne ishejo. K' spovedi, k' svétimu obhajilu, k' pridgam in drugim zerkvénim opravilam radi hodijo, pa vender smirej stari ljudjé, hlapzi gréha, otrôzi svetá in fusbnji gréha ostanejo, in zhe bolj hodijo k' zerkvénim opravilam, bolj se nanje sanafhajo, kakor de bi jim ne bilo tréba ferzá spreoberniti in se refnizhno spokoriti. Neprevídено pride smert, ter jih pobêre, in kér so na mesó sejali, tudi od mesá shánjejo pogubljenje; kár zhlôvek seje, to bo tudi shél.

Poséбно stráshna je smert tistih, ktéri so shé enkrat gnado bili prejéli, pa je niso ohranili, ktéri so bili Kristufa she enkrat sposnali,

pa niso per njem ostali, ampak so mu odpadli, in se svétu in gréhu v' flushbo podali. **Š. Pavel** pravi **IIbr. 10, 26.** *Zhe po prejetim sposnanji resnize radovoljno greslimò, ni vezh daritve sa gréhe, ampak strashna sòdba nas zhaka, in ognjeno mashevanje, ktéro bo sovrashnike posherlo.* In **Hebr. 6, 4—6.** pravi: *Ktéri so enkrat rassvetljèni bili, ter okùsili nebèshki dàr, in se vdelèshili svètiga Duhà, sraven pa so okùsili dobro bòshjo besèdo, in mozh perhodnjiga svetà, in so padli; takim je nemogozhe, de bi se spèt k' pokori ponovili, kër spet Šinu boshjiga sami sebi krishajo, in saframujejo.*

O vi grèshniki, ktéri v' svojih hudih nava-dah ostanete, ko bi pazh védili, kaj ljubite! — Vi ljubite smert in pogubljenje! Kar se vam zdaj sladká, to vas bo vézhno peklilo. Pomí-flite vender svoje hude pota, in sovrashite hu-dòbo! Odpovéjte se sladnosti gréha! ta vam je v' pogubljenje! Poslufhajte vender perjásni glas svojiga dobriga pastirja, Jesufa Kristufa, kteri vas klizhe: Balite (pridite) k' meni, moja kri vas ozhifti od vashih gréhov! — Jes vam od-pustim, jes vas svelízham, jes dam vézhno shiv-ljenje svojim ovzhízam! Ne odvernite svojih serz tém besédam svojiga dobriga pastirja, de ne bote enkrat flifhali strashniga glasú vezhniga sodnika: Poberite se spred mene, vi prekléti, v' vézhni ôgenj! — *Strashno je pasti v' roke shi-vimu Bogú.* **Hebr. 10, 31.**

Molitev.

Bog, Ti si pravízhnen, in pravízhne so vse tvoje sôdbe! Ti ne glédašh na lize; Ti bošh vsakimu povernil po njegovih délih. Kdor pokore ne stori, v' tvojo besédo ne véruje, in je ne ohrani, ta je she sojen, ta ne bo vidil shivljenja, ta ostane v' smerti ali v' pogubljenji vékoma. Kakor si 'Ti perjasen poboshnim in vérnim, takó strašhan si 'Ti nespokorjenimu gréshniku, ktéri se ob svojim zhasu ni k' Tebi obernal. O Gospod in Svelizhar! Ti si me réshil gréha, smerti in pekla, poterdi me, de vselej svoje serze od gréha odvernem in tebi ohranim! Sbudi me, de se smerti odtégnem in shivljenju ohranim! Stori moje serzé, de se k' pravi pokori podam, de po nagibih tvojiga Duha hodim, in se po Njem dam v' drusiga, v' noviga zhloveka prestvariti, in po tem le Tebi shivim, in Tebi umerjem! Amen.

Iskal sim, Jesuf, moj Gospod!
Mirú sastonj, iskal povfod,
K' teb' perbeshím, usmil' se mè,
Usmil' nadlôshne réve fè!

IX.

Serzé v kristjanu, ktéri je v' vojfkovanji soper gréh in v' kerfhanskim shivljenji do konza stanoviten.

Šej nar bolj véfh sam Jesuf ti,
Kaj froto me toljkanj teshí,
Karkolj pozhnèm in kamor grém,
Mirú bres tebe le ne svém.

O Jesuf! k' tebi se osrèm,
Na tvojo milost se oprèm,
Oberní na-me milo okó,
In stori mi ferzé mirnó!

IX. PODOBA.

Táko serzé ima kristjan, ktéri je v' vojškovanji soper gréh, in v' kerfshanskim shívljenji do konza stanoviten.

Na té podobi vidífh, kako je zhlóvéfhko ferzé od vsíh straní f' sovrashniki obdano. Hudízh in gréh ga védno salesúje. Špodej stojita moshá, kτέρα *fvét* poménita; eden ponuja kúpizo, ki vabi v' hladnost in posvetno veselje, eden pa skufha f' sílo, s' shúganjem, pregánjanjem, preklinjevánjem in s' vso peklénsko mozhjó od dóbriga odverniti, in v' gréfhno shívljenje nagnáti.

Š' témi sovrashniki svelizhanja: f' svojim nággnjenjem, f' fvétam in hudízhem se mora kristjan v' sídanjim shívljenji smirej vojskovati; pa njegovo ferzé je soper vse sovrashnike s' orôshjem ofkerbljéno, ne morejo ga premagati.

Nad njim naletuje angel, gnada bôshja, ki ga védno opominja k' vojskovanju, in mu perporózha stanovitnost, rekozh: *Nihzhe ne bo vén-zhan (kronan), ako se prav ne vojskuje.* In: *Kdor bo do konza stanoviten, bo svelizhan.*

V' ferzu se svéti svésda zhistá in lépa, to je, véra v' njem je shíva, in véra je premagá-ter, ktéra svét premaga. I. Joan. 5, 4. Poln svésti, poln saupanja je v' Boga, nizh sunej Boga ne more sadóstiti njegovimu ferzu, sato mu je v' ferzu na eni stráni sapísano: *Kdo je kòt Bog? Bog je s' njim in v' njem, in s' Njim samore vse.* Njegova gnada mu je sadósti. Na drugi stráni je sapísano: *Kdo me bo lozhil od ljubésni Jesusa Kristusa? Nadloga? ali britkost? ali lákota? ali nevarnost? ali preganjanje? ali mezh? — V' vsm tém premagamo savolj téga, kteri nas je ljubil. (Rim. 8, 35—39.) Véra in ljubésen v' ferzu ga tedaj vterdite v' vsm dobrim.*

V' frédi ferza je viditi sv. hostja s' opisam: *Jesuf, moja ljubésen! To poméni de je lazhen prave duhovne hrane, kruha shivljenja, ktéri je is nebél perfhel, in svétu shivljenje da. (Joan. 6, 33.) Š' tém shívim in oshivljajozhim kruham oshivlja in vterjuje svojo véro in ljubésen v' pogostim prejémanji svetiga réshnjiga Teléfa. V' té hrani najde nar vézhni mózh, vézhno shivljenje, kakor ga je tudi obljudil Jesuf: *Kdor moje mesò jé, in moja kri píje, ta oslane v' meni in jes v' njem; ta ima vézhno shivljenje.* Joan. 6, 54. 56.*

Dálje mu vidish v' ferzu *krishaniga Kristusa* in *odperte bukve*, té so *svéti evangéli*, *svéto písmo*. Branje in premisłljevanje bôshje beséde, svétiga písma, in posebno Jesufoviga terpljenja in smerti je njegovo nar ljubši opravilo in nar perjétnišhi spashnik, po kterm svojo dusho pase, de se takó soper svét in gréh, soper mesó in hudizha oroshuje in vterjuje. Kdor krishaniga Jesufa v' ferzu nima, in ne ohrani, ta je v' shivljenji mertev. In kdor boshje beséde, svetiga písma, evangelija, smed vših bukev nar bolj ne ljubi, ne premisłljeuje, všim snánostim ne predstávlja, in se v' všim svojim sadershanji po njem ne ravná, ta je nevarno bolan na svoji dushi, ako ni she zló mertev in savershen.

Sadnjizh vidimo v' ferzu *zérkvizo*, *odvé-sano môshnjo*, *krùh in ribo*. Zérkviza poméni, de rad moli, in de je štanovíten v' molitvi; per boshji flushbi, domá v' svoji štanizi in povšod, kjér je, in koder hodi, se njegovo ferzé s' Bogam pogovárja, s' Bogam shiví, déla, igrá, se ga veseli, se mu daruje, je ves in védno v' njem. Bres molitve ne more nihzhe ostati v' Bogu, v' véri, v' ljubésni.

Odvésana môshnja poméni njegovo darljivost, njegovo bratovsko ljubésen do blishnjiga. Lakomnost odgánja, kér svojim potrebnim bratom od svojiga rad deli, kolikor more; de ljubésen fkasuje, in svoje ferze ad posémeljškiga smirej bolj odterguje. Ni mu nesnáno, de néktere dushe, ki so f' tém, de so se oftudnim pregréham, nezhistosti in nesmérnosti odpovédale,

hudizhu uffle, fo fpet nevédama v' hudizheve saderge padle, ko fo se lakomnosti ali ljubésni do denarjev vdale, in pod marfikakimi sgóvori in namikljeji posabijo drugim dobro ftoriti in podeliti.

Krùh in riba poméni njegovo sdershnoft, smérnoft in tréсноft, kér fi persadéva v' všim pravo méro iméti, de f' zhesnémozno jedjó in pijázho fladnofti mefá ne redí, duhá ne satíra, in mozhi kerfhanfkiga shivljenja ne sgubí!

S' tem oroshjem se vojfkuye ftanovítni kríftjan; téga oróshja nikoli od febe ne déne, in takó se obváruje, ter premága vse fvoje fovrashnike, fvét, hudizha in nágnjenje.

Molitev.

O Jefuf, moja ljubésen! zhe le tebe imam, mar meni sa nebo in semljo! Oštani Ti v' meni, in daj mi v' Tebi oštati, takó bom smirej rodovítna terta! Bres Tebe pa nizh ne morem. Oshivljaj mojo véro bolj in bolj, de se Tebe, vfigamogozhniga, oklénem, in po Tebi, po komur je vse mogozhe, vse premagam. Tvoja ljubésen se mnoshi in vikfhaj v' meni, in podshigaj moje ferzé, de Tebe, nar vézhi lepôto, vézhno velizhaftvo, famiga in zhes vse ljubim, in sunej tebe nizh lépiga, nizh ime-

nítniga, nizh perjétniga, nizh moje ljubé-
sni vrédniga ne najdem! Dodéli mi gnado
štanovitnosti, ktéra le od Tebe pride! Ne
pušti me nikoli lozhiti se od tvoje ljubésni!
Tvoj krish, tvoje terpljenje in spomin tvo-
je smerti bodi shívesh moje ljubésni in mo-
ja terdna vés f' Teboj! Naj me sa vézhno
svéshe f' Teboj! Dodéli mi, kar si obljudil,
vézhno shivljenje, in prebívaj po véri v'
mojim serzu! (Efes. 3.) Tvoja beséda,
polna duhá in shivljenja, obudi, rasšvetli,
tolashi, podbádaj, oshívljaj in vteruj me
vše dni v' vojskovanji, v' resnízhni poter-
peshljivosti in svestôbi. Zélo moje serzé,
vše moje nagnjenja, mífli in sheljé naj bo-
do Tebi posvezhêne! Daj mi, ne le enih,
ampak vše hude sládnosti in sheljé prema-
gati: lákomnost kakor nezhišlost, nevos-
ljivost in shkodoshêljnost kakor lenôbo in
samogóltnost! Daj mi moliti neprenéhama,
de smirej novo mozh v' premaganji od Te-
be sadobim, in Tebi do kônza svéšt osta-
nem. Amen!

Zhes vše naf je ljubilo

Šerzé Svelizharja,

Bo vše nam dodelilo,

Kar 's serza prof'mo ga.

Štoji nam, vſim odperto
Uſmiljeno ferzé;
Špokorno in rasterto
Tud miloſt upat' fmé.

V' ferzá preſvéti rani,
Ki nam odperto je,
Še naſhim duſham hrani
Švet mir, svelizhanje.

V' to ferze ſakleníti
Še hozhmo ſadnji zhaſ,
K' bo hotel Jeſuf priti
Šhe v' Sakramentu v' naſ.

O Jeſuf! naj pokrije
Me ferza tvoj'ga kri,
Vſih gréhov me omije,
Mi miloſt dodeli!

X. PODOBA.

Šmert pobošniga in pravizhniga.

Zhlôvek, ktéri je bil v' veri in kerſhanſkim ſhivljenji ſtanoviten do konza, ſe uléſhe, kadar pride njegova ſadnja ura, ſaupljivo in mirno na ſvojo ſmertno poſteljo. Njemu ſe ni bati ne ſmerti ne lôdbe; obé ga ne ſadénete, kakor nam govori Kríſtuf rekozh: *Kdor mojo beſédo poſluſha, in v' téga véruje, ktéri je mene poſlál,*

X.

Šmert poboshniga in pravizhniga.

shiraraj. H. ...
 phide ...
 svojo ...
 ne ...
 vori ...
 pla, ...

*ima vézhno shivljênje, in ne pride v' fôd-
bo, ampak je is smerti v' shivljenje pershel.*
Joan. 5, 24.

Takó leshí takrat pravizhni kristjan, miren v' svôji vésti, kér so mu gréhi odpušheni, in bôsh-jo gnado ohrani in vshiva v' svojim ferzu. V' ferzhni molitvi vsdiguje k' Bogu svoje roké. Njegova dusha je polna ljubesni do krishaniga Jesusa, ktériga je vse svoje shivljenje v' ferzu nôsil, v' ktériga popolnoma in samó je saupal, ktéri je tudi sdaj v' smertni uri njegovo edino saupanje in vfa njegova svést. Njemu je shivel, Njemu umerje. Is njegoviga perjasniga in mirniga oblizhja sije notranji pôkoj, bôshja tolashba, hladilo in masilo svetiga Duhá, ktéri v' njegovim ferzu prebiva. Ozhi kot ferzé so proti nebésam obernjene, in na vsm vnánjim se mu vidi, de je snotrej téh mísel: *Shelim rasvéšan in per Kristusu biti.* Boshji angel zhaka dushe, dokler ni dokonzhala, de jo nese v' bôshje narózhje. Kadar je rasvéšan ali réshen od vesi teléfa in umerljivoſti, hití njegova dusha tistimu naproti, ki je tukaj va-nj vérvála, va-nj úpála, ga ljubila, ako ravno ga ni vidila. Sdaj se bliſha njegovimu oblizhju. Kristuf mu gré naproti, ſtégne proti njemu svoje roké rekozh: *Bali (pri-di) ti poboshni, svésti hlapez; v' majhnim si bil svést, zhes veliko te postavim — pojdi v' veselje svojiga Gospoda.*

Hudizh mora v' framôti pobéginiti.

Koliko veselje! kolika frézhba bo to, Kristufa v' oblizhje glédati, kakorſhen je, in s' njim

njemu enako velizhaftvo in svelizhanje iméti! kdo more to popisati?

Takó umerje pravi kristjan, ktéri je v' Kristufa svestó vérvál, in v' vojskovanji soper gréh, svét in hudizha bil stanoviten. Lép lép kônez ima vojskovanje in terpljenje poboshnih! O de bi to vsaziga spodbôdlo terdno vérvati, stanovitno vojskovati se, v' dobrim nikóli ne omagati, s' vso mozhjó persadévati si, skosi oske vrata v' boshje kraljéstvo se vriniti in tako ték frezbno konzhati; tam zhaka svéstih in stanovitnih vojskovavzov obljubljenó vézhno kraljéstvo.

Molitev.

O Gospod Jesus Kristus! kako lahko mi bo per serzu takrat na smertni postelji, zhe Tebe v' serzu imam, zhe si Ti per meni in me tolashish! Kdo mi hozhe po tem nepôkoj délati, kdo me pogubiti? ali moji grehi? Ti si mi jih odpustil, me opravižhil, omil, ozhistil in me posvétil s' svojo drago in svéto kervjo! Ali se me bo mogel takrat morebiti hudi duh lotiti in me skushati? zlo ne; Ti si ga premágal, mu vso mozh vsél, nizh ne more soper mene; *Ti si sa-me umerl, in od smerti vstal, in sa-me sedish na desnizi Boga Ozhéla, Ti prosish sa-me, in namésti*

mene. (Rim. 8.) Nizh me tedaj ob smerti ne bo môglo lozhiti od tvoje ljubésni. Daj mi, ljubi Jესuf! le Tebi shivéti, le Tebi umréti; Daj mi, de bom vef tvoj, in de od Tebe nikoli ne odstопim! Daj mi gnado vsak dan umréti, vřim umréti, kar ti nifi! řvoje řerzé řřimu odtergati, kar ob řmerti ř' menoј ne pojde! Obudi v' meni goré-zhe shelјé po vézhnim nebéřhkim kralјéřtvu, moje shivljenje bodi řhe řdaj v' nebéřh, řhe řdaj bodi řes řapifan med nebéřhкими prebivávzi! To řladko upanje, enkrat per Tebi biti, naj me védno řpodbáda tukaj dobro délati, in ne vtruditi ře v' řdobrim, de bom, kar řdaj tukaj řéјem, tam řhel. Daj mi, ljubi řvelizhar! de mi upanje v' řTé, v' řvoje řveto řařlushenje, v' řvojo řmiloř in řlubéřen nikoli ne upade, ampak de řtanovitno upam in ře řanéřem na řvoje řterpljenje in řřmert, na řvoje řneřkonzhno řařlushenje, kér ři řTi řsa-me umerl, in řsa-me řshivifh in řkralјuјеřh od vékoma do vékoma, Amen.

O Jесuf vir řhivljenja!

řerzé ře v' men' řglaf,

Ki řteb' řnikolј řterpljenja

řařtonј řtořhilo ni.

Per tebi, o moj Réšnik !

Ob britkim zhať nadlóg

Tolashbe ífhem gréfhnik

Per tebi le, moj Bog!

In kadar oflabéti

Vtegnilo bi ferzé,

Bom miflil, kaj terpeti

Ši hotel ti sa mé.

Ta mifel me posh'vila,

Mi dala bo krepkóft;

V' bolno ferzé bo vlila

Nebeshki mir, fladkóft!

* * *

Takó dokler shivim,

Š' teboj hoditi

Shelim, in hrepenim,

Le tvoj vef biti.

* * *

Le tebe, dragi Jesuf moj!

Shelím famo na svéti,

Enkrat pa biti vézhno tvoj,

V' teb' vékomaj shivéti!

Po vftajenji vézhno shivljenje.

Svelizhar moj shiví, to vém,
To vém in terdno vér'jem,
De bo me enkrat, upat' smém,
Svelizhal; shivo vér'jem.
Saréf shiví junák mozhán,
Junák, ki bil je smagat' vftán'
Tud' britko smert, kervávo!

O frézhén sim in prav vesel,
Ak' ravno smert nemila
Bo v' prah poprejshnji in pepél
Enkrat telo sdrobila.
Vmerjozhe truplo naj saspi,
In v' zhernim gróbu naj strohni,
Svelizhar ga bo vsdignil!

Svelizhar moj shivi, teló
Naj v' prah tedaj se sgrudi,
Enkrat, to vém, de perfhel bó
Obudit mene tudi.
Poklizal me bo 's grôba spét,
Oshivil me sa lépfhi svét,
'S prahú me povelizhal!

Vfi udje, ki jih sdaj imam,
Šzer bodejo strohnéli,
Pa storil bo Svelizhar sam,
De bojo oshivéli;

Zhverstéjshi, lépfhi, ko je bló,
Şpet truplo enkrat vřtalo bó;
Neúmerjозhe vřtalo!

Letó teló umerjозhe je,
Po smerti biti mine,
Şe nam sprafhi, takó raspé,
De v' nizh sbeshi, in sgine.
Pa naj kofhize fe sdrobé,
Şvetóv jih řtvárnik sna in vé
Şpet enkrat obuditi!

In vřtalo bode vse novó,
Kakor poprej je bilo,
Kar sdaj leshi bolnó, flabó,
Şe bode uterdnilo.
Kar v' semlje krilu tú řtrohní,
Kar tukaj zhařa ték sdrobí,
Svelizhar bo prenovil!

Vefélo upaj mi řerzé!
Pred řmertjo fe ne tréři,
Is zherne vřtal enkrat semljé.
Bom ravno v' tém teléři.
Lej Kriřtuř me poklizal bó,
In ořhivélo mi teló,
Ş prahú me bo obudil!

In shivel bom na vézhni zhář,
In pil per njem řladkořti,
In vídil njega mil' obràs,
In gledal ga v' řvetořti!

V' shivljenje vézhno polvezhèn,
S' njim shivel bom, in me nobèn
Od njega ne po lozhil!

Kjé je tedaj, kjé tisto všè,
Kar smert nam strašno déla? —
Šej truplo, ki se v' gròb saspè,
Bo vstalo is pepéla!
Vesél sim in se ne bojim,
Naj enkrat tud' se v' prah sdrobim,
Šej mi shiví Svelizhar!

Jutranja molitev.

Ti bosh sjutraj ušlišhal moj glas. Pl. 5.

V' iménu Boga Ozhéta, in Šina, in
svétiga Duhá. Amen.

Všigamogózhni vézhni, trojedini Bog!
v' prahu panishnosti te molim; tebe naj
hvali in povikshuje moj duh, moje serze,
moj jesik; ti si moj Gospod in moj Bog.
Švét, svét, svét je Gospod vših gospodov,
ves svét je poln njegove svetlosti. Zhašt
bodi Ozhetu in Šinu in svetimu Duhu, ka-
kor je bila v' sazhétku, in sdaj in vselej
in vékomaj. Amen.

Bodi ti hvala, nebéfhki Ozhe? de si me štvaril in me ohranišh. Bodi ti hvala, boshji Šin! de si me odréfhil in oshivljash mojo dušho. Bodi ti hvala, svéti Duh! de si me posvétil per svétim kerštu in me poklizal k' pravi véri, sunej ktére ni svelizhanja. O dobrotljivi Bog! koliko milost in gnado škasuješh slédnji dan meni ubosimu gréfhniku! Tvoja milost me je ohranila to nozh, v' ktéri si maršikako dušho pred sé v' sòdbo poklizal in morebiti vézhno savergel! O ti moja neskonzhna dobrota! kako te morem sadošti hvaliti, de si mi dal ta dan doshivéti, ktériga hozhem v' svoje svelizhanje oberiniti?

O milostljivi Ozhe! bodi ta dan vef tebi posvezhen. Pervi sdihljej ljubésni se povsdigni k' tebi is mojiga serza. Tebe hozhem neprenehama moliti in tvojo zhašt povikshevati, dokler šopem, in dokler mi bije serze. Tebi darujem svoje telo in svojo dušho, vse svoje pozhutke in vso svojo mozh; tvoje sveto imé naj hvali vse, kar je v' meni. Is ljubésni do tebe, tebi v' zhašt in po tvoji volji se sgòdi vse, kar koli bom danaf mislil, shelel, govoril, štoril ali terpel! Šprejmi milostljivo, o Bog!

ta dar, sdrushen s' daram tvojiga preljubiga Šina, mojiga Gospoda in Svelizharja Jesufa Kristufa.

O preljubi Jesuf, ktéri si sazhétek in kônez, pot, reŋniza in shivljenje! glej, terdno ti obljubim po tvojih sapovedih shivéti in vse štoriti, kar se kristjanu spodobí. Posebno hozhem danaf to dobro délo (mišli si ga in škleni ga štoriti), in se v' té zhednosti vaditi Vterdi mojo slabo voljo, o vir milosti! de skušhnjavam k' gréhu štanovitno v' bran štojim! Oh, ali bi špet danaf istergal svojo dušho preljubimu Svelizharju is rók, in jo dal peklénškimu sovrashniku v' pést? Ali bi špet danaf védama in po volji gréh delal? Prevelikrat sim she v' gréh padel; danaf pa terdno šklénem poboljšhati se.

Svéti Bog! švéti mogozhni Bog! švéti vézhni Bog! bodi jes tvojimu vsigamogozhnimu varštvu perporozhén. Rasšvetli mojo nevédnost, vterdi v' dobrim mojo voljo, obvaruj me šléherniga gréha in vezhne smerti.

Profite sa me, vši ljubi isvoljeni Boshji! Pred všimi pa tí, o prezhišta Deviza in Boshja porodniza Marija, ljuba moja Mati in pomozhniza, š' svojim zhištim shéninam

svétim Joshefam vred, tudi ti, ljubi moj angel varh, in vi sveti moji pomozhniki
podajte meni slabimu svojo pomózh, in spro-
lite mi zhistost telésa in dushe in stanovit-
nost v' dobrim. — Ravno to prosim tudi
svojim dobrotnikam, perjatlam in neper-
jatlam, posébnó pa kakor se tudi mo-
litvam vsih pravovérnih perporozhim, in she-
lim vsih svetih masih in dobrih dél deléshen
biti. Poterdi me, Bog Ozhe †, Bog Šin †
in Bog † sveti Duh! Dushe mertvih vér-
nih naj po Boshji milosti pozhivajo v' miru.
Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhesheha Marija
i. t. d. Vérujem i. t. d.

Djanje vére.

Vérujem v' tebe, pravi trojedini Bog, Ozhe,
Šin in sveti Duh! ktéri si vse stvaril, ktéri vse
ohranish in vishash, kteri dobro s' dobrim in hudo
f' hudim vrazhujesh. Vérujem, de se je Šin boshji
vzhlovézhil, de nas je f' svojo smertjo na kri-
shi odréshil, in de nas sveti Duh f' svojo gna-
do posvezhuje. Vérujem in terdim vse, kar si ti
o Bog! rasodel, kar je Jesus Kristus uzhil, kar
so aposteljni pridgvali, in kar nam sveta Rimfka
katolifhka zerkev sapoveduje vérvati. Vse to vé-

rujem, kér si ti, o Bog! vézhna in nefkonzhna
refniza in modrost, ki ne morešh ne goljufati,
ne goljufan biti. O Bog! stori mozhnejšhi mojo véro.

Djanje upanja.

Upam in se sanesem na tvojo nefkonzhno
dobroto in milost, o Bog! de mi bosš po ne-
fkonzhnim saflushenji svojiga edinorojeniga Šina
Jesusa Kristusa v' tem shivljenji sposnanje, pra-
vo obshaljevanje in odpushtenje mojih gréhov, po
smerti pa vézhno svelizhanje dal, in dodélil tebe
od oblizhja do oblizhja glédati, ljubiti in bres
konza vshivati. Upam tudi od tebe potrebne po-
mozhi vse to dosézhi. Upam to od tebe, kér si
ti to obljubil, kateri si vsigamogozhen, svešt, nefkon-
zhno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi mo-
je upanje.

Djanje ljubésni.

O moj Bog! ljubim te is vsiga svojiga fer-
za, zhes vse, kér si nar vezhi dobrota, nefkon-
zhno popolnoma in vse ljubésni vréden, ljubim
te tudi sato, kér si do mene in do vsih štvari ne-
fkonzhno dobrotljiv. Vosšim si is zeliga ferza,
de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar
svestejšhi flushabniki ljubili, in te sšhe ljubijo. S'
njih ljubesnijo fklénem svojo nepopolnoma lju-
bésen; povikšhaj jo v' meni, o dobrotljivi Gospod!
bolj in bolj. Kér te tedaj refnizhno in is ferza

ljubiti shelim, in si to terdno persadenem; mi je is serza shal, de sim tebe svojo neskonzhno dobroto, ktéro zhes vse ljubim, tebe svojiga stvarnika, odreshenika in posvezhevavza raserdil. Shal mi je, de sim greshil, de sim tebe svojiga vfigamogozhniga Gospoda, svojiga nar boljshiga Ozhéta rasshalil. Terdno sklenem vse gréhe in vse hude perloshnosti sapustiti, storjene gréhe zheldalje bolj obshaljevati, in nikdar vezh soper tvojo svéto voljo ravnati. Vsemi me spet sa svojiga otrôka, in dodéli mi gnado ta svoj fklep dopolniti. Prosim te po neskonzhnim saflushenji svojiga Boshjiga Šina, nashiga Gospoda in Svelizharja, Jesufa Kristufa. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhesheha Marija i. t. d. zhaft bodi Ozhétu in Šinu in svetimu Duhu; kakor je bila v' sazhétku in sdaj in vselej, in vekomaj. Amen.

Od premishljevanja ali notranje molitve.

Premishljevanje mojiga serza je védno pred tvojim oblizhjem. Psalm 18.

Hitreji rasti in se vterditi v' bogoljubnosti je prav dôbro vsakdan pol ali zhetert ure (nar bolje je sjutraj) duhovno premishljevanje pozhéti.

Premišljevanje je notranja molitev, v' ktéri kristjan kako dobro rézh (ktéro si navadno poprejshnji vezhér svoli) po umu premišljuje, take misli na svoje shivljenje ali djanje obrazha in ga s' njimi perlikuje ali perglihuje, f' tem poboshne obzhutljeje v' serzu obudi in po tem terdno sklene, to ali uno poboljšhati in spolniti. De si to slajshafh, isvôli si v' premišljevanje, postavim, kaj is Jésofoviga shivljenja in terpljenja, kako boshjo sapoved ali kako dolshnost svojiga stanu, in po tém se vprašaj:

1. Kaj uzhí kerfhanška véra od tega?

2. Kaj mi je storiti po tem nauku?

3. Kaj sim doslej storil?

4. Kaj hozhem sanaprej storiti?

Misli si prav shivo, préden premišljevati sazhnesih, de je Bog vsiga prizhujozh in prôsi svétiga Duha sa rasšvetljénje; prôsi pa tudi Boga sa gnado, storjene dobre sklepe spolniti, in vtisni si vsaj eno rézh ali isréko premišljevanja tako globôko v' glavo in v' serze, de se je vezhkrat na dan spomnisih, in jo kakor duhovno rosho duhasih. Nektére poboshne dushe si tudi sad premišljevanja ali svoje dobre

sklépe f' kratkimi besédami sapishejo, de si jih f' tem bolj v' dušho vtisnejo, in de posneje loshej sposnajo, koliko so v' bogoljubnosti srašli ali odjenjali. K' takimu premishljevanju ni ravno tréba nobene visòke uzhenosti. Sej sna vsak svoje opravila, posvetne rezhi in tudi nezhimurnosti premishljevati: sakaj bi ne snal tudi vézhnih rézniz in dušhne frézhé? Per premishljevanji niso visòke in lépe misli nar poglavitnišhi rézh, ampak poboshni obzhutljeji in dobri sklepi. Premishljevanje namrezh ni kaka posébna uzhenost, ampak je le notranja molitev. Kolikor mirnišhi in prostejšhi kdo premishljuje, toliko boljshi in koristnišhi je njegovo premishljevanje. Tudi v' té rézhi se ravnaj po nauku in opominjevanji svojiga spovednika.

S g l e d

premishljevanja smertniga gréha.

(Ob perpravljanji k' spovedi.)

Misli si, de vidish Boga na fédeshi njegove

pravize, ki te vprašha, kakor nekđaj Kajna, ktéri je svojiga brata umoril: „*Kaj si storil?*“

Prôsi Boga sa pomozh, ostudnost in pogublji vošt greha spoznati.

1. (*Kaj uzhi kershanška véra od smertniga gréha?*)

Gréh je sam na sebi strahno ostuden, in perpravi zhlovéka she tu in tudi tam v' pogubljenje.

a) Gréh je védeno in profitovóljno prelomljenje boshje sapovedi. Bog nash stvarnik in Gospod ima neskonzhno pravizo, nam sapovedovati, in mi njegove stvari imamo neskonzhno dolshnost, njemu pokorni biti. Kdor is hudobniga ferza to dolshnost prelomi, Boga neskonzhno rasshali. Soper Boga se namrezh vsdigne ali spunta, tako rekozh svojo rokó soper njega vsdigne, mu krono s' glave potégne, kakor sv. Bernard govori, de si jo sam sebi na glavo postavi, boshje bitje sataji, kér tako shiví, kakor de bi ne bilo Boga. „Kdo je Gospod?“ je vprašhal napuhnjen kralj Faraon. Ravno tako govori greslnik, zhe ne s' jesikam, pa s' djanjem. Šladnost, napuh, nesmétnost, zhasni dobizhek so mu Bog, kteriga moli, ktérimu flushi. O gnjusoba, o ostudnost gréha! — Ta ostudnost se pa she bolj vidi, zhe pomisslimo, kako grosno predersno in nehvaléshno greslnik proti Bogu ravná, proti Bogu, kteri ga je is nizh stvaril, ga po svoji podobi stvaril, ga s' drago kervjo svojiga preljubiga Šina odréshil, ga per svetim kerštu is vodé in is svétiga Duha prerodil, ga sa svojiga otroka vsél, ga v' pravo svéto véro, v' Rimsko katolishko

zérkev poklizal, in mu bresfhtevilne gnade in dobre dodélil. O gnjufoba gréha, ki toliko nehvaléshnost proti nar boljšhimu Ozhétu v' sebi sapopade.

b) Sato tudi po gréhu ne more nizh drusiga priti, kakor ftrafhna nefrézha tukaj na semlji in tam na unim svétu. Tukaj na semlji nima gréshnik ne mirú, ne pokoja, kér ga je gnada boshja sapustila, in ga huda vést neprenéhama pezhe. Tam na unim svetu ga pa zhaka neisrezhenó vézhno terpljenje. Kér je gréshnik nar boljšhiga Ozheta svojoglavno sapustil, oftane tudi od njega vézhno sapushen. Ker je boshjiga Šina f' svojimi gréhi neprenéhama pretépal in krishal, bo tudi sato vézhno terpel. Kér je svétiga Duha do konza shalil, bo v' vézhno shaloft in neusmiljen jok obfojen. Kér je svojiga Gospoda in Ozhéta nefkonzhno rasshalil, bo pershel sato tudi v' nefkonzhno terpljenje. O ftrafhni nastopki smertniga gréha!

2. (*Kaj mi je po tem nauku storiti?*)

Ako je gréh tako oftuden in gerd, ga moram tudi le fivrashiti, ftuditi in framovati se ga. — Ako pride is gréha toliko ftrafhniga terpljenja, se ga moram kakor nar hujshi rezhi zhes vse *bati in varvati*.

a) Kdo bi se ne savsél, ako predersnost sémeljškiga zherva (to je zhlevéka) pomisli, ki se soper svojiga nar višhjiga Gospoda vsdigne in se soper Vfigamogozhniga vojškuje? Kdo bi ne fivrashil grosne nehvaléshnosti otroka, ki nar boljšhiga Ozhéta rasshali? Kolika grôsa je gréh, ktéri je Boga na krish perbil, Boga, ki naf ni-

koli ni rasshalil, ampak nam je le milost zhes milost fkasovál! Ali bi bilo mogozbe kristjanu s' odpertimi ozhmi smertni gréh storiti? Oh, ko bi ga bil réf storil, kako bi se mogel framovati, de je nar boljshiga Ozhéta tako rasferdil, nedolshniga Svelizharja f' svojim sadolshenjem vnovizh krishal, svétiga Duha f' svojo nehvaléshnostjo hudo rasshalil?

b) Koga bi se pa tudi zhlovek mogel bolj bati kakor smertniga gréha, ki ga tù in tam v' strashno nesfrézho pogrésne? Ali more kaj hujshiga biti, kakor je smertni gréh, ktéri kristjana ob boshjo milost perpravi, njegovi dushi shivljene vsame, vse njegovo saflushenje sbrishe, ga hudimu sovrashniku v' oblast da, ga ob pravizo do nebél déne, in zhe nespokorjen umerje, ga na sadnje v' pekel fune in vézbno pogubi? Oh! kakó bi mogel zhlovek f' smertnim gréham na vésti mirno in bres fkerbi shivéti? Kako bi se mogel neskerbno v' nevarnost, v' perloshnost gréha podati, ktériga bi se mogel zbes vse bati, is vse mozhi varvati?

3. (*Kaj sim doslej storil?*)

Oh, moj Bog! védil sim, kako je gréh ostuden in pogubljev, in vender sim tolikrat gresbil! Savoljo kratke telefne ofladnosti, savoljo nezhi-murniga posvetniga veselja, savoljo meglize prasnne zhafti, savoljo zhasniga dobizhka sim tvoje sapovedi bres strahu prelamljevál, posébnó . . . Ti, o Bog! se nisi vtrudil, mi persanashati, in jes se nisim navelizhal, tebe védno shaliti. Pomislil nisim, de si ti ne le persanashljiv in milostljiv, ampak

tudi pravizhen fodnik, ki po saflushenji v' vézhno terpljenje obsodish! Majhniga persadevanja ali pa sasmehovanja posvetnih ljudi sim se bal, hude vesti in pekla pa ne! O moja dusha! kako si môgla pokojna biti v' smertnim gréhu? Kje bi bila, ko bi ti bil Bog po tvoji hudobnosti in po tvoji nemarnosti povrazheval? O milost, o usmiljenost, ki je meni gréshniku tako dolgo sanafhala!

4. (*Kaj hozhem sanaprej storiti?*)

Gospod! rajshi umréti, kakor tebe s'he kdej hudo rasshaliti! Ne! ne! le vezh gres'hiti ne! — Obljubim in terdno sklenem: Sazheti hozhem boljshati se. Posébnó in prav resnizhno hozhem f' tvojo pomozhjo premagati in v' korenini satréti ta smertni greh , ki sim ga tolikrat storil, to hudo nágnjenje ferza , ki me védno naganja, to hudo navado , ki me telikanj vlézhe. De bom v' svojim fklepu stánoviten, se hozhem od sdaj sanaprej fkerbno ogibati une drushbe , une perloshnosti , hozhem vsakdan per jutranji molitvi ta fklep ponoviti, se hozhem svezher sprashevati, ako sim ga spolnil, in zhe ga nisim, si hozhem to v' pokoro naloshiti, in f' spovednikam se posvétvati, ktére pomozhi mi je s'he tréba, ali kaj mi je storiti, de se téh napzhnost obvárujem. O Gospod! pred tvojim oblizhjem in vprizho svojiga angela varha ponovim oblubo in rezhem: Hozhem se poboljšhati. Pomagaj mi f' svojo gnado in daj mi spolniti svojo oblubo!

Gospod! usmili se me, po svoji veliki usmi-

ljenoſti ſe me uſmili! Špoſnam ſvojo hudobijo; moj gréh mi je pred ozhmi. Ne ravnaj ſ' menoſ po mojih gréhih, ampak odpuſti mi po ſvoji mi- loſti. Glej, kako mi je ſhal! glej, kako je ſa-me tekla kri tvojiga boſhjiga Šina! Tebe hozhem ljubiti, o Bog mojiga ſerza; tebi hozhem flu- ſhiti vékomaj! — Jeſuf, tebi ſhivím; Jeſuf, tebi umerjem; Jeſuf, tvoj ſim ſhiv in mertev! — Švéta Marija, perbeſhálifhe gréſhnikov, prôſi ſame — Ozhe naſh i. t. d.

Vezhérna molitev.

V' imenu Boga Ozheta, in Šina in ſvetiga Duha. Amen.

Moj Bog in moje vſe! ſpet je en dan minul, ki ſe ne bo nikoli vezh vernil. En- krat — in morebiti kmalo — pride nozh, ko mi ne bo vezh mogozhe ſpokoriti ſe. Sato ſe ſhe na konzu tega dneva — no- zoj — v' molitvi pred-te verſhem, o troj- edini Bog! Ozhe, Šin in ſvéti Duh! Hva- lim in zhaſtim te ſ' vſimi tvojimi angeli in iſvoljenimi, in ſe ti ſahvalim ſa vſe do- borote, ktere ſi mi danaſ in v' vſim mojim ſhivljenji na duſhi in teléſu dodélil. Kako ti zhem to, o Bog! poverniti?

Pridi, o sveti Duh! rasvetli moje serzé s' sharki svoje vézhne luzhi, de vse, kar sim ta dan greshil in samudil, premislím v' britkosti svoje dushe, se ti vfiga spovém, vse gréhe resnizhno obshaljujem in se takó f' svojo nar vézhni dobroto, spravim. Tvoje ozhi so vidile vse moje nepopolnamasti in so spremljevale vse moje stopinje. Pokashi mi, o Gospod! moje hudo-bije, daj mi gnado sposnati in prav obshaljevati vse svoje gréhe!

Po tém isprashuj svojo vést. Pomisli, f' zhim si se od jutra do vezhera pezhhal, kaj se je per tém sgodilo, v' ktéríh krajih si bil; f' kterimi ljudmi si hodil; kako si se v' molitvi, per délu, v' drushbi in per veselji, v' zerkvi in doma sadershal, proti Bogu — sam proti sebi, — proti blishnjimu — v' mislih, sheljah, besedah in délih — v' djanji in nehanji, posebno v' dolshnostih stanú (kot predpostavljén ali podloshen, kot ozhe, mati, sin, hzhi i. t. d.) Ali s' samudo dobrih dél, dél ljubésni, ki so ti bile v' perloshnosti. Vprashaj se, kakó si zhas obrazhal, ako nisi drusih v' gréh sapeljal ali k' gréhu molzhal, zhe si spet v' stari gréh sabrédel. Sprashuj se pa tudi, ako si dobre déla storil is praviga naména ali morebiti savoljo ljudi, hvale, is nezhimurnosti. Kar se ne sgodi savolj Boga; tudi saflushenja nima per Bogu, Kdor samo sa svét déla, bo tudi samo od sveta plazhilo prejél.

Obshaljevanje. O Gospod! f' kakshno nehvaleshnostjo sim ti vrazheval vse tvoje velike dobrote! Rudezhiza sprehaja moje

oblizhje; kadar pomislim, koliko hudiga sim storil in koliko dobriga opustil! Šposnam svojo hudobnost in obshaljujem te gréhe in vse druge gréhe is globozhne serza, ker sim tebe rasshalil, o Bog! ki te zhes vse ljubim. Oh, de bi ne bil gresnil! Opusti mi, o nebéshki Ozhe! po sdihovanji in solsáh, po terpljenji in smerti tvojiga preljubiga Šina Jesufa Kristufa! V' tebi, o Jesuf je vse moje upanje. V' tvojo sveto kri vtopim vse svoje gréhe in hudobije, omij in isbrisli mi jih, o Jagnje boshje, ki gréhe svete odjemljesh! —

Šklep. Ali bi spet gresnil? ali bi tvoje svete rane, o Jesuf! spet ponávljal? tvojo drago sa-me prelito kri sanizhevál? Ali ne bom nikoli sazhél, sebe in svojih hudih navad bersdati? Ali se ne bom nikoli ogibal te hudobné drushbe? se umikal té perloshnosti? se varoval tega tolikrat storjeniga gréha? Ali bi mi ne mogel biti ti, o sladki Jesuf! ljubshi, kakor vsako gréshno veselje? — *Rékel sim? Sdaj sazhnem! Ps. 76, 11.* O Jesuf daj mi pomozh in vterdi moj šklep!

Proshnja. Prosim te, o Gospod! obisli milostljivo to moje prebivalishe in od-

verni vse salesovanje hudiga sovrashnika. Ohrani to nozh moje telo in mojo dusho neomadeshevano in dodéli milostljivo, de terden in sdrav doshivim jutrafhnji dan, tebi v' zhaft, o Bog! in v' svelizhanje svoje dushe. Bodi milostljiv, o Bog! meni, mojim dobrotnikam, snanzam, perjatlam in tudi mojim neperjatlam, ktérim is serza odpuštim. Ohrani vse duhovske in deshélske gosposke in sapovednike! Poglej s' ozhmi svoje milosti na fromake, jetnike, shalostne, popotnike, bolne in umirajozhe. Spreoberni gréshnike in krivovérze, rasfvetli nevérnike in prasnovérze. Bodi milostljiv tudi ubogim dusham v' vizah in daj jim vezhni mir. Amen.

Jesuf Nazaréfhki, kralj Judov, me obvaruj nagle in neprevidene smerti. — Ozhe! v' tvoje roke srozhim svojo dusho, — Jesuf! tebi shivim; Jesuf! tebi umerjem; Jesuf! tvoj sim shiv in mertev. Amen.

Raslaganje svéte mashe, in molitve.

(PERVI RED.)

Ljubesnivi kristjan! svéta masha je neisrezhenó zhasitljiva daritev, sam Jesuf Kristuf, pravi shivi Bog, se daruje svojimu nebeshkimu ozhétu; tedaj je tréba kristjanu dobro véditi, kaj poméni maslnikovo djanje, in kaj poménijo molitve per svéti mashi. Tukaj imash med molitvami kratko raslaganje svete mashe, ktero se od molitev po tem lozhi, de je s' manjshimi zherkami natishjeno, in ga je tréba ob bolj perloshnim zhasu, ne pa per svéti mashi brati, de te od molitev ne sadershuje.

Molitev pred svéto masho.

O moj Bog! terdno verujem, de je sveta masha nekervava daritev noviga testamenta, v' kateri se ti tvoj Šin Jesuf Kristuf daruje, kakor nekdam na svetim krishi. — Daj mi gnado, de po svoji veri ravnám, de sdaj, ko imam srezho, sveto masho flishati, jo s' tako poboshnostjo in gorezhnostjo flishim, kakor ko bi na gori

Kalvarii f' svojimi ozhmi Jesusa Kristusa na krishi vífészhiga videl.

Svoje molitve sklenem s' molitvami mashnika, in tako sklenjene jih tebi darujem, in te prosim, o moj Bog! daj mi gna-do jih tako opraviti, de bodo samogle tebi dopadljive biti.

Pervi del svete mashe.

Sazhéték.

Mashnik sazhne sveto mashe f' krishem; to poméni, pervizh, de bi mogli kristjani vsako délo f' svetim krishem, v' imenu trojediniga Boga sazhéti, kar je bilo nekđaj per kristjanih v' navadi; in drugizh to pomeni, de naj se spomnimo, de se bo sdaj Jesus nekervavo svojimu nebeshkimu Ozhetu daroval v' odreshenje vsiga sveta. — Ozhitna spoved, ki jo mashnik moli, pomeni, de naj obshajujemo svoje grehe per sveti mashi, ker je Jesus ravno savolj nashih grehov toliko terpel in na svetim krishi umerl; de naj Boga prolimo, de bi nam po saflushenji Jesufovím, in po proshnjah prezhiste devize Marije in vsih svetnikov, nashé grehe odpustil; in de naj terdno sklenemo, se is ljubezni in hvaleshnosti do usmiljeniga Jesusa fkerbno vsih grehov varovati, de ne bo njegova presveta refhnja kri sahtonj sa nas prelita.

V' imenu Boga Ozheta i. t. d.

Molitev.

Moj Bog! nisim vreden, se per sveti masli snajti, ker sim te tolikrat s' svojimi grehi rasshalil. Prosim te, daj mi prav sposnati in obzhutiti hudobijo svojih grekov, de jih bom is serza obshaljeval in sovrashil, in sa vselej greshti nehal. Prosim te, o moj dobrotljivi nebeski Ozhe! odpusti mi vse moje grehe po neskonznim salslushenji svojiga ljubiga Šina, in po proshnjah njegove presvete matere in vsih svetnikov.

Ozhitna spoved.

Še spovem Bogu vsigamogozhnimu, sveti Marii vselej devizi, svetimu Mihaelu arhangelu, svetimu Janesu kerstniku, svetima apostelnama Petru in Pavlu, vsm svetnikam, in njim, Ozhe, de sim veliko greshil s' mislijo, s' besedo in s' djanjem. Moj gréh, moj gréh, moj silno velik gréh. Sato prosim sveto Marijo, vselej devizo, svetiga Mihaela arhangela, svetiga Janesa kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in njih, Ozhe, moliti sa-me per Gospodu nashim Bogu.

Usmili se nas, vsigamogozhni Bog! odpusti nam nashe grehe in nas perpelji v' vezhno shivljenje. Amen.

Milost, odveso in odpushenje nashih grehov nam dodeli vsigamogozhni in usmiljeni Gospod. Amen.

Škashi nam, o Gospod! svojo milost, in perpelji nas v' vezhno svelizhanje.

Naj ti bodo dopadljive, o moj Bog! moje prošnje; in desiravno sim nevreden, uslišhan biti, te prosim, de me uslišhi po svoji neisrezheni milosti in po neskonznim saflushenji Jesusa Kristusa, nashiga svelizharja.

Ko masnik k' altarju stopi, ga kushne, in to tudi vezhkrat med sveto masno stori. To stori, pervizh, de spodobno pozhaſti svete oſtanke od koſti svetnikov, ki so v' ſredi altarja, kjer kelih ſtoji; in drugizh, de pozhaſti ſpomin svetiga kriſha, ſakaj kriſh je bil tiſti altar, na kterim ſe je Jeſuf ſvojimu nebeshkimu Ozhetu v' odreſhenje vſiga ſveta daroval.

Molitev.

O moj Bog! ozhíſti ſ' svojo gnado moje ſerze, moj um in moje uſta, de te bom ſamogel ſ' maſhnikam vred vredno zhaſtiti; in de bom deleſhen vſih gnad in dobrot, kterih te maſhnik sdaj v' imenu tvojiga ediniga Šina Jesusa ſa vſo ſveto kerſhanſko katoliſhko zerkev proſi.

Maſhnik isrezhe ſ' ſluſhabnikam trikrat Kirje eleiſon, to je: Gospod uſmili ſe naſ; in trikrat Kriſte eleiſon, to je: Kriſte uſmili ſe naſ; in ſpet trikrat Kirje eleiſon. — To pomeni, de kadar ſmo per ſveti maſhi, moramo vſe ſvoje ſaupanje v' Jeſuſovo miloſt poſtaviti, in terdno upati, de nam bo uſmiljeni Jeſuf, ki je is ſgolj ljubeshni do naſ na kriſhi umerl, gotovo vſe dodelil, kar

na dušhi in na telesu potrebujemo, zhe ga bomo le resnizhno in stanovitno profili. Ker maslnik vezhkrat ravno tiste besede isrezhe, naš opominja, de moramo v' svojih proshnjah stanovitni biti in nikoli ne obupati, zhe naš Bog tudi kmal ne uflifhi.

Molitev.

Moj usmiljeni odreshenik Jesus Kristus! bodi mi gresniku milostljiv, in stori me vsaj nekoliko vredniga, se per darovanji lete svete mashe snajti. Usmili se me, o neskonzhna milost! odpusti mi moje grehe, in daj mi, kar na dušhi in na telesu potrebujem; in daj mi sraven tudi gnado, tvoje dari vselej v' dóbro obrniti, de si vezhno shivljenje sadobim.

Gloria.

Gloria je sahvalna in zhasitljiva pesem, v' kateri sveta kershanska katolishka cerkev Boga povikshuje in hvali sa njegove neskonzhne dobrote do naš; in se perporozhi vnovizh neskonzhni milosti Jesusa Kristusa, Jagnjeta boshjiga.

Molitev.

Dobrotljivi nebeshki Ozhe! prosim te, daj mi gnado, te vredno zhasiti in hvaliti, te spodobno moliti in perferzhno ljubiti. Prosim te, bodi mi milostljiv in mi sanesi,

ker si is ljubeshni do nas svojiga ljubiga Šina na svet poslal. Zhašt in hvala ti bodi, vezhni vřigamogozhni Bog! in Jesusu Kristusu, tvojimu edinimu Šinu, f' svetim Duham vred, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mashnik se vezhkrat med sveto masho k' ljudstvu oberne in pravi: „Dominus vobiscum“, to je: „Gospod bodi s' vami.“ — To pomeni, de mashnik sveto mashe sa kerřhansko ljudstvo daruje, posebno pa sa tiste, ki so per sveti mashe; in sheli, de bi vedno Gospod Bog s' njimi bil, in jih f' svojo sveto gnado napolnil. — Š' tem posdravljenjem mashnik ljudstvo opominja, de naj per sveti mashe vedno s' njim v' duhu sklénjeno ostane, in naj se boshje prizhujozhnosti spomni, kër smo smiram in povřod pred boshjimi ozhmi.

Molitev.

O Gospod! bodi smiram f' svojo gnado per nas, in varuj nas vřih grehov, de tvoje svete gnade nikdar ne sgubimo. Daj nam tako kerřhansko mozh, de bomo perpravljeni, raji umreti, kakor tvojo sveto gnado f' kakim greham sgubiti. — Prořimo te tudi, o Gospod! uřlišhi molitve, ktere mashnik sdaj sa nas opravlja, in dodeli nam vse to, kar sa duřho in sa telo potrebujemo, de vezhno svelizhanje sadobimo. — Nismo řzer vredni, de bi nam řhe

daljej gnade delil, ker smo te she tolikrat rasshalili in smo tvoje darove v' hudo ober-nili: ali ne glej nashe nevrednosti, ampak neskonzhno saflushenje tvojiga ljubiga Ši-na Jesusa Kristusa, ker te v' njegovim sve-tim imenu maslnik potrebnih gnad profi.

Po tem bere maslnik list, to je branje vséto is svetiga pisma stariga testamenta ali pa is listov apostelj-nov in poméni perpravljanje k' svetimu Evange-liju, v' katerim se besede Jesufove berejo, ki so is njegovih ust prishle.

Branje is lista s. Pavla aposteljna, ki ga je Kolosanam pisal. V' 3. post. od 12. do 23. v.

Bratje! Navsemité se, kakor isvoljeni bo-shji, kakor sveti in ljubljani, navsemité se per-ferzhniga usmiljenja, dobrote, ponishnosti, spo-dobnosti, poterpeshljivosti; imejte poterpljenje eden s' drugim, in odpustite si eden drugimu, zhe se ima kdo kaj soper kteriga pertoshiti: ka-kor vam je Gospod odpustil, tako si tudi vi odpu-stite. Vikshi pa od vsiga tega naj bo vafha lju-besen, ktera je svesa popolnamasti: in mir Kri-stusov naj prebiva v' vafhah ferzih, v' katerim ste tudi poklizani v' enim trupu: in bodite hvaleshni. Beseda Kristusova naj obilno v' vaf prebiva, v' vfi modrosti; poduzhite in opominvajte se med sabo s' psalmi, s' pesmimi, s' duhovskim petjem, in v' gnadi pojte Bogu v' svojih ferzih. Vse kar

delate, s' besedo ali v' djanji, storite vse v' imenu Gospoda Jesufa Kristufa, in po njem se sa-
hvalite Bogu in Ozhetu. — Shene, bodite podlo-
shne moshem, kakor se spodobi v' Gospodu. Mo-
shje, ljubite svoje shene, in ne storite jim no-
bene grenkosti. Otrozi, bodite pokorni starishem
v' vsih rezheh; to je Gospodu dopadljivo. Ozhet-
je, nikar svojih otrok k' jesi ne napeljujte, de
pobitiga ferza ne postanejo. Slushabniki, bodite
pokorni v' vsih rezheh svojim gospodam, kateri
so gospodarji vashiga trupla, in ne flushite jim
le, kadar vas vidiyo, kakor ko bi hotli le ljudem
dopasti, ampak flushite jim f' pravizhnim ferzam
v' boshjim strahu. Vse, kar storite, is ferza sto-
rite, kakor Gospodu, ne kakor ljudem.

Evangelii.

Ko se po konzhanim branji lista mashne bukve na drugo
stran altarja prenesó, poméni to, de, kér so bili
Judje tako terdovratni, de niso hotli osnanovav-
zov kerfhanške vere poslušati in boshje besede
verovati, so jih po Jesusóvim pevelji aposteljni sa-
puštili in so k' nevernikam shli, jim sveti Evangeli
osnanovat. — Kadar mashnik sazhe sveti Evangeli
brati, vsi vstanejo, in na zhelu, na ustih in na persih
snamnje svetiga krisha store. Vstajenje pomeni, de
morajo vsi kristijani (kakor so bili kristijani v' sta-
rih zhash') perpravljeni biti, ko bi bilo treba, sa
sveto kerfhanško vero pred krivizhne sodnike sto-
piti, in vse preterpeti, tudi umréti raji, kakor sveto
vero sapušiti; in de moramo smiram perpravljeni
biti, vstati in sa Jesusam hoditi, njemu flushiti in
radovoljno vse storiti, kar nam v' svetim Evange-
lii sapoveduje, — Snamnje svetiga krisha na zhe-

lu pomeni, de se kristjan nikdar ne sme svetiga Evangelija framovati; na ustitih, de besede kristjana nikdar naukam svetiga Evangelija nasproti biti ne smejo, in de naj rad od Boga in boshjih rezhi govori; in na persih, de naj nauke svetiga Evangelija smiram v' serzu ohrani.

*Evangelij Jesufa Kristusa, kakor ga je
popisal s. Matevsh v' 10. post. od
24. do 38. v.*

Tisti zhaf je Jesus svojim uzhenzam rekel: Uzhenez ni vikshi, kakor uzhenik, in flushabnik ni vikshi, kakor njegov gospod. Sado sti je uzhenzu, de je kakor njegov uzhenik; in flushabniku, de je kakor njegov gospod. Ker so gospodarju Beelzebub rekli, koliko bolj she njegovim hifhnim ljudem? Tedaj se jih ne bojte. Nizh ni sakritiga, kar ne bo rasodeto; nizh skritiga, kar se ne bo svedilo . . . Ne bojte se tistih, kteri le truplo umore, dushe pa ne morejo umoriti; ampak bojte se tistiga, kteri samore dushe in telo v' pekel savrezhi . . . Vsi lasje vaše glave so foshteti; tedaj se ne bojte . . . Kdor me bo pred ljudmi sposnal, tistiga bom tudi jes sposnal pred svojim Ozhetam, ki je v' nebesih: kdor me bo pa pred ljudmi satajil, tistiga bom tudi jes satajil pred svojim Ozhetam, ki je v' nebesih . . . Kdor ozheta ali mater bolj ljubi kakor mene, ni mene vreden; in kdor sina ali hzhér bolj ljubi kakor mene, ni mene vreden. In kdor svojiga krisha ne vsame in sa mano ne hodi, ni mene vreden.

Ko ob nedeljah in prasnkih, in marsikterikrat tudi ob delavnikih, masnik po evangeliu vero moli, to stori v' spomin, da moramo vse rešiti, ki nam jih je Jezus v' svetim Evangeliju rasodel, trdno verovati; in da ne smemo nikdar tistih skušnjav poslušati, ki nam jih hudobni duh soper sveto vero v' misel daje; in tudi nikdar tistih besedi ne, ki jih posvetni neverniki soper keršansko vero govore. — Kadar masnik per sveti masi vero moli, takrat tudi ti apostolsko vero moli.

Molitev.

Moj Bog! preferzhno se ti sahalim, da si me bres vsiga mojiga saflushenja po svetim kerstu v' shtevilo pravo-vernih kristjanov vsel, in mi gnado dal sveto vero sposnati, ktero nam je Jezus Kristus, tvoj edino-rojeni Sin, rasodel. Prosim te, daj mi tudi gnado, da vse svoje shivljenje, vse svoje djanje in nehanje po sveti veri ravnam, in nikdar ne po shegah sapeljiviga sveta.

Drugi del svete mashe.

Darovanje.

Po tem ko masnik kélih odkrije, daruje Bogu kruh in vino. Takrat je le she kruh in vino, ali perpravljeno je, spremenjeno biti v' Jesufovo telo in njegovo presveto kri; in darovanje je perprava k' temu skrivnostljivimu spremenjenju. —

Med vino, ki ga v' kelih vlije, dene maslnik ne-
ktere kaplje vode. To pomeni pervizh, de je Je-
sus, kateri se per sveti masli sa naš Bopu daruje,
v' svojo boshjo natoro zhloveshko natoro vsel; in
drugizh, de je is Jesufoviga serza, kadar je s'
sulizo prebodeno bilo, sraven kervi tudi voda per-
tekla. — Šklenti se per darovanji s' maslnikom,
in daruj svoje serze Bogu.

Molitev.

Ozhe nebeshki! kakor ti maslnik da-
ruje kruh in vino, ktero bo skoraj spre-
menjeno v' presveto telo Jesufovo in v'
njegovo presveto kri; tako ti tudi jes ne-
vredna stvar darujem svoje serze. Vem in
sposnam, de nisim vreden, de bi ti, o pre-
sveti Bog! moje serze v' dar vsel, ker je
tako slabo in greshno. Ali prosim te po
Jesufovim saflushenji, ozhisti ga in stori si
ga dopadljiviga. Daj mi gnado, de ni-
kdar nobenih greshnih in nezhistih misel in
shelj v' svojim serzu ne terpim; de svoje
serze zhisto ohranim, ker vem, de bodo le
tisti Boga gledali, ki so zhistiga serza.

Pred sveto maslo si she maslnik roke umije, in sdaj
si umije tudi she perste v' spomin, de je tudi
Jesuf svojim apostelnam, ki so bili zhisti, noge
umil, preden jim je svoje sveto telo in svojo sve-
to kri savshiti dal; in naš s' tem opomni, de ni
sadoosti sa vredno prejemanje svetiga obhajila, de
se zhlovek le smertnih grehov varuje, temuzh de

si mora persadevati, se tudi vseh majhnih grehov, kolikor je le mogozhe, ogibati.

Molitev.

O moj Bog! prosim te, ozhišči mojo dušo s' prezhiščo kervijo svojiga ljubiga Sina Jesusa Kristusa; ozhišči jo od vseh madeshev greha, ozhišči jo tudi od vsiga hudiga nagnjenja, in stori jo tako zhiščo, de jo bom samogel po tvojim dopadajenji tebi darovati. — Is serza so mi shal vsi moji grehi, ker sim s' njimi tebe, svojo nar vezhi dobroto, rasshalil. Terdno sklenem, se v' prihodnje vsiga greha skerbno varovati; prosim te, daj mi gnado, to v' djanji dopolniti, kar ti s' besedo obljubim.

Ko se maschnik proti ljudem oberne in pravi: „Orate fratres“ . . . to je: molite bratje naš opomni, de naj molimo, de bi leto njegovo in naše darovanje Bogu dopadljivo bilo. Torej tako môli:

Molitev.

Prosim te, o Gospod! naj bo tebi to darovanje, kteriga ti maschnik daruje, dopadljivo; naj bo tvoje ime po tem darovanji povikshano in pozheshenno; naj bo tudi nam, ki smo tukaj sbrani, in vsi kershanški katoliški zerkvi, v' svelizhanje. Daj

nam gnado, f' zhišim serzam per tej sveti mašhi biti, in se vsih gnad in dobrot vde-
léshiti, ktérlih te mašhnik sa-se in sa naš
profi.

Mašhnik sdaj pride do blishnje perprave k' skrivnost-
ljivimu premenjenju; in takrat opomni ljudstvo,
de naj svoje serza k' Bogu povsdigne. Torej po-
vsdigni, moj kristjan! svoje serze in vse svoje
misli proti nebesam, in is zeliga serza Boga zha-
sti, kakor ga zhašte angeli in svetniki v' nebesih,
ktere je prerok Isaija, kadar je bil v' nebefa sa-
maknjen, bres nehanja „Šveto“ peti slishal.

Molitev.

Presveti, vřigamogozhni Bog, nebesh-
ki Ozhe! is zeliga serza te zhařim in po-
nishno molim, sakaj le ti si vse zhařti in
hvale vreden. Prořim te, daj mi gnado, te
vredno zhařiti, kakor te isvoljeni v' nebe-
řih neprenehama zhařte. Kakor te zhařte
angeli in arhangeli, Kerubi in řerafi v'
nebesih, tako te tudi jes na semlji, ko bi
mi mogozhe bilo, zhařiti šelim. Daj mi
gnado, de vse kar miřlim in govorim, vse
kar řlorim in terpim, tako opravi, de bo
tebi v' zhařt. — řvet, řvet, řvet si, Go-
řpod Bog řabaot! Polno je nebo in sem-
lja tvoje zhařti. Zhařt ti bodi na viřhavah!

**Zhefhen bodi, kateri pride v' imenu Gospo-
da! Zhaft ti bodi na vishavah!**

Sdaj stori maschnik spomin ter moli sa vso sveto ker-
shanfko zerkev, in sploh sa vse shive verne krist-
jane. Škleni se s' maschnikam in mōli tudi ti sa
vse shive, slasti sa tiste, sa ktere si posebno mo-
liti dolshan.

Molitev.

Gospod! darujem ti leto sveto masho
sa vse svoje potrebe, dushne in telesne;
tudi ti jo darujem sa vso sveto kershan-
fko zerkev, sa svetiga Ozheta Rimskiga
Papesha I., sa nashiga visokozhastitiga
shkofa I., sa nashiga svetliga Zesarja I.,
sa vse svoje prijatle, dobrotnike in tudi
sovrashnike; posebno pa sa tiste, ki so se
mojim proshnjam perporozhili. Prosim te v'
imenu Jesusa Kristusa, tvojiga ljubiga Si-
na, dodeli nam po njegovim neskonzhnim
saflushenji, in po proshnjah presvete de-
vize Marije in vsih svetnikov, gnado, mir-
no in sveto shiveti, vse svoje dolshnosti
svesto dopolnovati, in po smerti v' majhno
shtevilo isvoljenih priti, de te bomo samo-
gli s' vsimi angeli in isvoljenimi v' nebesh
vezhno hvaliti in zhastiti.

Tretji del svete mafhe.

Povsdigovanje.

Kakor je bil Jezus per sadnji vezherji kruh in vino v' svoje presveto telo in v' svojo presveto kri spremenil, je tudi svojim dvanajsterim apostelnam in tedaj tudi vsem nastopnikom apostelnov, to je, vsem mafhnikom, povelje in oblast dal, ravno to storiti, kar je bil on storil. To store mafhniki per sveti mafhi, ker kruh in vino po njegovih lastnih besedah in po njegovi vsigamogozhnosti v' njegovo presveto telo in v' njegovo presveto kri spreobernejo. — Špodobi se sizer, moj kristjan! in tvoja dolshnost je, per zeli sveti mafhi s' poboshnostjo moliti, in se vsiga rasmishljenja varovati; ali posebno poboshno pa môli per povsdigovanji, in premisli leta veliki zhudesh, ki se per povsdigovanji godi. — De mafhnik presveto telo Jesusovo in njegovo presveto kri povsdigne, to stori pervizh, de vsem vernim, ki so per sveti mafhi, presveto reshnje telo in presveto reshnjo kri pokashe, in njih poboshnost in gorezhnost bolj obudi; in drugizh to stori v' spomin, de je bil Jezus sa nas na krish povikshan, kadar se je svojimu nebeshkimu Ozhetu v' odreshenje sveta daroval. — Med Povsdigovanjem se kristjani, ki so per sveti mafhi, na svoje perfi terkajo. To nas opomni, de smo greshniki, in de bi bili vezhno pogubljeni, ko bi ne bil Jezus sa nas na krishi umerl; in to naj nas tudi spomni tistih spokornih in spreobrnjenih Judov, ki so per Jezusovi smerti sposnali, de je Jezus Sin boshji; in so se na perfi terkali v' snamnje obshaljevanja svojih grehov.

Molitev.

O moj dobrotljivi Jezus! terdno veru-

jem, de sdaj maslnik po tvoji vfigamogozhnosti ravno to stori, kar si ti per sadnji vezherji storil, ker si kruh in vino v' svoje presveto telo in v' svojo presveto kri spremenil. Prosim te, o Jესus! poterdi mojo vero; prosim te pa tudi, o usmiljeni Jესus! ki si is sgolj ljubeshni do nas na krishi umerl in svojo sveto kri prelil, daj mi gnado, te perferzhno in zhes vse ljubiti, ti is ferza hvaleshen ostati, in se is ljubeshni in hvaleshnosti do tebe vsih grehov skerbno varovati.

O presveta reshnya kri Jესusova! ozhisti me ubosiga greshnika od vsih madeshv greha; bodi zena mojiga odreshenja, bodi moje svelizhanje in moje vezhno shivljenje! —

Po povsdigovanji.

Molitev.

O moj Bog, moj dobrotljivi nebeshki Ozhe! Nevreden greshnik se sklenem s' maslnikam in ti darujem tvojiga preljubiga Sina Jესusa Kristusa v' odpushtenje vsih svojih grehov, vse svoje nehvaleshnosti do tebe, svojiga nar vezhiga dobrotnika in

nar boljſhiga Ozheta; darujem ti ga, de ſe ti ſahvalim ſa vſe tvoje neſkonzhne dobrote in gnade, ki mi jih nevrednimu greſhniku neprenehama in obilno deliſh; darujem ti ga, in te v' njegovim imenu proſim, de ne glej mojih grehov in moje nevrednoſti, ampak de ſe miſloſtljivo osri na mojo duſhno revſhino in na moje velike potrebe, in ne nehaj mi ſvojih gnaſhe v' prihodnje deliti, deſiravno ſim jih popolnoma nevreden. Perſerzhno te proſim v' imenu Jeſuſa, tvojiga ljubiga ſina, ki je ſdaj tukaj na tem altari v' podobi kruha in vina reſnizhno prizhujozh, de mi gnado daj, ſveto ſhiveti, ſe greha varovati, in toliko dobriga ſtoriti, kolikor mi je le mogozhe.

Ko po povſdigovanji maſhnik ſhe ene molitve ſmoli, ſtorí ſpomín ſa mertve, to je, ſa tiſte verne duſhe, ki ſo ſe ſzer v' boſhji gnadi iſ tega ſveta lozhile, ki pa vender niſo bile ſadoſti zhiſte, de bi bile prezej po poſebni ſodbi ſamogle v' nebefa priti, kér nizh omadeſhvanipa va-nje ne pride. Lete duſhe ſo v' vizah, in tamkaj groſno veliko ſa ſvoje majhne grehe terpe. Vera naſ uzhí, de jim ſamoremo ſ' molitvijo in ſ' drugimi dobrimi deli, poſebno pa ſ' ſveto maſho pomagati, de préd iſ viz pridejo. Satorej molijo maſhniki v' imenu vſe ſvete kerſhanſke katoliſhke zerkve per vſaki ſveti maſhi ſa duſhe v' vizah po povſdigovanji,

kadar je Jezus na altarji prizhujozh. — Škleni se s' maslnikam in moli sa vse verne dushe v' vizah, slasti sa tiste, sa ktere si posebno moliti dolshan.

Molitev.

Prosim te, o moj Bog! usmili se vsih vernih dush v' vizah, posebno pa mojih prijatlov, dobrotnikov, in tudi mojih sovrashnikov, in vsih tistih, kateri so mojim proshnjam posebno perporozheni. Prosim te v' imenu Jesusa Kristusa, odpusti jim njih grehe in nepopolnamasti, in vsemi jih skorej v' vezhno nebeshko veselje, kteriga tako neisrezheni shele. Nisim fizer vreden, ker sim velik gresnik, de bi moje molitve uslisal, ali savolj Jesusoviga imena, v' kterim te prosim, in po njegovim neskonzhnim sahlushenji me uslisi, in bodi milostljiv vsm vernim dusham v' vizah, slasti tistim, sa ktere sim te posebno profil.

Tudi nam ubogim gresnikam bodi milostljiv, o Gospod! in po Jesusovim sahlushenji, in na proshnjo presvete devize Marije in vsih svetnikov, stori nas deleshne vezhniga svelizhanja v' nebesih, v' družini angelov in vsih isvoljenih.

Ko masnik Pater noster, to je, Ozhenash moli, se skleni s' njim, in f' premisljam leto nar svetejsi molitev moli. Šveta kershanska katolishka zerkev moli to molitev per vsaki sveti masi, ker je nar svetejsi molitev, ktere nas je Jesus Kristus sam uzhil, in v' kateri je vse sapopadeno, kar na dusi in na telesu, sa zhasno in vezhno shivljenje potrebujemo. Nikdar lete molitve rasmishljeno ne moli.

Molitev.

Ozhe nash, kateri si v' nebesih i. t. d. Reshi me o Gospod! od vsiga hudiga: reshi me od vsih skushnjav hudobniga duha in sapeljiviga sveta, ali pa mi daj mozh, jih stanovitno premagati in svoje saflushenje povikshati, varuj me posebno nar vezhiga hudiga, to je, greha. Sanesi mi, o usmiljeni Bog! in odverni od mene vse hudo, kar sim si ga na tem in na unim svetu f' svojimi grehi saflushil.

Zheterti del svete mashe.

Obhajilo.

Kadar se perblishuje masnik svetimu obhajilu, profi sa-se in sa nas Jesusa, ki je Jagnje boshje, ktero se je sa nas na svetim krishi nebeskimu Ozhetu darovalo, in ktero vse grehe sveta odjemlje, de bi se nas usmilil in nam svoj mir dal; in kadar

tako moli, se trikrat na perſi vdari, de naſ opomni, de ſmo vſi greſhniki, in de vſi potrebujemo boſh-jiga uſmiljenja. Takrat ſe tudi ti, moj kriſtjan! ſpokorno na perſi vdari in rezi:

Molitev.

Jagnje boſhje, ktero grehe ſveta od-jemljeſh, uſmili ſe naſ in daj nam ſvoj boſhji mir. — O moj dobrotljivi Jeſuf! iſ-ſerza mi je ſhal, de ſim greſhil in tvojo dobroto raſſhalil. Terdno ſklenem, vſe gre-he in greſhne perloſhnoſti v' prihodnje ſa-puſtiti, in ti bolj ſveſto ſluſhiti, kakor do-ſdaj. Daj mi gnado, o Jeſuf! de me no-bena ſtvar in nobena ſkuſhnjava vezh od-tebe in tvoje ſvete poſtave ne odlozhi.

Maſhnik ſe pred ſvetim obhajilam ſpet trikrat na perſi vdari, rekozh: „Goſpod! niſim vreden, de greſh pod mojo ſtreho, temuzh rezi le beſedo, in moja duſha bo oſdravljena.“ — S' tem nam na ſnanje da, de zhlovek nikdar ni popolnoma vreden, Je-ſuſa Kriſtuſa v' ſvetim Sakramentu prejeti. Špoſnaj tudi ti, moj kriſtjan! ſvojo nevrednoſt, in proſi Je-ſuſa, de bi te bolj vredniga ſtoril, de kadar boſh tako ſrezhen, k' ſvetimu obhajilu perpuſhſhen biti, ga, kolikor ti je mogozhe, vredno prejmeſh. — Kadar ſe maſhnik obhaja, obudi perſerzhne ſhelje, Jeſuſa v' ſvetim Sakramentu prejeti, in obhajaj ſe v' duhu.

Obhajilo v' duhu.

O moj Jeſuf! niſim vreden te prejeti, ker

sim velik grešnik; torej te prošim, da se me usmili in me po svojih nekonznim saflushenji vsaj nekoliko vredniga stori, da kadar frezho imam, te per svetim obhajilu prejeti, te nikoli po nevrednim ne prejemem. Perferzhno shelim, te per vsaki sveti masbi prejeti; ali ker mi to ni perpušeno, te prošim, pridi f' svojo ljubesnijo in gnado v' moje serze, in ga tako ozhisti, da bo samoglo tebi dopadljivo prebivalishe biti — Prosim te, o dobrotljivi Jესuf! rasvetli moj um, poterdi mojo voljo v' dobrim, ushgi v' mojim serzu ogenj boshje ljubesti, da ne bom drugih misel in shelj imel, kakor v' vsih rezheh tebi dopasti; da ne bom nizh drusiga hotel, kakor kar ti hozhesh, in da bom le tebe zhes vse, in svojiga blishnjiga, savolj tebe, kakor samiga sebe ljubil. O moj Jესuf! tebe shelim is zeliga serza ljubiti, in f' tabo vezhno fklenjen biti na tem in na unim svetu.

Po svetim obhajilu spet moli masnik nektore molitve, v' kterih se Jესufu sahvali sa prejeto sveto obhajilo, in ga prosi sa-se in sa nas, da bi se vdeleshili sadu darovanja svete mashe, to je, da bi sadobili odpushtenje svojih grehov, gnado, sveto shiveti, in po smerti vezhno svelizhanje dosézhi.

Molitev.

O dobrotljivi Bog! kakor nekdej tvoji uzhenzi per sadnji vezherji, tako smo sdej tudi mi per tvojim svetim altarji dar svete mashe dokonzhali. Š' hvaleshnim serzam

smo premišljevali tvojo neskonzhno ljubesen do nas, tvoje bitko terpljenje, in tvojo grenko smert. V' ponishnosti svojiga serza te sahvalimo sa vse tvoje tolike dobre, in te prosimo sa-se in sa vse tiste, sa ktere smo dolshni profiti, daj nam svojo gnado, de smirej, kakor se tvojim otrokam in pridnim uzhenzam spodobi, ponishno, mirno, krotko, bogabojezhe, poboshno in sveto na tem svetu shivimo; po tem shivljenji pa per tebi vezhno svelizhanje sadobimo. Vse to upamo dosezhi po neskonzhnim saflushenji Jesusa Kristusa, kterimu bodi vezhna zhasht in hvala. Amen.

Preden mashtnik sveto masht konzhá, se oberne proti ljudém, in jim v' imenu svete Trojize sveti blagoslov ali shegen da. To naj nas v' saupanji poterdi, de smo Bogu dopadljivo delo storili in sveti boshji shegen saflushili, zhe smo spodobno in poboshno per sveti mashti bili.

Molitev.

Prosimo te, dodeli nam svoj sveti shegen, trojno-edini Bog, Ozhe, Šin in s. Duh! Kakor nam tukaj po svojim nameslniku svoj sveti shegen dodelish; ravno tako nas tudi poshegnaj, kadar pridemo pred tvoj so-

dnji stol, in nam rezi: „Pridite, blagoslovljeni mojiga Ozheta, in posedite kraljestvo, ki vam je perpravljeno od sazhetka sveta.“

Sadnji Evangelii.

Per sadnjim evangelii tudi vsi, ki so per sveti mashi, vstanejo, in na zhelu, na ustih in na persih snamnje svetiga krisha store. Pomén tega je, per pervim Evangelii povedan.

Molitev.

O moj Bog! ohrani v' svojim serzu nauke svetiga Evangelija, de smirej po njih shivim, in ne po shegah in navadah nevarniga sveta. Daj mi v' vsih rezheh tvojo sveto voljo sposnati in dopolniti. Svojo voljo hozhem l' tvojo gnado satajiti, satreči in jo vselej tvoji svéti volji popolnoma podvrézhi. Daj mi gnado terdnimu biti v' tem svojim sklepu.

Sahvalna molitev po sveti mashi.

O moj Bog! sahvalim se ti, de si mi gnado dal, per tej sveti mashi biti: sahvalim se ti tudi sa vse dobre misli, ki sim jih l' tvojo pomozhjo per tej sveti mashi imel, in sa vse dobre sklepe, ki sim

jih f' tvojo pomozhjo sdaj tukaj storil; prosim te, daj mi tudi gnado, jih na tanko dopolniti. Daj mi gnado, danashnji dan tako preshiveti, de se bo vidilo, de sim réf k' svojimu dusbnimu pridu s' maslnikam vred leta presveti dar nebeshkimu Ozhetu opravil. — Prosim te pa tudi, o moj Bog! odpusti mi, zhe nisim sadošti spodobno in poboshno per tej sveti mashi molil; in daj mi gnado, vselej s' veliko poboshnostjo in bres rasmishljenja per sveti mashi moliti.

Vsih tih gnad te prosim, o moj Bog! po neskonzhnim saflushenji tvojiga ljubi-ga Šina Jesusa Kristusa, Gospoda mashi-ga; in po proshnjah prezhišle devize Marije in vsih tvojih isvoljenih. Amen.

Molitve

per svéti mashi.

(DRUGI RED.)

V' svéti katolišhki zérkvi ni nizh svetejšhiga, nizh imenitnišhiga od svete mashe. Satorej fkerbi, ljubi kristjan! s' vso ponishnostjo, zhaštjo in pohoshnostjo per sveti mashi biti. Jesuf Kristuf, Šin

boshji, pravi Bog in zhlovek se sam na altarji per sveti mashi v' maschnikovih rokah svojimu nebesnikimu Ozhetu sa naf nevidama daruje, vidama pa ga daruje maschnik, in se hozbe per svetim Obhajilu na tanko s' nami skleniti. Toliko ljubesen ima do naf.

Šveto masho je Jesus Kristus per sadnji vezherji postavil, preden je sa naf terpel in umerl. Kruh je namrezh vsel v' svoje svete in zhashtitljive roke, ga posvetil, raslomil, in svojim uzhenzam dal rekozh: Prejmite in jejte to vfi; sakaj to je moje telo, ktero bo sa vas dano. Po tem vsame tudi kelih s' vinam, ga posveti, in svojim uzhenzam da rekozh: Pijte is njega vfi; sakaj to je moja kri noviga in vezhniga testameta, ktera bo sa vas in sa njih veliko prelita v' odposhenje grehov. Tako je sveto masho postavil, in svojim uzhenzam ravno tako delati sapovedal, kakor je sam storil, rekozh: To delajte v' moj spomin. In tako delajo mashniki she sdaj per sveti mashi v' spomin Jesufove smerti in ljubésni do naf, in vse svoje saupanje v' Jesusa postavijo; ker le samo po Jesusu samoremo odpushenje svojih grehov sadobiti, sveto shiveti in svelizhani biti; in po nikomur drugim ne.

Ne hodi tedaj, ljubi kristjan! le is navade, bres shive vére in bres serzhne ljubésni do Boga k' sveti mashi, in ne sadershi se per njé nespodobno. Šveta masha je namrezh ravno tisti presveti dar, kteri je bil sa naf na krishi darován, in se v' zerkvi vsak dan ponavlja, in se bo ponavljal do konza sveta, samo s' tem raslozhkam, de je takrat Jesus Kristus svojo sveto kri sa naf prelil, sveta masha pa je nekervava daritev. Prosi Boga, de bi mogel to sveto masho v' njegovo zhasht s' maschnikam vred opraviti, in stori dobre sklepe, kterih te opomni naslédnja molitviza.

O moj Bog, darujem ti to sveto maslo, v' tvojo boshjo zlast, ker si ti sam moj Bog in nar vishi gospod; bodi ta daritev v' odpushtenje mojih grehov in grehov vesoljniga svetá, de bi jih Jesufova presveta kri vse isbrisala; v' sahalo sa vse gnade in dobrote, ktere neprenehama od tebe prejemam; v' sadobljenje novih gnad in dobrot, kterih vsak dan potrebujem. V' tej sveti masli ti darujem samiga Jesusa Kristusa, tvojiga ljubiga Sina, nad kterim imash svoje dopadenje. On je moj frednjik, in besednik, on naj sa-me pred teboj govori. — Darujem pa tudi to sveto maslo sa vse shive in mertve, slasti sa tiste, sa ktere sim she posebno dolshan moliti: sa svoje starše, sa oblastnike in prednike, sa vso svojo rodovino, sa vse svoje dobrotnike, sa svoje perjatlje in sovrashnike, sa vse, ktere sim morebiti kaj pohujshal, in sa vse verne dushe v' vizah. Daj mi gnado, o Gospod! práv poboshno in tebi dopadljivo snajti se per tej sveti daritvi. Amen.

Pervi del svéte mafhe, od sazhetka do evangelija.

(Kadar mafhnik pred spodnjo stopljo moli, stor sveti krish, in môli tako:)

V' imenu Boga † Ozheta, in † Šina in sve-
tiga † Duha. Amen.

Štopil bom pred boshji altar.

Pred Boga, ki rasveseluje mojo mladost.

Pſalm XLII. Šodi me, o Bog, in rassodi
mojo rezh od nesvetiga ljudstva; refhi me od kri-
vizhniga in sapeljiviga zhloveka.

Ker ti, o Bog, si moja mozh, sakaj si me
odvergel? in sakaj moram shalostin hoditi, sa-
tert od sovrashnika?

Poshlji svojo luzh in resnizo, de me pelja-
te, in perpelate na tvojo sveto goro in v' tvoje
prebivalishe.

Štopil bom k' boshjimu altarju pred Boga,
ki rasveseluje mojo mladost.

Bog, moj Bog! hvalil te bom ſ' zitrami.
Zhimu si shalostna moja dusha? in zhimu me
motish?

Saupaj v' Boga, she ga bom hvalil; po-
mozh moja, Bog moj je on.

Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Šinu in sveti-
mu Duhu, kakor mu je bila v' sazhetku, sdaj
in vselej od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Ozhitna spoved.) Še spovem Bogu vſiga-
mogozhnimu, sveti Marii vselej devizi, svetimu
Mihaelu arhangelu, svetimu Janesu kerſtniku, sve-

tima aposteljnama Petru in Pavlu, vſim ſvetnikam, in tebi ozhe, de ſim veliko greſhil s' miſlijo, s' beſedo in s' djanjem. Moj greh, moj greh, moj ſilno velik greh. Sato proſim ſveto Marijo vſelej devizo, ſvetiga Mihaela arhangela, ſvetiga Janesa kerſtnika, ſveta aposteljna Petra in Pavla, vſe ſvetnike, in tebe ozhe, moliti ſa-me per Goſpodu naſhim Bogu.

Uſmili ſe naſ, vſigamogozhni Bog, odpuſti nam naſhe grehe, in naſ perpelji v' vezbno ſhivljenje. Amen.

Miloſt. odveſo in odpuſthenje naſhih grehov nam dodéli vſigamogozhni in uſmiljeni Goſpod. Amen.

Odvſemi nam: proſimo, o Goſpod, naſhe pregrehe, de bomo vredni ſtopiti ſ' zhſtim ferzam k' nar ſvetejſhimu.

Goſpod uſmili ſe naſ! Kriſte uſmili ſe naſ! Goſpod, uſmili ſe naſ!

Zhaſt Bogu na viſokim, in mir ljudem na ſemlji, kateri ſo prave volje. Hvalimo te, zhaſtimo te, molimo te, povſhujemo te. Sahvalimo ſe ti ſavoljo tvoje zhaſti, Goſpod-Bog, nebeſhki kralj, Bog vſigamogozhni Ozhe! Goſpod edinorojeni ſin Jeſuf Kriſtuſ, Goſpod-Bog! Jag-nje boſhje! ſin Boga Ozheta, kateri grehe ſveta odjemljeſh, vsemi naſho proſhnjo; kateri ſe diſh na deſnizi Boga Ozheta, uſmili ſe naſ! Sa-kaj ſam ti ſi ſvet, ſam ti Goſpod; ti ſam ſi nar viſhi, Jeſuf Kriſtuſ ſ' ſvetim Duham v' zhaſti Boga Ozheta. Amen.

Berilo is pripovist modriga kralja Šalomona.

Moder sin rasveseljuje Ozheta, nespametin sin pa je shaloft svoje matere. Kjer je veliko govorjenja, ne mine lahko bres greha; kdor je pa gospodar svojiga jesika, je nar bolj pаметin. Lashnjivi shabli fo Gospodu gnjusoba; kdor pa svešto ravna, mu dopade. Kdor s' modrimi hodi, bo sam moder; kdor je pa nespametnih perjatel, bo njim enak. Kdor svojiga blishnjiga sanizhuje, greshti; frezhin pa bo, kdor se ubosiga usmiljuje. Poterpeshljiviga zhloveka vodi velika modroft; kdor je pa nepoterbeshljiv, rasedeva svojo neumnoft. Mehek odgovor potolashi jeso; terdo govorjenje pa napravi togoto. Kdor ozhetu ali materi kaj vsame, in pravi, de to ni greh, je tovarfh ubijavzov. Nespametin zhlovek se posmehuje svarjenju svojiga ozheta; kdor pa svarjenje rad poslushta, bo smiram pametnisthi. Dufha pravizhniga misli v' pokorfhino; usta hudobnih fo pa polne hudiga. Gospod je delezh od hudobnih, molitve poboshnih pa bo uslishal. Srozhni Gospodu svoje delo, in on bo tvoje misli dobro ispeljal.

Evangelij f. Janesa v' 6. postavi.

Tifti zhas je Jesus Judovski mnoshizi rekel: Jes sim shivi kruh, kateri sim is nebes prišel. Ako bo kdo od tega kruha jedel, bo vekomaj shivel; in kruh, kteriga bom jes dal, je

moje meso sa shivljenje sveta. Judje so se tedaj med seboj prepirali rekozh: Kako nam more ta svoje meso jesti dati? Jesus jim je tedaj rekel: Refnizhno, refnizhno vam povem, ako ne bote jedli mesa Šinu zhlovekoviga, in ne bote pili njegove kervi; ne bote imeli shivljenja v' sebi. Kdor moje meso jé, in mojo kri pije, ima vezhno shivljenje; in jes ga bom obudil poslednji dan.

(Kadar masnhnik po evangeliu pred darovanjem na fredi altarja postoji, in vero moli; môli apostoljsko vero.)

Molitev pred pridigo.

O rasvetljevavez s. Duh! kateri si Jesufove aposteljne tako rasvetlil in poterdil, de so njegov uk popolnoma vedili in umeli, in s' veliko gorezhnostjo osnanovali: rasvetli ravno tako tudi tega Jesusoviga namestnika, kateri nam bo sdaj tudi njegov nauk osnanoval; poloshi mu take besede na jesik, ktere vesh, de nam nar bolj k' serzu pojdejo, in kterih mi po svojih slabostih nar bolj potrebujemo, de bomo mogli hudiga se varovati, in dobro storiti; daj mu tudi prijetin in perferzhin glas, de nashe terde serza omezhi, de dobre in poboshne kristjane v' dobrim she bolj poterdi, terdovratne greshnike pa na

pravo pot pokore perpelje. Nam pa daj gnado ga f' tako poboshnostjo in f' tako gorezhnostjo poslušhati, kakor ko bi sam Jesuf Kristuf pred nami stal, in nam svoje nebeshke nauke osnanoval.

O Marija, mati Jesufova, prosi sa nas Jesufa, de bi njegovo sveto besedo vselej tako svesto poslušali, in v' serzu ohranili, kakor si jo ti, de bi v' naših serzih obilni sad prave keršhanske poboshnosti obrodila, de bi smiram bolj in bolj v' boshjim strahu in v' ljubesni boshji rastli, in tako enkrat vezhno plazhilo sadobili. Amen.

Molitev po pridigi.

O Gospod Jesuf Kristuf! sahvalimo se ti, de si nam sdaj po tim svojim namestniku svoje svete nauke osnanoval; in te ponishno profimo, daj nam gnado, de bomo, kar smo slišhali, tudi v' djanji dopolnili, in kar smo sdaj na sebi she pomanjkljiviga in pregreshniga najdli, f' pomozhjo tvoje svete gnade poboljšhali, in tako svojo vest bolj in bolj ozhišhevali, in smiram v' tvoji sveti gnadi ostali, dokler

naš k' sebi ne vsamešh, kjer bomo, kar tukaj verujemo, vezhno gledali; kar tukaj upamo, vezhno vshivali, in tebe, vse ljubeshni vredniga Boga, vezhno ljubili. Amen.

Šveta Marija, mati boshja, in vsi sveti aposteljni, prošite Boga sa naš, de bi po sveštim dopolnovanji svete boshje besede enkrat v' vašho drushbo prishli. Amen.

Drugi del svéte mafhe, *od darovanja do povsdižovanja.*

Vsemi, sveti Ozhe, vsigamogozhni vezhni Bod! leta zhifti dar, kteriga jes, tvoj nevredni flushabnik, tebi svojimu shivimu in pravimu Bogu darujem sa svoje breshtevilne grehe, samere in sanikernosti; sa vse prizhujozhe, pa tudi sa vse verne kriftjane, shive in mertve. Daj, de bo meni in njim v' svelizhanje in vezhno shivljenje. Amen.

O Bog, našh stvarnik in odreshenik! daj nam po fkrivnosti te vode in tega vina, de bomo boshje natore Jesufa Kristufa ravno tako se vdeleshili, kakor se je on ponishal, našho zhloveshko natoro nase vseti.

Darujemo ti, o Gospod! kelih svelizhanja, in prošimo tvojo milost, de naj pride f' prijetnim

duham pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhaftva, sa nashe in vsega sveta svelizhanje. Amen.

O Gospod! vsemi s' dopadenjem ta dar, kteriga v' duhu ponishnosti in s' shalofnim ferzam pernesemo, ozhisti nashe ferza od vsih madeshev greha, de ti vselej f' zbistim ferzam flushimo, in smiram v' tvoji gnadi ostanemo.

Vsemi, sveta Trojiza! ta dar, kteriga ti darujemo v' spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jesusa Kristusa, Gospoda nashiga; in k' zhahti svete Marije vselej devize in vsih svetnikov. Naj bo k' zhahti njim, nam pa k' svelizhanju, in prosijo naj ti v' nebesih sa nas, ki obhajamo, spomin njih na semlji. Po Jesusu Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Povsdignimo svoje ferza k' Gospodu, in hvalimo Gospoda svojiga Boga!

Spodobi se in je prav, de te smiram in povsod hvalimo, sveti Gospod, vfigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! kteri si f' svojim edino rojenim Sinam in f' svetim Duham en Bog, en Gospod, ne v' edinosti ene pershone, ampak v' trojizi eniga bistva. Kar od tvoje zhahti po tvojim rasodenji verujemo, to tudi od tvojiga Sina in od f. Duha bres vfiga raslozhka mislimo; tako de v' sposnanji praviga in vezhniga Boga tri refnizhne pershone, in eno edino bitje in enako velizhaftvo molimo. Ktero hvalijo angeli in arhangeli, tudi Kerubi in Šerafi, ter ne jenjajo prepevati vsak dan, in s' enim glasam rezhi: Svet, Svet, Svet si Gospod Bog Šabaot! Polno je nebo in semlja tvoje zhahti. Zhaft tebi na

visokim! Zhefhen bodi, kateri pride v' imenu Gospodovim! Zhaft tebi na vishavah!

O ufmiljeni nebeshki Ozhe! pernesemo ti ta presveti dar, in te v' imenu Jesufa Kristufa, tvojiga Šina, ponishno prosimo sa tvojo sveto katolishko zerkev, sa nashiga papeža I., sa nashiga shkofa I., sa nashiga zesarja I., sa vse verne kristjane, sa vse prizhujozhe: in te prosim tudi sa vse tiste, sa ktere sim fhe posebno dolshan moliti, slasti pa sa (Tukaj stori spomin sa shive, in imenuj tiste, sa ktere to sveto masho posebno darujesh, in tudi tiste, sa ktere posebno moliti imash dolshnost.)

Sdaj se sklenemo s' vsimi svetniki boshjimi, posebno s' visoko zhaftitljivo Marijo devizo, materjo boshjo, in te prosimo, dodeli nam po njih saflushenji in njih proshnji smiram in povsod svojo mogozhno pomozh. Po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Tretji del svete mashe, *od povsdigovanja do savshivanja.*

Per sadnji vezherji je vsel Jesuf kruh v' svoje svete roke, je svojiga nebeshkiga Ozheta sahvalil, je kruh blagoslovil, prelomil in svojim uzhenzam dal rekozh: „Vsemito in jejte vsi od tega: sakaj to je moje telo.“

O presveta hostja, v' kateri je sam Jesuf Kristuf prizhujozh! Bodi sto tavshenkrat zheshe-
no, o sveto reshnje telo! presveto telo Jesufovo,

ktero je prezhiſta deviza Marija rodila, ktero je sa naſ na ſv. krishi umorjeno bilo! Bodi hvaljeno in zheſheno vekomaj!

Po vezherji je vsel Jeſuf kelih s' vinam v' ſvoje ſvete roke, je ſvojiga nebeſhkiga Ozhe-
ta ſahvalil, je vino blagoſlovil, in ſvojim uzhen-
zam dal rekozh: „Vſemite in pite vſi is njega;
ſakaj to je kelih moje kervi, noviga in vezh-
niga teſtamenta, (ſkrivnoſt vere!) ktera bo ſa
vaſ in ſa njih veliko prelita v' odpuſhenje gre-
hov. Kolikorkrat boſte to delali, ſtorite v' moj
ſpomn.

O preſveta reſhnja kri Jeſuſova, ktera ſi
bila ſa naſ na ſv. krishi prelita, bodi ſto tavſhen-
krat zheſhena! Operi mojo omadeſhvano duſho
od vſih grehov, kteri jo gnjuſijo pred Bogam.
Ozhifti moje ſerze, ſtori ga Bogu dopadijiviga,
de ne boſh ſaſtonj ſa-me prelita, ampak de me
perpeljeſh v' vezhno ſhivljenje. Amen.

Ker je Jeſuf ſapovedal, to v' njegov ſpo-
min delati; ſato ti darujemo, o moj Bog! v' ſpo-
min preſvetiga terpljenja, vſtajenja in vnebohoda
Jeſuſa Kriftuſa, ta prezhiſti in preſveti dar, ta
ſveti kruh vezhniga ſhivljenja, in ta kelih vezh-
niga ſvelizhanja.

Poglej s' miſloſljivim in perjaſnim oblizhjem
na ta naſh dar, o Goſpod! in ga ravno tako do-
brotljivo prejmi, kakor ſi prejel dar ſvojiga pra-
vizhniga flushabnika Abeljna, dar ozhaka Abra-
hama in viſhiga duhovna Melkiſedeka.

Poniſhno te proſimo, vſigamogozhni Bog!
rezi ſi ta dar po rokah ſvojiga ſvetiga angela

perneſti na ſvoj nebeſhki altar pred ſvoje boſhje oblizhje, de homo vſi ſ' vſo nebeſhko dobroto in gnado napolnjeni, kar naſ bo vſhilo preſveto Jeſuſovo telo in njegovo preſveto kri.

Sdaj te pa tudi proſimo, dobrotljivi nebeſhki Ozhe! uſmili ſe vſih vernih duſh v' vizah; poſebno te pa proſim ſa te duſhe (tukaj ſtori ſpomin ſa duſhe v' vizah, in imenuj tiſte, ſa ktere ſi poſebno dolſhan moliti.)

Pa tudi na naſ, uboge greſhniko, ſe mi-loſtljivo osri, o Goſpod, ker ſaupamo v' tvojo neſkonzhno mi-loſt; in vſemi naſ po tem revnim ſhivljenji v' druſhbo vſih ſvojih iſvoljenih, ne ſa-voľo naſhiga ſafluſhenja, ampak iſ ſvoje perſaneſne mi-loſti po neſkonzhnim ſafluſhenji Jeſuſa Kriftuſa Goſpoda naſhiga. Amen.

Ozhe naſh, kteri ſi v' nebeſih, i. t. d.

Odreſhi naſ, uſmiljeni Ozhe! od vſiga hu-diga po ſvoji neſkonzhni mi-loſti, in na proſhnjo prezhite devize Marije in vſih ſvetnikov nam daj mir v' naſhim ſhivljenji in brani naſ pred vſimi ſovraſhniki, de naſ v' smote ne ſapeljejo, in od tebe ne odvernejo. Amen.

Zheterti del ſvéte maſhe,

od ſavſhivanja do konza.

O Jeſuſ, nedolſhno jagnje boſhje, uſmili ſe naſ! uſmili ſe naſ! in daj nam mir. Daj nam ſerzhni mir, daj nam tiſti mir, o Jeſuſ! kteriga

svet ne more dati. Ohrani tudi svojo s. zerkev v' miru in v' edinosti.

O Jezus, Sin boshji, ki si po volji svojiga Ozheta s' pomozhjo s. Duha s' svojo smertjo svet oshivil! ponishno te prosim, ozhisti vselej, predin tvoje s. reshnje Telo prejemem, moje serze od vsih grehov; in daj mi gnado, de se od tebe in od tvojih svetih sapoved nikdar ne odlozhim.

O moj Jezus! obvaruj me, de te ne bom nikoli po nevredno prejel! Obvaruj me te nar vezhi nefrezhe, de ne bom sam sebi sodbe in pogubljenja jedel, ampak de bo tvoje presveto telo vselej mojo dusho ohranilo sa vezhno shivljenje. Amen.

O Gospod nisim vreden, de gresih pod mojo streho, pa rezi le eno besedo, in moja dusha bo osdravljena.

(Med maschnikovim obhajilam se tudi ti po duhovno obhajaj in rezi:)

O Jezus, moj usmiljeni odreshenik! kako neisrezhen ljubish svoje nehvaleshne stvari! Svoje shivljenje si sa nas dal v' strasnhih bolezhinah, do sadnje kaplje si svojo sveto kri sa nas prelil, in sdaj v' tem presvetim sakramentu vedno per nas ostanesih, se vedno sa nas rasshavljenimu nebeshkimu Ozhetu darujesh, in nashe revne dushe sa nebesa shivish. **O** nefkonzhna ljubeshin! **O** Jezus, preljubi shenin moje dushe! moja revna dnsha hrepeni po tebi, kakor shejin jelen po mersli vodi! **O** pridi, moj Jezus, s' svojo gnado in ljubeshnijo v' moje serze, rasveseli,

potolashi, oshivi me spet! Nafiti mojo dusho f' svojim presvetim reshnjim Telefam, napôji jo f' svojo presveto reshnjo kervjo. O, nikar ne glej mojih grehov, f' kterimi sim te she tolikokrat rasshalil! glej le moje gorezhe shelje, f' kterimi je moje ferze napolnjeno, in potrebo moje dushe, ktera je tako revna in flaba, kadar f' teboj ni sklenjena. Pridi tedaj, o Jesus, prefladka nebeska mana! pridi v' moje ferze, ostan ti v' meni in jes v' tebi, in ohrani mojo dusho v' vezhno shivljenje. Amen.

Dusha Kristusovo, posveti me!
Telo Kristusovo, svelizhaj me!
Kri Kristusova, napoji me!
Voda is desne strani, operi me!
Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
O dobrotljivi Jesus! uflisbi me!
V' svoje svete rane skrij me,
Od tebe lozhiti se, ne pusti me,
Sovrashnika peklenstkiga varuj me,
Ob uri moje smerti poklizhi me,
K' tebi priti sapovej mi.

De f' tvojimi angeli hvalim te sdaj in vekomaj. Amen.

Naj ti bo o sveta Trojiza! prijetin ta dar, kteriga smo ti tukaj opravili; in dodeli nam, svojim nevrednim flushabnikom, po tem svetim daru gnado in milostljivo odpuštenje vsih nashih grehov. Po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Poshegnaj nas, prosimo te, sveta Trojiza;

Bog Ozhe, Bog Šin in Bog f. Duh, in tvoj shegen naj ostane vselej per nas. Amen.

Sadnji Evangeli.

V' sazhetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu in Bog je bil Beseda. Ta je bila od sazhetka per Bogu. Vse rezhi so po nji vstvarjene. V' nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. Ta je bila prava luzh, ki rasfvetli vsaziga zhloveka, kateri pride na svet. Na svetu je bil, in svet je bil od njega storjen, pa svet ga ni sposnal. *In beseda je meso poslala*, in je med nami prebivala, in vidili smo njeno zhaft, zhaft kakor edino rojeniga od Ozhe-ta, polniga gnade in resnize.

Sahvalna molitev po sveti mashi.

Dobrotljivi Ozhe nebeshki! Is zeli-ga serza te sahvalim sa to veliko gnado, de sim bil per tej daritvi svete mashe, v' kateri se ti je tvoj ljubi Šin Jesus sam sebe v' dar dal tebi v' zhaft, in nam v' svelizhanje. Odpusti mi, o moj Bog! zhe nisim bil s' tako poboshnostjo, kakorshna se spodobi, per tej presveti daritvi, v' kateri se ti sam Jesus Kristus daruje. Daj mi, te prosim, gnado posihmal vsako sve-

to maſho ſ' ſpodobno poboshnoſtjo in ſ' perſerzhno gorezhnoſtjo ſliſhati, in Jeſusoviga ſaſluſhenja ſmiram bolj ſe vdeléſhevati.

O Marija, prezhíſta deviza! ſahvali ti ſa-me dobrotljiviga Boga, ker je moja ſahvala vſe preſlaba; de mi je, nevredni-mu greſhniku, to ſrezho dal per tej ſveti daritvi biti; in prôſi ga, de naj mi to v' ſvelizhanje moje duſhe ſaleshe. O mati Jeſusova, prezhudna mati deviza! prôſi ſvojiga ljubiga Šina Jeſusa, kateri je ſa naſ ſvojo ſveto kri prelil, de bi ſa-me ſaſtonj ne bila prelita. Amen.

Kratke molitve,

ki ſe

molijo per ſ. maſhi, (kadar je pa vezh zhaſa ſe molijo sraven teh ſhe une molitve, ki ſo ſprédej po vſakim premíſhljevanji ſerza poſtavljene.)

(TRETJI RED.)

Perprava k' ſ. maſhi.

Pridi, ſveti Duh, in ſ' ſvojo gnado

sberi in sedini vse mozhi in obzhutke moje dushe, de samorem f' zhistim, ponishnim, sbranim, hvaléshnim in Bogú per-jétnim serzam biti per f. mashi v' tvojo vézhno zhašt, v' svelizhanje svoje dushe in v' prid svéte matere katolifhke zérkve. Amen.

Molitev pred sveto masho, in tudi po sveti mashi.

Ozhe nebéshki, neskônzhno dobrotljivi Gospod, ozhe vse milosti, sprejmi danš po rokah svojiga mashnika, svojiga flushabnika, pravo telo in pravo kri svojiga edinorojeniga Šinú in nashiga Gospoda, Jesufa Kristusa, v' sadostenje in odpushe-nje vsih mojih gréhov; v' posvezhenje in svelizhanje moje dushe, vsih mojih blish-njih, in vsih, sa ktére imam dolshnost moliti: sa vse oblaštike, deshélške in duhovske gospóške, in sploh sa vse vikshi, de jim milostljivo dodelish gnado svétiga Duha v' posvezhenje njih dushe, in v' vladanje kershanskiga ljudstva; sa vse gréshnike na svétu, de jih milostljivo spreo-

berneſh, in peljáſh na pot svelizhanja; v' tolaſhbo vſih ſhaloſtnih, de jim dodeliſh pomozh, poterpeſhljivoſt in pravi mir; v' polajſhanje in reſhenje vſih vérnih duſh v' vizah, in poſéбно tiſtih, ktére zhakajo moje pomozhi; in v' ſpreobernjenje in raſſvetljenje vſih nevérnih, de ſpoſnajo in ljubijo tébe, vézhna Reſniza, vſigamogozhni Ozhe! kterimu v' edinóſti Šina in ſvetiga Duhá vſa hvala, zhaſt in povíſhevanje na vſe vezhne zháſe! Amen. O ſveti angeli, in vſi ſvéti nebéſhki duhovi, ki ſ' toliko zhaſtjo mólite in hválite Goſpoda, mojiga Boga, darujte mu to mojo molitev, in ſproſite mi po prezhaſtiti daritvi ſvete maſhe odpuſhenje vſih mojih gréhov, de ſamoremem s' vami hvaliti in zhaſtiti ga vezhno v' nebéſih. Amen.

O vſigamogozhni, vezhni Bog! ti ſi nam ſvojim ſluſhabnikam luzh prave vére miloſtljivo dodélik; ohrani nam tudi vſelej, povikſhaj in vterdi ſveto véro; oſhivljaj jo v' naſ, de po véri ſhivimó, tebi ſveſto ſluſhimo in k' tebi pridemo. Poníſhaj vſe ſovraſhnike ſvete vére, ſpreoberni jih, in perpeljaj k' ſvoji zhedi. O Bog! ti ſi vſa mozh tiſtih, kteri v' tebe ſaupajo, in bres

tebe zlo nizh ne samoremo mi, flabe stva-
ri, uflifhi milofljivo nafho molitev, in daj
nam pomozh svoje gnade, de vse fkufh-
njave premagamo, se vsake nevarnosti fre-
zhno ognemo, vse nadloge poterpeshljivo
prenešemo in tvoje sapovedi svešto dopol-
nimo, de v' vsih svojih mislih, sheljah, be-
sedah in délih tebi dopademo! to te pro-
simo po neskonzhnim saflushenji tvojiga
Šina, nafhiga Gospoda Jesufa Kristufa,
kteri s' teboj in s' svetim Duham shivi in
kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

1. Evangéli.

Pred tvojo modrostjo, vfigamogozhni
Bog! omrazhi in otemni vsa posvetna mo-
drost. She nikoli préd ni svét flifhal ta-
ke povelizhavne modrosti, kakorshno nam
je pernésel, osnanováł, in nam jo she da-
nafhnji dan osnanuje v' svétim evangélii
tvoj edinorojeni Šin, nafh Gospod, Jesuf
Kristuf, tvoje beséde so beséde shivlje-
nja. Moj Bog! dodéli mi gnado s' besédo
in v' djanji povsod rasodévati, de sim tvoj
uzhénez, uzhénez dobrote in resníze. Daj
mi, de tvoj svéti evangéli osnanujem ne
le s' besédo, ampak de tudi moje serzé,

vnéto od njegoviga duhá, nágnjeno k' njegovim postavam, ga perporozha s' dobrimi deli, s' deli ljubésni.

O Bog, odpri mi ushesa in serze; ti si mi jih dal, in storil, de slislim in zhumtim; odpri mi jih, de slislim in si k' serzu vsamem glas tvoje besébe; nagni k' sebi moje serze, in stori ga perpravljéniga v' vsih rezhéh tvojo sveto voljo spolniti; ushgi v' mojim serzu sveto gorezhnost, de le po tebi hrepenim, in si persadévam vse svoje shivljenje po tvojih svetih naukih in sglédih ravnati. Gospod! ti si svete shelje v' moje serze poloshil, daj, de se spolnijo v' tvojo vezhno zhasht in hvalo, de se vsm ljudem tvoji sveti nauki osnanujejo, de se vsi neverniki in krivo-verzi k' tebi spreobernejo in vsi gréshniki spokoré, in de ti bomo vsi s' enim glasam hvala peli in rekli: Gospod Jesus Kristus, nash Svelizhar, tebi bodi vezhna hvala! Amen.

2. Darovanje.

Neskônzhno sveti Ozhe, vfigamogózhni in vézhni Bog! zhe tudi nevréden pred té priti, se vender upam darovati ti, in ponuditi ti to darítev po rokah mash-

nika, tvojiga flushabnika, v' ravno tistim naménu, v' ktérim je **Jesuf Kristuf**, moj svelizhar, postavil to daritev, daritev v' spravo s' **Bogam**.

Darujem ti v' sposnanje, de si **Ti Bog** vsiga Gospod, in de imašh vso oblást v' vse stvari; pa tudi v' sadobljenje odpustjenja svojih gréhov, in v' sahvalo toliko dobrot, f' kterimi si me tolikrat obdaroval.

Kér sam sebe s' vsm, kar premorem, tebi darujem, in ti obljubim, vse k' do-
brimu obrniti; se upam opraviti to svéto daritev tudi sato, de bi sadobil sa-se, sa svoje staršhe, perjatle in sovrashnike dragozénjeno gnado sdravja, frézhe, svelizhanja, kar gréshnik ne more sadobiti, zhe ne po saflushenji tistiga, ktéri je neskonzhno svét in pravizhen. Bodi milostljiv, moj **Bog**, vsm, ktéri potrebujejo tvoje pomózhi; ne odverni se od svojih sovrashnikov, imej usmiljenje s' vsimi greshniki. Štóri jim vsm dôbro, kteri me preganjajo, in odpusti mi moje gréhe, kakor jim vsm tudi jes is serza odpustim, ktéri so mi hudó storili, ali ktéri mi she v' perhodnje hudo storiti fklépajo.

O dobrotljivi nebeshki Ozhe! is ser-
za te sahvalim sa vse gnade in dari, kte-
re si meni in drugim ljudém dodelil, po-
sebnost pa sa tiste, katerih nismo dosti spo-
snali, te nismo sa-nje sahvalili, ali smo
jih zlo v' hudo ali v' tvoje rasshaljenje
nehvaleshno obrnili: odpusti nam, te po-
nishno prosim, nasho nehvaleshnost, odpú-
sti nam vse grehe savolj neskonzhniga sa-
flushenja tvojiga ediniga Šina Gospoda
nashiga Jesusa Kristusa, in štori si perje-
ten leta dar, ki ti ga sdaj sa vso kato-
lishko zerkev darujemo; rasshiri jo po
vsem svetu in ohrani. Tudi ti ponudimo to
daritev in te prosimo sa svetiga ozheta
papesha I. zhastitiga shkofa I. in svetliga
zesarja I., dodéli jim rasfvetljenje in po-
mozh v' njih teshkih opravilih; in sa vse
pravoverne kristjane, de jih v' pravi ve-
ri, v' upanji, v' ljubesni in v' svoji sveti
gnadi vedno ohranish.

Prosim te tudi, dobrotljivi Ozhe! sa
vse prizhujozhe in druge, sa ktere sim po-
sebnost dolshan moliti.

V' deleshnosti proshnje zhastitljive de-
vize Marije, matere boshje in vseh svet-
nikov te prosim, naj bo tebi perjetna ta

našha daritev, o Bog! in daj nam mirno in poboshno shivljenje na svetu, in po tem vezhno svelizhanje dosezhi. Po Jesufu Kristufu Gospodu našhim. Amen.

3. *Povsdigovanje.*

Is vse mozhi te molim, hvalim in zhaštim, moj Gospod, Jesuf Kristuf, pravi Bog in pravi zhlôvek, rôjen is svête Devize Marije, sa-me krishan in na krishi umorjèn; in te prosim po saflushenji tvojiga svétiga terpljenja in tvoje smerti, réšhi mojo dusho vézhne smerti.

Iz vse mozhi te molim, hvalim in zhaštim o presvéta kri mojiga Gospoda, Jesufa Kristufa, prelita sa odreshenje in posvezhenje moje dushe; in te prosim, moj Gospod, moje upanje, moja ljubésen, odpusti mi v' svojo zhašt vse moje gréhe!

Moj Bog, ti posnašh mojo dusho, in vidish resnizhnost mojiga serza. Is serza ti obljubim, de mi bosh ti smirej stan in kônez mojiga upanja, mojiga naména, mojih shelj; de te hozhem védno zhaštiti in se te bati, kot svojiga nar višhjiga Gospoda; de hozhem saupati v' tvojo gnado, in v' tebi svoj mir iméti, kér ti si moj

in vsih stvarih ohranovavez; de hozhem
iskáti tolashbe in pomózhi vselej v' tvoji
modrosti, mogozhnosti in dobroti. V' tvoje
ozhétove roke poloshim vse, kar sim, kar
imam in premorem; kér le ti si isvirek
všiga dobriga. Daj mi, de tvoj sveti Duh
védno prebiva v' mojim serzu; bodi moja
dušha, s' tvojo svéto gnado podpirana,
shiva podoba tvojih popolnamast; de si per-
sadéva moj duh tvoje svéte lastnosti bolj
in bolj sposnati; de moje serzé s' vsimi
svojimi sheljami hrepení le po tébi, moj
Svelizhar, moj Bog!

She posebno te prošim dobrotljivi Bog!
sa vse vérne dušhe v' vizah, slasti pa sa
tiste, do kterih imam she posebne dolsh-
nosti, bodi jim usmiljen in milostljiv.

Ozhe nash, kir si v' nebesih i. t. d.

Jagnje bôshje, ktéro nékdaj umer-
jesih sa gréhe svetá, in posebno sa moje
nesmérne krivize in pregréhe, omij me s'
svojo zhašito kervjó. Ti saklani dar sa
odrešhénje zhloveshkiga rodú, réšhi me!
Ti boshji frédnjik in správnik daj mi pra-
vi mir na semlji, de, kadar bo tvoja své-
ta volja, umerjem v' sladkim upanji na
tvojim narozhji.

4. *Povshivanjé.*

Jesuf, Šin boshji! ti si vse moje veselje, in blager moje dushe; kér nimam danš tolike fréžhe, de bi poteléšno vshil tvoje presvéto Telo; dovôli mi vsaj, de se po duhu sdrushim f' teboj, in se ti sedim s' shivo véro, terdnim upanjem in gorézho ljubésnijo. Amen.

O vezhni Šin nebeshkiga Ozheta; ti sam kraljuj v' mojim serzu. Vef tvoj bozhem biti v' shivljenji in po smerti. Ne le snamnja tvojih ran, ampak zelo tvoje bitje nosim v' svojim serzu. Štori s' menoj po svoji svéti volji, de ne sebi ampak le tebi shiyim in umerjem. Ti si moj, ker si hotel moj biti; jes sim tvoj, ker si me hotel imeti; o štori tudi, de me nikoli nizh od tebe ne lozhi. Ko imam sdaj toliko fréžho tebe prejéti, zhe tudi le v' duhu, spolni mi, kar si ti sam govoril: Kdor moje telo jé, ofstane v' meni, in jes v' njem. Jes in Ozhe bova k' njemu perfhla in per njem ofstala. O ofstani per meni, in vsemi me k' sebi, de vezhno per tebi ofstanem. Amen.

O presveta Trojiza, Ozhe, Šin in své-

ti Duh! Lej me, tukaj na kolenih pred teboj te sdaj hvalim sa boshjo daritev, katero je moj Odfrešhenik per sadnji vezherji postavil, na krishi spolnil in per sve- ti mašhi oponavlja do konza sveta sa na- šhe odrešhenje. Is vse mozhi te sahva- lim, de si mene nevredniga te presvête daritve deleshniga storil. Odpusti meni in vsim ljudem vse grehe, samude in sani- kernosti savolj neskonzhniga saflushenja Jesusa Kristusa. Ne odtégni mi sadú te presvete daritve savolj moje pomanjkljivo- sti, ampak bodi tebi v' vezhno zhašt, me- ni pa in drugim v' pomozh v' vsaki sili, posebno pa v' dušnih potrébah. Po na- šhim Gospodu Jesusu Kristusu, kateri s' te- boi shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha od vekomaj do vékomaj. Amen.

(Tukaj se oponovi, kadar je zhašt, sgornja molitev: *Ozhe nebéfshki* i. t. d. na 133. strani.)

Pésem

per fvéti mafhi.

K' sazhétku.

1.

Pred tabo na kolénih
O Bóg, te mólimo,
In polni shelj ognjénih
K tebi sdiujemo.
Daritev fvéte mafhe
'Si daj, o Bog, dopast',
In sdihovanje nafhe
Povikshaj tvojo zhaft!

2.

Ko Jesuf se je lózhil,
Je per vezherji tam
Prelomil in isrózhil
Ta kruh priyatelam,
Posvétil je tud vino
Ter ga uzhenzam dal:
To k' mojimu spominu
'Storite! jim je djal.

3.

Teló je tó, vseмите,
Teló in moja kri.
Nikdár ne posabite,
Kaj Jesuf vam stori.
Sa vaf on hózhe umréti
(O zhlovek pomni tó!)
De dá ljudém shivéti,
De jim odprè nebó.

4.

To nafhe darovanje
Use'm', o Bog, od naf,
Uflifhi sdihovalje
Ti nafhe vfaki zhař.
'Teléta fo ozhaki
Dajali nekadaj,
Sdaj dari nifo taki,
Nafh dar je Kristuf sdaj.

K' glorii ali flavi.

1.

Zhařt, hvala in hvaléřhnořt.
Je tvoja blá in bo;
Nepokoj in betéřhnořt,
O Bog! odverni jo.
Daj nam mirú in tebe,
Bog! vedno dershat' fe;
U teb' ifkati tebe,
Vefél' zhařtiti te.

2.

Sa nafhe hudobije,
Sa naf se pokoriřh.
'Smert ta nam gréh odmije,
'Tud' gréha mik pobriřh',
Bod' hvala řvetim Duhu,
'Tud' njemu zhařt gré řhè,
Sbudeau ferze gluho,
'Svoj oginj v njem ushgè.

Pred Evangelijem.

1.

'S uřt Boshjih fe is-haja
'Svet evangélium,

V ferzé fe nam safaja,
Nam rasvetluje um.
Bóg govori, Bóg vezhen,
Per Bogu ni lashi,
O frézhén, trikrat frézhén,
Kdor njega fe dershi!

2.

Befede Boshje véra
Nam kashe pravo pót,
Gotovo fteso, ktera
V nebefa gré od tód.
Ohrani to povelje
In nauk svoj per naf.
Daj nam potém veselje
Seboj na vezhni zhaf.

K' kredo ali véri.

1.

Bog Ozhe, mi sposnamo,
De vse je tvoja stvar,
Kar je in kar inamo,
Dobróte tvoje dar.
Od tebe, Ozhe, ide
Sin rojstva vézhniga,
Spozhetje njega pride
Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
To Boshje détiže,
Devishtva ni sgubila,
Ne préd tud potlej ne.
Nafh gréh je njega vmóril,
Sa gréh je bil prodan,

In kakor je govóril,
Je vřtal on trétji dan.

3.

Na défni rok' Ozheta
Je v' řvétim raji sdaj,
'She pride, to obéta,
'Samó ne vemo, kdaj.
Pa kadar se iside
Sa řvet odmerjen zhař,
Pové nam, de řpet pride
Ozhitno řodit nař.

4.

'Soféřko kerřhenikov
Al' zerkev verjemo,
Tud obzheřtvo řvetnikov,
Sedinfivo v' en teló.
Tud grehov odpufřenje
Na temu řvetu sdaj,
Shivôta řéř vřtajenje,
Po tem pa řveti raj.

K' darovanju.

1.

Naj Bog, dopade tebi,
Kar ti darujemo!
'Szer kruh je řam na febi
In vino řgolj řamó;
Pa 's kruha in is vina
Bo kmalo, kar sdaj ni,
Edin'ga tvořga řina
Teló in prava kri.

2.

To nařhe darovanje,
O Bog! ne sversi ga;

Vse misli in vse djanje,
Vse ferza, v' dar jih na!
O daj, de bomo svésti
Ti, Ozhe, v' vseh rezhéh,
Odvsem' snad nafhe vésti
Teshilo vseh pregréh.

3.

Vse nafhe premoshenje,
Ves shivesh in teló,
Blagó in tud shivljenje,
Vse to naj tvoje bo.
Daj nam po svoji vólji
Sdaj desh, sdaj solnzhni fej,
Pokashe se na póljí
Dobróta tvoja nej.

K' 'Sanktusu.

1.

Povsdignimo, krístijani,
Vsi svojo pésem sdaj,
Sapojmo fkupej sbrani:
Svet, svét na vekomaj!
V' nebésih in na semlji
Se vidi njega mózh;
Nevernikam odjemlji,
O Bog njih uma nózh!

2.

De sveto luzh, katére
Dosdaj ne vidijo,
Sposnajo, udje vére
S' nam' tvoji bódejo:
De zhasi mu fkup pojemo,
K' nebó ga dá med naf,

Hrup mu vefél shenemo,
S' angelzi vezhni zhas!

O povsdigovanji.

1.

Molimo klezhijózhi
Bogá sakritiga,
Oko ga ne raslózhi,
Pa vera snat' ga da.
Sdaj tukaj bres pogléda
O Bog! te vidimo.
Sadosti je beséda,
De v' tebe verjemo.

2.

Na léfu nekdam krisha
Je Bog sageren bil,
Sdaj, véra nas previsha,
Je zhlovek tud' se fkril.
Ta dar dobróte tvoje,
Kruh tvojih angelov,
Opomni misli moje,
De, Bog, si same umrel.

3.

Naj spere dúsho mojo,
O Jeshu! tvoja kri,
Dodéli milost svojo,
Ti morje milosti!
Kar sdaj te nam sagerne,
Naj sgine, o Bog! spred nas,
Naj enkrat se odgerne,
Nam gledat', tvoj obras!

K' savshivanju.

1.

Vel'k zhudesh fe odkriva,
Vel'k zudesh fe godi,
Gospod fe sdaj ushiva,
Tud, vera 'ma ozhi.
Podóba je fzer vina,
Podóba kruha vfa,
Ne vid' fe nizh fpremina,
Teló in kri je pa.

2.

O frézhen, kdor verjame,
De tukaj jagnje je,
Katero nam odvsame
Tol'k' grehov butare.
Le to je jed, to véra
Krištjane poduzhi,
(Ljubésni neisméra!)
Od ktere dufha sh'vi.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
Po vrédnim vshijemo,
Se smertniga fírafhenja
Vezh bal' ne bódemo.
Teshave in britkósti
Se tist' ne bode bal,
Katerimu v' flabosti
Ta kruh pomozh bo dal.

4.

O Jesuf! zhasť in hvala
Naj ti povfótna bo;
Ljubésin nam je dala,
Ljubésin tvoja tó:

Ta vshitek, Bog! teléfa,
In tvoje té kervi,
Shivljenje in nebéfa,
Veseljé v' vezhnosti.

5.

Daj tega nam sheléti,
Goréti všim v' njega!
Daj prav nam ga prejéti,
Ko pride lozhitba,
De bodemo f' temistim
Na pot se vsdignili,
In pa vfi f' ferzam zhistim
V nebefa, va-nje fhli.

K' ite Missa est.

1.

Ker smo sdaj masfo fvéto
Spodobno flifhali,
Povs'mimo zhaft odpéto
In hvalo s' angelzi.
Dopade naj mu djanje
Opravljen'ga darú,
Svirk gnad bod' to darvanje
Nam, dolshna zhaft Bogú.

2.

Dershimo pomozh' boshje
Se fkos' in fkos' terdnó,
Le tá naj nam oroshje
Pred vfo hudobo bó.
Bres gréha daj nam fiáti
Pred sodbo sadnji dán;
Po angelih naf sbrati,
Na njega defno firan.

Druga pefem per fveti mafhi.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milosti
Tvoj verni ljud klezhi:
In tebe, Bog, v' ponishnosti
Svoj'ga ferza zhaſti.
Stor' milosti tim, kater' shelé
V' folsah oprat laſtne dolgé.
Odpuſti Ozhe greſhnikam,
In ſkashi ſe dobrotljiv nam,
Dobrot — ljiv — nam
Doprotljiv ſkashi ſe nam.

2.

Ob dari tvoje ſmo priſhli
Kakor sgubljeni ſin:
In kakor ovze ſmo ſaſhli,
Sgubili tvoj ſpomin.
Al Ozhe vſiga vſmiljenja
Na ferza polne ſgrevanja
S' dopadajenjem dol poglej.
In ſvojo gnado ſopet dej
In gna — do — dej
In gnodo ſopet dej.

3.

Sej delo ſmo vſi tvojih rok,
In tvoja laſtna ſivar,
Opri ſlaboſti ſvoj'h otrok
Ti vel'ki Goſpodar.
Sa ſpravo sdej darujemo
Tvoj'ga ſinu ſrozhujeemo.

O Bog, fkos njega fveto kri
Vse nafhe grehe nam odmi,
Vse nam — od — mi,
Vse grehe nam odmi.

Glorija.

Zhaft bod' na visokósti
Bogu na vekomej
In mir po fhirokofti
Na semlji bod' vfelej.
V' ponishnofti pojemo
Teb' hvalo trojni Bog!
Od tebe mi prejmemo
Refhenje is nadlog. (dvakrat.)

Evangelij.

Is tvojih uft iside
Svet evangelium,
Na tole dno fe fnide
Vfih kristijanov um.
Modroft naf fama visha,
Refniza naf uzhi:
Kdor fe pod njo ponisha,
Ta frezhen prav shivi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod pred tabo f' trepetanjem
Te tvoja verna ftvar fposna!
In verje s' shivim fposhtovanjem,
V' tebe praviga Boga,
Tud verje v' tvoj'ga ljub'ga Sina
Spozhet'ga od fvet'ga duha,

Ko Jefova ga korenina
V' divishkim zvetji je fzvetla. (dvakrat.)

2.

De je prifhel is sgolj ljubesni,
Ljudi naf fpravit, Bog! s' tebó,
De na-fe vsel je vsh bolesni
Prelil na krishi kri fvojó;
De fpet je vshal, pekel premagal,
Na defni tebi sdaj fedi:
De naf bo enkrat vse prevagal
Sodnik pravizhni vsh fvari. (dvakrat.)

3.

De fveti Duh nam zerkev visha,
De bo do konza vedno sh'njo:
De kdor fe k' njem' v' folsah perblisha
Od grehov fpet ozhifhen bo:
Sopet de enkrat bomo vshali,
Vsh fvetih drushba sprofi nam,
De bomo fkupej ushivali
Shivljenje vezhno s' Jesufam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mafhnik sdaj daruje
Gospod leté dari,
S' njim tud tvoj ljud sdihuje,
In f' ferzam kvishk puhti.
Zhift kruh je ino vino
Sa grehe nafhe dar,
K' tvoj'ga 'Sina fpomino
Je obloshen altar. (dvakrat.)

2.

Vsem' Bog, leto darvanje
Dobrotljiv Ozhe nash,
Omezhi to sdihvanje,
De nam spet gnado dafh.
Le smert in kri presveta
Tvoj'ga ljub'ga Sinu
Nam da up de bo vseta
Ta profhnja gor v' nebu. (dvakrat.)

Šanktus.

1.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti,
Je Bog in nash Gospod,
S' angelzi pojte: Sveti
Si ti Bog, Sabaot.
V' nebesih, no na semlji
Vso hvalo, zhaft vselej
Stvari, Bog! svojih jemlji
Sdaj, no na vekomaj. (dvakrat.)

2.

Veseli vkup pojemo
Is ferza zeliga,
Shivo ga vsi sprejmemo
Njega svoj'ga Boga,
Ko nam v' imenu pride
Gospoda nashiga,
Ves svet se k' zhafti snide
Sinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povsdigovanji.

1.

Poglej, o Ozhe, s' visokosti
Ves milostljiv na ta altar!

Ti na-nj postav'mo po dolshnosti
Sdaj tebi dopadljivi dar:
Ta dar je fam tvoj Sin edini,
Is sgolj ljubeshni darovan:
Sa naf perfojen umornini
Strafhu na krishu bil saklan. (dvakrat.)

2.

Slabosti on vse nafhe nosi,
De naf perpravi v' fveti raj.
On per Ozhetu sa naf profi,
Deb' s' njim shiveli vekomaj.
Naj te ljubesen ta ognjena,
Te prof'mo, Jesuf, omezhi,
De se ta tvoje smerti zena
Nad nami nikdar ne sgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte boshje jagne:
Kak tozhi svojo kri,
Kako sdaj glavo nagne.
Kako sa naf medli.
On grehe nam odjemlje,
On nosi vse dolge,
Pokrajne zeze semlje
Po njemu mir dobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nisim vreden, (dvakrat.)
Deb' tebe danš savshil,
Al rezi, de bom vreden (dvakrat.)
Ter bodem sopet shiv.
V' duhu tebe prejeti
Is ferza jest shelim,
Daj shenin nafh presveti, (dvakrat.)
De gnado sadobim.

Per konzu svete mashe.

Daritev fmo konzhali,
Ta dar je Bog, tvoj Sin:
Mi fmo vsi fkup sposnali
Tvojih darov spomin.
Po njemu fmo prejeli
Refhenje 's svojih ves.
Sdaj sadnjizh nam dodeli
,Svoj shegen is nebes. (dvakrat.)

Pred pridigo.

O Jesuf, dufha moja
Je shejna flifhat' te,
Ker le befeda tvoja
Refniza vezhna je;
Osnani nam povelje
Shivljenja vezhniga,
Befedo, k' nam veselje,
Nefkonzhno frezho da.

Tvoj nauk nam tamôto
Dufh nafhih rasfvetli,
In pameti flepôto
S refnizo rasjafni.
,Slep zhlovek fam od sebe
Ne ve, kaj je hudo,
In dobriga bres tebe
,Sposnal nikol' ne bo.

Befeda tvoja kashe
V nebefa pravo pot;
Zhe nafha pamet lashe,
Naf ona varje smot.
Le ona da sposnanje
De vidimo fvetloft,

Odverne gresfno djanje,
Podpira nam flabof.

Oh, ojſtra je, bolezh,
In duſho v' ſhivo fkli,
Ognjena je, gorezha:
Pa vender tud hladi;
Poterdi vero naſho,
Oſhivlja jo povſod;
Daj vſelej nam to paſho,
Te proſimo, Goſpod!

Je gresfnik marſkatéri
V nefrezho ſam goljſan,
Miru ne iſhe v' veri,
Tizhi v pregreh' ſaſpan,
Ti k' duſhi gresf ſaſpani,
Ter gresfnika ſbudifh,
Mu pravifh: gresfnik vſtani,
De vezhno ne ſaſpiſh!

O de b' beſeda tvoja
Ne vtihnila nikdar.
O daj, de duſha moja
Prejema ta tvoj dar;
Daj v' krifih, daj v' fkufhnjavah,
V' ſkerbeh nam, Bog, ga daj,
Naſ veſeli v' teshavah;
Naſ pelje v' ſveti raj.

Molitve pred spovedjo.

1.

Ozhe nebéshki, Bog milosti in vse to-
lashbe! osri se na-me, svojo révno stvar,
ki sdaj pred teboj shalijem in se kšam,
de sim te kdej rasshalil. Bodi milostljiv,
moj Jesus! moji gréshni dushi; pridi ji
na pomozh, vsigamogozhni Bog, ki si jo
s' toliko ljubésnijo stvaril in odréshil. Moj
Gospod in Bog, vsih gréhov, ktére sim sto-
ril od tistiga zhafa, ko sim sazhél dobro
od hudiga lozhiti, do sidanje ure, se is-
serza kšam, in shelim le she tolikanj bolj
shaljevati, kér sposnam, de sim Tebe, svo-
jiga Štvarnika, svojiga Odreshenika, svo-
jiga nar vézhiga Dobrótnika rasshalil. V'
saupanji v' tvojo milost in s' pomozhjó tvo-
je svéte gnade sdaj terdno šklénem, svo-
jih gréhov zhisto spovédati se, sa-nje po-
koro délati, in svoje shivljenje v' vsih re-
zhéh poboljšhati. Moj Gospod in Bog per-
stopi moji révni dushi na pomozh! Švéta
Deviza Marija, Mati mojiga Gospoda, proši
Bogá sa-me gréshnika! Vsi angeli in
svetniki v' nebéših pomagajte mi s' svoji-

mi prošnjami per Bogu prav opraviti to
spoved v' boshjo zhašt in svelizhanje svo-
je dushe. Amen.

2.

O Jesuf, moj ljubesnjivi Svelizhar!
jes ubogi gréshnik, ktériga pregréhe shte-
vilo mojih laš preséshejo, v' globoki po-
nishnosti in shalošti svojiga serza padem
préd-te na koléna in te prošim, operi me
s' svojo svéto kervjo, ktero si na krishi
v' odpušhenje gréhov prelil. Ako ravno
imam veliko in velikih gréhov, vender nad
tvojo gnado in nad tvojim usmiljenjem ne
obupam, kér vém, de ne shelish grésh-
niku smerti, ampak de se spokori in shiví.
Šej so bile tvoje svéte nogé sató na krish
perbite, kér si poterpeshljivo mojiga spre-
obernjenja zhakal. Tvoje svéte roké so
raspéte, de bi mene sprejéle in objéle.
Nagnjena je tvoja sveta glava, de bi mi
dal kushljeje mirú, in de bi moja molitev
uflifhal. Odperto mi je tvoje sveto serze,
ki vse ljudi ljubi in k' ljubésni vabi. Pri-
dite k' meni, klizhesh, ki ste révni in s'
gréhi oblosheni, in jes val bom poshivil.
Sato pridem poln saupanja k' tebi, moj

Jesuf! in poloshim breme svojih gréhov
préd-te pod tvojim svétim krishem in te
ponishno prosim, mojo dusho v' morje svo-
je svéte kervi pomozhiti in v' globozhino
svoje neskonzhne milosti vtopiti. K' tvoji-
mu naméstniku, spovedniku, grém, se mu
svojih grehov na boshjim méstu spovédat
in mu nizh ne samolzhat, kar mi nepôkaj
déla. Spovepníkovo odvésó, zhe je bom
vréden sposnan, hozhem takó sprejéti, ka-
kor ko bi mi ti sam rekel: „Podi v' mi-
ru! Tvoji grehi so ti odpushteni.“

(Pred spovedjo je poséбно dobro prebrati in premisliti,
kar je sgorej na strani 84 in dalje o premishlje-
vanji smertniga gréha rezhenó.)

3.

Spznam svojo hudobijo; pred ozhmi mi je
védno moj gréh!

Gospod ne shtrafuj me v' svojim ferdu!
Ne tepi me v' svoji jési!

O Gospod! ne hôdi v' sodbo f' svojim hlap-
zam; sakaj ni ga shiviga vprizho tebe pravízh-
niga. Zhe hozheslh hudobije shtrafovati, o Go-
spod! kdo samore obštati pred teboj?

Vender per Gospodu je usmiljenje in obilno
reshenje. On ne sheli smerti gréshniku, ampak
de se spreoberne in shiví.

Usmili se me, o Gospod! po velikosti svoje
milosti se me usmili!

Moje hudobije mi zhes glavo kipé, kakor teshko breme na meni leshé.

Nozh in dan sdihtujem; f' folsami mózhim svoje leshifhe.

Is globozhine svoje révfshine klizhem k' tebi. O Gospod! o Gospod! uflifhi glaf mojiga vpitja! oberni svoje oblizhje prozh od mojih gréhov, isbrifhi vse moje pregrehe!

Špominjam se pretezhenih dni, in vezhnost ſtoji pred mojim duham.

Kadar ti prideſh fodit, o Gospod! kaj ti bom odgovoril?

Ufmili ſe me, o Bog! sakaj ſlab ſim. Osdra-
vi me, o Gospod! sakaj moje koſti ſe tréſejo.

Šposnati hozhem svojo hudobijo, in ti mi boſh odpuſtil mojih gréhov dolg.

Operi me, o Gospod! od moje hudobije, in zhiſt bom. Operi me f' kervjo svojiga Šina in bél bom, bolj kot ſneg.

Švoje roke ſtegujem k' tebi, ſhaljevanje in sdihtovanje moje duſhe ti ni ſkrito.

Naj okuſim tvoje uſmiljenje; ker upam v' tebe. Pokaſhi mi pot, po ktéri naj hodim.

Ozhe, greſhil ſim; niſim vréden tvoj ſin ime-
novan biti.

O Jagnje Boſhje, ki gréhe ſveta odjem-
leſh!

Sanefi mi, o Gospod! — Uflifhi me, o Go-
ſpod!

Ufmili ſe me, o Gospod!

Molitve po fpovedi.

1.

Povikshuj moja dusha Gospoda, in vse, kar je v' meni, hvali njegovo sveto ime!

Povikshuj moja dusha Gospoda, in ne posabi zhudeshev njegove milosti in gnade!

Odpustil ti je vse tvoje hudobije; osdravil je tvoje rane.

Odréshil je od smerti tvojo dusho; s' dobrotami te je obsul, vénzhal te je s' svojo gnado.

Gospod je milostljiv in usmiljen, poterpeshljiv in ves dobrotljiv.

Ni ravnal s' menoj po mojih gréhih, in mi ni povrazheval po mojih hudobijah.

Kakor je nebó visoko nad semljó, tako kraljuje njegovo usmiljenje nad tistimi, ktéri se ga bojé!

Kakor delezh je is-hod od sahoda, je vsel moje grehe od mene.

Kakor se usmili ozhe svojih otrók, takó se Gospod usmili tistih, ktéri se ga bojé.

Vé, de smo flabe stvari, vé, de smo prah. Povikshujte Gospoda; sakaj, dober je.

Njegovo usmiljenje je vezhno.

2.

Le tvoja usmiljenost, o Bog! mi je moje prestope odpustila, in dolg mojih grehov sbrisala. O Bog! ti si ljubesen, in

usmiljenje je tvoje veselje; nozhesh smerti
 gresnika, ampak de se spreoberne in shi-
 vi. O neisrezhena ljubesen! ushgi mojo
 dusho, de tudi jes tebe ljubim, in is lju-
 besni do tebe vse sovrasnim in studim, kar
 je hudiga. Od sdaj sanaprej, o usmiljeni
 Ozhe! te hozhem vezhno ljubiti, in se tvo-
 je milosti in tvoje perjasnosti takó terdno
 dershati, de me nizh ne bo vezh v' greh
 nagnilo. Persadeval si bom vreden sad po-
 kore roditi. Vse krishe tega shivljenja in
 teshave svojiga stanú hozhem v' pokoro sa
 svoje grehe voljno nositi. Do konza svo-
 jiga shivljenja hozhem v' tvoji flushbi, o
 kralj nebes in semlje! svest biti. Nizh, zlo
 nizh me ne sme od tvoje ljubesi lozhi-
 ti. — Gospod! ti vidish v' moje serze,
 vesh vse rezhi, snano ti je, de resnizhno
 shelim, svoje shivljenje poboljshti. Pa kaj
 samore flabi zhlovek f' svojimi sklepi bres
 tebe? O pridi moji slabosti na pomozh,
 podpiraj me v' vojskovanji s' greham, ob-
 daj me f' svojo mozhjó, de doseshem ne-
 besihko kraljestvo. — O Jesus! kateri si me
 po odvesi spovednika f' svojo presveto ker-
 vjó od mojih grehov ozhivil, daj mi svo-

jiga boshjiga Duhá, de v' tvojim miru stanoviten ostanem, in nizh vezh ne greshim. Amen.

3.

Dobrotljivi Gospod, in moj Odreshenik, v' saupanji v' tvojo neskônzhno milost te prosim, daj mi gnado, de te nikoli vezh s' nobenim greham ne rasshalim, ampak de Tebe zhes vse ljubim, in ti is zeliga serza in is vse mozhi svešto slushim. V' tvojo neskonzhno milost in v' tvojo na krishi sa-me prelito kri saupam in prosim, de mi vse pomanjkanje, ktero se je soper mojo voljo per te spovedi pergodilo, milostljivo odpustitih. Moj Gospod f' tisto ljubesnijo, f' ktero si svojiga vezhniga Ozheta sa svoje sovrashnike, ki so te krishali, prôfil, persanesi in odpusti mi revnimu greshniku, kakor tudi jes is ljubé-sni do tebe is serza vsm odpustim, kateri so mi kaj hudiga storili, in te prosim sa-nje, daj jim svojo gnado in vezhno shivljenje. Moj Gospod, in Bog, v' tvojo na krishi v' nesmernih bolezhinah sa-me storjeno smert postavim vse svoje upanje. Tebi, vfigamogozhni Bog, se popolnama s' du-

šho in telefam darujem, in v' tvoje svete roke srozhim. Amen.

Molitve pred svétim obhajilam.

1.

O dobrotljivi, in milostljivi Gospod Jesus Kristus, moja edina ljubesen, in veselje mojiga serza, bodi milostljiv meni revnimu greslniku, in po saflushenji svojiga britkiga terpljenja in svoje grenke smerti posveti in ozhisti moje serze, preshêni is njega vse nezhisto in posvetno nágnjenje, de samore Tebe v' presvetim sakramentu vredno prejeti. Prenôvi me, Gospod moj, Šebi v' zhisti ljubezni, de ves sa Te, ves v' Tebi in po Tebi do smerti shivim v' zhast in hvalo Velizhastva bôshjiga. Amen.

2.

O sveta Deviza Marija, Mati mojiga Gospoda Jesusa Kristusa, prôsi sa-me svojiga boshjiga Šina, de po njegovi milosti vse tisto is mojiga serza isgine, kar je v' njem tvojim in Njegovim ozhem nedopadljiviga, in de takó v' svojim serzu per-

pravim zhiſto in Bogú perjetno prebivá-
liſhe. Prôſi ſa-me ſvojiga bôſhjiga Šina,
de po njegovim neſkônzhnim ſaſluſhenji
bodi moja duſha ſ' darimi ſvetiga Duhá
tako obogatena in olepſhana, kakor je ſhe-
li tvoj ljubesnjev Šin, moj práv Bog in
Odreſhenik. Amen.

3.

O Bog, kteri nam po ſvoji prezhudni
previdnoſti ſvoje ſvete angele poſhiljaſh
naſ varvat, daj, te ponishno proſim, de
bom po njih brambi vſiga hudiga obvár-
van, de bom ſ' duſho in teleſam veſ tebi
vdan, de ſ' zhiſto veſtjó, pobošnim ſer-
zam, ſhivo vero, terdnim upanjem in go-
rezho ljubesnivo perſtopim k' tvoji bôſhji
míſi, in ſe takó vſih tiſtih daróv in gnad
vdeleſhim, ktere ſi ti Goſpod, naſh Bog,
tiſtim obljudil, ki te vredno prejmejo. Amen.

Molitve po ſvétim Obhajilu.

1.

Moj Goſpod, Jeſuf Kriſtuſ, ſ' ponish-
nim ſerzam te molim in hvalim ſa tvojo

toliko dobroto. In ker si sgòlj ljubesen, vreden vse ljubeshni, te ljubim zhes vse, in mi je shal, de nisim imel, in de nimam do tebe toliko ljubeshni, kolikor fhne si ti vreden; namesti svoje pomanjkljive ljubeshni, ti darujem vse molitve, hvale in zeshenja, ktere so ti skasovali in ti she skasujejo: tvoja sveta Mati, vsi tvoji svetniki v' nebesih in tvoja sveta zerkev na semlji. Is serza in zhes vse mi je shal, moj Gospod, de sim te kdaj rasshalil, in serze me toliko bolj boli, de ne morem shaljevati po meri tvoje dobrote in visokósti, tedaj le po saflushenji tvojiga britkiga terpljenja te prosim sa odpushenje, in ti srozhim sam sebe in vse svoje dela in terpljenja zeliga shivljenja v' pokoro in odpushenje grehov. In kakor vse svoje terpljenje f' tvojim sdrushim, in v' tvojo neskônzhno dobroto in milost terdno saupam; tako te prosim dodeli mi odpushenje vsih mojih grehov, pravo poboljšhanje in stanovitnost v' dobrim, de do kônza svojiga shivljenja tebi svesto flushim. Amen.

2.

Dobrotljivi in milostljivi Gospod, Je-

suf Kristuf! po svoji neskônzhni dobroti si pershel v' to pušto in revno hišho, olupshaj in obogati jo tedaj s' svojimi darmi, de bo tvoje vredno prebiválishe v' njej, prebivaj v' njej, de v' tebi samó prebiva moje serze! Ni mi dôsti, Gospod moj, de si mi dal svoje sveto telo, daj mi tudi saklád svojih darov in gnad, ktere seboj nosísh; kaj mi pomaga, de sim savshil krùh shivljenja, zhe pa ostanem prasen tvojih gnad, in de sim pil is študênza vezhniga shivljenja, zhe se mi pa sheje posvetnih rezhi, ktere moje serze motijo in pazhijo, ne ugasi? 'Ti si prava luzh mojih ozhi, svetlôba mojiga duhá, veselje mojiga serzá in shivljenje moje dushe, môja vsa in edina dobrotá. Daj mi Gospod táko serze, de je po ljubesni vse v' tebe spremijeno, táko glavo, de te smirej pomni in v' vsaki rezhi premishljuje, tak um, de te prav posna, taziga duhá, de je popolnoma s' teboj sdrushen. Dodeli mi tákó shivljenje, de je vse tvoje, in po tem frezhno smert, ktera je sazhetek vezhniga shivljenja. Sa vse to te prosim v' saupanjí v' ta presveti Sakrament, kteri si sam ti vezhni Bog! Amen.

3.

Sahvalim te, moj vezhni Bog, vsigamogozhni Ozhe, sa vse tvoje dobrrote in posebno sato, de si me vdeleshil presvetiga Telefa svojiga edinorojeniga Sinu. Ponishno te prosim, dobrotljivi Ozhe, de mi to sveto Obhajilo ne bo v' perloshnost greha in pogubljenja, ampak v' sadobljenje odpushtenja in svelizhanja; bodi mi v' orôshje vere, v' shkit ali brambo prave volje, v' smert vsih mojih grehov, v' satiro vsiga mojiga hudiga nagnjenja, in v' pomnoshbo ali narahho ljubeshni, poterpeshljivosti, ponishnosti, in vsake druge zhednosti ali kreposti: bodi mi v' pravi mir mojiga serza, v' stanovitno smago vsih mojih vidnih in nevidnih sovrashnikov, in v' vezhno sveso s' teboj moj pravi Bog in Gospod! Daj mi priti v' nebeshko gostitev, kjer si ti sam prava luzh, shiva hrana, edina ljubeshen in vezhno veselje. Amen.

Zhefhenje Jesufa v' presvétim refhnjim telésu.

(Is pisem rassvetljeniga Ludovika is Granade.)

Jesuf Kristuf! ljubiti te hozhem, ti moj Bog in moje vse! — ljubiti te hozhem, ti moja mozh! ljubiti te hozhem, ti krepost moje dushe! vselej in vsakrat te hozhem ljubiti, ti neisrezheni veselje mojiga serza! ne sebi, ampak tebi hozhem shivéti ves zhas svojiga shivljenja, ktero si mi, kér je bilo po moji veliki révfhini sgubljeno, po svoji milosti spet ponovil. *Moj ponavljeva-* *vez* si ti, kér si ponovil in ponavljash zhlovéfhko natoro, ktéra je po gréhu oflabela in se popazhila. Ti si *moj Réshnik*, kér si me po vervéh, f' ktérimi si sam sebe vé sati pustil, *réshil* is grôse gréha, smerti, pekla in hudizha, nar grosovitnifhiga trinoga. Ti si *moj Odréshnik*, kér si me sa zéno svoje presvéte kerví, ki vse saklade preséshe, *odréshil* is fushnosti, v' ktéro sim bil po gréhu sashel. Ti si *moj Kralj*, kér me posnash po svojim Duhu; sa-me si se vojskoval, in me mojim sovrashnikam is rók potégnil. Ti si *moj Mashnik*, kér si prôfil in she profísh pred oblizhjem svojiga vézhniga Ozhéta neprenéhama sa-me. Ti si *moja Daritev*, kér si sam sebe daroval sa-me na altarji krisha, de si, poln ljubésni, f' svojo kervjó moje gréhe opral. Ti si *moj Šrédnjik*, kér si Bog in zhlovek; ko pravi zhlovek si perjatel ljudém, ko edinorojeni Sin

boshji samorefsh vse per Bogu, in torej tudi le sam ti samorefsh ko frédnjik med Boga in ljudi stopiti. Ti si *moja Glava*, in Glava *zéle zerkve*; ker ko *prava glava* delish njéj in všim njé-nim udam shivljenje, mozh in duhovne sheljé. Ti si *moja Slava* in *moja zhaft*, kér si se same vzhlovézhil, in me febi brata storil; kér si me v' tovarshstvo svoje nature povsdignil.

Hvaljen in moljen bodi bres vřiga nehanja — Jesus v' presvetim Sakramentu altarja! Amen.

Zhefhenje Jesufa po skrivnostih krisheviga pota.

I. O Jesus, *moj sodnik!* sa-me k' smerti obfojen, de bi meni milošljivo sodbo perpravil, — *daj mi is ljubésni do tebe* krive sodbe mirno *terpéti*, nikogar ne soditi, enkrat pa milošljivo sojenimu biti.

II. O Jesus, *moj sgléd!* ki radovoljno krish objamešh, in ga sa-me nesešh, — pomagaj mi is ljubesni do tebe svoj krish voljno nositi, proti blishnjimu saneshljivimu, proti febi ojstrimu biti, in po smerti plazhilo resnizhnih spokornikov sadobiti.

III. O Jesus, *moja podpora in mozh!* ki slabish in pod krishem omagujesh, meni terdnost v' skushnjavah sadobiti, — dershi me, de ne padem; daj mi usmiljenje do slabih bratov, de jih

vsdigujem; povsdiguj moje misli k' nebeskim
sheljam, in povsdigni enkrat mojo dušo k' ne-
beskimu veselju.

IV. O Jezus in Marija, *moja svesta spre-
mljevarza!* sivolj shaloſti, ktero ſta obzhutila,
kadar ſta ſe frezhala, me ſpremljajta po vſih mo-
jih potih, de ſteſe v' obljubljenom deſhelo ne ſgre-
ſhim.

V. O *preubogi Jezus!* ki pomozh Šimona
hvaletno ſprejmeſh, daj mi v' uboſhtvu ne go-
dernjati, v' bogaſtvu ſe ne prevſeti, ubogih ne
ſanizhevati, in nebeſhkiga bogaſtva iſ misli ne
ſgubiti.

VI. Jezus, *ſhénin zhiſtih duſh!* ki ti je
dar zhiſte Veronike dopadljiv, — podpiraj me,
de vſe nezhiſte misli in ſhelje v' ſebi ſatarem,
in takó me vredniga ſtóri, tvoje lepo obližje v'
ſveti druſhbi zhiſtih angelov vezhno gledati.

VII. O *poterpeshljivi Jezus!* ki ne ſapu-
ſtiſh krisha, deſiravno pod njegovo téſho oma-
gujeſh, — daj mi, de ne obupam pod groſno
teſho ſvojih gréhov, v' ktere tolikrat padem, am-
pak de ſaupljivo in poterpeshljivo per tebi duſh-
niga ſdravila iſhem, dokler vſim nevarnoſtim ne
odidem.

VIII. O *miſloſtljivi Jezus!* ki ſam poln brit-
koſt ſhaloſtne ſhene tolaſhiſh, — potolaſhi tudi
mojo dušo, ki ſi ſama ſvetvati ne vé, in per-
pelji me v' frezhni kraj, v' kterim ni vezh ſols.

IX. O Jezus, *ſtanovitni vojſhak!* ki ſhe
krish ſa-me objameſh, ko ga ſhe neſti vezh ne
moreſh, — daj ſe mi tako dolgo ſtanovitno voj-

fkovati, dokler vsih sovrasnikov svojiga sveli-
zhanja ne premagam.

X. O Jezus, sanizhevani kralj! ki se pu-
stish flezhi in s' shelzhem pojiti, — daj mi mirno
poslushati, ako me blishaji s' shelzhem sanizheva-
nja poji, in krotko prenesti, ako oblazhilo dobriga
imena s' mene sterga, de plazhilo krotkih sadobim.

XI. O Jezus, s' britkostjo napolnjen! ko
ti vse ude grosovitno raspenjajo, ter roke in no-
ge neusmiljeno na krish perbijajo, — daj mi is
ljubesni do tebe vse teshave umerjozhiga shivota
voljno prenesti, de mi ga sodnji dan povelizhash.

XII. O Jezus ti krotko jagnje boshje!
ki se radovoljno v' nasho spravo umoriti dasi, —
daj mi, de sebi in svetu odmerjem, in le tebi
shivim — sdaj in vekomaj.

XIII. O Jezus, moje shivljenje! ki na ro-
zhji Marije mertev leshish, de bi jes vékomaj
shivel, — daj mi, de bom s' Marijo védno per
tebi, ne le v' veselji, ampak tudi v' terpljenji;
ker to je gotovo snamnje svétiga uzhenza.

XIV. O Jezus, moja hrana, duhovna jed!
ki is ljubesni do mene v' grobu leshish, v' zér-
kvi pod podobo kruha in vina prebivash, in po
prebivanji v' mojim ferzu hrepenish, — daj mi,
de bo moja dusha nebeske hrane, tvojiga resh-
njiga telefa in tvoje presvéte kervi védno lazh-
na; daj mi, de bo to moja nar ljubshi hrana,
moje veselje, moja popotniza, de ohilni sad obro-
dim sa vezhno shivljenje. Amen.

Te shtirnajstére molitvize se tudi lahko per s. masi
opravijo, ali pa v' krishev pot namenijo, in ob

perlošnim zhasu tako sdaljšhajo, de se pred
vfako perštavi: Mólimo te, o Kriſte, in te
hválimo. — Kér ſi f' ſvojim kriſhem ſvét
odréſhil. Po tem ſe pa rezhe: Uſmili ſe naſ,
o Goſpod, uſmili ſe naſ! Sadnjizh ſe po vſa-
ki moli en Ózhe naſh in Zheſhena Marija.

Peſem od ſ. Obhajila.

1.

Ljuba duſha, sbudi ſe,
Lej, kaj boſh prejéla!
Jésuſ ſe ti ſam daje,
Bodi ga veſéla.
Naj ſe sdaj odpré ferzé,
Kralj zhaſti on ſam vanj gré,
In ponishaj ſe do tal,
Stvarnik ſe t' bo vſhiti dal.
O, ſaréſ preſrézhni dan!
Stvar Boga ſme vſhiti!
Sdaj premišli prav, kriſtjan,
Kakſhen moraſh biti.

2.

Skrinja boſhja je bilá
Prav lepo ſtorjena
Is nar lepſhiga leſá,
S' ſlatam obloſhena.
Ko leviti jo neſo,
S' glaſnim pétjem vſi pojo;
David veſ je bil veſél,
Poſkakval pred njo, in pél.
Al' ferzé je danaſ vezh,
Ko je ſkrinja bila;
Srézhe tvoje ni isrezh',
K' ſe ti bo sgodila.

3.

Jésuf, ljub Svelizhar moj,
V' men' ferzé trepézhe:
Miflim, oh kaj bo s' menoj
Vrédnim vézhne jézhe?
Ti pa k' febi me shelish,
Ljubeshnjivo govorish:
Pridi k' meni, jēj in pi
Mene sam'ga, mojo kri.
O jes flaba, révna stvar,
Tebe kdaj prejéti
Ne predersnil b' se nikdar:
Ti pa zhefh iméti.

4.

Tukaj pred teboj klezhim,
In se ponishujem;
Tebe vréden bit' shelim,
Milo v' té sdihujem:
Milost svojo mi daruj.
Mene slab'ga poterduj:
Dufho mojo pokrepzhaj,
Vézhno vmréti ji ne daj.
Réven zhlovek in ubog,
Bres pomozhi tvoje
Sam ne morem is nadlog
Réshit' dufhe svoje.

5.

Daj mi terdno stati mozh,
Varuj me v' fkušnjavah,
De premagam greha nozh,
Réshi me v' teshavah.
Daj se vrédno vshiti spét,
Kadar bom sapuſhal svét;
Priti k' tebi v' nebo,
Ljubi Jesuf, daj mi to!

Kér te tukaj vshivat' smém,
Daj mi vmréti frezhno;
De v' vefelje tvoje grem,
In te vshivam vézhno.

.Svéti zerkvéni zhasi in prasniki.

I. Svéti advent.

Pervi teden.

Ljubi kristjan! tukaj imash saporédama lepo in potrebnó branje tudi posébej sa vsak sapovédan prasník zeliga leta; to te bo, zhe pridno berešh in premišljujesh, bolj in bolj rasvetlilo, v' dobrim vterdilo in od vsih nevarností sapeljiviga sveta odvernilo. Ob sapovedanih prasnikih imash zhas brati, in kadar ti bo ob ktérim prasniku tukaj premalo branja, beri takrat in fízer velikrat od sposnanja in sboljšhanja zhlovéfhkiga ferza, kakor ti je prezej v' sazhétku téh bukev pred ozhí postavljeno; in s' boshjo pomozhjo bosh svo-je ferze ref v' svojo pravo in vezhno frezho sboljšhal.

Beséda *advent* pomeni prihod Svelizharja; sato so v' starih zhasih boshizhne prasnike *advent* imenovali. Preden je Jesus ozhitno sazhél uzhití, je Janes kerstnik ljudi opominjal, da naj se f' pokoro in poboljšhanjem shívljenja, Jesusa in njegove nauke vredno sprejéti, perpravijo. Od

Janesa kerstnika je pa še nekda poprej Zaharija s' svetim Duham napolnjen prerokoval in rekel: Ti boš prerok Narvikshiga imenovan, ker pojdeš Gospodu pred njegovim obližjem pot perpravljat. Ta prerok Janes kerstnik je v' pušhavi osnanoval resnize vézhniga shivljenja, in takó ljudi vsih stanov perpravljat k' prihodu Odrëshenika vsiga svéta. To svéta katoliška zérkev vsako leto obhaja pred prasniam zhaštitljiviga rojstva Jesusa Kristusa, in naŝ uzhi, kaj nam je storiti, de bo Kristus s' svojo gnado v' naših ferzih prebival in naŝ svojiga nekonzhniŝa saflushenja deleshne storil.

Janes kerstnik naŝ uzhi:

1. Jesusa Kristusa bolj in bolj sposnati, de on Bog, od vekomaj svojimu nebeshkimu Ozhetu popolnoma enak, se je vzhlovézhil, ker je s' možhjo svétiga Duha is zhiŝtiga teleŝa Marije devize zhloveshko natoro na-se vsel. Sato pravi Janes: Sa menoj pride, kateri je vézhi od mene. Bog se ponisha, de zhloveka poviksha. Bog je hvaljen in zheshen v' svojim ponishevanji, in zhlovek reshen. Kako ti bom povernil, o Jesuf, vse, kar si sa-me storil? — Ljubiti in zhaštiti te hozhem in na tanko po tvojih naukih shivéti; ker sim te pa tolikrat rasshalil, hozhem svoje grehe is ferza obshaljevati in pokoro sa-nje delati.

Ali pa samorem to storiti is svoje možhi? Na to mi sam Jesuf odgovori rekozh: *Bres mene ne morete nizh storiti*, in s. Avgushtin mi pravi: Naj bo še malo ali veliko, nizh ne mo-

refh ftoriti bres tiftipa, bres kteriga fe nize ne samore. To pa vém, de vse samorem s' gnado Jesufa Kristufa, od kteriga polnosti smo vsi pre-jéli; gnada in rezniza nam je perfhla po Jesu-fu Kristufu. Ta rezniza me ponisha in perganja s' nize drugim ne hvaliti se, kakor le f' krishem nafhiga Gofpoda Jesufa Kristufa, kteri sam fto-ri, kar je dobra v' nas, ali de dobro hozhemo in ftorimò; Bog tedaj, kadar nafhe dobre dela podaruje, jih podaruje bolj savolj fvojih darov, kakor savolj nafhiga saflushenja. Profimo tedaj Boga vselej f' ponishnim ferzam sa nesaflusheni dar gnade, in persadevajmo si vselej in povfod, kar nam je mozh, dobro ftoriti, de prežete bosh-je gnade ne potratimo, bres ktere ni zlo nize dobra v' nas.

De nam pa Jesus réf hozhe dati svojo gna-do, nam fveti Janes pové, ker pravi: 'Ta val bo kerftil v' fvetim Duhu in v' ognji. In re-fnizhno, vsi smo bili po rojftvu otrozi jese bosh-je, ali per fvetim kerftu smo s' Jesusovo gnado bili prerojeni v' otroke boshje in dedizhe nebesh-kiga kraljestva. O nefkonzhna miloft boshja! Rav-no tako fim bil bres vfiga saflushenja kakor ti-fti, ktéri shivé v' nejevéri ali v' krivovéri, isvo-lil si me, o Bog, po fklepu svoje volje, torej fposnam f' hvaleshnim ferzam: Te dobrote, moj Bog, nevérnikam nifi ftoril, njim nifi rasodel svo-jih fodeb. Takó v' vodi in fvetim Duhu prero-jen sa nebeshko kraljestvo fim dolshnost na-se vsél voljo boshjo ne le fposnavati in ljubiti, am-pak jo tudi v' djanji spolniti; po nji do smerti

ſtanovitno ſhivéti; nizh ne ſtoriti, kar mi tvoji volji naſproti veléva ſvét, poſhelenje meſa, ozhi, prevſetnoſt; ker vſim tem ſim ſe per ſvétim kerſtu vprizho Boga in ljudi ſa vſelej odpovedal. Zhe ſvoje per ſvetim kerſtu ſtorjene oblube ne dopolnim, ſe mi bo per ſodbi boſhji huji godilo, kakor nevernikam ali prebivavzam Tira in Šidona; ti bi ſe bili ſpokorili, ko bi jim bila boſhja beſeda oſnanjena, ali ko bi jim bila luzh ſvete vere, ktero je Bog meni uſhgal, perſvetila.

Šveti Janes mi pove, de me bo Jeſuf Kriſtus ſodil, ker pravi: Njegova vévniza je v' njegovi roki; bo ozhiſtil ſvoje gumno, kar mi tudi ſveti evangeli f' temi beſedami pravi: Nebefhki Ozhe nikogar ne ſodi, ampak vſo ſodbo je ſvojimu Šinu dal. Per Jeſuſovi ſodbi ne bo nobeniga raſlozhka med bogatim in revnim, med imenitnim in ſanizhevanim; veſ raſlozhek bodo le delale dobre in hude dela. Ktéri ſo v ſvojim ſhivljenji dobro ſtorili, bodo vſtali v' vezhno ſvelizhanje, kateri pa hudo, v' vezhno pogubljenje. Straſhno je paſti v' roke ſhiviga ſerditiga Boga. Hudobni ne bo imel ſgovora. Ko mu bo Jeſuf pokasal kriſh, na katerim je ſa-nj umerl, pokasal ſvoje rane, ktere je ſa-nj terpel, pokasal ſvojo prebodeno ſtran, iſ ktere je tekel potok gnad, ktere je terdovratni greſhnik do konza ſvojiga ſhivljenje ſanizheval, mu porezhe vezhni ſodnik: Jeſ te ne poſnam, poberi ſe ſpred mene v' vézhni ogenj, kjer je jok in ſkripanje ſ' ſobmi.

Vezhna frezha in veſelje pa zhaka kriſt-

jana, kateri je priden v' dobrih delih, fkerbin v' dopolnjenji vsih sapoved in svešt Bogu is ljube-
sni do njega. Njegovo zhišto ferze se v' molitvi
vsdiguje proti Bogu in mu govori: *Kako lju-
besnjive so tvoje prebivališha, o Gospod; moja
dusha hrepeni po hišhi Gospodovi; moje fer-
zé se veseli v' shivim Bogu.* Sato pa tudi mir-
no in veselo prenese vse sopernošti in teshave
sidanjiga shivljenja; shelje njegoviga ferza se le
proti nebesam vsdigujejo, kjer je vse njegovo
upanje le Bog sam, in s' njim so mu spolnjene
vse shelje. Ob premišljevanji teh rešiz sdaj ob-
ljubim in terdno sklenem, ne na svet ne na lju-
di, ampak na Boga gledati v' vsim svojim dja-
nji, in fkerbeti le Bogu dopasti; to bodi moj
terden fklep, to moja frezha.

Molitev.

Bog! ktéri nas s' oblétnim perzha-
kovanjem nashiga odrešhenja oveselišh,
dodeli, de tvojiga Edinorojeniga, ki ga
Odrešhenika veseli sprejmemo, se tudi ne
bomo bali, viditi perhodnjiga sodnika, Go-
spoda nashiga Jesusa Kristusa, Šina tvo-
jiga, kateri f' teboj shivi in kraljuje v'
edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do
vekomaj. Amen.

Drugi teden.

Janes keršnik naſ uſhi:

2. Š' pravo pokoro ſe perpravljati k' pri-
hodu Jeſufa Kriſtufa.

Bres praviga poboljšhanja ſhivljenja ni ni-
koli in per nikomur prave pokore. Zhe ſe tedaj
hozhemo prav perpraviti Jeſufa ſprejeti in v'
ſvojim ferzu noſiti, ſe moramo poboljšhati, in
pokore, ktera nam k' poboljšhanju pomaga, ne
odkladati; kdor pokoro odklada, le ſhe bolj ſajde
na pot pogubljenja. Šekira je ſhe na korenino
drevéſ naſtavljena. Zhaſ je ſhe, pa bo ſkôrej
pretékel, ob katerim nam je dano ſ' Jeſuſovo
gnado ſvoje ferze in ſhivljenje poboljšhati, ſpo-
koriti in ſ' Bogam ſpraviti ſe. Sato ſdaj terdno
ſklenem, gréh, ki je vir in iſvirek vſiga hudiga,
ſtuditi in ſovraſhiti; in ako ravno na tem ſvetu
niſim bres greha, vender toliko nikoli nozhem, de
bi v' mojim ferzu greh kraljevál. Greh naj nikár
v' vaſhim umerjozhim teleſu ne goſpoduje, pra-
vi ſ. Pavel, de bi njegovimu poſhelenju pokorni
bili.

Sdaj je ſa-me ſhe zhaſ, ſdaj mi je ſhe
dan ſvelizhanja, pa kaj bo jutri, ne vém; toliko pa
vender vém, de, zhe delj odkladam pokoro in
poboljšhanje, toliko téſhe ſadobim gnado ſpo-
korjenja, in toliko vezhi je nevarnoſt to gnado
ſa vſelej ſgubiti. Sato nozhem vezh miſliti: ju-
tri, jutri; ampak: prezej, danſ, danſ hozhem po-
koro delati.

Prava pokora, pravi ſ. Auguſhtin, ima v'

febi sovrashtvo greha in ljubesen do Boga. Sato dopade Bogu sterto in ponishno ferze. Jesufa bom profil, de nagne moje ferze v' sovrashtvo greha in v' ljubesen do Boga, de vréden sad pokore obrodim, in de bom stanovitno hodil po potih pravize. Pota pravize pa nizh drusiga niso kakor svesto spolnovanje dolshnost, ki jih imam do Boga, do febe in do svojiga blishnjiga; do Boga: de ga ljubim v' shivi véri, shivo véro pa le imam, zhe po njej shivim v' upanji vézhniga shivljenja; do febe: de v' dobrim rastem, in f' poboshnimi deli ali kerfhanfskim shivljenjem svojo dusbo posvetim; do blishnjiga: de mu ljubesen in usmiljenje v' djanji fকাশem, mu vselej rad k' pravi frezhi pomagam. Is kerfhanfske ljubesni hozhem vse te dolshnosti dopolniti, de se mlazhnost mojiga ferza ne polasti, in de sovrashnikam svelizhanja v' oblast ne pridem.

Sraven teh dolshnost imam she druge, in fizer té: shivéti v' fpokornih delih. Š. Janes nam je lép sgled fpokorniga shivljenja; on je nosil terdo oblazhilo is komeljnih dlak in usnjat pas okoli svojiga ledja, njegova jéd je bila kobilize in divji med. Uzhi nas f' tem, de moramo sraven molitve terdo shivljenje ljubiti, se positi, svoje nagnjenje krotiti in vse sopernosti voljno terpéti. To hozhem storiti, o moj Bog, ker me nisi sapustil, desiravno sim te tolikrat f' svojimi gréhi rasshalil; she po vsm tem si me ifkal in mi gnade delil. Vsfak greh mora fhtrafan biti, zhe tukaj ne, pa po smerti; veliko boljshi je sa-me, de svoje gréhe sam nad feboj f' fpokornimi déli

štrafujem. Zhe sam sebe sodim, in se spokorim, me ti Bog, ne bošh sodil, ne pogubil, ampak me k' sebi vsél, me vezhno svelizhal.

Kér Bog nozhe smerti grešnika, ampak de se spokori in vezhno shiví; tedaj nam rešizhno poboljšhanim v' sakramentu svete pokore savolj Jesufoviga saflushenja vse grehe odpušti. Tudi nam da gnado poboshno shivéti, in hozhe, de svesto s' njo dobro delajmo. De to gnado sadobim, moram sam sebe satajevati, od svoje škrivne pokore molzhati, drusih šhe tolizih gréšnikov ne sanizhevati, ker ne morem véditi, ako se préd od mene ne spokoré, in pred v' nebesško kraljestvo ne pridejo. Obupati nikoli ne, ampak persadevati si hozhem smiram poboshnišhi shiveti, in terdno vérvati, de po nauku svete zérkve je mogozhe vsakimu gréšniku, zhe je tudi v' nar vézhih gréhih, v' šidanjim shivljenji šhe odpuštenje in gnado sadobiti.

Molitev.

Bog, kteri naš i. t. d. kakor na 180. strani.

Tretji teden.

Janes kerštnik naš uzhi:

3. Škerbno varovati se vsih grehov in vterdovati se v' vsih zhédnoštih, de se k' prihodu Jesusa Kristusa perpravimo.

Janes rezhe Herodu: *Ni ti perpusheno iméti shene svojiga brata*: nezhistoft je velik gréh. Tako strahin je ta gréh, de zhloveka na dushi oslepí, in ga dene v' lushnost meseniga poshelenja in v' malikovanje svojih pozhutkov. Š' tem gréham zhlovek omadeshva svoje telo, katero je bilo per svetim kerstu v' tempelj svétiga Duha prerojeno in posvezhenó; š' tem gréham ognjusi zhlovek ud zerkvéniga telefa, kteriga glava je Kristuf. O, Bog mi daj zhlistoft serza in telefa v' zhaft per svetim kerstu prejétiga svetiga Duha smirej svesto ohraniti!

Vfaka gôra in vfak grizh, pravi f. Janes, naj bo ponishan. Š' témi besédami nam prepove vso oshabnost in prevsétnost. Prevsetin zhlovek le po zhafti hrepeni, hozhe biti hvaljen, in Bogu dolskno zhaft na-se potegniti; nikoli mu ni dosti zhafti, v' svoji prevsetnosti méní, de sam is sebe vse samore: sato pa tudi le sam v' sé in v' svojo mozh vse saupa; le svojo voljo hozhe dopolniti; smirej víšhe hozhe létati, in to si persadeva tudi po krivih potih dosézhi; druge, ki jih je sposhtovati dolshan, sanizhuje; njegovo serze je polno nevoshljivosti in ne zhuti ljubeshi. Od takih pravi Jesuf, de je gnjufoba pred Bogam, kar je visoko pred ljudmi; prevsetnim Bog soperva, in le ponishnim deli svojo gnado. Satorrej te prosim, o Bog! daj mi pravo ponishnost, le v' tebe saupati, le tvojo voljo dopolniti, le tebi k' zhafti vse štoriti in terpeti. Daj mi sposnati, de vse dobro je le od tebe, in le tebe hvalliti sa vse meni in mojimu blishnjimu dodeljene

dobrote. Zhe bom po Jesufovim nauku ponishin, bom tudi nedolshin v' vsim svojim djanji, bom študil ves gréh, ljubil vse zhednosti in ohranil mirno vest.

Nikomur krivice ne storiti, biti krotkiga ferza, naf uzhi s. Janes. Kdor je krotkiga ferza, nikoli ne perpušti, de bi v' njegovim ferzu kraļevala jesa, ali nevoshljivošt, ali sanizhevanje; dobro misli od drusih, in kar ne more odverni-
ti, poterpi. Š' krotkoštjo odverne zhlovek veliko gréhov in ohrani pôkoj ferza. Škerbno se varuje, kaj taziga govoriti ali storiti, kar bi druge shalilo, in tako shivi v' miru s' svojim blishnjim; rad pomaga, kolikor more, soperne beséde drusih voljno poterpi. Sato pravi Kristuf: Blagor krotkim, v' miru bodo semljo posedli; to je, she tukaj na semlji bodo veselo in dovoljno shivljenje iméle.

Molitev.

Bog, kteri nam i. t. d. kakor na 180. strani.

Zheterti teden.

Janes kerstnik naf uzhi:

4. Kdor v' Šina boshjiga véruje, ima vezhno shivljenje; kdor pa va-nj ne veruje, ne bo vezhno frezhniga shivljenja imel, ampak jesa boshja oftane nad njim. V' Jesufa hozhem ter-

dno vervati; sveta katoliška zérkev ga f' temi besedami moli in zhafti:

O modroft, ki si is uft Narvikfhiga perfhla, ti feshesh s' mozhjo od kraja do kraja, in vse poravnash: pridi naf uzhit pot modrofti!

O Jefuf! verujem v' tebe in v' tvoje fveste nauke; ti si vezhna modroft, in si nam vfo refnizo is nebés prenesel. Uzhi me sposnati pot modrofti; povikfhaj mi véro, in ftori, de bom iz vere shivel v' ljubesni fvetiga Duha in dofegel vezhno shivljenje.

Nam govori: Glejte, Jagnje boshje, ktero odjemlje gréhe sveta. Sveta zerkev sheli, de bi vfi po Jefusu svelizhani bili in ob tém zhafu tako moli:

O vojvoda Israelove hifhe, ktéri si se bil Mojsefu v' gorézhiga germa plamenu perkasal in mu na gori Sinaji sapovedi dal: pridi in naf refhi f' svojo milo rokó.

O korenina Jefe, ktéri stojish ljudftvam v' snamnje, pred kterim bodo kralji molzhali, kteriga bodo narodi molili: pridi naf otét in nikar se ne mudi.

O kljuzh Davidov in kraljéva paliza Israelove hifhe: ti odpresh in nihzhe ne saprè, saprèsh in nihzhe ne odprè: pridi in ispelji vesaniga is jezhe, fedezhiga v' tmi in v' fenzi smerti.

O vsdigajozhi, svetlôba vezhne luzhi in solnze pravize: pridi in rasvetli fedezhe v' tmi in v' fenzi smerti.

O kralj narodov in njih perzhakovani vogelni kamen, ko ftorish is obéh eno: pridi in svelizhaj zhloveka, ki si ga is ila sobrasil.

O nafh kralj in sapovednik, perzhakovanje narodov in njih Odrefhenik; pridi naf svelizhat, o nafh Gospod Bog!

Svéti ozhaki so vidili s' ozhmi vére svojiga Odrefhenika, Jagnje boshje darovano od sazhetka sveta; on je Mojsefu na gori Šinaji sapovedi dal, njega so sheléle pravizhnih dushe, de bi kmalo perfhel jih refhit is predpekla.

Perfhel je, bil je Bog med nami, odréfhil naf je in nam sadobil pravizo do svelizhanja. Satorej fam pravi: Bog je svet tako ljubil, de je dal svojiga edinorojeniga Šina, de nobeden, kateri va-nj veruje, ni pogubljen, ampak vezhno shivljenje ima. Savolj isvirniga greha in lastnih grehov smo bili otrozi boshje jese: pa is ljubesni do naf nam je odpustil vse grehe, in dodelil vse potrebne gnade po neskonznim saflushenji svojiga Šina. Savolj naf Bog svojimu edinimu Šinu ni persanesil, ampak ga je sa naf v' smert dal; kako bi nam ne bil tudi s' njim vliga dal?

Jesuf Kristuf je perfhel vse narode svelizhat, Jude in ajde; is vsih narodov je hotel eno ljudstvo storiti v' Rimski katolishki zerkvi, de bi v' pravi zerkvi vsi svelizhanje dosegli. K' temu konzu je aposteljne poslal po vsm svetu osnovanat refnizo in zhaf boshjiga ufmiljenja, de bi bili rasfvetljeni, kateri tizhé v' smotah, in refheni is fushnosti greha. K' temu konzu je postavil svete sakramente, po katerih svoje gnade deli, pa le famo v' pravi katolishki zérkvi; sveti Fulgenzi pravi: Sunej te zerkve imé kristjan nizh ne pomaga, se Bogu ne opravlja zhistá dari-

tev, se odpushtenje grehov ne sadobi, in ne najde frezha vezhniga shivljenja. Sakaj le ena je Kristufova zerkev, ena golobiza, ena nevésta.

Ker vé m, de naš je Bog stvaril bres naš, pa naš ne bo svelizhal bres naš; se moram tedaj truditi, s' boshjo gnado dobro storiti in takó Bogu svešt biti. O Jesuf, moj Svelizhar! daj mi mozh, tebe vselej svešto ljubiti in vezhno svelizhanje dosezhi. Ti si vir vsih dobrot, in vsm obilne gnade delish, kateri si persadevajo dobro storiti; kateri pa po prejetih gnadah hudó delajo, tistim ti sapresh študenez boshjih gnad, in le sami so krivi svojiga pogubljenja.

Molitev.

Bog, kateri naš i. t. d. kakor na 180. strani.

II. Shtirje kvaterni tedni.

Posimski kvaterni téden je tretji téden v' adventu, *spomladnji* po pervopôstni nedélji, *poletni* po binkushtni nedélji in *jesénski* po povišhanji s. krisha. Svéta zerkev nam sapove kvaterné tedne v' pokori dopernešti, Boga sa prejete dobrote hvaliti, in ga she posebno profiti, de bi svoje naméštnike na semlji s' svojim s. Duham napolnil, in de bi nam vselej dobre duhovne poshiljal. Po nékdanji navadi delé fhkofje

v' kvaternih tédnih masfnikovo posvezhevanje ali shegnovanje v' duhovski stan namenjenim, kateri bodo namesti Kriftusa opravljali flushbo boshjo v' svelizhanje vérnim. Prôsi Boga prav gorezhe, de bi bili le tisti v' duhovski stan posvezheni, ktere je Bog v' ta stan poklizal. Noben zhlovek, bo naj ozhe, mati ali she tako dober prijatel, ne more svojimu blishnjimu toliko dobriga storiti, kakor dober duhoven. On uzhi Boga prav sposnati, pravizhno in mirno shivéti, oblastnike sposhtovati in flushati ali bogati; vsakimu storiti in dati, kar mu gré. On svéti s' lépimi sglédi, moli sa vse, pomaga f' svétimi sakramenti in s' duhovnimi tolashbami; bodi majhen ali odrashten sdrav ali bolan, shiv ali mertev prejemaht dobre in pomozhi od Jesufovih namestnikov: nikar jim tedaj ne bodi nehvaléshen, ampak tolike svoje dobrotnike in Jesufove namestnike, masfnike svete zérkve, imej v' veliki zhahti, bodi jim pokorn in môli sa-nje.

Molitev.

O dobrotljivi Ozhe! „vse stvar perzhakujejo od tebe, de jim dasht jedi ob pravim zhasu. Kadar ti svojo rokó odpreht, so vsi s' dobrotami nasiteni.“ Le od tebe, dobrotljivi Bog! prejmemo vse, kar na dushti in telesu dobriga imamo; le od tebe pride vsak dober dar, ki nas tukaj rasveseli. Blagor nam Jesufovim ovzhizam,

ki imamo pastirje po volji boshji! O Jesus, nar bolji in nar vikshi pastir vsih pastirjev! Gorezhe te prosim, nikar ne odteguj tega tolikiga daru svoji zerkvi, dajaj ji pastirje skerbne, modre, sdraviga nauka, svetiga shivljenja, de bodo pravi namestniki tvoje velike milosti. Res smo slabi in takó velikiga darú nevredni, pa ravno sato, te prosimo, dajaj nam po svoji veliki milosti svete duhovne, de vidimo njih sveto shivljenje in poslušhamo njih svete nauke, se smirej boljshamo in svelizhanja vredne storimò. Ne dajaj nam v' svojim serdu najemnikov, kateri bi nam pregledovali, in nas v' smotah pustili, in bi nas po tem zhakal hud konez, kadar bosh ti, vikshi pastir, pastirje in ovze pravizhno sodil, in v' sim povernil po saflushenji. O Jesus! ponishno in gorezhe te prosim, napolni s' svetim Duham shkose in mashnike in daj nam v' sim gnado po njih naukih shiveti, de bi pastirji in ovze s' teboj vikshim pastirjem vekomaj sdrushe- ni bili v' nebesih. Daj nam sdaj in vselej sraven drusih gnad in dobrot tudi to nar vezhi gnado, de bomo is ljubeshni in hvaleshnosti do tebe, vse, kar nam das,

tako obernili, de bomo v' vsih rezheh tvo-
jo boshjo zhašt pomnoshili, in svojim du-
sham nebefa sadobili. Amen.

III. Světi dan Jesufoviga rojstva.

Angel Gospodov poln nebesške svetlobe
rezhe pastirjem: „Veliko veselje vam — pa tudi
všim ljudem — osnanim. Danš vam je rojen Sve-
lizhar, kateri je **Kristuf Gospod**.“ Vfigamogozhni
Bog in Gospod! moj Odrefhenik pride v' podobi
děteta na svet; je otrok pa vender pravi Bog;
je rojen v' revšhini, pa vender nebefa so nje-
gov sedesh; leski v' jashih med neumno shivino,
pa angeli v' nebesih ga zhašté, in velika truma
angelov mu danš v' oblakih prepeva: Zhašt Bo-
gu na višhavah in mir ljudem na semlji, kateri so
svete volje. **Jesuf** moj Odrefhenik se tolikanj po-
nisha, kako je mogozhe, de bi se jes povsdigo-
vâl? Moj Odrefhenik je v' revšhini, kako je mo-
gozhe, de bi jes njemu in njegovim naukam na-
sproti po zhašnim bogastvu hrepenel? Kako je
mogozhe, de bi jes nezhimurnost, kratkozhašnost
in meseno veselje ljubil, ker moj Odrefhenik, she
le rojen, she toliko terpi?

S' ginjenim in s' štertim ferzam bom **Jesufa**
profil, de mi grehe odpusti, mi ferze ozhisti in si
ga perpravi v' svoje prebivališhe.

Dela boshjiga usmiljenja in boshje ljubeshi

fo neſkonzhne. Jeſuf, kteriga fo od nékdaj pre-roki oſnanoi, in vſi pravizhni po njem sdiho-vali, sdej pride na ſemljo. Bog od vekomaj — je hotel tudi zhlovek biti. O zhudna ponishnoſt neſkonzhniga Boga! Jeſuf hozhe v' vſim ſunej greha nam enak biti, de mi vſi, ki ſmo v' Ada-mu greſhili, v' Jeſusu odpuſhenje grehov, poſve-zhujozho gnado in pravizo do nebeſhkiga kra-ljeſtva ſadobimò. Kdo bi terdno ne ſaupal v' Je-ſuſa, ki ſe je tolikanj ponishal is ljubesni do naſ, de nam bo vſe dodelil, kar ga proſimo v' ponishno-ſti? de nam bo dal pravo ljubesen, to je, vſe ſtoriti in terpéti is ljubesni do njega ali v' nje-govim imenu k' zhaſti nebeſhkiga Ozheta, kte-riga otrozi in dédizhi njegoviga kraljeſtva ſmo vſi po njegovim odreſhenji.

Molitev.

O preljubi Svelizhar! ſ' tvojimi ſvetimi angeli veſelo rezhem: „Zhaſt bodi Bogu, ki te je nam revnim greſhnikam dal.“ Po ſgledu pobošnih paſtirjev te ſhelim moliti in hvaliti; daj mi pokorno ſerze, vſe ſtoriti po tvojih ſapovedih, in vſiga ſe varovati, kar je tvojim naukam naſproti. Preſheni veſ napuh is mojiga ſerza, daj mi biti ubogimu v' duhu, dodeli mi ſtanovitnoſt v' pokori, de po tvojim ſgledu ſ' teboj ſhivim vekomaj. Amen.

IV. Sadnji dan leta.

Velike dobrote, ki jih nisim bil vreden, ampak le potreben, mi je Bog to leto delil. Vse potrebne rezhi sa dufho in telo sim obilno dobival is njegove mile roke. Ali sim pa bil Bogu smirej hvaleshen sa toliko prejetih dobrot? Ali sim vef zhas, ki mi ga je Bog dal, de bi se s' dobrimi deli perpravljaj sa frezhno vezhnost, k' dobrimu obernil? Ali sim mislil, de se v' kratkim zhasu saflushi frezhna ali nesfrezhna vezhnost? Ali nisim marfiktere ure v' lenim postopanju ali zlo v' hudih delih potratil? — Britko mi je per serzu, zhe na te in druge take vprashanja resnizhen odgovor premislil, ker sposnam, de sim tebe, moj Bog, tolikrat rasshalil! Kakshna bi bila s' menoj, ko bi me danashnji dan, ali preden se poboljšham in spokorim, is tega sveta poklizal? De me pa smert, kadar she pride, neperpravljajne salese, kaj mi je storiti? Na to mi odgovori boshji duh: Misli pogosto na smert, sapusti sa vselej vse hude perloshnosti in greshe navade, sdihuj k' Bogu, in delaj resnizhno pokoro. Po tem bo tvoja smert frezhna, zhe tudi nagla ali neprevidena. *Pravizhni* (pravi modri 4, 7.) *zhe ravno presgodaj umerje, bo v' pokoji.*

Molitev.

O moj Bog! odpusti mi mojo greschno

mlazhnost ali lenobo, v' kateri sim skorej posabil, sakaj si me stvaril. Prasne, nezhimurne in shkodljive rezhi so me, kakor majhniga otroka, motile, in odvrzhevale od mojiga namena, sa kteriga sim stvarjen. Poterdi, o Bog! s' svojo gnado moj sklep, kteriga sdaj storim, de hozhem sanaprej pred vsim tvojiga kraljestva in tvoje pravize iskati, vse dosdanje krivize in nesvestobe, kar je v' moji mozhi, popraviti, in tako shiveti, kakor bom ob smertni uri shelel, de bi bil shivel. Amen.

V. Pervi dan noviga leta

ali

obresovanje Gospoda nashiga Jesufa.

Kadar je bil Kristuf po postavi, kateri se je sam radovoljno podvergel, obrésan, mu je bilo dano ime Jesuf, to je: Svelizhar. She to ime nam gresnikam daje upanje sadobiti gnado prave pokore, poboljšhanja, odpušhenja grehov, stanovitnosti v' dobrim in po tem vezhno svelizhanje. She danashnji dan je sazbel Kristuf sa nafhe odreshenje kri prelivati, ktero je posneji na lesu svetiga krisha do sadnje kaplje

prelil, in naš tako febi kupil s' drago zeno svoje prelite kervi.

V' tem imenu, ki je bilo danš Kriftufu dano, so aposteljni osnanoi odpufhenje gréhov; v' tem imenu so bolnike osdravljali, mertve k' shivljenju obudovali in hudizhe isganjali; v' tem imenu so svetniki vse skušnjave premagali, zlo tudi nar hujši muke ali martre s' veseljem stanovitno preštali. Tedaj je tudi moje upanje terdno, de bom v' tem svetim imenu, *Jesuf*, tudi jes sadobil gnado svoje ferze obresati od vliga pregrešniga, stvariga zhloveka slezhi in noviga — v' svetošti prerojeniga — oblezhi, Bogu v' vseh rezheh svešt in v' boshji ljubesni smirej oftati.

Molitev.

O Jesuf, preljubi Svelizhar! daj mi v' novim letu gnado noviga shivljenja, tebi stanovitno flushiti, sa storjene grehe resnizhno pokoro storiti in le tebi shiveti. O Jesuf! bodi ti moje vse, to léto in ves zhas mojiga shivljenja; reshi in svelizhaj me: varuj me sapeljiviga sveta; bodi moj Jesuf ob moji smertni uri; bodi moj Jesuf tudi v' nebesih, de bom vshival sad tvoje prelite kervi, in tebe svojiga Svelizharja vekomaj ljubil, gledal, zhasil in hvalil. Amen.

VI. Svetih treh kraljev dan

ali

zhašito rasglasšenje Jesufa.

Kmalo po Jesufovim rojstvu so perfhli v' Betlehem is jutrove deshele modri Jesufa molit. Ti so pervine smed nevérnikov, ki so se k' Jesufu podali. O neisrezhena skrivnost! Jesuf Kristuf, she otrok v' jaslih leshé, vlezhe k' febi niske in visoke ali priproste in imenitne ljudi. Pastirji ga pridejo molit, modri is jutrove deshele mu perhité darovat. Modri so ga molili in mu darovali slata, kadila in mire; kadilo poméni Boga, slato kralja in mira zhloveka. Modri so f' svojimi darmi na snanje dali, de terdno vérujejo, de ta otrók v' jaslih, ktériga molijo, je pravi Bog, pravi kralj nebés in semlje in pravi zhlovek; tedaj obljubljeni Odreshenik svetá, kterimu je dana vša oblast v' nebelih in na semlji.

Pervi ozhitni spoznavavzi prave vére smed ajdov so bili modri is jutrove deshele. Bog, kteri jim je bil dal gnado sposnanja, jim je pomagál, de se niso sbali dolsiga in teshkiga pota, tudi se niso ustrafhili kralja Herodesha, ampak vse sadershke so frezhno premagali in nashli Odreshenika. Modri so po Odresheniku sdihovali in se veselili slifhati od njegoviga rojstva; pismouki, Herodesh in njegovi flushabniki so pa po zhašnih rezhéh hrepenéli, in sato se ti prestrafhijo,

ko slishijo od rojstva noviga judovskega kralja. Tako se posvetni ljudje velikrat tistiga ustrašijo, per katerim bi samogli svojo pravo frezho najti.

Kterim se Bog blisha s' svojo gnado, pa se ji umikajo in svoje misli na hudo obrazhajo, ti v' djanji pokashejo, de gnado boshjo sanizhejo, in hité v' svoje pogubljenje.

Molitev.

Moj Bog! tebi je nar bolj snano, kolikrát sim tudi jes v' djanji tvojo gnado sanizheval. Ti si mi pomagal is sgolj milosti, jes sim se ti pa ustavljal is sgolj hudobije. Modri so te s' velikim trudem in terpljenjem iskali, jes sim se ti pa umikal in se tvoje ponishnosti framoval. Per tvoji flushbi sim bil sanikern: zhe sim te s' besedo hvalil, sim te s' djanjem sanizheval. Daj mi gnado, dobrotljivi Jesus! svoje shivljenje refnizhno poboljšhati. Sdaj terdno sklenem, de bom s' tvojo gnado vselej perpravljen tebe tudi s' velikim terpljenjem iskati, in svojo dusho, svoje telo in vse, kar premorem, tebi darovati. Majhen dar je ta, pa tvoja velika milost me ne bo sanizhevala. — Vi modri, svete pervine, prvi aposteljni tistih, kateri so malikovavstvo in vrashe sapustili in praviga

Boga molili, profite sa-me ubosiga gresnikarika, de milost per Jesufu najdem, in ga v' vasbi sveti drushbi hvalim vekomaj. Amen.

VII. Darovanje Jesufa v' tempeljnu in **ozhifhevanje Marije devize.**

Bog je bil po Mojsefu vsaki Israelski sheni sapovedal, fhtirdefet dni po porodu sinka in ofemdeset dni po porodu hzherke iti v' tempelj k' ozhifhevanju, in dar pernefti; premoshne fo pernefle v' dar leta ftaro jagnje, ubogi pa po dve gerlizi ali po dva golobza. Marija se je podvergla postavi ozhifhevanja is ponishnosti. Jesuf je bil bres greha, ker je bil pravi Bog in zhlovek, rojen is zhiste devize; on ni bil podvershen postavi darovanja, pa vender je hotel vse ljudem dane postave spolniti, ker je pershel ljudi svelizhat ter greshnike s' Bogam spravit. Marija je bila gnade polna in po rojstvu Jesufa she bolj sveta, tedaj ni bila ne potrebna ne dolshna ozhifhevanja, in to le is ponishnosti stori; O koliko veselje je danashnji dan misliti se v' Jerusalemskim tempelju, kjer je bilo toliko svetnikov fkupej, in Jesuf, svetnik vsih svetnikov, med njimi. Joshef je bil svet, Simeon je bil svet,

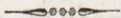
kteri je Jesufa na svoje narozhje vsel in ga Bogu daroval, Ana je bila sveta, ktera se je veliko lét v' tempeljnu f' postam, molitvijo in sdi-hovanjem perpravljala k' prihodu obljubljeniga Odrefhenika.

V' té sveti drushini je Šimeon prerokoval in rekel od Jesufa: Ta je postavljen k' padzu in vstajenju njih veliko v' Israelu; je snamnje, kterimu se bo soper govorilo. — Marii pa re-zhe: Tvojo lastno dušho bo mezh presunil. — Ko je pravizhni Šimeon (s. pismo pravi od nje-ga, de je bil pravizhen in bogabojezh) velikrat sdihoval po Odrefheniku, mu je bilo od svetiga Duha rasodeto, de ne bo umerl, preden Kristu-fa vidi. Sdaj je imel to frezho viditi ga, ga vsame na svoje narozhje, hvali Boga in pravi: Gospod! sdaj spusti svojiga hlapza po svoji be-fedi v' miru, kér so moje ozhi vidile Svelizharja.

Molitev.

O Jesuf! rasfvetli mi pamet in per-pravi mi serze, de bom is vére v' ljubé-sni svetiga Duha shivel, de mi bosh k' vstajenju, de ti ne bom nikoli soperval ne s' jesikam ne s' djanjem. Daj mi sposnati svoje grehe in slabosti, de bom resnizhno ponishin, vse sopernosti voljno terpel in si persadeval, ne sa posémeljske rezhi, ampak sa nebeshko kraljestvo. — Ti pa

svéti Šimeon! ki si Jesufa vsél na svoje narozhje, to frézhó imel, de so tvoje ozhi vidile Svelizharja svetá, in si po tem shelel v' miru saspati, prôsi sa naš, de bomó v' pravim poterpljenji in resnizhni ponishnosti Jesufa posnémali in po tem révnim shivljenji njegove zhašti deléshni v' nebésh. Amen.

VIII. Svéti fhtirdefetdanfski post.

Ta post fe sazhne pepelnízhno frédo, in pepél, f' kterim ta dan duhovni glave potrefajo, nám she v' spomin daje pokoro in smert. Švéta katolífhka zérkev shaljuje savolj spazhenosti svojih otrok, kteri se pušne dni nékdanjim ajdovskim nerodnostim vdajo. De bi jih od tega odvnila, nam trétjo predpepelnizhno nedeljo pred ozhi štavi Jesufovo prerokovanje od njegoviga terpljenja in njegóve smerti, de bi sposnali, kako nehvaléshni smo Bogu, ko s' rasusdanjem, f' poshréshnostjo in s' mnogotéro spazhenostjo takrat Jesufa shalimo, vnovizh krishamo — in si vézhno pogubljenje flushimo. Zérkev sheli, de bi smirej shivéli po svojim poklizu sa vézhno svelizhanje, ktero nam je dobrotljivi Bog namenil, de bi dobro delo, ktero je gnada boshja sazhela, s' njo frézhao dokonzhali, in de bi pred

boshjim oblizhjem pravizhni bili v' ljubésni. Te-
daj naf uzhi svéta zérkev:

1. Smirej v' pokori shivéti.

Kér vémo, de naf vsih smert zhaka, pa ne
vémo, kdaj naf sadéne, je treba zhlovéku k'
smerti smirej perpravljenimu biti. To nam na
misel da pepelitev, ob ktéri mafhnik te beséde
isrezhe: Spomni se, o zhlovek, de si prah in v'
prah se bosh povernil. Sa pokoro nam je Bog
naloshil terpljenje in smert, in to nam je tréba
prav fposnati; kér mi gresfhniki bres prave po-
kore ne moremo v' nebefa priti. Blagor prav
fpokorjenimu zhloveku, kteriga dufha stopi po
smerti zhfsta pred sodnji stol! O Bog, ti me fhe
klizhesfh k' pokori, ki sim bil tvoji sveti volji ve-
likrat nepokorn! Is sgolj ljubésni do naf je Je-
suf teshko pokoro sa nafhe gréhe na-fe vsél;
njegova dufha je bila shalofna do smerti na
vertu Getsemani; na gori Kalvarii je terpel brit-
ko smert sa gréhe vsih ljudi. Sato kristjan ne
smé sheléti v' fidanjim shivljenji kdej bres po-
kore biti, kér nam je Jesuf nad seboj ozhitno
pokasal, de le pot terpljenja pélje v' nebefa;
po poti britkiga terpljenja je fhel Jesuf v' svojo
zhaft, in naf klizhe sa seboj. Kdor hozhe sa mé-
noj priti, pravi Jesuf, naj sam sebe sataji, naj
vsame svoj krish na-fe, in naj hodi sa meno-
j. Pogofsto tedej hozhem Boga profiti sa praviga
duha pokore, de napolni f' pravo shalofstjo sa
storjene gréhe moje ferze, de satare v' meni vse
ostanke grehov, in de mi da mozh ukrotiti vse

hudo nagnjenje v' svojih udih. De svojiga nebeskiga Ozheta, Ozheta ljubésni in pravize, vezh ne rasshalim, bom profil sa rasvetljenje gréhe in skushnjave prav sposnati, in sa mozh grebe ftuditi in skushnjave premagati. **Jesuf** se je s' molitvijo in postam k' temu vojskovanju perpravil; ravno tako bi se bil mogel tudi jes po njegovim sgledu perpraviti, in ne bil bi gresnil. **Sato** sim velikrat padel, kér se k' vojskovanju nisim prav perpravil. **Moj Bog!** kér si mi bil takó dobrotljiv in usmiljen, de si me vsdignil, kadar sim padel, daj mi mozh ferzhniga vojskovanja in gotove smage, de vezh ne padem; kér le tistimu je obljubljeno vezhno svelizhanje, kateri do konza stanoviten ostane.

2. *Jesusa fkerbno poslushati.*

Ko bi zhlovek takó védil, kaj ga dobriga in lepiga zhaka v' nebesih, kakor isvoljeni to vedó, kateri she **Boga** gledajo, vshivajo in v' zhisti ljubésni zhasfé: gotovo bi s' vso fkerbjo poslushal **Jesufove** nauke, kéri mu temne pota zhafniga shivljenja rasvetlujejo, mu vse nevarnosti pokashejo, ga od bresna pogubljenja odganjajo in v' nebesa vabijo. De pa kristjan ne vé, kaj ga zhaka po smerti, kar mu je is vére mogozhe in dolshnost vediti, pride is njegove lenobe ali sanikernosti; lenoba zhloveka vlézhe v' tmo dushne smerti, ktere konez je vezhno pogubljenje.

Perva fkerb nam tedaj bodi, **Jesufove** nauke pridno poslushati in jih v' djanji spolniti. Je-

suf naf pa ob kratkim takole uzhi: si filo persadevati sa nebefa, ker nebesko kraljestvo filo terpi, in le filni ga na-se potégnejo; sebe sajiti, svoj krish nositi, krivizo voljno terpéti; nad seboj zhuti, svoje pozhutke krotiti, svoje meso s' sheljami vred krishati; zhiftoft ferza in telefa ohraniti, po oski poti hoditi, boshjiga kraljestva in njegove pravize ifkati; Boga zhes vse in svojiga blishnjiga kakor famiga sebe savolj Boga ljubiti; tedaj is ljubesni do Boga vse storiti in terpéti; v' védni pokori in ponishnosti shivéti, temu svetu umirati, in takó Jesufovo shivljenje na svojim telesu rasodévati ali sa Kristusam hoditi; svoje slabosti sposnati, na-se se ne sanashati, vsake blishnje nevarnosti se ogibati, v' takim sadershanji Boga sa gnado ftanovitnosti profiti in va-nj saupati. Kdor te Jesufove nauke v' djanji spolni, njemu je obljubljeno nebesko kraljestvo.

3. *Vezhkrat svete sakramente vrédno prejéti.*

Po velikim ali smertnim grehu sgubi zhlovek duhovno shivljenje, to je, posvezhujozho gnado boshjo, postane boshji sovrashnik in vezhniga pogubljenja vreden. Zhlovek, kateri po svetim kerstu kak velik gréh stori, bi mogel bres vse pomozhi vézhno pogubljen biti, ko bi usmiljeni Jesus sakramenta svete pokore v' odpuštenje vsih po svetim kerstu storjenih grehov ne bil postavil. Kdor prav perpravljen sakrament svete pokore prejme, sadobí odpuštenje vsih she tlikih grehov, in njegova dusha je spet, kakor je

po svetim kerstu bila, zhišta in Bogu perjetna; tode potrebno perpravljjanje k' sakramentu svete pokore je truda polno in sato imenujejo sveti ozhaki ta sakrament trudapolni kerst. Zhe se zhlovek tudi she tako fkerbno gréha varuje, se vendar savolj svoje flabošti vsih tudi majhnih gréhov ne more obvarvati, v' grehah shiveti je pa grošno nevarno; sato sveta zerkev posebno v' postnim zhasu, ki je zhas pokore, svoje vérne opominja svete sakramente pogosto prejemati.

Posebno mozh pa skushnjave premagati, se greha varvati in posvezhujozho gnado boshjo v' sebi ohraniti, sadobi zhlovek po vrednim prejemnji svetiga reshnjiga telefusa. Nikoli bi zhlovek ne bil vreden té tolike gnade, Boga prejéti, ko bi ga Bog sam vredniga ne storil; pa tudi vezhi mozhí soper skushnjave si zhlovek zlo misliti ne more od mozhí vsigamogozhniga Boga, ki se da zhloveku prejéti, in se s' njim popolnoma sdrushi. Kdor tedaj ima Boga, ima s' Bogam tudi vse gnade, in je vterjen sa vezhno frezhno shivljenje. Sato pravi Jesus sam: *Kdor moje meso jé, in moja kri pije, ima vezhno shivljenje.*

Molitev.

O usmiljeni Jesus! kteri si svete sakramente postavil v' svelizhanje nashim dusham, stóri me vredniga prejéti te v' svetim reshnjim Telefusu! Stóri, de te prejemem s' zhišto vestjo, v' shivi véri, v' ter-

dnim upanji in v' gorézhi ljubésni, de se nad mojim shivljenjem vselej rasodéva vredna prejetev tvojiga presvetiga reshnjiga Telésa: zhe tudi v' fidanjim shivljenji nikoli nisim bres gréha, dodéli vender mojemu serzu svojo boshjo ljubesen in shalost nad gréham, de tako ti s' svojo ljubesnijo v' meni kraljujesh vekomaj. Amen.

IX. Zvetna nedelja.

To nedéljo obhaja sveta katolishka zerkev spomin pefébne zhafti Jesusu v' Jerusalemu skasane. Ljudstvo skashe Jesusu savolj njegovih toliko dobrotljivih zhudeshev tako zhaft, kakorshno so iméli v' navadi mogozhnim kraljem skasovati.

Veje, ki so jih veséli ljudjé takrat v' rokah dershali, pomenijo premaganje. Ljudjé takó dajejo hvalo Jesusu premagavzu vsih sovrashnikov, kakor je bila navada mogozhnimu kralju hvalo in zhaft skasati savolj premage sovrashnikov. Veje so bile s' oljke, njih sad poméni pervizh gnado svetiga duha, ktero je Jesus sallushil, in drugizh dobre dela, ktere so sad gnade boshje.

Danashnji dan so ljudjé Jesusu kraljévo zhaft in hvalo dajali, ene dní po tem so soper njega vpili: Krishaj ga! krishaj ga! O gerda

nehvaléshnoft, in hudôbna neftanovitnoft! Ali pa ni, kristjan, tudi per tebi ravno taka? — Kolikrat obljudih v' zérkvi pred altarjem ali per fpovednízi Jesufa ftanovitno ljubiti, pa kmalo po tem ga f' fvojimi grehi fpet shalih, sanizhujesh, krishafh!

Prozeſija te nedélje poſtavi pred ozhí veliko lépih naukov. Maſhnik gré s' vérnim ljudſtvam okoli zerkve in ſe vſtavi pred vélikimi vratmi. Duri ſo ſaperte. V' zérkvi in ſunaj ſe Jeſufu hvala poje. Maſhnik trikrat poterka f' krishem, in duri ſe odpro: on in drugi med veſelim pétjem gredo v' zerkev, — Saperta zerkev poméni nebéſa ſaperte vſim ljudém ſavolj perviga gréha. — Maſhnik gré okoli zérkve, in poterka na duri f' krishem, ker je Jeſuf s' velikim terpljenjem in ſmertjo na krishi odperl nebéſa. — Pétje v' zerkvi in ſunaj poméni zhaſt dajano od angelov in vſih pravizhnih Jeſufu premagavzu. — Maſhnik gré v' zérkev, in drugi ſa njim gredo s' veſelim petjem, ni s' vejami v' rokah, kér pred Jeſufam nihzhe in mogel v' nebéſa: pravizhni ſo ſhli ſa njim, in ſo ga hvalili, ker le po njem jim je perſhlo premaganje in ſvelizhanje. — Lej, ljubi kristjan! kako ſkerbno te zérkev opominja vero obuditi, Jeſufa hvaliti in ſvojo duſho poſvetiti.

Molitev.

O Jeſuf! vem in ſpoſnam, de tebi vſa hvala gre, ker ſi Sin boſhji, goſpod vſi-

ga, odrefhenik vsih. Nebesa so bile sapor-
 te vsm, ti si jih odperl s' krishem: s'
 svojo smertjo na krishu si nam dal shi-
 vljenje, si premagal vse sovrashnike. To
 vem, vender te le premalo hvalim sa vse
 té dobrote: zhe te ravno hvalim s' besed-
 do, te malo hvalim s' djanjem, in sim ko
 Judovska mnoshiza nestanoviten v' hvali.
 Se vname v' meni serze, pa hitro opešha,
 in se odverne od tebe: danš te povikshu-
 je, jutri te sanizhuje. O ljubi Odrefhe-
 nik! daj mi zhesnatorno masilo gnade sve-
 tiga duha, ker le v' svetim duhu te mo-
 rem resnizhno in stanovitno hvaliti. Daj
 mi obilnost gnade, de te sosebno hvalim,
 in de nikoli ne odstopim od tvoje flushbe.
 O Jesuf! uflifhi mojo prošnjo, de te tudi
 po smerti hvalim vekomaj. Amen.

X. Vélíki zhetertek.

Med molitvami teh treh dni, ktére so ne-
 kdaj ponôzhi opravljali, gorí na levi strani altar-
 ja, (to je na lévi strani maslnika, kadar je
 proti ljudém obrnjen) petnajšt svézh, shtirnajšt

rumenih, na verh téh pa ena béla; na altarji pa tudi fheft svézha gorí. Béla svézha, ktéra je víshji od vših, poméni Jesufa, druge svézhe poménijo uzhénze in poboshne shene. Po vsakim psalmu se ena rumena svézha ugasne; ktere so na altarji, se ena sa drugo ugafujejo med Zaharijevo pésmijo, ki se sazhe: Hvaljen bodi Gospod Israelski Bog. Zaharija f' to pésmijo hvali Boga savolj rojstva svojiga sina Janesa, in savolj prihoda obljubljeniga Odrefhenika. Svézhe se ugafujejo ena sa drugo v' snamnje, de so uzhénzi in perjatli Jesufovi v' véri péshali, in eden sa drugim sbeshali, kadar so ga vidili v' oblafsti Judov in nevérnikov. Béla svézha, ki Jesufa poméni, se ne ugafne, ampak se nefe gorézha sa véliki altar, ker Jesuf, zhe tudi umorjen, je shiv. Gorézha béla svézha oftane nekaj zhafa sa altarjem, kar poméni njegov pokòp: potlej se nasaj pernese, kar njegovo vftajenje poméni, po ktérim se je svojim perjatlam perkasoval. — Vse tri dni se perkonzu sadnje molitve s' léfam ropotá v' spomin velíziga vpitja Judovskiga ljudftva, kadar so Jesufa na vertu Getsemani vjeli, v' Jerusaleem peljali in pred Pilatam vpili: Krishaj ga!

Lej, kristjan! takó te sdaj zérkev opominja v' ferzu shaljevati nad svojimi gréhi, savolj ktérim je Jesuf toliko terpel. Neftanovitnost Jesusovih perjatlov te opomni tvoje neftanovitnosti in nehvaleshnosti.

Véliki zhetertek so v' vsaki farni zérkvi veséle in shalofstne opravila. — Mashnik v' bélim

oblézhén máshuje v' spomin svetiga reshnjiga teléfa, kteriga je Jésum per sadnji vezherji postavil. Máshno bélo oblazhilo poméni lepo oblazhilo nedolshnosti ali pravizhnosti, bres kteriga kristjan ne smé k' boshji misi perstopiti. — Svonovi in orgle potihnejo, in namesti njih se flishti le shalofni glaf lesá. S' léfam se ropozhe, ker Jésum je na lésum umerl, in vse je shaljevalo po njegovi smerti. — Po svéti máshi se svéta hostja sa perhodnji dan posvezhena, in tudi druge sa bolnike perhranjene, na ftranški altar f' prozefijo prenesó, kteri altar je sa Jésumov grob, ki se she v' zhetertek naredi, namenjen, ker zérkev spomin Jésumoviga vstajenja sa en dan prehití, ki ga she v' saboto obhaja. Po navadnih molitvah se vsi drugi altarji odgernejo, in obropajo, v' spomin, de so Jésuma vojaki ali foldatje flékli, njegove oblazhila med seboj rasdelili, in sa njegovo fuknjo losali. Med tém se moli 21. psalm, kjér je prerokovano, de bo Jésum na krishi sapushen, njegova obléka rasdeljena in sa njegovo fuknjo losano.

Ropotanje s' léfam naf dalje opomni, de se je na lésum v' raji pogubljenje sazhélo, in na lésum f. krisha odreshenje od vézhniga pogubljenja. Kakor je nekdej Noetova barka ves zhlovéshki rod ohranila, takó je f. krish v' ohranjenje in brambo všim sa vézhno shivljenje. Svéta hostja v' boshjim grobu naf opomni, de Joshef in Nikodem fta Jésumovo telo zhasfíto pokopala; Marija njegova sveta mati, in drugi Jésumovi perjatli so njegovo sveto telo v' veliki shalofni

spremljali. Tudi ti, ljubi kristjan! se v' duhu perdrushi unim svetim duham, obshaljuj svoje gréhe; s' Jesufam flézhenim obshaljuj svojo sgu-
bljeno nedolshnost, in s' Jesufam pokopanim svo-
jo dušno smert; in takó bodi pokopano (spreo-
bernjeno) tvoje gréshno shivljenje, de vstanešh
(shivish) v' vézhno svelizhanje.

Molitev.

O ljubi Jesuf! o dobrotljivi Sveli-
zhar! mnogi viharji se v' mojim serzu obu-
dujejo. Tvojo neisrezhenó ljubesen pre-
misshljujem, is ktere si nam postavil Sa-
krament svojiga teleša, in moje serze od
veselja poskakuje: premisshljujem tebe do-
briga ozheta sadnjikrat per misi f' svo-
jimi uzhenzi jesti, jih tolashiti, opominja-
ti, in to me napolni s' velikim upanjem:
premisshljujem tvoj namen v' smert sa hu-
dobne dushe, in te sa to nesaflusheno
milost hvalim: premisshljujem hudobijo tvo-
jiga neusmiljeniga sdajavza Judesha, ne-
stanovitnost ljubiga Petra, nesvestobo dru-
sih uzhenzov, in sim shalosten, ker mi njih
sapushenje mojo hudobijo ozhita: premi-
shljujem hudobijo tvojih neusmiljenih so-
vrashnikov, kateri sklepaajo kako te v' ro-
ke dobiti in umoriti, in to obudi v' meni

lošebno shaloſt, ker tudi jes ſim bil tvoje grenke ſmerti kriv. O Jeſuf! ti ſi vſim ljudem dober, vſi ſmo do tebe hudobni nehvaleſhni, in neuſmiljeni: meni je ſhal in me pezhe, de ſim tudi jes tebi ſa neisreženo dobroto neisreženo hudobo vrazheval. O ljubi Goſpod! klezhé pred teboj v' gronkoſti ſvoje duſhe te ponishno proſim mi odpuſtiti, miloſtivo me poglej ko nesveſtiga Petra; odpuſti mi ko deſnimu rasbojniku, in ne ſaversi me, de ſe tvoje velike ljubeshni, in preſvete prelite kervi vdeléſhim. Amen.

XI. Vélíki péték.

En dan pred Judovſko velikonozhjo je Jeſuf kervavi dar na ſvétim krishi dokonzhàl, in ſvét od pogubljenja odréſhil. Deſiravno je Jeſuſova ſmert vſim ljudém odreſhenje in veſelje perdobila, vender ſvéta zérkev neisreženo ſhaljuje nad grenko ſmertjo ſvojiga boſhjiga ſhé-nina, kakor vſe njene ſhaljevavne opravila tega neposabljeniga dné osnanujejo. — Maſhnik ſe pred altarjem verſhe na tla, in moli. To poméni ſhaljevavno Jeſuſovo molitev na vertu, in tudi jok Jeruſalemfkih ſhen nad terpézhim Jeſu-

fam. Obshaljui, tudi ti kristjan, terpézhiga Jesufa, pa shaljui she bolj nad svojimi gréhi, sa- volj ktérh je On umerl! — Masfhnik vftane, gre k' altanju in ga kufhne, in na levi altarja bere is prerokovanja preroka Oseja, ktero je od od- refhnika Jesufa. Potlej nekoliko bere is drusih Mojsefovih bukev od velikonozhniga jagnjeta, ktero je krishaniga Jesufa pomenilo. Po tem be- re terpljenje Jefusovo, kakor ga je f. Janes po- pifal, kteri je vse vidil, in do sadnjiga bil per svojim ljubesnjjivim uzheniku Jefusu. Med tem branjem premifhluji ljubesen in terpljenje Jefu- fovo, ga hvali in sahvali, ga prôfi v' njegovi ljubeshi rafti, grehu odmreti, in v' njegovi gna- di umreti. — Po branji terpljenja Jefusoviga masfhnik moli 17 molitev: namrezh, sa papesha vikfhiga poglavarja katolifhke zerkve: sa svoji- ga fhkofa, vse fhkofe, masfhnike, in druge du- hovne; sa fposnavavze vere, devize, vdove, in sa vse kerfhansko ljudftvo, tudi moli sa zefarja, novinze v' veri, popotnike, jetnike, bolnike od- lozhene od zerkve, terdovratne Jude, in slepe nevernike. Po fleherni molitvi fe odgovori, amen; pa po molitvi sa terdovratne Jude fe ne odgo- vori, amen, ker fe njih spreobernjenje she dolgo odklada. Tudi ti po sgledu ljubeshjive matere katolifhke zerkve môli sa vse, de bi vfi Jesufa fposnali, in njemu flushili.

Masfhnik po tih opravljenih molitvah flezhe plajfh, gre sa altar, ondi vsame pokrito podobo krishaniga Jesufa, jo pokrito pernese do perve stopnje leve ftrani altarja, ondi od verha odkrije

nekoliko podobe Jesufove, in proti ljudem sa-
poje: Glejte lef krisha, na katerim je Svelizhar
sveta vifel! Drugi pokleknejo, in odgovore: Pri-
dite, molímo ga. — Masfnik vífheji stopi, s' défno
roko krishaniga Jesufa odgerne, glafneji sapo-
je, in drugi odgovoré, ko vpervizh. — Masf-
nik na fredo altarja stopi, vfo podobo Jesufovo
odkrije, fhe glafneji sapoje, in drugi glafneji
odgovoré, ko vpervizh, in drugizh. — Masf-
nik nefe odkrito podobo krishaniga Jesufa po
zerkvi nekoliko prozh od altarja, jo poloshi na
perpravljeno pogernjeno méfsto, potlej gre sa al-
tar, isuje zhevlje, in gre f. krish (*Jesufa*) mo-
lit; trikrat poklekne in moli, potlej ga kufhne,
gre sa altar, fe obuie, stopi k' altarju in plajfh
oblezhe: on, in drugi bero, ali pojejo ozhitanje,
ko bi Jesus is krisha fvojim fovrashnikom njih
nehvaleshnost ozhital, in jih opominjal fe fpokoriti.

V' trojuh hudih rezheh fo hudobni Judje
per nevernim oblaftniku Pilatu krivizhno toshili
Jesufa. — Perva krivizhna toshba je letá: on
brani zefarju dazijo dajati, druga: on fe hozhe
kralja ftoriti, tretja: on fe Šina boshjiga dela.
Jesus jim pravizhno ozhita: moje ljudftvo! kaj
fim ti hudiga ftoril, ali v' zhim te shalil? odgo-
vôri mi. Jes fim te is egiptovfke fushnosti refhil,
ti pa fi fvojimu odrefheniku krish napravilo. Jes
fim te fhtirdefet let po pufhavi vodil, ti mano
dajal jefsti, te v' dobro deshelo peljal, ti pa fi
krish fvojimu odrefheniku napravilo. Kaj fim mo-
gel vezh ftoriti, in nifim ftoril? ko lepi vinograd
fim te safadil, ti fi mi grenkobo rodilo, s' jefi-

ham mojo shejo gasilo, in f' fulizo mojo stran prebodlo. Jes sim savolj tebe Egipt, in njega pervorojene udaril, ti pa si me Pilatu tepsti dalo. Jes sim tebe is Egipta ispeljal, v' rudezhim morji Faraona utopil, in ti si me vikšhim duhovnim sdalo. Jes sim pred teboj v' oblaku hodil, in ti si me teplo in bizhalo. Jes sim ti dal vode is skale, ti si me s' shelzhem in jesiham napajalo. Jes sim savolj tebe deshelo Kananejev udaril in ti si mojo glavo f' terštam tolklo. Jes sim ti kraljevo palizo dal, in ti si mi ternjevo krono na mojo glavo posadilo. Jes sim te mogozhno povikšhal, in ti si me na les krisha obéfilo. Te ozhitanja so od zerkve v' Jesufovim imenu rezhené, de se vshivo vidi nehvaleshnost njegovih foverashnikov. — Jesuf je bil od Judov, od Grekov, in od Rimljanov sanizhevan, in tudi v' tih treh jesikih je bilo spisano in verh krisha nabito njegovo obfojenje. Katolišhka zerkev v' tih treh jesikih Jesufa hvali; sdaj sicer le v' dveh, ker so hebrejske besede v' latinske preštavljene, de se loshej úmejo. Zerkev hvali Jesufa, rekozh: **Sveti Bog!** fveti vřigamogozhni Bog! ufmili se naš. — To je treba ob kratkim rasloshiti, de se ve, kaj je skritiga pod sagrajalam tih zerkvenih opravkov.

Mafhnik gre sa altar po podobo krishaniga Jesufa, in jo do leve strani altarja pokrito pernese, ker je bil vsrok ali urshah njegove smerti na krishi ljudem nesnan, ali skrit: tudi uzhenzi in drugi Jesufovi prijatli niso prej te velike skrivnosti sapopadli, sato so se nad njegovo oframot-

ljivo smertjo pohujfhali. — Maslnik pozhasi odkriva podobo Jesufovo, ker vera v' njega ni bersh povsod bila, ampak se je fzhasama rashirjala po svetu: narod sa narodam se je krishanimu Jesufu podvergel, in so njegov krish zhaslili, kteriga so prej sanizhevali. — Maslnik nese krish po zerkvi, in ga na perpravljen kraj poloshi: to pomeni, de so aposteljni po svetu hodili krishaniga Jesufa osnanovat. Maslnik isuje zhevlje, klezhe moli, in kufhuje podobo Jesufovo: to pomeni ljubesen, in sposhtovanje spreobrnjenih Ju 'ov in neverzov, kteri so Jesufa oframotljivo krishaniga ljubili, in molili. — O kristjan! per tih shaloftnih fhegah ali zeremonijah katolifhke zerkve povsdiguj svoje misli do ljubesnjiviga Jesufa, in hvali ga, ki je hotel sa te umreti: tudi ga prosi ti pomagati njegovo neisrezheni ljubesen sposnati: moli ga s' verno dusho, upaj v' njega, ljubi ga, in shivi po njegovih sapovedih, de pojdesh v nebeshko kraljestvo, ktero je on f' f. krishem odperl.

Milo ozhitanje, f' kterim se zerkev v' imenu Kristufovim judovfki nehvaleshnosti potoshi, tudi tebe sadéva. Kolikanj bi tvoja dusha shaloftna bila, ako bi is Jesufovih ust flifhal ti terdobo, in nehvaleshnost ozhitati? Beri, ali posluhaj to, ko bi sam Jesuf ti ozhital, rekozh: Ljuba dusha! jes sim te ljubil, in te ljubim, de te bolj ljubiti ni mogozhe: sim te po svoji podobi stvaril, in s' vsm ofkerbel: sim se savolj tebe vzhlovezhil, te uzhil, odobrotil, sdaj is ljubesni do tebe na letim terdim krishi v' vsh bolezh-

nah višim, in tukaj hozhem umreti, de ti ne umerješh vekomaj. Ljuba moja dušha! ſhe druge moje dobrote premišli. Per ſ. kerſtu ſim te s' vodo v' ſ. Duhu ozhiſtil, in otroka ſvojiga kraljeſtva ſtoril; ſim te ſ' ſvojim meſam redil, in veliko drusiga dobriga ti ſtoril: kaj pa ti meni? o nehvaſeſhna dušha! Jeſ te niſim mogel perferzhniſhi ljubiti, ti pa ſi me ſanizhevala, in po moji preſveti kervi taptala. Ti nehvaſeſhna ſtvar! tako neuſmiljeno ravnalſh ſ' ſvojim narboljſhim ozhetam? Špokôri ſe, in ſvoje kamnito ſerze ſpreoberni, de obſojena ne boſh.

Po ozhitanji Jeſuſovim ſe pôjete dve lepe peſmi, ktere je zerkev ſa ta ſhaloſtni dan ſloſhila, de bi vſi ſpoſnali veliko miloſt Šina boſhji-ga, kteri ſe je iſ ljubesni do vſiga obſojeniga zhloveſhtva vzhlovezhil v' prezhiſtim teleſu Ma-rije devize, in na krishi umerl ga iſ kudizheve ſuſhnoſti ljubesnivo odreſhiti.

Po tih dokonzhanih opravkih ſe prozeſija k' boſhjimu grobu napravi, de ſe vzherejſhhoji dan poſvezhena hoſtja ſa danalſhno ſ. maſho preneſe. Kadar je ſ. hoſtja na altarji, ſe ona in altar pokadi v' ſpomin Jeſuſove ſmert, in njegoviga pokopa. Per pogrebih vernih ſe kadilo ſhge, veliko bolj per Jeſuſovim. — Maſhnik v' kelih vlije vina in vode po navadi, pa nad vodo po navadi ne moli, keliha ne daruje, ker vina ne bo blagoſlovil ali ſhegnal, ſato ker je Jeſuſ, od kteriga veſ ſhegen pride, umerl. Maſhnik ſi potlej roke umije, pa iſ navadniga 25. pſalma ne moli. Potlej ſe na fred, altarja per-

kloni, in tako moli: V' duhu ponishnosti, in s' shaloftnim ferzam stojimo pred teboj: vsemi nash dar, o Gospod! in godí naj se pred tvojim oblizhjem tako danf nasha daritev, de ti bo vshezh, o Gospod Bog! Mashnik se potlej oberne, in prizhujozhe opomni moliti, rekozh: Molite bratje, de bo moj in vash dar prijetin per Bogu, vsigamogozhnim ozhetu. Mashnik se k' altarju oberne, in poje Gospodovo molitev: Ozhe nash; potlej prosi Boga naf vse refhiti od vsiga hudiga, pretezheniga, sidanjiga, in prihodnjiga na proshnje Marije, aposteljuov, in vsih svetih po Jesusu Kristusu Gospodu nashim.

Mashnik povsdiguje f. hostjo le s' desno roko, de jo prizhujozhi vidijo, in molijo: keliha ne povsdigne, ker vino ni shegnano. Po tem rasdeli f. hostjo po navadi. Ne rezhe: Jagnje boshje, ki grehe sveta odjemljejh, ker Jesus ni bil she sposnan, ampak na krishi sanizhevan. Tudi ni kufhevanja miru, ker je Jesus bil f' kufhevanjem isdan, in ker je she le po vstajenji svojim apostelnam mir dal. Per navadni f. mashi fo pred obhajilam tri molitve, pa ta dan le sadnjo moli. Po ti molitvi rezhe po navadi: Gospod! nisim vreden. Savshije f. hostjo rekozh: Telo Gospoda nashiga Jesusa Kristusa naj ohra-ni mojo dusho sa vezhno shivljenje. Amen. Savshije tudi vino, pa spusti vse navadne molitve, in le to moli: O Gospod! kar smo s' uftmi pre-jeli, naj nam bo f' zhifim ferzam savshito, in ta zhafni dar nam bodi vezhno sdravilo. Mashnik ne da shegna, in ne bere sadnjiga evan-

gelija, ker je Jusuſ, od kteriga je ſhegen in reſniza, na krishi od hudobnih umorjen.

O kriſtjan, ti ſhaloſtni opravki katoliſhke zerkve, ſ' kterimi raſodeva Jusuſa ſapuſheniga, ſanizhevaniga, terpezhiga in umorjeniga, te opominjajo ſkerbno premišljevati, kar je on, naſh ſtvarnik, Bog in Goſpod ſa nehvaleshne duſhe terpel. ſoſebno premišljuj njegovo neisrezheno ljubesen, is ktere je na ſvetim krishi vſo ſvojo preſveto kri prelil. Jusuſ je is ljubezni do tebe, in do vſiga zhloveshtva veliko terpel na duſbi, na teleſu, in na zhaſti. Njegova ſveta duſha je bila ſ' nar vezhi ſhaloſtjo napolnjena ſavolj tvoje greſhne nehvaleshnoſti. Na teleſu je terpel, kar ſi moreſh bolezhiga in hudiga miſliti. Na zhaſti je tudi neſkonzhno terpel, ker on ſin boſhji je med dvema hudodelnikama na oſramotljivim krishi ozhitno umerl. Glej in premišljuj Jusuſovo raſmeſarjeno telo, njegove ſbiroke rane in ſveto kri. Kakor bi bil pred njegovim krishem, in ſ' ſvojimi ozhmi vidil terpezhiga Jusuſa, ſdihuj, in moli.

Molitev.

O nedolſhno Jagnje boſhje, o preſladki Jusuſ! kdo te je na krish ſ' debelimi ſhelesnimi ſheblji neuſmiljeno perbil? Tvoji krivizhni ſovraſhniki, med kterimi ſim tudi jes, ſo to ſtorili: pa bolj rezhi, tvoja ljubesen, od ktere vezhi nik-

dar ni bilo, in je ne bo, te je krishala. Vsi sovrashniki bi ti ne bili mogli nizh shaliga storiti, ako bi se jim sam ne bil podvergel. Ti si hotel Gospod sa jetnika, Bog sa zhloveka, Stvarnik sa stvar rado-voljno umreti, de bi mi ne umerli veko-maj. Kaj ti bom sa to veliko milost po-vernili? O Jesuf! daj mi tebi hvaleshni-mu biti. Tvojo neskonzhno milost bom ve-dno pomnil, smirej te hozhem ljubiti, in hvaliti, nikdar te nozhem shaliti, hozhem vse nadloge voljno preterpeti, in vse de-lati po tvoji sveti volji. O dobrotljivi Ozhe! O preljubi Odreshenik! objamem in kush-nem sveti krish, na katerim is ljubesni do mene terpisih, in te prosim me nikdar ne sa-pustiti; ti terdno obljubim vedno svestobo, in stanovitno flushbo. Usmili se me, usmili se vsih, de bo tvoja sveta kri, in grenka smert kljuzh v' nebeshko kraljestvo. Amen.

Premishljevanje, in sdihtovanje per boshjim grobu.

Kadar je bila Jesufova smert rasglashe-na, je Joshef is mesta Arimateje oblastnika Pi-lata profil, in profil, mu Jesufovo telo dati, ga pokopati. K' njemu se je Nikodem perdrushil,

in ſta ga ondi blis po ſhegi judovſkih bogatinov v' nov grob zhaſtito poloshila. — V' ſpomin Jeſuſoviga pokopa ima katoliſhka zerkev navado boſhji grob napravljati, kjer ſ. reſhnje telo Jeſuſovo hrani.

Štara in ſveta navada je bogabojezhnih vernih od vëliziga zhetertka do vſtajenja altar obifkavati, kjer ſe ſveto reſhnje telo Jeſuſovo v' tabernakeljnu, ko v' pokopalifhi, hrani. Ta altar ſe boſhji grob imenuje, ker je v' ſpomin Jeſuſoviga groba.

Zhe ſveſta shena grob ſvojiga dobriga moſha ſ' ſolsami ljubeshni mózhi, zhe ſe dober otrok na grobu ſvojih ljubih ſtarifhev joka, zhe prijatel grob ſvojiga prijatla obifhe; ali ne bodo kriſtjani groba ſvojiga Svelizharja obifkavali, in per njem ſols tozhili? Marija, uzhenzi, in bogabojezhe shene ſo per Jeſuſovim grobu jokali, tudi verni kriſtjani ſe morejo tim bogabojezhim duſham perdruſhiti, boſhji grob obifkavati, ponishevanje Jeſuſovo premifhljevati, in nad njim jokati. Rad obifkuj Jeſuſov grob, per njem premifhljaj in moli tako:

O Jeſuf! ti v' temnim grobu mertev leſhiſh, pa tvoja vſigamogozhnoſt ni umerla, in ſi jo po ſvoji ſmertí ſ' ſtraſhnimi zhudeshi rasodeval, kteri ſo tvoje ſovraſhnike in vef ſvet s' velikim ſtraham napolnili. O Goſpod! verujem, de, ako ravno ſe je tvoja ſveta duſha odlozhila, je vendar tvoja boſhja natora oſtala per duſhi in per truplu. Ti ſi mertev in ſhiv, ſi mertev in vſtajenje mertvih. Torej, o vezhni Bog! puſti mi ſvo-

je ferze pred teboj rasliti, in bodi ufmiljen meni svojimu nevrednemu flushabniku. Tvoje zhudno ponishevanje v' temnim grobu presune moje ferze: ti mertev v' grobu leshish, tvoje sveto truplo je merslo, ranjeno in kervavo, v' tanzbizi savito, f' potno ruto je tvoja glava pokrita, vender tebe shiviga Boga molim, in se ti perporozhujem.

Refnizhno, o Jesuf! je tvoje ponishevanje veliko. Ponishal si se v' svojim vzhlovezhenji, ponishal si se ob svojim rojstvu in obresovanji; ponishal si se, kadar si hotel kerfhen biti, svojim apostelnam noge umivati, in med dvema rasbojnikama na krishi umreti, vender vse to preseshe ponishevanje tvojiga pokopa. V' svojim vzhlovezhenji si prebivalishe imel prezhisto telo vselej devize Marije; per svojim rojstvu si angelam sapovedal tebe rasglasiti; per svojim obresovanji si bil imenovan Jesuf vsiga sveta Svelizhar; po tvojim kerfhu te je nebeski Ozhe svojiga Sinu imenoval; per umivanji nog so te tvoji apostelni verovali uzhenika in Gospoda; na krishi te je defni rasbojnik sposnal, in zhudesi so te osnanovali Sinu boshjiga, pa v' grobu nimash nobeniga prijatla, v' tmi mertev leshish nobeniga zhudesha ne storish, tvoji prijatli so delezhi, in tvoji sovrashniki te varujejo.

O zhudno in prezhudno ponishevanje mojiga Svelizbarja! savolj mene, in savolj vsih se je Jesuf do groba ponishal, mene ponishevanja uzhit. Bog se savolj mene ponishuje, sakaj se jes ne bom savolj njega ponisheval! Jesuf se

ponishuje, in jes se ponishevanja branim, ki sim prah in pepel, in pekla velikokrat vreden? Ti, o Jesuf! si dopustil, kar si od zhloveka vsel, v' grob sakopati, de jes, kar sim po pervim zhloveku hudiga prejel, sakopljem v' grob' pokore, de f' teboj v' novo shivljenje vltanem. Sakopanimu mertvimu truplu ni vezh mar sa svet, tako se jes odpovem, vsm hudim sheljam, in vsm sapeljivim rezhem, in ne bom drusiga iskal, ko tebe mertviga in pokopaniga savolj mene.

Pokopalishe, kamor sta Joshef in Nikodem tvoje sveto telo poloshila, je bilo novo, v' kterim she ni nobeniga polosheniga bilo. O Gospod! ftori, de pokopalishe mojiga serza, v' ktero tvoje sveto telo poloshim s' gnado f. Duha postane novo, in de ne bo nizh v' njem, kar bi tebe shaliti moglo. Ozhisti mojo dusho, de te per f. obhajilu vselej vredno prejemem. — Tvoje pokopalishe je bilo v' terdi skali s' velikim terpljenjem isfekano: tudi moje serze je kamnito, neobzhutno, in terdovratno, pa ti ga f' svojo gnado omezhi, in ga po svoji sveti volji obdelaj. Tudi si bom f' tvojo gnado persadeval ga tvoje britko terpljenje premishljevaje poboljšhati, in ga perpraviti prijetno pokopalishe tvojiga presvetiga telefa. Tvoja sveta kri naj omezhi moje terdovratno serze, s' grenkimi solsami ga hozhem oprati, ti ga osnashi f' svojo gnado in ljubesnijo.

Joshef is Arimateje je velik kamen pred duri tvojiga groba pervalil; hudobni Judje so veliki kamen sapezhatili, in zhujezhe varhe posta-

vili, de bi tvoje telo odneseno ne bilo: kar so Judje is terdovratnosti storili, hozhem jes is do-
briga namena storiti, de mi sovrasniki moje
dushe tvoje gnade ne vsamejo. Hozhem svoje
serze sapezhatiti f' tvojim terpljenjem, f' tvojo
kervjo, smertjo, in f' tvojim pokopam. O Jesus!
to naj bode varh moje dushe, in bramba soper
bude sovrasnike, de mi ne s' svijazho, ne f'
silo tvoje prijasnosti ne vsamejo. Ravno sato pred
tvojim svetim grobam tebe usmiljeniga Gospoda
ponishno in upno prosim.

Molitev.

O moj v' temnim grobu leshézhi Sve-
lizhar! Ti si solnze pravize, shivljenje
mertvih, Jagnje boshje, Sin shiviga Bo-
ga, nebeshki kralj, odreshenik sveta, ven-
der v' grobu savolj mene mertev leshish?
O Gospod! ki si hotel v' grob poloshen
biti, tudi v' moje serze pridi. Moje serze
je hudobno, nezhedno in terdovratno, pa
ti ga f' svojo presveto kervjo operi, in
f' svojo gnado ozhisti, de ti bo prijetno
prebivalishe. O Jesus! pridi k' meni, osta-
ni v' meni, in daj mi gnado se nikdar ne
lozhiti od tebe. Svojimu serzu bom zhuje-
zhe varhe postavil: strah in ljubesen do
tebe, sveto sovrashtvo soper sebe, sani-

zhevanje sveta, pokorjenje, solse, molitev, varnost, ponishnost, serzhnost, tvoja gnada in proshnja Marije tvoje prezhište matere bodo varhi mojiga serza, de te nikdar ne sgrubim. Ti sapezhati moje serze s' svojo sveto kervjo, ktera je is ljubesni do moje greshe dushe istekla is tvojih bolezhnih ran. O prekladki Jesus! to mi dodeli po mogozhnih proshnjah svoje presvete matere Marije, in vsih svojih svetnikov. Amen.

XII. Vélíka fabota.

Vélíko faboto se ogenj, kadilo, kerstna svézhá in voda blagoslovi ali shégna. Nar prej se ogenj shegna, in s' njim se potlej ushgo svezhe in lampe. — Duhoven nese tri svezhe na enim svezhniku v' zerkev: eno tih s' novim ognjem ushge per vélíkih vratih, poklekne in sapoje: Glejte! luzh Kristusova! drugi odgovoré: hvala Bogu. — Drugo ushge v' fredí zerkve: tretjo pred vélíkim altarjem; in enako dela; pa vsakikrat glasneji sapoje, in drugi glasneji odgovoré. — Duhoven per vélíkim altarji shegna velikonozhno svezho, pet sern, she prej poshegnaniga kadila vtisne va-njo v' podobi krisha.

Potlej ushge svezho, in lampe, ali svetila. — Masfchnik po tem bere, ali poje dolgo per altari is svetiga pisma, in potlej gre shegnovat kerstno vodo. Med tem shegnam rasdeli vodo s' svojo roko — se dotakne vode, jo malo vershe na shtiri kraje — dihne trikrat va-njo — trikrat vtopi velikonozhno svezho v' vodo, in vsakikrat glasnejshi sapoje: Naj pride va-nj mozh svetiga duha. Sopet dihne trikrat v' vodo in rezhe: de naj ona sadobi mozh ljudi preroditi. — Potlej vlije dvojno posvezheno olje v' vodo; olje in vodo smesha: po tem gre k' velikimu altariju, in ondi na obrasu leshe moli litanije vsih svetnikov. — Sa tem je vesela sveta masfha od vstajenja Jesufoviga.

Té zerkvéne opravila pomenijo:

1) Štari ogenj, ko se ugasne in nov ukrešhe is kamna, poméni štari savét ali testament ali štaro savéso, kéto je Bog po Mojsefu osnanil Israelzam. Bog se je Mojsefu perkasal v' podobi ognja, in je govoril s' njim na hribu Horehu is gorezhiga germa. — Novi ogenj pomeni novo savešo, ktera vfa je sapopadena v' ljubezni, ognju vpodobljeni. Jesuf je djal: „Ogenj sim pernesel na svét, in hozhem, de se vname.“ Luk. 12, 49. Tudi sveti Duh je v' aposteljne prifhel v' podobi ognja. — Novi ogenj je is kamna, kateri pomeni Jesufa, poglavitni kamen katolifhke zerkve, kakor sveti Pavel pishe Efeshanam: „Jesuf Kristuf je poglavitni vogelni kamen, na kterim je vse sidanje sklenjeno.“ 2,

20, 21. — Kristjan moj! ushgi se od noviga ognja, kteriga je Jesus pernesel na svet, in budi ves gorezh v' njegovi slushbi. Luzh Jesufova te je obfvetila, ne shivi tedaj v' tmi ko neverniki, ampak ko otrok svilobe, pravizhno, boga-bojezhe.

2) Pet sérn kadila s' molitvijo posvezhenih, in vtisnjenih v' velikonozhno svezho, poméni dishezhe masila, f' kterimi je bilo pokopano sveto telo Jesufovo. Kadilo je v' kerstno svezho v' podobi krisha vtisnjeno, in to pomeni rane Jesufove. Kadilo dishi, in to poméni, de svete rane Jesufove so nam saflushile gnado, f' ktero samoremo sveto shiveti, ali kakor govori sveti Pavel, dober duh biti per Bogu. II. Kor. 2, 15.

3) Tri svezhe na enim svezbniku, ktere duhoven nese v' zerkev, ktere eno sa drugo ushiga, pomenijo tri ofébe ali pershone svete Trojize, ktere so le en Bog. Te svezhe so ena sa drugo ushgane po zerkvi, ker svetloba vere v' sveto Trojizo se je vnemala po svetu po Kristusu Jesusu in njegovih aposteljnih. — Duhoven poklekne trikrat, in vsakikrat glasneji sapoje: Glej! luzh Kristufova! Drugi odgovarjajo: Hvala Bogu. To poméni, de neverniki so visoko hvalili Boga sa luzh svete vere, ktera se je zhe dalje serzhnejshi povsod osnanovala. Tudi mi moramo hvaliti Boga savolj luzhi prave vere, sakaj bres nje ni svelizhanja. — S' eno tih treh svezh se ushge velikonozhna svezha. Velikonozhna svezha poméni Kristusa, kteri je bil po zhloveshki natori

obujèn od boshje nature. — S' gorezho velikonožno fvezho se ushgo lampe po zerkvi, ker le **Jesuf** je dal svitlobo svojim apostelnam, in po njih vsimu svetu.

4) Med shegnovanjem kerstne vode maslnik rasdeli vodo s' roko v' podobi krisha, ker saflushenje **Jesufove** smerti na krishi, in njegova gnada daje mozh vodi sbrifati grehe. — **Duhoven** se dotakne vode s' roko k' poterjenju, de véruje in upa vse, kar je **Jesuf** obljubil tem, kateri shelé kerstheni biti. — **Duhoven** tudi verše malo vode na fhtiri kraje, kar poméni vse kraje sveta, ker je sveti kerst postavljen od **Jesusa** v' prerojenje vsih narodov.

5) **Duhoven** vtopi trikrat velikonožno fvezho v' vodo, vsakikrat globokeji, in vsakikrat glasneji poje: Naj pride v' to vodo mozh svetiga **Duha**. — **Zerkev** profi, de bi sveti **Duh** prifhel, in posvetil vse ljudi v' vodi f' svojo mozhjo. — **Duhoven** dihne trikrat v' vodo, sakaj duh boshji po volji **Boga Ozheta** s' milostjo **Jesufovo** v' svetim kerstu duho posveti. **Jesuf** je premagal hudizha, in je nashe dushe f' svojim svetim duham napolnil.

6) **Duhoven** vlije v' kerstno vodo dvojno posvezhenó olje. Dvojno posvezhenó olje poméni boshjo in zhloveshko natoro **Jesusa Kriftusa**, po kterih je odreshil svet. — **Duhoven** smesha dvojno posvezhenó olje in vodo, ker je **Jesuf Kriftus** sdrushen s' vsimi kersthenimi. — Potlej duhovni na obrasu leshé, in molijo litanije vsih svetnikov, ker so v' poprejshnjih zhasih dolgo molili

sa te, kateri so bili to, ali pa binkufhtno saboto keršheni.

7) Kristjan! hvaleshno sposnaj veliko ne-saflusheno milost boshjo, de si bil rasfvetljen, in posvezhen po Jesusu Kristusu. — Vidish sve-te opravila, in flishish molitve katolishke zerkve; ne bodi neveden. Sposnaj tudi svoj poprejshnji revni stan, stan greha in pogubljenja: hvali is-ferza usmiljeniga Boga sa gnado prejetiga ker-ſta. — Grešniki smo bili vsi, pa f' kerštam smo oprani in posvezheni. Jesus je dal sebe v' oframo-tljivo smert, de bi nas reshil od vsih grehov; te-daj je dolshnost vsih po njegovih sapovedih shi-veti, kakor smo obljubili per svetim kerštu: kdor v' sveti veri hudobno shivi, si hujshi mashevanje, in obsojenje nakopava.

Molitev.

O Jesus! luzh moje dushe, in vſiga sveta, ti si mi dal sposnanje, in gnado; si mi odpustil grehe, in sbrisal sodbo po-gubljenja per svetim kerštu: tudi potlej si mi jih dobrotljivo odpusthal. Opran in po-svezhen sim bil v' vodi, in v' svetim Duhu: deleshen sim tvoje svete kervi, in upanje mi dajesh v' nebesa priti. Kaj ti bom po-vern timer sa vse te dobre? Kar sim in kar premorem, je malo, in tudi to je tvoje; vse si bom persadeval, tebe vedno hvaliti, smi-

rej tebi shiveti. Daj mi gnado tako shiveti, de sadobim, kar si obljubil rekozh: Kdor bo veroval, in bo kershen, bo svelizhan. Amen.

XIII. Velika nozh.

Jesuf je v' nedéljo sgodej is svoje mozhi zhaftitljivo od smerti vstal. — Nar veselishi god je velika nozh, ali od smerti vstajenje Jesufovo. Veliko veselje po veliki shalofti je nar prijetnishi. — Uzhenzi so vidili Jesufa svesaniga, so sapustili obsojeniga, krishaniga, kervaviga, mertviga, pokopaniga: potlej so ga vidili shiviga in zhaftitiga. Po Jesufovi smerti so bili ko ovze bres pastirja v' velikim strahu, po njegovim vstajenji pa so bili polni veselja in ferzhnosti. — Tudi mi, desiravno flabi, zhutimo veselje velikonozhnih prasnikov, pa to ni sadofti, ker vsaki si mora persadevati f' zhisto vestjo obhajati te vesele prasnike: pa tudi potlej shiveti tako sveto, de bo dosegel in imel zhaftito od smerti vstajenje. Vsi bomo vstali, pa vsi ne bomo po podobi Jesufa premenjeni. — Poslufhaj tedaj, o moj ljubi kristjan!

Vstani hitro is groba svojih grehov. — Jesuf je bil sizer v' grobu do tretjiga dne, de bi vsi sposnali refnizo njegove smerti, pa tretji dan ie sgodej od smerti vstal. Poboshne shene so v'

nedeljo prav sgodej fhle k' pokopalishu, pa ga niso nashle, in so saflishale od angelov: Vstal je, ga ni tukaj. — Grefhnik! ne odkladaj spreobrnjenja, ampak hitro, bersh vstani, de sadobish milost, ker je sapifano: „Terdovratnimu ferzu na sadnje hudo pojde.“ Sirah. 3, 27.

Molitev.

O Jezus! verujem terdno, de si umerl, in od smerti vstal, sa-me in sa vse ljudi; vse refhiti od pogubljenja, si umerl: vse poterditi v' veri, si od mertvih vstal. Ljubi Gospod! ti si s' svojim zhasitljivim vstajenjem premagal vse sovrashnike, in rasveselil vse prijatle: daj meni gnado od vsih grehov vstati, in stanovitno tebi flushiti, de bodo vsi sovrashniki moje dushe oframoteni, vsi angeli, in svetniki rasveseljeni. Daj mi po tvojih naukih stanovitno shiveti; tebe posnemati v' terpljenji, de bo moje vstajenje podobno tvojimu. Sdaj mi veselo aleluja gre skosi serze: daj mi po tebi stanovitno shiveti, de aleluja pojem vekomaj v' nebesih. Amen.

XIV. Krishev teden.

Od krishev v' prozefii noshenih takó ime-
nován. Prozefija nam pa na misel daje britko
pot Jesufovo f' teshkim krishem od Jerusalema
do mesta mertvasfhkih glav. — Prozefija naf uzhi,
de smo popotniki na svetu, in de moramo hoditi
po poti vezhniga shivljenja. Kdor hodi v' pro-
zefii, pozhasi hodi; ravno tako moramo mi po-
potniki varno hoditi, de ne pademo; to je, var-
no shiveti, de ne greshimo. V' prozefii se moli;
ravno tako moramo tudi ves zhasi svojiga shivlje-
nja fkerbno moliti. V' prozefii fkasujemo ozhitno
svojo vero v' praviga Boga, in se ne framujemo
pred svetam njegove flushbe. — V' prozefii se
podoba krishaniga Jesufa pred vsimi nese, in mi
sa njo hodimo, de rasodevamo svojo terdno vo-
ljo sa Jesufam hoditi. — V' prozefii se bandera
nosijo, na kterih so podobe svetnikov, de se
rasodevamo vojshake boshje po izgledu svetni-
kov. — Ob svezhnizi je prozefija okoli zerkve
v' spomin, de je Marija fhla v' tempelj k' ozhi-
fhevanju. Dershimo gorezhe svezhe v' rokah,
ker Jesuf luzh vsiga sveta je bil v' tempeljnu
sposnan od pravizhniga Simeona, in od prero-
kine Ane. — Zvetno nedeljo je prozefija v' spo-
min zhasi Jesufu dane od poboshnih mnoshiz,
ki so ga s' vejami v' rokah, in f' hvalnim pet-
jem spremljale v' Jerusalem. — O veliki nozhi
je vesela prozefija v' zhasi vstajenja Jesufovi-

ga. — Krishev teden je prozefija, de bi nam Bog odvernîl nefrezhe na dusîi in na telesu, in na f' svojo gnado nagnîl k' pokori. — O svetîm Telesu je prozefija ozhitno prizhevanje, de verujemo v' Sakrament svetiga Jesufoviga telesa. — Te, in druge prozefije imajo svoj posebni namen, in kristjan si jih more obernti k' boljshanju svoje dushe.

Kristjan moj! tebe veselé te ozhitne opravila, pa morebiti se napak per njih sadershish. Navada je per nekterih kristjanîh k' prozefii hoditi, de se sprehodijo, pa drusiga nizh; okoli sebe, in po ljudéh gledajo, malo in rasmishljeno molijo. — Je fusha, mozha, ali druga nadloga, kristjani hrepené po prozefii, ker upajo s' njo odverniti nefrezho, pa nozhejo f' pravo pokoro pravizhne boshje jese potolashiti. — Glej, in premisli, morebiti ti ravno tako delash; hrepenish po ti ozhitni molitvi, pa se ne ponishash, prav ne molish, greha ne opuistish. — Tedaj isferza rezi:

Molitev.

O Gospod! daj mi po svoji veliki milosti rassvetljeno modrost in gorezho poboshnost, kterih sim slo potreben. Dosdaj sim bil fizer rad per tvoji ozhitni flushbi, pa ne po tvoji volji; sim bil f' telesam drugim vernim perdrushen, pa s' duham nisim bil f' teboj sklenjen; opravljal sim po

hlapzhevsko, kar mi je zerkev sapovedovala, pa moja molitev je bila mersla, moja duha rasmishljena, moje ozhi radovidne. Odpusti mi vse moje sanikernosti, in posihmal te hozhem skrivno in ozhitno prav moliti, tebi dolshno hvalo dajati, de svelizhanje sadobim. Amen.

XV. Vnebohod Jesufa Kristusa.

Jesuf na oljfski gori je fhel vprizho svojih uzhenzov v' nebésa, de bi oni in mi va-nj terdno vérovali, hrepenéli po nebeshkim kraljestvu, upali va-nj priti; de bi nam prostor perpravil, nash besednik bil per Ozhetu, nam svetiga Duha poslal. — Djanje apostelnov tako shivo popisuje Jesufov vnebohod, de se morajo tudi nashé merslé ferza vnéti. Uzhenzi so bili shaloftni in veseli; shaloftni, ker so menili, de bres pomozhi oftanejo; veseli, ker je Jesuf fhel v' svojo zhaft. Hiteli so v' Jerusalem, sbrani v' molitvi so zhakali obljubljeniga prikoda svetiga Duha; potlej so s' velikim terpljenjem saflushili iti sa Jesufam v' nebésa.

O ljubi kristjan! premisli zhaft Jesufovo, in zhaft zhloveshke natore v' Jesufu povsdignjene, kateri fedi na desni Ozheta. — Premisli, o zhlovek! podobo boshjo, svoj visoki namen. Jesuf

je fhel v' nebefa, on poglavar vfh vernikov je fhel proftor perpravil, in tam gori zhaka teh, kateri njemu podobno shive. Ne bodi ti ktéri tiftih, od kterih David shaloftno govori: „Zhlovek je v' zhafti bil, pa ni rasumel, fe je poshivinil, in fe je neumni shivini enakiga ftoril.“ Pf. 48, 13. — Taki fo vfi, kateri flepo flushijo fvojimu gerdimu poshelenju. Ti ne pridejo v' nebefa, ker njih konez bo pogubljenje. V' nebefa ne pride lakomnost, nezhistost, napuh, kriviza, ampak le fvetost.

Premifli lepe nebefa, de sanizhujesh revno semljo. Zhe premiflish nebefa, bosh vse, kar je tukaj viditi dobriga, in vefeliga, lahko sanizheval; bo lahko fvet krishan tebi, in ti njemu; vse ko oftudno blato bosh sanizheval, de Jesufa sadobish. Svetá in pozhutkov dobrote fo majhne, sapeljive, nestanovitne, kratke, fhkodljive; le v' nebefih je veliko, zhifto, vezhno vefelje. — Ti bi rad dal polovizo fvojiga premoshenja, de bi se refhil smerti; daj raji vse, ko greshiti, de vezhno shivish v' nebeshkim kraljestvu. Ti terpish veliko sa majhen shivesh in sa revno oblazhilo; terpi veliko raji sa nebeshke dobrote. Bodi odlozhen od vfiga, de bosh s' Jesufam sdrushen vekomaj.

Premifhljui neprenehama nebeshko kraljestvo, de po vfh sapovedih svesto shivish. Jesuf je fvojim uzhenzam ojtro sapovedal: „Uzhite ljudi fpolnovati vse, karkoli fim vam sapovedal.“ Mat. 28, 20. Kdor je pravizhniga shivljenja, pride v' nebefa; tedaj ohrani nedolsh-

noft; zhe si jo sgubil, delaj vreden sad pokore; hodi ftanovitno po oski poti: vojskuj se ferzhno, ker le filni sgrabijo nebesfko kraljestvo. Jesus je f' krishem odperl nebesfko kraljestvo, in to je obljubljeno, ne lenim in mehkim, ampak pridnim in ferzhnim flushabnikom. Sveti Pavel pravi: „Ako s' Jesufam terpite, bote tudi s' njim kraljevali.“ II. Tim. 2, 3.

Molitev.

O Jesus! nebesfki kralj, in moj odrefhenik! ponishno te molim, in prosim, ne sapusti me. Ti si mi kasal s' naukam, in sgledam pravo pot v' nebefa, de bi jes vekomaj bil, kjer si ti, pa meni revnimu zhloveku je svet poln sapeljivosti in nastav; satorej malo fkerbim, in si malo persadevam k' tebi priti. Daj mi gnado svet sanizhevati, sebe premagovati, nebesfkiga kraljestva iskati, po ravni poti k' tebi priti. Saneprej bom le tebe pred ozhmi imel, in po tvojih naukih shivel. O ljubi Odrefhenik! daj mi gnado po tebi shiveti, de se f' teboj vekomaj vese-
lim. Amen.

XVI. Binkufhtni prasniki.

Binkufhtno nedéljo so aposteljni svétiga Duha prišli, in v' njegovo zhaft in hvalo bomo danš njegove dari premišljevali. Pervi dar svétiga Duha je modrost. — Šilno potreben je ta dar, de zenimo pravizhno vsako rezh; de smo saljubljeni v' zhesnatorne dobrote, in sanizhujemo dobrote svetá. Modrost prava je, sposnati, ljubiti in delati, kar flushi k' svelizhanju; sposnati, sanizhevati, in se varovati vsiga, kar odvrazhuje od boshje flushbe. — Svetá modrost je tej nasproti. Posvetni modrijan vé in fkerbi, kako bi tukaj frezhen bil, in kako strezhi spridenimu telefu; kar je boshjiga pa ne vé. Od tih govori Jeremija: Eni so modri sa hude dela, dobriga delati pa ne vedo. 4, 22.

Drugi dar svetiga Duha je umnost. — Ta se rasodéva v' tem, de je krifljan fosebno rasfvetljen, de umé fosebne fkrivnosti; ne le de ve fvoje dolshnosti, ampak tudi kako delez in globoko segajo. Ta dar je bil uzhenzam obljubljen: „Duh refnize val bo vsiga uzhil.“ Jan. 18, 13. — Dar umnosti so ref aposteljni prejeli; prej so bili neuzheni, potlej so fkrivne rezhi uméli, kakor obilno prizhuje, kar so nam sapifaniga pustili. Vsfak nima te vifoke umnosti, ker ni vsm potrebná; sadosti je vediti, kar je treba vediti. — Ne bodi radoveden previfokih, ali nepotrebnih rezhi, ker marfkteri je safhel v' predersnim pre-

iskavanji. Vse opominja sveti Pavel: „Ne vezh misliti, ko se spodobi misliti, ampak misliti, kar je prav.“ Riml. 12, 3.

Tretji dar svétiga Duha je svet, ali svetovanje. — Ta dar je slabimu in spazhenimu zhloveku silno potreben, ker teshko raslozhi dobro od hudiga; hudo poshelenje nas skrivno salesuje, hudizh nam nastavlja nevidne saderge, lashnjivi prijatli si persadevajo nas smotiti, in smo smirej v' nevarnosti. — Ta dar je tudi potreben, de smo luzh drugim, de ne sajdejo. — Posvetni modri nimajo tega darú, kér le po mesu mislijo; oni ne vprashajo sa svet, kakor, zhe upajo isvediti, kar njim dopade. — Ti ishi per Bogu svéta s' molitvijo, in poslushaj bogabojezhe modre. Ne govôri od tega, kar ne vesh, in ne vprashaj sprideniga zhloveka sa svet. Poslushaj, kako te modri uzhi: „S' norzi se ne posvetuj, sakaj oni ne morejo ljubiti drusiga, kot to, kar njim dopade.“ Sirah. 8, 20.

Zheterti dar svetiga Duha je mozh. — Ta dar dela zhloveka mozhniga, terdniga, ferzhniga, stanovitniga tudi v' velikih skushnjavah, v' fredi sapeljiviga pohujshanja. Ne le aposteljni so bili tega daru potrebni, kateri so fhli med volkove, pred ablastnike, v' smert savolj Jesufa; tudi mi smo ga potrebni, de se nikdar ne vdamo hudobii, ne hudobnim, ne svojimu poshelenju. — Kristjan! ne posnemaj hudobnih, ampak bodi ferzhno vnet sa zhaft boshjo, in sa svojo dusho. Delaj po svetu modriga: „Savolj svoje dushe se potegni s' vso mozhjo sa refnizo do smerti.“ Sirah. 4, 33.

Peti dar svetiga Duha je uzhenost ali snanje. — Ta dar daje sposnanje potrebnih reŝniz, in vŝiga, kar flushi k' svelizhanju. Viŝoka uzhenost ni vŝim dana, ker ni vŝim potrebna. Tebi je sadoŝti vediti, kar moraŝh vediti, de duŝho svelizhaŝh. To ni rezheno, de bi neŝkerben bil v' poduzhenji, ali isgovarjal ŝvojo lenobo, temuzh de bi ŝe ŝdershal ŝhkodljive radovednoŝti. Poŝluŝhaj modriga: „Ne iŝhi, kar je tebi previŝoko, ampak vedno miŝli na to, kar ti je **Bog** ŝapovedal.“ Sirah. 3, 22.

ŝheŝti dar svetiga Duha je poboshnoŝt. — Poboshnoŝt ali brumnoŝt je le v' ljubeshni ŝapopaden; kjer ni ljubeshni, ni ponishnoŝti. Ljubiti, in moliti **Boga**; njemu pokorŝhino ŝkasovati, vŝe ŝkuŝhnjave premagati; vŝe krishe preterpeti ŝavolj njega; ŝa bliŝhnjiga svelizhanje gorezhe ŝkerbeti, in v' drugih enakih rezheh, je prava poboshnoŝt. Kdor ne dela tega, nima prave poboshnoŝti, ampak le vnanjo, ali hinavŝko. ŝapopadek prave poboshnoŝti da ŝveti **Pavel** rekozh: „Ljubite bres hinavŝhine, ŝovrashite hudo, delajte dobro.“ Riml. 12, 9.

ŝedmi dar svetiga Duha je ŝtrah boshji. — ŝtrah boshji je potreben vŝim; pravizhnim, de ne greŝhe, greŝhnikam, de ŝe ŝpreobernejo, ŝpreobernjenim, de ŝtanovitni oŝtanejo. ŝploh vŝi ŝe boje **Boga**, pa ni per vŝih sadoŝti ŝtrahu, ali pa ni sadoŝti zhiŝt. Kdor ljubi **Boga** zhes vŝe, in ŝe ga is ljubeshni boji, je pravizhen.

Modri pravi: kdor je bres ŝtrahu, ne more pravizhen biti. Sirah. 1, 28. Vender pa ni vŝaki

pravizhen, kateri se boji Boga. Štrah boshji bres ljubeshni malo pomaga zhloveku, ker sam strah ga ne opravizhi. Ako je v' zhloveku strah boshji is ljubeshni, sveto shivljenje prizhuje. Šalomon uzhi: „Boga se bati, in njegove sapovedi spolnovati, je ves zhlovek.“ Prid. 12, 13.

Vsi ti darovi, in karkoli je dobriga, je od svetiga Duha. Sveti Pavel pravi: „Darovi so mnogoteri, Duh pa je eden.“ I. Kor. 12, 3. — Premisli, o ljubi kristjan! svojo veliko spazhenost, nevarne iskušnjave svetá, in bosh lahko sposnal potrebo gnade svetiga Duha. Prosi vedno gorezhe, de gnado sadobish, ker sad gnade je svetost in svelizhanje.

Molitev.

Nebeshki Ozhe! ti si poslal na svét svojiga edinorojeniga Šina, kateri je uzhil tebe, tvojiga Šina in svetiga Duha sposnati, in moliti, hvaleshen sim ti sato. Ozhe nebeshki! ti si res Ozhe vsiga usmiljenja, vsi dobri darovi so od tebe; ti me ljubish, ker si me vlekel k' sebi po Jesusu Kristusu s' svetim Duham; sato upam vse od tebe, in saupljivo prosim: Daj mi svetiga Duha, de bom prerojen, in posvezhen; daj mi obilnosti gnade svetiga Duha; naj pride sveti Duh v' me, de bom gorezh v' serzu, rodoviten v' dobrim, sta-

noviten v' tvojih sapovedih, nepremagan v' fkušnjavah. Prídi, pride sveti Duh v' serza vsm, presheni mersloto, daj gorezhnost, in stanovitnost de frezhno dokonzhamo tek svojiga shivljenja, in pridemo v' nebeshko kraljestvo. Amen.

XVII. Sveto refhnje Telo.

Spomin sadnje vezhérje, per kateri je Jesus sveto refhnje Telo postavil, obhaja zérkev véliki zhetertek; ker pa savolj spomina blishnje Jesufove smerti ne more prasnika svétiga refhnjiga Teléfa takrat tako obhajati, kakor sheli, odloshi ta prasník do zhetertka po nedelji svete Trojize. Nar vézhi fkrivnost vére in ljubésmi boshje do nas obhaja sveta zérkev danafhnji prasník, in moli Jesufa v' podobi kruha in vina med nami prizhujozhiga, ter mu fkasuje vfo mogozho zhast in hvalo. Škashi fe tudi ti, kerfhanfka dufha! Jesufu hvaleshno sa njegovo toliko ljubésmen do nas, in pomisli: Jesus redí nas popotne otroke ne s' mano, kakor nékdaj Bog Jude v' pufhavi, ampak f' svojim mesam in f' svojo kervjo. — On nas posvezhuje, ker je v' nas in mi v' njem. *Kdor moje meso jé, (pravi Jesus, Jan. 6, 57.) in mojo kri pije, ostane v' meni in jes v' njem.*

Jesufovo Telo je bilo v' nov grob pokopano, tedaj tudi ti si persadeni prejeti ga v' zhišto ferze, in fkerbi, de kaka fkrita hudobija ne tizhi v' tvojim ferzu. Tvoje ferze bodi sdravo, to je tako, de tudi nobeniga majhniga gréha ne ljubi, in lazhno ali sheljno Jesufa in njegove gnade. Gorje gréfhniku, zhe bres poboljšhanja ali bres prave pokore Jesufa prejme; ta ftori, kar je Judesh ftoril, ko je Jesufa kufhnil in f' tem ga neufmiljeno v' smert isdal. Nar prej se poboljšhaj in fpokori, shívi po sapovedih, in po tem prejémaj Jesufa pogosto, in imel bofh vézhno frezhno shivljenje.

Molitev.

O ljubesnivi Jesuf! terdno vérujem tvoji resnizhni vfigamogozhni besedi, de v' podobi kruha in vina si ti Bog in zhlovek prizhujozh. Sahvalim te sa to neisrezheno ljubesen do moje nevredne dushe. Ravno to telo, ki si ga dal v' smert, meni dajesh v' jed; ravno to kri, ki si jo prelil, meni dajesh v' pitje, de bi ti v' meni in jes v' tebi bil. Prosim, odpusti mi, ako sim te mlazhno ali nevredno prejemal; napolni mojo dusho s' svojo ljubesnijo, de se popolnoma osdravi, de hrepeni po tebi, in de te vselej vredno prejema slasti sadnjo uro. Blagor meni, zhe to milost

sadobim, ker po smerti bom shel vshivat,
kar sdaj prejemam, tebe svojiga ljubiga
Odrešhenika. Amen.

Litanije

od presvetiga rešhnjiga Telefa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Ozhe is nebes,

Bog Sin, odrešhenik sveta,

Bog f. Duh,

Sveta Trojiza, en sam Bog,

Jesuf, kateri si per sadnji vezherji sam sebe
uzhenzam savshiti dal,

Jesuf, kateri si v' presvetim sakramentu re-
fnizhno prizhujozh f' kervijo in s' mesam
s' dušho in telefam, po boshji in zhlovesh-
ki natori,

Jesuf, shivi kruh, kateri si is nebes perfhel,

Jesuf, kruh angelov,

Jesuf, kruh vsih isvoljenih,

Jesuf, kruh mozhnih,

Jesuf, zhesnatorni kruh,

Jesuf, skriti Bog in Svelizhar,

usmili se nas!

Jesuf, študenez vsih gnad,
Jesuf, vedni in nar zhištejši dar,
Jesuf, nekervavi dar noviga testamenta,
Jesuf, nedolshno Jagnje boshje,
Jesuf, skrita mana,
Jesuf, beseda, ktera je mešo postala, in sdaj
vedno med nami prebiva,
O nar svetejši sakrament,
Nar vezhi skrivnost boshja,
Spomin nar vezhih zhudeshev boshjih,
Prezhudno snamnje nar vezhi ljubesni boshje,
Sakrament vezhne ljubesni,
Škrivnost vére,
Dar sprave sa shive in mertve,
Nar vezhi mozh v' skufhnjavah,
Nar mozhnejši oroshje soper hudobniga so-
vrashnika,
Nar imenitniši vsih darov boshjih,
Presveti spomin Gospodoviga terpljenja in nje-
gove smerti,
Presveta Gospodova vezherja, per kateri an-
gelzi štreshejo,
Nar vezhi veselje poboshnih duš,
Nar vezhi dobrota vernih kristjanov,
Nar slajši shivesh naših duš,
Mozh slabih,
Tolashba shalošnih,
Pomozh sapuštenih,
Popotniza teh, kateri v' vezhnost gredo,
Sastava vezhniga shivljenja,
Bodi nam milostljiv, sanesi nam o Jesuf!
Bodi nam milostljiv, usliši naš, o Jesuf!

usmili se naš!

Od vſiga hudiga,
 Od vſiga greha,
 Od nevredniga prejemanja tega preſvetiga
 ſakramenta,
 Od poſhelenja meſa,
 Od poſhelenja ozhí,
 Od prevſetnoſti ſhivljenja,
 Od vſih pregreſhnih perloſhnoſt in nevárnoſt,
 Od ſkrivnih ſkuſhnjav in ſaleſovanja hudob-
 niga duha,
 Od vſih neſrezh,
 Od nagle in neprevidene ſmerti,
 Od vezhne ſmerti,
 S' ljubesnijo, ſ' ktero ſi ta ſ. ſakrament poſtavil,
 S' ljubesnijo, ſ' ktero ſi per ſadnji nezherji
 ſvoje apoſteljne obhajal,
 S' ljubesnijo, ſ' ktero tudi naſ ſ' ſvojim pre-
 ſvetim reſhnjim 'Teleſam ſhiviſh,
 S' ljubesnijo, ſ' ktero ſe v' tem preſvetim
 ſakramentu ſa naſ darujeſh,
 S' ljubesnijo, ſ' ktero v' tem daru boſhji pra-
 vizi ſadoſti ſtoríſh,
 S' ljubesnijo, ſ' ktero nevrednim kriſtjanam
 ſanaſhaſh,
 S' ljubesnijo, ſ' ktero v' tem preſvetim ſa-
 kramentu tolikanj nezhaſti preterpiſh,
 S' ljubesnijo, ſ' ktero ſ' ſtola ſvoje miloſti
 tako uſmiljeno na naſ gledaſh,
 S' ljubesnijo, ſ' ktero naſ tako dobrotljivo
 poſluſhaſh,
 S' ljubesnijo, ſ' ktero nam v' tem preſvetim
 ſakramentu tolikanj gnad ſkaſujeſh,

Odreſhi naſ, o Jeſuf!

S' ljubesnijo, f' ktero v' tem presvetim sakramentu do konza sveta per nas ostanesih, odresih nas, o Jesus!

Mi ubogi gresniki,

De nam sanesih,

De nam vse nashe grehe odpustih,

De nas v' shivi veri v' ta presveti sakrament poterdih in obdersih,

De v' nasih ferzih terdno saupanje v' ta nar svetejshi sakrament obudih,

De v' nasih ferzih gorezho ljubesen do tega nar svetejshiga sakramenta pomnoshih,

De nas ho zhasht in poboshnost k' temu presvetimu sakramentu pomnoshih in obranish,

De nam gnado dasih, vselej s' dobro perpravo k' tvoji boshji misi perstopiti,

De nam sad tega presvetiga sakramenta obilno dodelih,

De resnizhno zheshenje tega nar zhashtljivshiga sakramenta med nami pomnoshih,

De vso nezhasht té nar zhashtljivshi fkrivnosti boshji pervarujesh in odvernesih,

De svojo sveto zerkev vishasih in ohranish,

De vsm, kateri v' te ne verujejo, luzh prave vere dodelih,

De nashe misli k' nebeskim sheljam povsdigujesh,

De nashe ferza f' svojim milostljivim obiskovanjem rasveselish in ozhistih,

De nam vselej veselje nad tem presvetim sakramentam v' ferze dasih,

De vedno v' nas ostanesih, in mi v' tebi,

te prosimo, uslishi nas, o Jesus!

De naf ob konzu nashiga shivljenja f' to ne-
beshko popotnizo previdish in obveselish, te
prosimo, uflifhi naf, o Jesus!

De naf poslednji dan k' vezhnimu shivljenju
obudish, te prosimo, uflifhi naf, o Jesus!

De vsmim vernim dusham vezhni mir in pokoj
dodelish, te prosimo, uflifhi naf, o Jesus!

De naf na sedeshi svoje milosti uflifhati ho-
zhesh, te prosimo, uflifhi naf, o Jesus!

Jesus, Sin boshji, te prosimo, uflifhi naf, o
Jesus!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh, sa-
nesi nam, o Jesus!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh,
uflifhi naf, o Jesus!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh,
usmili se naf, o Jesus,

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Gospod, usmili se naf!

Kriste, usmili se naf!

Gospod, usmili se naf!

Ozhe nash . . . Zheshe na si Marija . . .

Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spomin
svojih zhudeshev storil. — On je shivesh dal
tem, kateri se njega bojé.

Ti si nam kruh is nebes dodelil, o Gospod!
kateri vse rasveseljenje v' sebi ima.

Is tvojiga altarja, o Gospod! prejemamo
Kristusa, v' katerim se dusha in telo rasveseli.

Molimo.

O Bog, kateri si nam v' prezhudnim sahramentu spomin svojiga terpljenja sapustil; dodéli, te prosimo, de svete skrivnosti tvojiga Telefa in tvoje kervi tako zhaslimò, de sad tvojiga odrefhenja vedno v' sebi obzhútimo. Kteri shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti f. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zhefhenje Jesufa v' presvetim refhnjim Telefú.

O neisrezhena skrivnost v' presvetim refhnjim Telefú! Mólimo jo, pa sapopasti je nismo vštani! Angeli je ne rasuméjo! O kako saflushi zhlovek, de tí, dobrotljivi, usmiljeni Jesus, toliko sa-nj storish!

Odrefhil si nas milostljivo, dal svoje shivljenje sa nas, nebefa nam odperl po svojim neškonzhnim saflushenji. — O ljubesnjivi milostljivi Jesus! sa nasho vezhno frezho si hotel smert preštati!

Predin si vidno svet sapustil, si nam, o Jesus! naménil, kar je od nebéf vezh vrédno: dal

si nam sveto refhnje Telo, ta presveti sakrament, samige sebe si nam dodélil. Tukaj v' presvetim refhnjim Telesu si ti, o Jesuf! smirej sam prizhujozh. Tukej te ponishno mólimo.

Nozh in dan si sdaj med nami v' presvetim refhnjim Telesu; nikoli naf ne sapustish, toliko ljubesen imash tí do naf!

O neisrezhene fkrivnosti! Presvéto refhnje Telo! Jesuf, ti si tukej prizhujozh, ki povsod kraljujesh!

Ti si tukej prizhujozh pod podobo kruha in vina; nashim ozhém lizer fkrit, pa véra te nam pokashe. Tukej je nedolshno jagnje, Jesuf! tí tukej shivish, de nam milost in gnade delish.

O dobrotljivi boshji Šin! kruh si vsel per sadnji vezherji v' svoje svete roke, posvetil, raslomil in dal rekozh: „*Jejte vsi; to je moje Telo.*“ Vsel si po tém kelih s' vinam, posvetil in uzhenzam dal rekozh: „*Pijte vsi; to je moja kri.*“

Ravno takó sbe sdej štorish vsak dan med nami ta sveti zhudesh: per sveti mashi na altar, o Jesuf! pridefh is nebéf! — Šveta truma ali kor angelov te spremlja, kadar gréfh v' sveti sakrament!

Ravno takó se nam sdej dasfh, kakor si se dal svojim uzhenzam. Tí, dobrotljivi Jesus, s' nami ravnash kakor f' svojimi nar vézhimi prijatli; kakor de bi te ne bili nikoli rasshalili. — Toliko ljubesen nam fkasujesh.

Koliko zhaft nam tí fkashefh! O kako si nam dober! K' svoji misi naf pustish, o nebesfki

kralj! Nafhim dušham dašh svoje Telo in svojo kri v' shivesh sa nebefa.

Kadar te bomo prejéli, daj nam gnado te vŕeŕej vrédno prejéti po tvoji ŕvétí volji. Mi niŕmo nikdar vrédni tebe prejéti; tí, o Jeŕuŕf! naŕŕtori vrédne!

Daj nam ŕpokorniga duha te vŕeŕej v' praŕvi pokori ŕ' zhiŕtim ŕerzam prejéti in tvojo ljuŕbesen ŕaŕluŕhiti. Daj nam gnado in ŕtori naŕ vrédne ŕveto reŕhnje Telo tudi ŕhe ŕadnjo uro prejéti.

Próŕfimo pa ŕdej tudi tebe, o Marija, preŕzhiŕta deviza! Jeŕuŕfu tí hvalo daj, mi ga ne moŕremo doŕŕti hvaliti, de ŕe ŕamiga ŕebe nam, ŕvójim ovzhizam, da v' preŕŕvetim ŕakramentu.

Zhe utégneŕh, ljubi kriŕtjan! móli danŕ ali pa v' téh oŕmih dnéh tudi uno zheŕhenje Jeŕuŕfa, ki je na ŕtrani 170 in 171.

Prasniki Marije preŕzhiŕte devize.

I. Spozhetje Marije (8. Grudna).

O kako zhudni ŕo ŕklepi boŕhŕjiga uŕmiljenja! Eva v' raji je jedla preŕpovédani ŕad, je greŕhila in — po tém ŕmo bili mi vŕŕi po rojŕtvu

otrozi boshje jése, vrédni vézhne smerti, vezh-
niga pogubljenja. Ali she pervima zhlovékama
je obljubil Bog, de po sarodu shene pride Tisti,
po ktérém bo gréha in vézhniga pogubljenja re-
shen zhlovéfhki rod. Té fkrivnosti prasník ob-
hajamo danf f' svéto zérkvijo; Marija od vé-
komaj isvoljena deviza in mati boshja je spo-
zhéta is Davidoviga rodú; is njé je rojen Sve-
lizhar všim, ktéri va-nj vérujejo, in is vére v'
ljubésni shivé. Spozhetje Marije osnanuje ve-
felje všimu svétu, kér is njé je rojen Kristuf,
pravi Bog, ktéri je rasdjál preklétstvo in dal
blagoslov ali shegen; kteri je premagal smert
in dal vézhno shivljenje. Sato pravimo: Ti si
shégnana med shenami, in shégnan je fad tvo-
jiga teléfa; prôsi sa naf gréfhnike, Gospoda Je-
susa Kristufa.

Molitev.

Profimo te, o Gospod, vlij v' svoje
slushabnike dar nebéfhke gnade, de, ka-
kor nam je svete devize porod bil sazhé-
tek svelizhanja, njé spozhetja veséli pra-
sník mir v' nashih ferzih poviksha. Po Je-
susu Kristusu Gospodu nashim. Amen.

II. Rojstvo Marije (mali Shmarn.)

Danf obhaja zerkev veséli spomin rojstva devize Marije, naménjene matere vsih odreshe-
nika Jesufa Kristusa. Sunej devize Marije in Janesa kerstnika zérkev ne obhaja dné rojstva, ampak le dan smerti ali odhoda svetnikov is tega révniga sveta v' nebesa; po isreku Šalomo-
na: *Boljšhi je dan smerti od dne rojstva.*

Brid. 7, 2. Vsi véрни vedó, in tudi morajo vé-
diti, de gré Marii velika zhašt, ali de je dolsh-
nost le zhaštitljivo od nje misliti in govoriti, pa
zhe drusiga ni, je to fhe premalo. Marijo de-
vizo hvaliti, zhaštititi in s' besédo povishevati,
sraven pa nekerstnansko shivéti, je lashnjiva ali
hinavška zhašt, Bogu in Marii soperna. Marijo
po véri povishevati, in po njénim sglédu shi-
véti, takó so jo svetniki zhaštili, in to je Bogú
in Marii dopadljiva zhašt in flushba.

Ko bi te vprashal, ako zhaštish Marijo, bi
se nad tém vprashanjem ti sazhudil in bi odgo-
voril: „Kaj pa, de Marijo zhaštim, kér je pol-
na gnade, velika boshja perjatliza, mati vsih
odreshenika Jesufa, mogozhna in usmiljena po-
mozhniza f' svojo proshnjo všim kristjanam.“ Vse
to je po véri, in desiravno ponishna, je sama
rekla svoji teti Elisabeti: „Vsi rodovi me bodo
frézhno imenovali;“ vender pa ni le v' tem pra-
va zhašt do nje. Sama hvala bres dobrih dél je
enaka drevésu bres sadú, sekire in ognja vré-

dnimu. Š. Tomáš uzhenik pravi: „Resnizhna hvala je terdna in delavna volja Bogú in Marii dopasti.“ Tudi Š. Avguštin: „Marijo resnizhno zhaftimo, zhe po njénim sgledu sferbno shivimo.“ Le te resnizhne besede premisli, in lahko bosh sposnal, de bres pokorne volje ni prave zhafti. Vnanje zheshenje bres resnizhne pokorsbine je lashnjivo, binavsko, Bogu in Marii soperno. Taka poboshnost je enaka nepravimu ali ponarjenimu denarju: ima lepo podobo, pa nima nobene vrednosti; nevédni so ga veséli, so s' njim sadowoljni, v' resnizi pa nizh nimajo.

Upati v' njene mogozhne proshnje je prav; pa le upati v' njeno pomozh, in terdovratno shivéti v' gréhih, te ne bo pekla obvarovalo. Zhe po vnanjim zhaftish Marijo, sraven pa ljubish gréh; Jesufa in Marijo sanizhujesh. Zhe le s' uftno hvalo upash v' nebésa priti, je tvoje upanje prasno, Bogu in Marii soperno, in tebi shkodljivo; kér je predersno. Šv. Avguštin pravi: „Terdovratni gréshniki is hudobije povishujejo boshjo milost, de bi se ne spreobrnili.“ Ravno tako povishujejo nekteri usmiljeno pomozh Marije, de bi bres strahú Boga sanizhevali. Zhe si tak, ti moram rezhi, kar je prerok Ahija Jeroboamovi sheni rekel: „Sakaj se drugo skasujesh? shalosten osnanovavez ti moram biti.“

III. Kralj. 41, 6. Shena Jeroboamova je preblézhena shla k' preroku, de bi je ne posnal; pa ni mogla nesnana ostati. Ravno tako se lashnjivi zhaftivzi Marije, tako rekozh, preblezhene kashejo. Kdor upa v' pomozh Marije, de bi v'

gréhlih mirno shivel, pravi v' svojim ferzu: „O Marija, ti veliko samorefš; torej obvaruj me pogubljenja, desiravno se nozhem spokoriti.“ Kristjan ne bodi flep! zhaſti Marijo, upaj v' njeno proſhnjo, perporozhuj ſe ji, de ti ſproſi gnado pokore, in hiti ſe reſnizhno ſpokoriti; po tem boſh, zhe ſi ravno gréſhnik, od Marije, uſmi-ljene matere, pomozh ſadobil.

Molitev.

Ponishno te proſimo, o Bog, daj nam mozh zhaſtitljivo obhajati rojſtvo devize Marije, in vrédno moliti Jeſufa Kristuſa, njéniga ſina, Goſpoda naſhiga. Œtori, de bomo ljubésni polni, terdni v' véri in u-panji, ſramoſhljivi, zhiſti, krotki, poter-peſhljivi, ſtanovitni v' délih pravize, mo-zhni v' premagovanji greha, de bomo tvoji ſhivi in mertvi. Amen.

III. Oſnanjenje devizi Marii (25. ſufhza.)

Angel Goſpodov je oſnanil devizi Marii, de bo ona mati Œinu boſhjiga, Odreſhenika vſi-ga ſvetá. Bog je neſkonzhno dobrotljiv, ſgolj

dobrota ga je, in vse stvari nam osnanujejo njegovo dobrotljivo voljo, njegovo dobroto in milost nam pa vender le nar bolj osnanuje vzhlovezhenje boshjiga Šinu. Nafha nevrédnošt she bolj rasodéva boshjo milost, kér Šin boshji se je ponishal do vzhlovezhenja ne sa pravizhne, ampak sa gréshnike. „Bog naf je ne is del pravize, ktere smo mi storili, ampak po svojim usmiljenji svelizhal.“ Tit. 3, 5. Švéta Elisabeta, kadar jo je Marija obiskala, je savpila: Od kod je to meni, de mati mojiga Gospoda k' meni pride? She bolj bi se mogli mi zhuditi, in veselo savpiti: Od kod nam je to, de Šin boshji k' nam pride? — Le milost boshja nam ga je dala. — Bog je zhlovek bres pomanjšhaja njegove neisrezhene visokosti; Bog je majhno déte, vender vsigamogozhen; Bog vsame na-se nafho gréshno podobo, vender je neskonzhno svét; Bog Šin nam grehe odjemlje, vender on gréh neskonzhno sovrashi. — V' zhlovéshki natori je hotel Bog Šin hudizha premagati, kateri je bil v' pervih starshih vso zhloveshko natoro spridil; Šin boshji dokonzha svelizhanje na lefu, ker na lefu se je bilo pogubljenje sazhélo: Šin boshji je premagal hudizha in vse sovrashnike, kadar se je vsm sovrashnikom podvergel. O neskonzhna in nesapopadljiva modrost boshja!

Molitev.

O Bog, kateri si hotel, de je tvoja Beséda po angelovim osnanjenji od telé-

la svéte Marije devize meso na-se vsé-
la: stori, te ponishno profimo, de nam bo
pomagano f' profhnjo tiste, ktéro véruje-
mo resnizhno boshjo porodnizo. Po ravno
tem Gospodu Jesufu Kristufu. Amen.

IV. Vnebovsetje Marije (véliki Shmarn.)

Danf obhaja svéta katolifhka zérkev spo-
min vnebovsétja Marije devize, matere vsih od-
refhenika Jesufa, in vabi vérne Boga hvaliti,
ktéri je Marijo v' nebésa vsél, in zhes vse stva-
ri povishal; vsi dobri otrozi se tudi ref veselé
veselja svoje matere. Marijo po véri zhaftiti je
dolshnost vsih, jo hvaliti in povishevati je veselje
vsih vérnih, v' njé mogozhne profhnje upati je
vsim perjétno; pa po njenih sglédih shivéti ni
vsim dopadljivo, desiravno je to nar potrebnisfi.
To je pa le s' gnado boshjo mogozhe, ktéro je
bil Bog Marii v' obilnosti dodélil; pa ona je bila
gnadi boshji vselej svesta, in je s' njo po vsi
volji boshji na tanko shivéla. Persadevaj si, tu-
di ti ljubi kristjan, gnadi boshji vselej svest, to
je v' dobrim smirej stanoviten biti. Zhe gnado
boshjo sanizhujesh, bosh sanizhevan in savershen.
Sato pravi f. Pavel: *Te opominjam, de ne
prejmesf saftonj gnade boshje.* II. Kor. 6, 1.

Marija je Boga is vse mozhi ljubila. Vsa svetost je pa ravno v' ljubeshni sapopadena, ker is ljubeshni is-haja dopolnjenje vsih sapoved. Kdor ljubi Boga, mu je svet; in zhe ga bolj ljubi, bolj mu je svet. Ljubeshen do Boga je notranja mozh in persadevanje vse storiti po volji boshji; ljubeshen do Boga prerodi zhloveka, ga povsdigne zhes vse posvetne rezhi, ga s' Bogam sdrushi, in njegoviga kraljestva vredniga stori. De v' tem Marijo posnemash in pravo frézho sadobish, prôsi pridno Boga, de ti ljubeshen v' ferze vlije, premishljuj pridno od Boga prejete dobrote, in tako si persadevaj v' ljubeshni rasti.

Marija je zhistost in nedolshnost ljubila in tako svetost ohranila, de se je zlo angela ustrahila. O kristjan, kristjana! kakó je pa s' teboj? premisli svoje Bogu snano ferze, svoje misli, sheljé, besede, pa tudi svoje djanje. Zhe si neframnih misel, gerdih besedi, nezhistiga shivljenja, kako moresh Bogu in Marii dopasti? Kako bi neframna dusha prezhisti devizi Marii dopadla? *Ne mehkushniki, ne nezhistniki ne bodo kraljestva boshjiga posédli. I. Kor. 6, 10.*

Marija je bila silno ponishna. De se ji je bil angel perkasal, ji osnanil, v' koliko zhastjo je Bog povsdignil, de bo mati Sinu boshjiga, ni nizh tega is velike ponishnosti nikomur rasodéla. Kako hozhesh ti Bogu in Marii dopasti, ktéri se rad hvalish, rad povsdiguješh, per ljudéh zhastí in hvale ishesh? *Ne kdor se sam hvali, ampak kogar Bog hvali, je pravizhen. II. Tim. 1, 17.*

Marija je bila Bogu vſelej pokorna, in je vſe njegove ſapovedi na tanko ſpolnila: duhovſki in deſheſki oblaſti je bila ſavoljo Boga pokorna, ſvojih ſtarſhev ni nikoli ſhalila, in v' vſih rezhéh ſe je volji boſhji podvergla. Koliko je terpéla ob preganjanji, ob hoji v' Egipt, koliko bolezhin obzhutila pod krishem umirajozhiga Šina, koliko ſhaloſt, de je bila po Jeſuſovim vnebohodu ſhe na ſvétu, v' dolini ſols, puſhena; pa ſe ni pertoſhila, ni godernjala, ampak boſhjim ſklepam ſe je popolnoma podvergla. Vidifh, kriſtjan, Mariino pokorſhino, kakſhna je pa tvoja? Tvoja terdovratna in prevsétna volja ſe Bogu in oblaſtnikam uſtavlja. *Vſak zhlovek bodi vikſhi oblaſti podloſhin; od Boga je oblaſt, od nikogar drusiſga, in ktéri oblaſt imajo, ſo od Boga poſtavljeni.* Rim. 13, 1. *Hlapzi bodite v' ſtrahu in podloſhni ſvojim goſpodarjem, ne le dobrim in krotkim, ampak tudi terdim in nevſhézhnim.* I. Pet. 2, 18.

Molitev.

O prezhíſta deviza Marija, mati Jeſuſa Kriſtuſa, naſhiga Odreſhenika! pred Bogam in pred teboj ſe ponisham in ſpoſnam ſvojo nevrednoſt in neſveſtobo. Boga in tebe povíſhujem s' beſédo, pa nepokorne dela me raſodévajo neſvéſtiga ſluſhabnika. O Marija; tebi ſim hotel ſluſhiti in dopaſti, pa moja ſluſhba je bila

le ušna molitev; le s' besédo sim te zha-
stíl, fizer tudi tvojo hvalo rad poslušal,
v' serzu sim pa tvojiga ljubiga Šina, svo-
jiga svelizharja, Jesufa Kristufa, shalil in
krishal. Sdaj sposnam in prav v' shivo
zhutim, de vsa moja tebi po vnanim ska-
sovana zhašt ni nizh veljala, dokler sim s'
Bogam v' sovrashtvu ali v' gréhih shí-
vel. Po boshjim rasšvetljenji sdaj spo-
snam, de ne morem biti tvoj otrok, zhe si
ne persadévam Bogu svesto flushiti. O
ušmiljena mati Marija! sprôsi mi per svo-
jim boshjim Šinu to gnado: vse sapove-
di dopolniti, se v' vsih rezhéh po tvojim
sgledu Bogu popolnoma podvrézhi, in sa
teboj priti v' nebéshko kraljéstvo. Amen.

Prasniki svetnikov.

I. Prasnik f. Štefana.

Š. Štefan je prvi smed Jesufovih uzhen-
zov svoje shivljenje dal in kri prelil sa Jesufo-
vo véro, tedaj ga perviga mužhenza ali mar-

ternika zhaštimo; od njega pravi f. pismo, de je bil poln gnade in mozhi. Š. Štefan je svešto pomagal apostelnam boshje kraljestvo na semlji rasfhiriti, je serzhno osnanoval besedo boshjo, in v' poterjenje osnanovane resnize zhudeshe délal. Terdovratni Judje pa, ki niso kaj môgli Duhu, kateri je is Štefana govoril, so se framovali in fklepali, kako ga umoriti. Krive prizhe so dobili, pa ljudstvo in uzhenike so nadrašhili, f. Štefana gerdo opravljali in terdili, de je on sovrashnik fvetiga tempeljna in Mojsefa. Š. Štefan se jim je serzhno odgovoril rekozh: Vi terdovratni se ustavljate fvetimu Duhu, kakor so se vafhi ozhetje ustavljali. Preroke so morili, kateri so prerokovali prihod Odreshenika, vi ste pa njega sdali in umorili; postavo ste prejéli, pa je niste spolnovali. Na dushi slepi Judje so sazhéli divjati in vpiti, ufhesa si satiskajo, de bi ga ne flifhali, ga sgrabijo in is mesta Jerusalema kamnjat vlezhejo. Š. Štefan pa je v' nebo gledal in rekel: „Gospod Jesus! vsemi mojo dusho.“ Viditi pa hudobno slepoto in gresšno serditost svojih sovrashnikov, so se mu v' ferze smilili; pokleknil je in sa-nje môlil rekozh: „Gospod! ne perfhtej jim tega v' gréh.“ Po tem pade od kamnja pobit, in umerje v' Gospodu. To se je sgodilo she pervo leto po Jesufovi smerti.

Molitev.

O moj Gospod Jesus Kristus! daj mi po tvoji sapovedi in po sgledu f. Šte-

fana svoje sovrashnike ljubiti, jim dobro storiti, ktéri me sovrashijo, in moliti sanje, ktéri me preganjajo. Šposnati moram, de mu dosdaj nisim bil podoben, in tedaj tudi tebi nedopadljiv. Vse premalo sim dosdaj mislil na tvojo sapoved in tebi dolshno zhašt in pokorshino, in se po svojim nagnjenji, ktero me od tebe lozhi, ravnal; svoje jese in serditoſti nisim po svoji mozhi in dolshnoſti premagoval. Sato te sdaj proſim, Gospod! daj mi po sgledu ſvetiga Štefana shivéti, de v' tvoji gnadi umerjem, in nebesa odperte najdem. Amen.

II. Prasnik ſ. Joshefa, shénina Marije devize.

Š. Joshef, deſiravno kraljéviga Davidoviga rodú, se je s' delam shivil v' méſtzu Nazaretu. Svolil ſi je bil zhiſto devizo, tudi Davidoviga rodú, imenovano Marijo, ktéra je bila tudi uboga pred ſvetam, pa bogata s' gnado per Bogu. Oba ſta iméla ſerzhno voljo v' devíſhtvu shivéti, pa po boſhjím ſklepu ſta bila porozhena.

Le zhišta in svata ljubésen je sdrushila te dvé lepe dushi, ko dva zhišta duhovu šta fkupej shivéla, bila sadovoljna svojiga uboshtva in védno Boga hvalila. Marija veseliga osnanila, de bo ona mati obljubljeniga Odreshenika, v' svoji veliki ponishnosti svétimu Joshefu ni rasodela, ampak je vse Bogu prepustila. Bog je potem svojiga angela poslal svetimu Joshefu to veselje osnanit. Ob zhasu napovedaniga popisovanja šta fhla Joshef in Marija v' Davidovo mesto Betlehem, in ondi je bil, kakor je she nekdej Bog po preroku Miheji govoril, Jesuf rojen.

Šveti Joshef zhísti shénin zhište devize Marije je velik svetnik per Bogu in per ljudéh, kér je posebno veliko gnado od Boga prejél. Po nauku svétih uzhenikov daje Bog gnado po štanu, v' ktériga on zhloveka naméni. Šveti Joshef je bil od Boga svoljen shenin nar sveteji devize Marije, varh in rednik Jesufa Kristusa; tej veliki zhasi in flushbi naménjeno gnado je od Boga prejél, ktera je bila neisrezhenó velika, ker je bil vselej Bogu pokoren, in v' sveti drushbi s' Jesufam in Marijo je zhedalje sveteji perhajal.

Nad svetim Joshefam imamo nar lépfhi sgled délavnosti in pokorshine is ljubesni do Boga. On je bil kraljéviga rodu, pa se vender ni framoval f' teshkim tesarškim delam sebe in svojo sveto drushino shiviti. Ko je mogel f. Joshef po nozhi vštati in hitéti v' Egipt f' svojo sveto drushino, se je v' svoji navadni pokorshini is ljubesni do Boga volji boshji popolnoma podver-

gel. Po zhloveški slabosti bi bil lahko mislil in djal: Bog je še poprej vse to vedil, pa prav po nozhi mi sapové vstati in beshati. Jesus nedolshin mora beshati pred hudobnim Herodam, ko bi nam lahko to odvernil; kako se bom shivil v' nesnani desheli? Nizh taziga, kar bi bilo pravi pokorshini nasproti, ni mislil f. Joshef, ampak voljno, hitro in ponishno dopolni povelje. Kristjan! sodi sam sebe po tem sgledu; zhe le permoran flushash ali bogash; zhe imash smirej kej govoriti zhes boshje fklepe, ali zhes oblastnike; zhe hozhesh vse po svoji volji delati, kakshna je tvoja pokorshina? Nobene ni.

Molitev.

O moj Bog! ob premishljevanji shivljenja tvojiga flushabnika f. Joshefa sposnam svojo nevrednost in hudobo; moram se framovati, in ponishevati. On je bil pravizhin, po vsih sapovedih je svesto shivel; jes sim hudobin, ker sim le po svoji volji rasusdano shivel. O Gospod! usmili se me. O sveti Joshef! sprôsi mi od Jesusa pravo ljubesen, ponishnost, zhistost, poterpeshljivost in vse zhédnosti, de pravizhno shivim, in frezhno umerjem. Marija in sveti Joshef sprosita mi gnado svoje shivljenje resnizhno poboljshati, de sla-

sti v' sadnji uri svojo dušno saupljivo izrozhim Jesusu, in ga milostljiviga najdem. Amen.

III. Prasnik f. Petra in Pavla.

Šveti Peter je bil poprej ribizh, revesh in neuzhen, po Jesufovim poklizu pa prvi naméstnik Jesufov; on naš uzhi, de blágor zhloveku, kτέρiga boshja milost obishe. Njemu se je sgodilo, kar f. pismo pravi: *Bog potrebniga is praha vsdigne, in ubosiga is blata islezhe, de med poglavarji sedi, in zhasitljivi sedesh dobi.* I. Kralj. 2, 8. Le gnada zhloveka povisbuje, vša druga visokost je prah in blato. Š. Peter je tudi po milostljivim boshjim poklizu in po prejetim svetim Duhu pred svetam revesh bil, pa per Bogu je bil velik; in velik je bil tudi v' serzu vérnih, kateri so ga vérali perviga poglavarja vse zérkve. Od hudobnih je bil sanizhevan, preganjan, v' jézho djan in krishan; pa ravno to ga je frézhniga storilo. Ljubi kristjan! tudi ti si od Boga milostljivo povikshan; ne bodi tej veliki milosti nehvaléshen: med boshje otroke si postavljen, shívi sveto, de pridešh med boshje svetnike. Tebi in všim rezhe f. Pavel: *Vas opominjam, de gnade boshje ne prejmete saštonj.* II. Kor. 6, 7.

Šveti Peter je Jesusa perferzhno ljubil, ven-

der ga je satajil; ker je v' svojo mozh prevezh saupal: ravno takó bo f' teboj, kristjan! zhe nifi ponishin. Zhlovéshka volja je flaba in nestanovitna; ko bi bila tudi mozhna, bi ne obstala bres ponishnosti. Š. Peter je od Jesufa saflifhal: „Vsi fe bote nad menoj pohujshali;“ pa ni verjél, de bi fe tudi on pohujshal. Ne de bi ga bil stanovitnosti prôsil, se je na-se sanéfel, in skorej s' njim prepiral; sato je padel. Tudi tebi je pifano: *Kdor nevarnost ljubi, bo v' nevarnosti konzhan.* Širah 3, 27. Zhe nozhesh verjéti, bosh huje padel, ko Peter. Peter je shel v' Kajfatrovo hisho, tukej je svoje terdne oblube hitro posabil; malo zhafa poprej je hotel sa Jesufa umréti, pa kmalo ga je f' perségo satajil. Tako bosh tudi ti v' nevarni perloshnosti posabil, kar si pred Bogam in spovednikom oblubil, raji umréti, kakor greshiti; varuj se tedej hudih perloshnost. Peter je shel v' Kajfatrovo hisho is ljubeshni do Jesufa, de bi, nesnan med njimi svédil, kaj soper njega sklépajo; vender je padel. Hitreje in huje bosh ti padel, zhe is sgolj hudobije hodish v' nevarne drushine, med hudobne. Petra so obdali ferditi sovrashniki Jesufovi, vsi so nad njim vpili, sa shivljenje fe je bal, in ves prestrashen je le s' jesikam Jesufa satajil; ti si hudobnisthi, ker radovoljno in premishljeno greshish. Petru je bil ta le enkrat storjen greh v' nauk, de je po tem varnisthi in ponishnisthi shivel. Ti greshish velikokrat, vender nifi ponishnisthi; in hodish ko prej med take, per kterih svoje gréhe ponavljash. Peter je bersh milo

jokal, in svoj greh do smerti objokoval; ti svoje grehe isgovarjash, ali se zlo s' njimi hvalish.

Svėti Peter je svoj is slabosti storjen gréh potlej smirej objokoval, veliko terpel sa **Jesufovo** zhaft, ozhitno ga osnanoval, in is ljubeshni do **Jesufa** je tudi rad na krishi umerl. Premišli, ljubi kristjan! kako ti sovrashish in obsahlujesh svoje gréhe; ali skerbish s' dobrim sgledam popraviti, kar si f' pohujshanjem hudiga storil? ali terpish vse krishe in nadloge voljno v' duhu pokore?

Sveti apostelj Pavel, prej **Šavel** imenovan, je bil pred svojim spreobrnjenjem hud sovrashnik **Jesufove** zérkve, po tem pa njen mozhen šteber; poprej je serdito vérne preganjal, po tem jih je pa f' svojim neisrezhenim trudam bres fhtevila veliko perdobil **Jesufovi** zérkvi. Vef vnét je bil sa **Jesufovo** zhaft; dvé in trideset lét je nevtrudama delal is ljubeshni do **Jesufa**; nikdar si ni dal pozhitka, de bi mu zhedalje vezh dušh perdobil, de bi vse svelizhal. Smirej je terpel, sraven krisha **Jesufoviga** védno umiral, in je sadnjizh v' **Rimu** ob glavo djan umerl, de je vezhno s' **Jesufam** sdrushen.

Ljubi kristjan! po **Kristusu** se ti takó imenujesh: ali si pa njemu in njegovim svetnikom podoben? Premišluj **Jesufovo** uboshtvo, usmiljenje, ljubeshen do sovrashnikov, terpljenje in smert na krishi, de sposnash svoje njemu nasprotno shivljenje. Ozhitno se vidi, de je s. **Pavel** sa **Jesufam** hodil; ti morebiti od **Jesufa** bešish, in nozhešh krishev, ktérish si vréden. **Š.**

Pavel je po Jesufovím sgledu sa pravize voljo veliko terpel, in veselo preterpel; ti terpiš sa-volj svojih grehov, vender se huduješ. Š. Pavel je po Jesufovím sgledu sa svelizhanje blish-njiga gorezhe fkerbel; ti pa sa svojo dušho ne fkerbiš. Š. Pavel je Jesufovo voljo fkerbno in svešto spolnoval, in sdaj kraljuje s' njim v' ne-besih; ti shiviš po svoji spazheni volji, vender pa upaš v' nebésa priti. Š. Pavel je Jesufa is nevednosti preganjal, potlej ga pa do smerti o-snanoval, in je is ljubesni do njega svoje shivlje-nje dal; ti si vezhkrat is hudobije gresil, Jesu-fa krishal, pa ne shaljuješ, se ne poboljšaš, ne spokoriš!

Molitev.

O Jesus Kristus, moj Gospod, uzhe-nik, odreshenik in sodnik! bodi usmiljen meni, nevrédnemu kristjanu. Ti si shivel in umerl sa-me, me poklizal v' pravo zérkev, mi dal uzhenike, svoje naméš-nike od s. Duha rasvetljene, de mi takó pravi pot v' nebésa pokasheš, in me ré-shiš vezhniga pogubljenja. Daj mi, o Gospod! sa tolike dobrote pravo hvalesh-nost, poglej tudi mene, kakor si s. Petra milostljivo pogledal, poklizhi me v' svojo flushbo, kakor si s. Pavla poklizal, in omezhi s' svojo gnado mojo dušho, in

moje serze, de védno objokujem svoje grehe. Napolni me po prošnji svojih svetih apostelnov Petra in Pavla s' svojim duham, de ti v' meni in jes v' tebi shivim, in tebe vezhno ljubim in zhaštim. Amen.

IV. Prasnik vsih svetnikov.

Švéta zérkev obhaja danš spomin vsih svetnikov in svetniz, hvali Boga sa tolike jim dodeljene gnade, in opominja vérne Bogu in svetnikom dolshno zhašt skasovati. Kako se pa svetnikom prava zhašt skasuje? Nizh drugazh ne, kakor s' posnemanjem njih lepih zhednost ali krepost, njih dobrih del in njih svétiga shivljenja. To je potrébno, Bogu in njegovim svetnikom perjétno, in v' tem je sapopadena vsa prava zhašt do svétnikov; bres tega ni nobene prave zhašti do njih, in to vsakeri lahko sposna, zhe premisli, de svetniki vselej le to hozhejo, kar Bog hozhe, in nizh drusiga ne. — Gréshnik ne smé nikoli misliti, de mu ni mogozhe v' nebésa priti; pa tudi ne, de se bres vsiga persadevanja v' nebésa pride. Po velikim persadevanji, premagovanji in terpljenji so fhli svetniki v' nebésa, in kdor po njih sgledih hodi, pride v' njih sveto drushbo. *Jesuf pravi: Persadevajte si sko-*

si oske vrata v' nebeshko kraljestvo priti. Luk. 13, 24. In: Nebeshko kraljestvo filo terpi, in silni ga sgrabijo. Mat. 11, 12. Nikar tedej ne misli, de ni vrat v' nebefa, ampak le, de so oske. Svetniki so na fvetu veliko terpéli, in sa vojvodam Jesufam fhli v' nebefa; stori tudi ti tako. Zhe pa upash bres truda priti v' nebefa, se goljufash; ne léni ampak ferzhni vojshaki jih sgrabijo. Bog je fizer vse ljudi stvaril sa nebefa, in Jesuf je sa vse terpel; pa le tisti pridejo k' njemu, kateri po sgledih svetnikov po vsih sa-povedih shivé. Nar prej mora zhlovek sposnati svojo slabost, in Boga sa pomozh profiti; kér zhlovek sam is sebe nizh ne, s' boshjo gnado pa vse samore. Jesuf je djál: *Per ljudeh je to nemo-gozhe: per Bogu je vse mogozhe. Mat. 19, 26.*

Veliko fhtevilo svetnikov je v' nebesh, ktéri so bili tudi spazheni Adamovi otrozi, tudi od hudiga duha, svetá in mesá skufhani, in obdani s' nevarnimi perloshnostmi; kateri so tudi iméli fkerbi, dela, dolshnosti in teshave fhe vézhi kakor mi, in nekteri fhe menj dushne pomozhi in tolashbe kakor mi: ti naf poterdijo v' saupanji, de je tudi nam mogozhe, in morebiti fhe loshe do-fezhi, kar so oni doségli; ti nam pravijo, kar je f. Pavel govoril: *Ravnajte se po meni, kakor se jes po Kristusu. I. Kor. 5, 16.* Nekteri smed njih so tudi padli v' velike grehe, pa so po tem delali tudi veliko in stanovitno pokoro. Zhe si jih tedaj v' grehah posnémal, posnémaj jih tudi v' pokori: varuj se hudiga, poboljšhaj se stanovitno, delaj pokoro; in dosegel bosh milost.

Molitev.

O Bog vézhne zhaſti! veliko veſelje mi déla premišljevanje bres ſhtevila veliko ſvetnikov in ſvetniz, kateri te vſhivajo in hvalijo v' tvojim kraljeſtvu. Ti vſi ſo Adamovi otrozi, moji bratje in ſeſtre, kateri ſo po tvoji miloſti ſ' kratkim terpljenjem vezhno veſelje ſaſluſhili. O Goſpod! zhe ſim ravno poln ſlaboſt, vender ſavolj tvoje neſkonzhne miloſti upam, de bom doſegel, kar ſo uni doſegli; daj mi gnado, in vôdi me ſa Jeſuſam, ſa katerim ſo tvoji ſvetniki hodili. O, ſrézhni boſhji in moji perjatli! ſproſite mi per Bogu to gnado. Amen.

V. Spomin vérnih duſh v' vizah.

Švéta in dobra je miſel ſa mertve moliti, de bi bili gréhov réſheni. II. Mak. 12, 46. Naſhe uſmiljenje, duſham mertvih vérnih ſkaſano, ki ſe v' vizah pokoré, je tedaj po beſédah ſ. piſma Bogu vſhézh. De pa oſtroſt boſhje pravize bolj ſpoſnaſh, premišli, ljubi kriſtjan! kaj vérne duſhe v' vizah terpé. Šveti ozhaki ſploh terdijo, de ſo v' ognji, memo kteriga je

našh ogenj féntza. Š. Avgušhtin pravi, de ogenj ktéri dušhe vérnih v' vizah pokori, je huji od vřih bolezhin in britkořt, ktere ři moremo mifliti. Š. Ziril tako govori: „Ni ga raslozhka med terpljenjem vérnih duřh v' vizah, in obřojenih v' peklu, kakor de je prvih terpljenje zhařno, druřih pa vézhno.“ Š. Tomash uzhenik pravi: „Nar manji bolezhina vérnih duřh v' vizah je véžhi od vřih bolezhin řvetá.“ De řhe bolj řposnařh oftrořt boshje pravize, premifli, de te duřhe toliko terpé savolj majnhnih gréhov, ali ker ře niřo sadořti řpokorile; sato morajo v' řtrařhnih bolezhinah viz oftati, de ře popolnoma ozhiflijo. Premifli dalje, de řo te duřhe boshje prijatlize, kér řo ře v' gnadi boshji od řveta lozhile, vender morajo neisrežbeno terpéti, de ře vrédne řtoré boshjiga oblizhja. Š. Janes pravi: *Nizh omádeshevaniga ne pojde v' nebéřhko kraľjeřtvo.* Škr. ras. 21, 27. Oh, kako řtrařhna je boshja praviza!

Špomin terpljenja v' vizah nař opominja, de tukaj reřnizhno pokoro delajmo, in ře tudi majnhnih grehov řkerbno varujmo. *Vřake řenze gréha ře varuj.* I. Tef. 5, 22. Kriřtuř pravi: *Povém vam, de řa vřako prasno beředo bořte odgovor dajali řodnji dan.* Mat. 12, 36. Š. Avgušhtin pravi: „Noben tudi nar manji greh ne more bres pokorjenja oftati.“ Zhe ře greřhnik radovoljno ne pokorí, ga bo Bog pokorí: pa zhe ře tudi radovoljno pokorí, je řhe řmirej veliziga boshjiga uřmiljenja potreben; kér ře zhlovek řam nikoli ne more sadořti řpokoriti. O kriřt-

jan! ne bodi takó nespametin, in ne odkladaj pokore do smerti. Š. Avguštin je prosil Boga rekoč: „O Gospod! tukaj me tepi, de ne bom ognja strašnih viz potreben.“ Škasuj usmiljenje vérnim dušam v' vizah, f' kterimi imafh svéso ljubesh; daruj Bogu molitve, f. mafho in druge dobre dela sa njih refhenje, de tudi ti usmiljenje najdesih. Kriftus pravi: Š' *kakorshno méro bofte mérili, f' tako se vam bo povraževalo.* Luk. 6, 38.

Molitev.

O Bog, ostroft tvoje pravize je neisrezhenó velika! fkerbno se hozhem f' tvojo gnado gréha varvati in pokoro delati, ker véim, de tvoje priyatlice, ktere so bile bolji od mene, v' vizah neisrezhenó terpé. Med njimi so morebiti dušhe, do kterih imam fhe posebno dolshnost jim pomagati; sa té, pa tudi sa druge dušhe te prosim, in te hozhem prositi vsak dan, o Gospod! bodi jim usmiljen in milofljiv, refhi jih is terpljenja, in dodéli jim nebesihko veselje; daj pa tudi meni, svojimu nevrédnemu slushabniku, usmiljenje in milof najti. Amen.

Molitev sa frézhno smert.

O Bog, zhloveku je savolj greha namenjeno enkrat umréti; tvoj sklep je pravizhin! tvoja volja se sgôdi! Šamo te gnade te profim, de me smert, kakor tat ponozhi, neperpravljeniga ne salése, ampak zhujézhiga v' molitvi najde. Ne poklizhi me poprej is shivljenja, préden se spokorim; strašno bi bilo nespokorjenimu pred tvoj sodnji stol priti, ali bres pokore tebi v' roke pasti. Daj, de nikoli ne posabim, de sa frezhno smert je tréba molitve in poboshniga shivljenja. Daj, de smirej pravizhno pred tvojim oblizhjem shivim, tvojo voljo spolnujem in se takó k' frezhni smerti perpravim. —

Trojedini Bog! daj mi frézhno umréti. Dobrotljivi Ozhe! daj mi smertni strah frezhno premagati. Krishani Jesuf! bodi mi na krishi umirajozh takrat pred mojimi ozhmi, in daj mi flifhati tolashljive besede: Danf she bosh per meni v' raji. Svéti Duh! rassvetli in vterdi me, de v' svoji véri stanoviten ostanem, se vsm skushnjam soper njo ubranim, in v' edino-

sti svete Rimfke katolifhke zerkve umer-
jem. Šveta Marija! mati boshja poglej me
ubosiga grefhnika, in sprôfi mi to gnado
na tem fvetu prav fpokoriti fe, in smirej
takó shivéti, kakor bom ob smertni uri
shelel, de bi bil shivel. Š' ponishnim in
Bogu udanim ferzam obshaljujem in flu-
dim vfe gréhe, in k' tebi, Marija! kér
le tisto hozhefh, kar Bog hozhe, vpijem:
Bodi mi sadnjo uro f' svojo proshnjo per
Bogu mozhna pomozhniza. — Švéti Jo-
shes! prôfi sa-me, de smirej poboshno
po volji boshji shivím, in frezhno umer-
jem. — Švéti angel varh! varuj me, in
ne sapuſti me, dokler svojiga zhaſniga
popotovanja frezhno ne dokonzham. Amen.

Poflednji sdihljeji umirajozhiga

Bodi hvala vezhnimu Bogu, moj tek je do-
konzhan!

Ti, o Bog, fi mi dal shivo vero, per tebi
me zhako krona pravize!

Vézhni Ozhe, bodi sahvaljen, de fi mi dal
vfe potrebne pomozhi in upanje do vezhniga
svelizhanja.

Ti, o milostljivi Ozhe! si me poklizal v' svojo zérkev in mi dal luzh prave vére.

Ti, o usmiljeni Ozhe! si mi v' ferze vlil svojo ljubesen; si svojo ljubesen v' meni ohranil in me vòdil.

O Bog, po toliko nevarnih potih shivljenja si bil ti moj edini varh.

Koliko dobrot, o usmiljeni Ozhe, sim prejél is tvoje mile roke!

Ti, moja vézhna dobrota, si mi dal luzh prave vére, si me ohranil v' svoji ljubesni, in si me varval v' toliko nevarnostih shivljenja.

Ti, moj Bog, ki si mi toliko dobra dal, mi bošh tudi dal, kar mi je s'he treba sa vézhno svelizhanje.

Ti, moj Bog, nar bolj vésh, de bres vézhniga svelizhanja vse dobrote nizh ne veljajo.

Ti, moj Bog, si me varoval v' zhafnih nevarnostih, kolikanj bolj me bošh varoval vezhne nefrezhe.

Molim te, o vsigaprizhujozhi Bog!

Upam v' tebe, o vezhno refnizhni Bog!

Is ljubésni do tebe rad umerjem, kér si ti, o Jesuf! is ljubesni do mene umerl.

Is zeliga ferza te ljubim, o moj Odrešhenik!

O nefkonzhna dobrota, ne perpústi, de bi te kdej sgubil!

Kér te is ferza ljubim, vezhna dobrota, mi je is ferza shal, de sim te kdej rasshalil.

S' tvojo sveto gnado se bom varoval nikoli vezh ne gres'hi.

O Josuf! bodi Odrefhenik moje dushe in refhi jo.

O Jesuf! kmalo bom ftal pred tvojim sod-njim ftolam, bodi mi ufmiljen in miloftljiv.

Naj umerjem, o Jesuf! de tebi shivim.

O lepe nebefa, moj pravi in vezhni dom! Kdaj vaf bom vidil?

O moj Bog, vézhna lepota! Kdaj te bo moja dusha popolnoma ljubila in gledala od ob-lizhja do oblizhja?

O Jesuf! kdaj se bom tebi vezhno per-drushil?

Moj Bog! Ti si moje vse!

Ufmili se me, o Bog! svoje révne ftvari, sa ktéro je Jesuf is ljúbésni svojo kri prelil.

Vfiga se rad snebim, vse rad preterpim, de me le, o Bog! svoje vézhne ljubeshni vred-niga ftorish.

O Jesuf! ufmili se svojiga flushabnika, sa kteriga si svojo drago kri prelil.

Krishani Jesuf je moja ljubesen!

Tebi Jesuf srozhim svojo dusho; ti si jo odrefhil.

O Jesuf! kmalo te upam gledati v' nebésih.

Bog, glej, de mi pomagash! Gospod, híti mi pomagat!

O Jesuf! vterdi me v' saupanji v' tvoje nefkonzhno saflushenje.

O Jesuf! daj mi gnado svoje grehe prav obshaljevati.

O Jesuf! bodi per meni, slasti ob zhasu moje smerti.

O Jesuf! tebi srozhim svojo dusho.

O Jesuf! bodi per meni, in reshi me.

O Jesuf! bodi per meni, in poterdi me.

O Jesuf! bodi per meni, in vsemi mojo dusho v' nebefa.

Umréti hozhem, o Jesuf! v' pokoro sa svoje grehe.

Umréti hozhem, o Jesuf! ker si ti sa-me umerl.

Umréti hozhem, o Jesuf! de tebe vidim, in vezhno ljubim.

Jesuf! v' tebe verujem, Jesuf! v' tebe upam, Jesuf! tebe zhes vse ljubim.

Jesuf! bodi milostljiv meni ubogimu gréshniku.

Jesuf! v' tvoje roke srozhim svojo dusho.

Šveta Marija, mati boshja, sveti Joshef in vsi nebeski prebivavzi! v' vashe prošnje se perporozhim, prosite sa-me Boga, de me vredniga stori v' vasho sveto drushbo priti, in v' zhísti ljubésmi Boga hvaliti in vezhno vshivati. Amen.

Jesuf! tebi shivim, Jesuf! tebi umerjem, Jesuf! tvoj sim shiv in mertev. Amen.

Jesuf! — Jesuf! — Jesuf! —

* * *

Pridite na pomozh, svetniki boshjil

Pridite mu naproti, angeli Gospodovi!

Šprejmite to dusho, in peljite jo pred oblizhje Narvishiga.

Naj te sprejme Kristuf, kateri te je poklízal, in angeli naj te nesó v' Abrahamovo narozhje.

Oni naj sprejmejo njegovo (njeno) dušho,
in peljejo pred oblizhje Narvišhiga.

Gospod! usmili se.

Kriste! usmili se.

Gospod! usmili se.

Ozhe našh i. t. d.

In naš ne vpelji v' skufhnjavo.

Temuzh refhi naš od hudiga.

Gospod! daj mu (ji) vézhni pôkaj.

In vezhna luzh naj mu (ji) fvéti.

Od vrat peklenfkiga bresna.

Refhi, o Gospod! njegovo (njeno) dušho.

Naj pozhiva v' miru.

Amen.

Gospod uflishi mojo molitev.

In moje vpitje naj do tebe pride.

Gospod f' teboj.

In f' tvojim duham.

Molimo.

Tebi, o Gospod! perporozhimo dušho
tvojiga flushabnika (tvoje flushabnize)
I., de ker je svetu odmerl (odmerla), te-
bi shiví; in kar je po zhlovéshki slabosti
v' shivljenji greshil (greshila), tí po ne-
fkonzhni milosti in dobroti odpústi in sbri-
shi. Po Kristusu Gospodu našhim. Amen.

Litanije

od prefvétiga iména Jesufa.

Gospod, usmili se naš!

Kriste, usmili se naš!

Gospod, usmili se naš!

Jesuf, slišhi naš!

Jesuf, ušlišhi naš!

Ozhe nebéshki, vsigamogozhni Bog,

Šin vsiga sveta reshnji Bog,

Švéti Duh resnizhni Bog,

Švéta Trojiza, en sam Bog,

Jesuf, Šin shiviga Bogá,

Jesuf, Šin prezhiste devize,

Jesuf, nar mogozhnifhi,

Jesuf, nar mozhnejfhi,

Jesuf, nar popolnamfhi,

Jesuf, nar zhaftitljivfhi,

Jesuf, nar zhudnifhi,

Jesuf, nar vesélifhi,

Jesuf, nar ljubesnjevfh,

Jesuf, zhistej od solnza,

Jesuf, lepfhi od lune,

Jesuf, svitlejsh od svésd,

Jesuf, vse zhafti vreden,

Jesuf, nar ponishnifhi,

Jesuf, nar uboshnifhi,

Jesuf, nar krotkejsh,

usmili se naš!

Jesuf, nar poterpeshljivfhi,
 Jesuf, nar pokórnifhi,
 Jesuf, nar zhistejfhi,
 Jesuf, prijatel zhistofti,
 Jesuf, prijatel miru,
 Jesuf, nafha ljubesen,
 Jesuf, sgled nafhiga shivljenja,
 Jesuf, podoba zhédnofti,
 Jesuf, lepôta poboshniga sadershanja,
 Jesuf, ljubesen nafhih dufh,
 Jesuf, nafhe perbeshalifhe,
 Jesuf, Ozhe ubósih,
 Jesuf, tolashba shaloftnih,
 Jesuf, bogastvo vsih révnih,
 Jesuf, shlahni kamen,
 Jesuf, bramba popolnamasti,
 Jesuf, dober pastir svojih ovzhiz,
 Jesuf, svesda na morji,
 Jesuf, prava luzh,
 Jesuf, vezhna modroft,
 Jesuf, nefkonzbna dobróta,
 Jesuf, veselje angelov,
 Jesuf, kralj patriarhov,
 Jesuf, rasfvetljevavez prerokov,
 Jesuf, vishar aposteljnov,
 Jesuf, uzhenik evangelistov,
 Jesuf, mózh marternikov,
 Jesuf, fvitloba sposnavavzov,
 Jesuf, shenin zhiftih deviz,
 Jesuf, króna fvetnikov,
 Bódi nam milofstljiv, sanêfi nam, o Jesuf!
 Bódi nam milofstljiv, uflifhi naf, o Jesuf!

ufmili fe naf!

Od vſiga hudiga,
Od vſiga greha,
Od ſvoje jéſe,
Od ſkuſhnjav hudobniga duha,
Od kuge, lakote in voſſke,
Od prelomljenja tvojih ſapoved,
Od nevarnoſti vſiga hudiga,
Po ſkrivnoſti ſvojiga ſvétiga vzhlovezhenja,
Po ſvojim priходу,
Po ſvojim rojſtvu,
Po ſvojim obreſovanji,
Po ſvojih bolezhinah,
Po ſvojim bizhanji (gajshlanji),
Po ſvoji ſmertí in ſvojim pokopu,
Po ſvojim ſvetim vſtájenji,
Po ſvojim zhudnim vnebohodu,
Po ſvoji nebeſhki zháſti,
Po proſhnji ſvoje preſvete matere,
Po proſhnji vſih ſvojih ſvetnikov,
Jagnje Boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh, ſa-
neſi nam, o Jeſuf!
Jagnje Boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh, uſli-
ſhi naſ, o Jeſuf!
Jagnje Boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh, u-
ſmili ſe naſ, o Jeſuf!

Jeſuf, ſliſhi naſ!
Jeſuf, uſliſhi naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!

Ozhe naſh . . . Zheshena Marija . . .

reſhi naſ, o Jeſuf!

Molitev.

O Bog, kteri si svojiga edinorojeniga Šina sa svelizharja zhlovéshkiga rodú naménil in ga Jesusa imenovati sapovédal, dodéli milostljivo, de, ktéri njegovo svéto imé na semlji zhaštimo, svoje iména v' nebesih v' bukvah svoljenih sapišane najdemo, in se oblizhja Jesusoviga vezhno veselimo, po ravno tistim Gospodu našim, Jesusu Kristusu, kteri s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duhá Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litanije

od terpljenja in smerti Jesusa
Kristusa.

Gospod, usmili se naš!

Kriste, usmili se naš!

Gospod, usmili se naš!

Kriste, slišhi naš!

Kriste, uslišhi naš!

Ozhe nebéshki, vsigamogozhni Bog, usmili se naš!

Sin vřiga řveta reřhnji Bog!

řveti Duh, reřnizhni Bog!

řveta Trojiza, en řam Bog!

Jesuf, kteri ři ponishno v' Jerusalem řhel,

Jesuf, kteri ři řvojim uzhénzam noge umival,

Jesuf, kteri nam kot řhivi kruh mozh da-
jeřh,

Jesuf, kteri nař ř' řvojo řveto kervjo ras-
řvitljujeřh,

Jesuf, řa trideřét řrebernikov prodan,

Jesuf, na řvoji duřhi do řmerti řhalořten,

Jesuf, kteri ři v' vertu Getsemanu kervav
pot potil,

Jesuf, na olřřki gôri od angelov poterjen,

Jesuf, od Judesha řřkarjota izdan,

Jesuf, ř' vervmi in kétnami řvéřan,

Jesuf, od řvojih uzhénzov řapušhen,

Jesuf, pred Anasa in Kajfata pořtavljen,

Jesuf, řa uhó udarjen,

Jesuf, od krivih priřh tóřhen,

Jesuf, trikrat od Petra řatajen,

Jesuf, kakor hudodelnik Pilatu řdan,

Jesuf, per Pilatu krivizhno tořhen,

Jesuf, v' bélim oblazhilu řanizhevan,

Jesuf, menj kakor řasbojnik Baraba obrajtan,

Jesuf, neufmiljeno bizhan in řastepen,

Jesuf, v' řřkerlatařt plařřh řanizhljivo oble-
zhen,

Jesuf, ř' ternjem kronan,

Jesuf, v' řveti obras řapljeván,

Jesuf, ř' terřtam po glavi tolzhen,

Jesuf, nedolřhno k' řmerti obřojen,

uřmili ře nař!

Jesuf, hudobnim Judam v' oblast dan,
 Jesuf, f' teshkim krishem obloshen,
 Jesuf, kakor nedolshno Jagnje k' smerti pe-
 lján,
 Jesuf, na gori Kalvarii do nasiga flézhen,
 Jesuf, sa noge in roke na krish perbit,
 Jesus, kteri si na krishi sa foverashnike profil,
 Jesuf, na krishi od Judov sanizhevan,
 Jesuf, od léviga hudodélnika na krishi pre-
 klinjan,
 Jesus, ktéri si désnimu hudodélniku, ki se je
 fpreobernal, fvéti raj obljudil,
 Jesuf, kteri si na krishi svojo shalofstno ma-
 ter uzhenzu Janesu srózhil,
 Jesuf, na krishi s' jésiham in shelzhem na-
 pajan,
 Jesuf, kteri si vse dopolnil, kar je bilo od
 tebe prerokovano,
 Jesuf, svojimu nebéshkimu Ozhétu do smerti
 pokóren,
 Jesuf, kteri si na krishi svojo dusho v' roke
 svojiga nebéshkiga Ozhéta srózhil,
 Jesuf, kteri si na krishi s' nagnjeno glavo
 umerl,
 Jesus, na krishi f' fulizo v' ferze preboden,
 Jesuf, f' zhaftjó f' krisha snét,
 Jesuf, v' tenzhizo savit,
 Jesuf, v' nov grob poloshen,
 Jesuf, kteri si ozháke is temniz réfhil,
 Mi gresfhniki, te prosimo, uflifhi naf!
 De nam sanefesh po svoji nesméni milosti, te
 prosimo, uflifhi naf!

uflifhi se naf!

De nam vse našhe grehe odpustih,
De naš k' pravi pokori perpeljesh,
De naš v' teshavah in v' terpljenji v' poter-
peshljivosti poterdish,
De bi tudi mi svoje meso s' sheljami in gré-
hi vred krishali,
De bi po tvoji britki smerti vezhno shivlje-
nje dosegli,
Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjemljesh, sa-
nesi nam, o gospod!
Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjemljesh, uflif-
hi naš, o Gospód!
Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjemljesh, u-
smili se naš, o Gospód!

te prosimo, uflifhi naš!

Kriste, slifhi naš!

Kriste, uflifhi naš!

Gospod, usmili se naš!

Kriste, usmili se naš!

Gospod, usmili se naš!

Ozhe našh . . . Zhefhena Marija . . .

Molitev.

Gospod Jesus Kristus! kateri si s' svo-
jo smertjo na krishi svét, pekel in smert
premagal, prosim te, dodéli, de po tvojim
britkim terpljenji in smerti kakor v' shi-
vljenji tako tudi posebno v' smerti svoje
sovrashnike premagam, in de moja du-
sha is te doline nadlóg od tvojih svétih

angelov sprémljena enkrat v' nebésško
domazhijo v' vezhno veselje pride. Amen.

Litanije

v s í h s v e t n i k o v.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Ozhe nebeshki, vsigamogozhni Bog, usmili se nas!

Sin vsiga svetá réshnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnizhni Bog, usmili se nas!

Sveta Trojiza, en sam Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. mati boshja,

S. deviz deviza,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

Vsi sveti angeli in arhangeli, sa nas Boga
profite!

Vse svete verste svelizhskih duhov, sa nas Bo-
ga profite!

S. Janes kerstnik, sa nas Boga prôsi!

S. Joshef, sa nas Boga prôsi!

sa nas Boga
prôsi!

Vsi sveti ozhaki in preroki, sa naš Boga profite;

\$. Peter,
\$. Pavel,
\$. Andrej,
\$. Jakob,
\$. Janes,
\$. Tomash,
\$. Jakob,
\$. Filip,
\$. Jernej,
\$. Matevsh,
\$. Simon,
\$. Tadej,
\$. Matija,
\$. Barnaba,
\$. Lukesh,
\$. Marka,

sa naš Boga prôfi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, sa naš Boga profite!

Vsi sveti uzhénzi Gospodovi, sa naš Boga profite!

Vsi sveti nedolshni otrozi, sa naš Boga profite!

\$. Shtefan,
\$. Lavrenz,
\$. Vinzenz,

sa naš Boga prôfi!

\$. Fabjan in Šebastjan,
\$. Janes in Pavel,
\$. Kosma in Damian,
\$. Gervasi in Protasi,

sa naš Boga profita!

Vsi sveti materniki, sa naš Boga profite!

\$. Šilvester, sa naš Boga prôfi!

S. Gregor,
S. Ambrosh,
S. Avgufhtin,
S. Hieronim,
S. Martin,
S. Nikolavsh,

sa naš Boga
prošči!

Vsi sveti škofje in sposnavávzi, sa naš Boga
profite!

Vsi sveti uzheniki, sa naš Boga profite!

S. Anton,
S. Benedikt,
S. Bernard,
S. Dominik,
S. Franzíhk,

sa naš Boga prošči!

Vsi sveti maslniki in leviti, sa naš Boga profite!

Vsi sveti mnihi in pušhavniki, sa naš Boga pro-
fite!

S. Marija Magdalena,
S. Agata,
S. Luzija,
S. Nesha,
S. Zezilija,
S. Katarina,
S. Anaſtasia,

sa naš Boga prošči!

Vse svete devize in vdove, sa naš Boga pro-
fite!

Vsi svetniki in svetnize Boshje, sa naš Boga
profite!

Bodi nam miloſtljiv; sanesi nam o Gospod!

Bodi nam miloſtljiv; uſliši naš, o Gospod!

Od vſiga hudiga; reſhi naš, o Gospod!

Od vſiga greha; reſhi naš, o Gospod!

Od svoje jese,
 Od shibe potrěsa,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od skušnjav hudizhevih,
 Od jese, sovrashtva in vse hude volje,
 Od duha nezhistosti,
 Od trěska in hudiga vreměna,
 Od vezhne smerti,
 Škosi fkrivnost svojiga svetiga vzhlovezhenja,
 Škosi svoj prihod,
 Škosi svoje rojstvo,
 Škosi svoj kerst in sveti post,
 Škosi svoj krish in terpljenje,
 Škosi svojo smert in svoj pokop,
 Škosi svoje sveto vstajenje,
 Škosi svoj zhudni vnebohòd,
 Škosi prihod Troshhtarja svetiga Duha,
 V' dan sodbe,
 Mi grěshniki,
 De nam sanefesh,
 De nam odpušish,
 De nas k' pravi pokori perpeljesh,
 De svojo sveto zerkev vishash in ohranish,
 De pastirja apostoljskiga in vse zerkvene šta-
 nove v' svoji sveti véri ohranish,
 De sovrashnike svete zérkve ponishash,
 De kershanfkim kraljem in oblastnikam mir
 in pravo enovoljnost darujesh,
 De všimu kershanfkimu ljudstvu mir in edi-
 nost dafh,
 De nas vse v' svoji sveti flushbi poterdish in
 obdershish,

réshhi nas, o Gospod!

te prošimo, šlshi nas!

De nafhe misli k' nebeskim sheljam povsdi- gneſh,	} te prošno, ſliši naſ!
De vſim naſhim dobrotnikam vezhne darí do- deliſh,	
De duſhe nafhe, in naſhíh bratov, bliſhnjih in dobrotnikov od vezhniga pogubljenja reſhiſh,	
De ſad ſemlje daſh in ohraniſh,	
De vſim vernim duſham vézhni pokoj do- deliſh,	
De naſ uſliſhiſh,	

Šin Boſhji!

Jagnje boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh; sa-
neſi nam, o Goſpod!

Jagnje boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh; uſli-
ſhi naſ, o Goſpod!

Jagnje boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh; uſmili
ſe naſ, o Goſpod!

Kriſte, ſliši naſ!

Kriſte, uſliſhi naſ!

Goſpod, uſmili ſe naſ!

Kriſte, uſmili ſe naſ!

Goſpod, uſmili ſe naſ!

Ozhe naſh (i. t. d. tiho.)

V. In naſ ne vpelji v' ſkuſhnjavo:

O. Temuzh reſhi naſ od hudiga. Amen.

M o l i t v e

po

**Litanijah v^o dan s. Marka in krishev
teden.**

69. *Pfalm.*

O Bog! hiti me otét;

Gospod! tezi mi pomagat.

**Omoteni, in oframoteni naj bodo, kateri mi širé-
shejo po shivljenji.**

**Odstopijo naj, in fram jih bodi, ktéri mi hozhe-
jo hudo.**

**Obernejo naj se sdajzi oframoteni, kateri pra-
vijo: Haha! haha!**

**Vsi pa, ktéri tebe ishejo, naj se veselé in ra-
dujejo.**

**Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog! ktéri lju-
bijo tvoje odreshenje.**

**Jes pa sim revesh in siromak, o Bog! hiti k'
meni.**

**Moj pomozhnik in moj odreshenik, Bog! nikar
se ne múdi.**

Zhašt bodi Ozhétu i. t. d.

V. Pomagaj svojim flushabnikom,

O. Ki v' té saupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! mozheñ turn,

O. Pred sovrashnikom.

V. Nizh naj ne opravi sovrashnik per nas,

O. In otrók krivize naj se ne lóti nam fhkódvati.

V. Gospod! ne ravnaj s' nami po našh gréhih,

O. In ne povrazhuj nam po našh hudobíjah.

V. Molímo sa našhiga papesha I.

O. Ohrani ga, Gospod! oshivljaj in ofrézhi ga na semlji, in ne daj ga v' voljo njegovih fovrashnikov.

V. Molímo sa svoje dobrótnike.

O. Poverni, Gospod! milostljivo savoljo svojiga iména vézhno shivljenje všim, kateri nam kaj dobriga storé.

V. Molímo sa vérne mertve.

O. Gospod, daj jim vézhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim svéti.

V. Naj pozhivajo v' miru.

O. Amen.

V. Molímo sa svoje brate, katerih ni tukej.

O. Pomagaj svojim flushabnikom, ki v' té saupajo, moj Bog!

V. Poslji jim, Gospod! pomozh is svetísha,

O. In váruj jih is Šiona.

V. Gospod! uslišhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog! ki ti je lašno usmiliti se vselej in persanesti, uslišhi našhe pohlévne prošnje, de naš in vse tvoje flushabnike, ktére gréhov ketina véshe, mi-lost tvoje dobrote odveshe.

Uslišhi, te prosimo, o Bog! našho po-

hlevno molitev, in odpústi nam grehe, ki se ti jih obtóshimo, de nam dobrotljivo s' odpúshenjem vred mir dodelish.

Škashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezhenó milost, de nas od vsih grehov odveshesh, in od shtrafeng, ktere sa-nje saflushimo, reshish.

Bog! ki te greh rasshali, in pokora potoláshi, osri se milostljivo na prošnjo k' tebi klizhejozhiga ljudstva, in shibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od nas odverni.

Vfigamogozhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika I. nashiga papesha, in vódi ga po potu vezhniga shivljenja, de bo f' tvojo pomozhjó, kar je tebi dopadljivo shelel, in s' vso mozhjo storil.

O Bog! od kteriga pridejo svete shelje, dobre misli in pravizhne dela, daj svojim flushabnikom ták mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapovedim vdáne, in po satertim shrahu sovrashnikov zhafi f' tvojo pomozhjo varni in mirni.

O Bog! ushgi nashe serza s' ognjem svojiga svetiga Duhá, de ti bomo f' zhistim telesam flushili, in s' ozhishenim serzam dopadli.

Bog, stvarnik in odrešhenik vseh vernih! dodéli dušam svojih slushabnikov in slushabniz odpušhenje vseh grehov, de milostljivo odpušhenje, ktériga so vselej sheléli, po bogabojezhnih prošnjah doséshejo.

Sazhni, prosimo, Gospod! s' svojim Duham nashe djanje, in sprémljaj ga s' svojo sveto pomozhjo, de se vse nashe molitve in déla vselej is tebe sazhnó, in is tebe sazhete, tudi v' tebi konzahjo.

Vsfigamogozhni vezhni Bog! ki gospodujesh zhes shive in mertve, in se usmilish vseh, ktére is vére in dobrih dél sa svoje sposnash, prosimo te pohlévno, de vsi, sa ktére smo se namenili moliti, ktéri so she per shivljenji, ali pa so se she is svetá lozhili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušhenje vseh svojih grehov doséshejo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu tvojim, ktéri s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duhá, Bog vekomaj. Amen.

V. Bog, uslišhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsfigamogozhni in usmiljeni Bog naj naš uslišhi.

O. Amen.

V. In vernih dufhe naj po milosti Boshji pozhi-
vajo v' miru.

O. Amen.

M o l i t v e

po

**Litanijah per popoldanji flushbi Boshji
ob nedéljah in prasniki, ktéri niso ma-
tere Boshje.**

K' svetimu réshnjimu telěsu,

(kadar je izpostavljeno.)

V. Krùh s' nebés si jim dodélil.

O. Ktéri ima vso sladkost v' sebi.

Molimo.

O Bog! ktéri si nam v' prezhudnim
sakramentu spomin svojiga terpljenja sa-
puštil, daj nam, te prosimo, svéte skriv-
nosti tvojiga telěsa in tvoje kervi takó
zhašiti, de sad tvojiga odreshenja vedno
v' sebi zhutimo. Ktéri shivísh in kralju-
jesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti svéti-
ga Duha Bog vekomaj. Amen.

Sa odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vfigamogózhni vezhni Bog, nebeshki Ozhe! poglej s' ozhmi svoje neskonzhne milosti nashe reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, sa ktére se je tvoj edinorojéni Sin, nash Gospod in Svelizhar Jesus Kristus, voljno gréshnikam v' roke dal, in je tudi svojo drago kri na lésu svétiga krisha prelil. Po tém Gospodu Jesusu odverni, milostljivi Ozhe! saflushene shibe, sidánje in prihódnje nevarnosti, punte, vojske, kugo, lakoto, draginjo, bolésni in shalostne revne zhase.

Vfigamogózhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika nashiga papesha I., in vódi ga po potu vezhniga shivljenja, de bo f' tvojo pomozhjó, kar je tebi prijetno shelel, in s' vso mozhjó storil.

O Bog, pastir in vishar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga flushabnika nashiga shkosa I., ki si ga pastirja nashe shkofije postavil; dodeli mu, de tistim, zhes ktére je postavljen, s' besédo in s' djanjem k' dobrimu flushi, in takó f' zhedo, ki mu je srozhená, vezhno shivljenje doséshe.

Bog, varh vsih kraljétev, dodéli svojimu slushábniku nashimu zefárju I. tvojo mozh, f' ktéro se sovráshnik premaga, sposnati in zhasiti, de bo, ker je is tvoje volje zefar postal, tudi v' tvojim varstvu vselej mogozhen.

Rasvetli in poterdi v' vsim dobrim duhovske in deshelske oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar samore k' tvoji Boshji zhasi, k' nashimu svelizhanju in k' míru in frezhi vsiga kerfshánstva perpomôzhi.

Profimo tudi, kakor hozhesh, de nam je profiti, sa svoje prijatle in neprijatle, sa sdrave in bolne, sa vse shalofne in revne kristjane, sa shive in mertve.

Vsigamogozhni vezhni Bog, ki gospodujesh zhes shive in mertve, in se usmilish vsih, ktere is vere in dobrih del sa svoje sposnash, pohlevno te profimo, de vsi, sa ktére smo se namenili moliti, ktéri so she per shivljenji, ali pa so se she f' sveta lozhili, na proshnjo vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpushtenje vsih svojih grehov dofeshejo.

Dodéli nam, o Bog miru! pravo edinost v' veri bres vsiga rasdertja in lo-

zhitve. Preoberni nashe serza k' pravi pokori in k' poboljšhanju nashiga shivljenja. Ushgi v' naf ogenj svoje ljubesni. Daj nam gorézhe shelje po vši pravizhnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otrozi v' shivljenji in v' smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporozheno, o Gospod! vse nashe djanje in nehanje, nashe délo in opravilo, nashe shivljenje in nasha smert. Daj nam tvojo milost tukej vshivati, in tamkej s' vsimi isvoljenimi dosézhi, de te bomo v' vezhnim veselji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebéshki Ozhe! po Jesusu Kristusu tvojim ljubim Sinu, Gospodu nashim in Odreshniku, ktéri f' tebój shiví in kraljuje v' edinosti svetiga Duha Bog vékomaj. Amen.

V. Boshja pomozh oftani vselej per naf.

O. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena si, Marija i. t. d.
(petkrat.)

Lavretanske Litanije.

(O prasniki mater Boshje in ob
fabotah.)

Gospod, ufmili se nas!

Kriste, ufmili se nas!

Gospod, ufmili se nas!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Ozhe nebeski, vfigamogozhni Bog,

Šin, vfiga fvetá reshnji Bog,

Šveti Duh, resnizhni Bog,

Šveta Trojiza, en sam Bog,

Š. Marija,

Š. mati Boshja,

Š. deviz deviza,

Mati Kristufova,

Mati milosti Boshje,

Mati prezhisti,

Mati bres madesha,

Mati nedolshna,

Mati presveta,

Mati ljubesnjava,

Mati prezhudna,

Mati nashiga stvarnika,

Mati nashiga odreshenika,

Deviza modra,

Deviza zhaftiljiva,

Deviza hvale vredna,

ufmili se
nas!

sa nas
Boga pros!

Deviza mogózhna,
Deviza ufmljena,
Deviza verna,
Podoba pravize,
Šedesh modrofti Boshje,
Šazhetik nashiga vefelja,
Pošoda duhovna,
Pošoda zhafti vredna,
Pošoda vse svetofiti,
Škrivnoftna rosha,
Turn kralja Davida,
Turn flonokofteni,
Hifha slata,
Škrinja miru in fprave,
Vrata nebefhke,
Sgodnja daniza,
Sdravje bolnikov,
Perbeshalishe grešnikov,
Trošhtarza shaloštnih,
Pomozh krifljanov,
Kraljiza angelov,
Kraljiza ozhákov,
Kraljiza prerokov,
Kraljiza apošteljnov,
Kraljiza maternikov,
Kraljiza fposnavavzov,
Kraljiza deviz,
Kraljiza vſih svetnikov,
Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljefh; sa-
neſi nam, o Goſpod!
Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemljefh; ufli-
ſhi naſ, o Goſpod!

sa naſ Boga proſi!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemlješ; usmili se naš, o Gospod!

Kriste, slišhi naš!

Kriste, uslišhi naš!

Ozhe našh i. t. d. Zhefhena si, Marija! i. t. d.

M o l i t v e.

1. K' presvetimu reshnjimu telěsu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh s' nebes si jim dodelil.

O. Ktéri ima vso sladkost v' sebi.

Molimo.

O Bog! ktéri si nam v' prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapušil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telěsa in tvoje kervi takó zhasliti, de sad tvojiga odrešhenja védno v' sebi zhútimo. Ktéri shivish in kraljuješh s' Bogam Ozhétam v' edinosti svetiga Duha Bog vékomaj. Amen.

2. K' sveti devizi, materi Marii.

Pod tvojo pomozh perbéshimo, o sveta Boshja porodniza! ne saversi naših

proshenj v' nashih potrebah, temuzh re-
shi naš vselej od vsih nevarnost. O zha-
stljliva in shegnana deviza; naša go-
spa; naša fredniza; naša besedniza;
našha pomozhniza. Š' svojim Šinam naš
spravi; svojimu Šinu naš perporôzhi; svo-
jimu Šinu naš srôzhi.

V. Prosi sa naš sveta Boshja porodniza!
O. De bomo vredni obljud Kristusovih.

Molimo.

Dodeli nam, tvojim flushabnikom, pro-
simo, Gospod Bog! de vedno sdravje na
dušhi in telésu vshivamo; in de bomo po
zhaslitih proshnjah presvete Marije vselej
devize od sidanje shalosti résheni, in vézh-
niga veselja deleshni.

3. K' sveti devizi materi Marii.

Od 1. adventne nedelje do boshizha.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki osta-
nesh vrata nebeshke in sgodnja daniza!
pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli
vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prezhu-
dno rodila, deviza pred in potlej ostala,

ko si is Gabrielovih ust prejela zhefhe-
nje, usmili se gréshnikov.

V. Angel Gospodov je osnanil Marii.

O. In je spozhela od svetiga Duha.

Molimo.

Svojo milost, profimo, Gospod! v' na-
she serza vlij, de ki smo po angelovim
osnanjenji vzhlovézhenje Kristusa tvojiga
Šina sposnali, po njega terpljenji in kri-
shi zhaštitljivo vstajenje doséshemo.

Od boshizha do svezhnize.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki ošta-
nefh vrata nebeshke in sgodnja daniza!
pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli
vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prezhu-
dno rodila, deviza pred in potlej oštala,
ko si is Gabrielovih ust prejela zhefhe-
nje, usmili se gréshnikov.

V. Po porodu si deviza zhista oštala.

O. Prosi sa naf, Boshja porodniza.

Molimo.

Bog! ktéri si po rodovitnim devish-
tvu svete Marije zhloveshkimu rodu dar

vezhniga svelizhanje dodélil; daj, profimo, de njo sa naš profiti obzhutimo, po ktéri nam je frezha doshla prejéti shivljenja sazhétnika, Gospoda našhiga Jesusa Kristusa Šina tvojiga.

Od svezhnize do véliziga zhetertka.

Bodi zhefhena, nebes kraljiza, zhefhena angelov goshpá; zhefhena korenina, zhefhena ti, ki si svetu pravo luzh rodila! Bodi posdravljena, deviza zhashtita, mémo vsih lepa; bodi posdravljena, preljubesnjava, in prôsi sa naš Kristusa!

V. Naj te hvalimo, deviza presveta.

O. Daj nam mozh soper sovrashnike tvoje.

Molimo.

Dodéli, milostljivi Bog! brambo našhi slabosti, de, ki svete Boshje porodnice spomin obhajamo, l' pomozhjo njenih proshenj od svojih grehov vstanemo.

Od vélike sabote do 1. nedelje po binkefhtih.

Veséli se, kraljiza nebeshka, aleluja! kteriga si saflushilá^z nofiti, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prôsi sa naš Bogá, aleluja!

V. Veseli in raduj se, deviza Marija, aleluja!
O. Kér je ref vstal Gospod, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki si po vstajenji svojiga Šina Gospoda našhiga Jesusa Kristusa svét rasvesélil; dodéli, prosimo, de po njegovi materi devizi Marii doséshemo vezhniga shivljenja veselje.

Od 1. nedélje po binkefhtih do 1. adventne nedélje.

Zhesfiena bodi, kraljiza, mati milosti, shivljenje, sladkost in upanje nafhe, bodi zhesfiena! K' tebi vpijemo sapufsheni Evinni otrozi; k' tebi sdihujemo shalofstni in objokani, v' tej dolini solis. Oh, oberni tedaj, nafha pomozhniza! svoje milostljive ozhi v' naf; in pokashi nam po tem revnim shivljenji Jesusa, shegnani sad tvojiga telésa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka deviza Marija!

V. Profi sa naf, sveta Boshja porodniza!

O. De bomo vredni obljud Kristusovih.

Molimo.

Vfigamogozhni vézhni Bog! ki si dufho in teló zhasfite devize matere Marije,

de bi vrédno prebivalishe tvojiga Sina biti saflushila, f' perpomozhjo svetiga Duha perpravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milosljivih proshnjah od prihodnjih slegov in vezhne smerti résheni.

4. K' svetimu Joshefu.

Glejte, svésti in modri hlapez, kteriga je postavil Gospod zhes svojo drushino. V. Prôsi sa nas, sveti Joshef!
O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, prosimo, Gospod! saflushe-
nje shénina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar nasha slabost ne premore, nam bode po njegovih proshnjah dodeljeno.

5. Sa vse potrebe.

Ponishno, Gospod! te prosimo, rasveshi po svoji milosti nashih grehov vesí, in ohrani po proshnjah svoje isvoljene matere ljube devize Marije in vsih svojih svetnikov nas svoje flushabnike, nashe dobrotnike in nashe pohishtvo v' vsi svetosti; tudi ozhisti vso nasho rodovino

in nafhe prijatle od hudobe in gréhov,
in napolni jih s' lepimi zhednostimi; do-
déli nam mir in sdravje, odverni od naf-
vidne in nevidne sovrashnike, in odshe-
ni vse hude shelje; daj nam sdravo vre-
me in dobro létino, skashi milost nashim
prijatlam in neprijatlam, in obvaruj to faro
s' vsemi, kateri v' njej prebivajo, kuge,
lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji,
in dodeli milostljivo vsem vernim kershe-
nikom, shivim in mertvim, v' nebeskim
kraljestvu vezhno shivljenje, mir in po-
koj. Obvaruj nashiga papesha I., nashi-
ga shkofa I., nashiga svetliga zesarja I.
in vso nasho duhovsko in deshelsko go-
sposko, in vse kershansko ljudstvo vsih
nadlog in vliga slega. In tvoj shegen
pridi s' nebes dol na nas, in bodi vselej
nad nami. Po Gospodu nashim Jesusu Kri-
stusu Sinu tvojim, ktéri s' teboj shivi in
kraljuje v' edinosti svetiga Duha Bog ve-
komaj. Amen.

V. Boshja pomozh oftani vselej per nas.

O. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zheshehena si, Marija! i. t. d.
(petkrat.)

Sahvalna pefem

f. Ambrosia.

Tebe, Boga, hválimo, Gospoda te zháštimo.
Tebe, vézhniga Ozheta, zhaští vša semlja.
Vši angeli, nebéša in vse mozhi,
Kerubi in Šerafi tebi neprenehama pojo:
Švet, fvet, fvet, Gospod, Bog Šabaot!
Polne so nebéša in semlja flave tvojiga velizhaštva.
Tebe hvali zhaštiti sbor aposteljnov,
Prerokov hvaljeno fhtevilo,
Marternikov v' belo oblézhena truma.
Po vesoljnim fvetu te sveta zérkev zhašti;
Ozheta nesmerniga velizhaštva;
Prezhaštitiga tvojiga praviga ediniga Šina,
Tudi fvetiga Duha poterdnika.
Tí, Krište, kralj zhašti,
Ši vezhni Ozhétov Šin.
Kér si hotel savolj odrefhenja zhloveka na - fe
vséti, se nisi bal devizhniga telefá.
Smagal si selo smerti, in odperl vérníkam ne-
bešhko kralještvo.
Na defnizi Boshji sedísh v' zhašti Boga Ozheta.
De imásh sodit priti, verujemo.
Profimo te tedej, pridi na pomozh svojim flu-
shabnikam, ktere si s' drago kervjo odréfhil.
Daj nam v' zhašti fhtétim biti med tvoje fvetnike.
Svelizhaj, Gospod, svoje ljudštvo, in poshegnaj
svojo erbšhino.
Vishaj jih, in povikšhuj jih vekomaj.

Šlednji dan te zhaſtimo,

In hvalimo tvoje imé vekomaj, in od vekomaj
do vekomaj.

Daj naſ, Goſpod, danaſhnji dan miloſtljivo bres
greha ohraniti.

Uſmili ſe naſ, o Goſpod, uſmili ſe naſ!

Dodeli nam ſvojo miloſt, Goſpod, kakor ſau-
pamo v' té.

V' té, Goſpod, upam, ne bom oſramotén ve-
komaj ne.

V. Hvalímo Ozhéta in Šina, ſ' ſvetim Duham vred.

O. Zhaſtimo in povikſhujmo ga vekomaj.

V. Goſpod, uſliſhi mojo molitev,

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Goſpod s' vami.

O. In ſ' tvojim duham.

Molimo.

Bog! ktériga uſmiljenje nima ſhte-
vila, in kteriga dobrote bogaſtvo je ne-
ſkonzhno, ſahvalimo tvoje velizhaſtvo ſa
dodeljene dari, in proſimo vedno tvojo mi-
loſt, de, ki proſhnikam dodeliſh, kar ſhe-
lé, jih ne ſapuſtiſh; temuzh perpeljesh k'
prihodnjimu plazhilu.

V. Goſpod s' vami.

O. In ſ' tvojim duham.

V. Hvalímo Goſpoda.

O. Bogu bodi hvala.

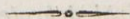
K a s a l o

Stran.

Predgovor, kaj f. pismo od hudizha in njegoviga kraljestva pové	III
Podoba notranjiga zhloveka, kateri gréhu flushi in hudizha v' sebi kraljevati pušti	10
" " " kateri pokoro delati in gréha se varvati sazhne	16
" " " kateri v' Kristusa in njegov f. evangeli veruje, in je f' f. Duham navdan	22
" " " kateri po Kristufovím saflushenji s' Bogam spravljén, vézhiga ne vé, kot Jes. Kristusa, krishaniga	28
" " " kteriga ferzé je tempelj shiviga Boga in prebivanje presvete Trojize	36
" " " kteriga pridnost spet omersi, in kateri svet ljubiti sazhne	42
" " " kateri po svojim spreobernjenji spet grešhi; v' kterim sdaj gréh in hudizh kraljuje	48

Šmert hudobniga in plazhilo gréha	54
Šerzé v' krístjanu, ktéri je v' vojskovanji soper gréh in v' kerfhanfskim shivljenji do konza fla- noviten	62
Šmert poboshniga in pravizhniga	68
Po vřtajanji vézhno shivljenje	75
Jutranja molitev	77
Djanje vére, upanja, ljubesni	80
Od premišhljevanja ali notranje molitve	82
Sgled premišhljevanja smertniga greha	84
Vezhéna molitev	89
Raslaganje svete mafhe, in molitve	93
Molitve per f. mafhi, drugi red	116
Kratke molitve per f. mafhi, tretji red	132
Pesem per f. mafhi	143
Druga pesem per f. mafhi	151
Molitve pred spovedjo	162
Molitve po spovedi	158
Molitve pred f. obhajilam	165
Molitve po f. obhajilu	166
Zhefhenje Jesufa v' presvetim réřhnjim telefu	170
„ „ po fkrivnostih krisheviga pota	171
Pesem od f. obhajila	174
Švéti advent	176
Štirje kvaterni tedni	188
Šveti dan Jesufoviga rojřtva	191
Sadnji dan leta	193
Pervi dan noviga leta	164
Švétih treh kraljev dan	196
Darovanje Jesufa v' tempeljnu	198
Švéti řhtirdefetdanski pořt	200
Zvetna nedelja	205
Véliki zhetertek	207
„ petek	211
Premišhljevanje in sdihovanje per boshjim grobu . .	219
Vélika řabota	224
Velíka nozh	229
Krishev teden	231

	Stran.
Vnebohod Jesufa Kristufa	233
Binkufhtni prašniki	236
Šveto refhnje Telo	240
Litanije od presv. refhnjiga telefa	242
Zhefhenje Jesufa v' presv. refhnjim telefa	247
Špozhetje Marije D.	249
Rojstvo Marije D.	251
Osnanjenje Marii D.	253
Vnebovsetje Marije D.	255
Prasnik f. Štefana	258
„ f. Joshefa	260
„ f. Petra in Pavla	263
„ vseh svetnikov	267
Spomin vérnih duh v' vizah	269
Molitev sa frezhno smert	272
Poslednji sdihljeji umirajozhiga	273
Molitev sa mertviga	276
Litanije od presvetiga imena Josufa	278
„ od terpljenja in smerti Jesufa Kristufa	281
„ od vseh svetnikov (s' navadnimi molitvami)	285
„ Lavretanfke, od matere boshje (s' molitva- mi navadnimi po létnih zhasih)	298
Sahvalna pesem	307

Opomba.

De vsakteri svoje serzé s' vsimi njegovimi nagibi loshej prav sposna ter v' spominu ohrani, in kér zhlo- rék le po pravim sposnanji samiga sebe od Boga mozh sadobi svoje nar nevarnisthi iz serza isvirajozhe skušn- njave frézno premagati, in svoje serzé ozhistiti, kar je podloga vse frézhe sa zhasno in vezhno shivljenje: je vse, kar je k' temu tréba, tukaj v' desetih (od 10. do 72. strani) rasloshenih podobshinah pred ozhi po- stavljeno; marsikteriga bo svét strah obshe, ko bo vi- del, kaj ima v' serzu. — In te bukrice, kakor so tukaj od sazhetka do 77. strani, so zhasitljivi osnanovavez fréte vére, Gospod **Andrej Skópez**, v' Ameriki v' némshkim natifu dobili; de bi pa s' njimi tudi dru- gim veselje storili, in k' pravi frézhi perpomôgli, so jih svojim prijatlam v' Tershizh v' spomin poslali, in s' temi besedami perporozhili: **Berite in premish- ljujte, spet in spet beríte, in na-se o- brazhajte!** — Vézhi dobrote bi nam réf ne bili môgli storiti, kakor de nam k' sposnanju in sboljsha- nju serza pomagajo. Torej jim s' hvaléshnim serzam edinoglasno rezhemo: Bog jim ta tolikanj dobrotni dar **obilno obilno** poverni!

F. Metelko.

